

சென்னை

—

அருளுசல்புராணம்.

மூலமும்-உரையும்.

சைவவியல்விய்நதவல்லர்

அருளிச்செய்தது

இஃது

தஞ்சைநகரம்

பார்வதநந்தகவாமிசுவரர்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

திருச்சிவபுரம்

தியாகராசுபிள்ளையார்

திரு - அருளுசல்புரநதியாரும்

செய்துள்ளார்.

செய்துள்ளார்.

தேசம்பெய்செட்டியார்

குமாரர்

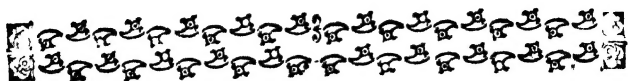
விராபதிபெய்செட்டியார்

சுவரர்

சுவரர்

பதிப்புவிக்கப்பட்டது.

விநாயகம் 1885

ச

உ

சிவமயம்.

புராணத்தின் சருக்கங்களினுடைய

அட்டவணை.

அட்டவணை-1

சருக்கங்கள்.	பக்கம்.
பாயிரம்.	க
முதலாவது, திருநகர்ச்சருக்கம்	மக
உ—வது, திருமலைச்சருக்கம்	கக
ங—வது, திருவவதாரச்சருக்கம்	ருசு
ச—வது, திருக்கண்புதைத்தச்சருக்கம்	அஉ
டு—வது, இடப்பாகம்பெற்றச்சருக்கம்	நடு
சு—வது, வச்சிராங்கதபாண்டியன்ச்சருக்கம்	நஉச
எ—வது, வல்லாளமகாராஜன்ச்சருக்கம்	நருசு
அ—வது, சீர்தீர்ச்சருக்கம்	நருசு
க—வது, திருமலைவலம்புரிச்சருக்கம்	நசுக
ய—வது, ஆதித்தச்சருக்கம்	நஅய
யக—வது, பிரதீதச்சருக்கம்	நஅச
யஉ—வது, பாவந்தீர்த்தச்சருக்கம்	நசுய
யரு—வது, புளகாதிபச்சருக்கம்	உருச

பாயிரம் உள்பட ஆசருக்கங்கள்-மச.

யுவராஜ - கார்த்திகை மீ.

1875

வது உலகமெல்லாம் புகழப்படும் அருந்திய
புராணம் அருந்திய புராணம்

உ

செவமயம்;

படங்கரின் அட்டவணை.

முதலாவது, தந்திகேஸ்வரர் மார்க்கண்டேயருக்கு

உபதேசித்த	படம்	க
உ-வது, திருமலை	படம்	க
ந-வது, அடிமுடியறிபாத	படம்	க
ச-வது, திருக்கண்புதைத்த	படம்	க
ரு-வது, பார்வதியார்திருவவதாரப்	படம்	க
சு-வது, இடப்பாகம்பெற்ற	படம்	க
எ-வது, மகிடாகுரசம்மார	படம்	க
அ-வது, வச்சிராங்கதபாண்டியன்	படம்	க
க-வது, வல்லாளமகாராஜன்	படம்	க
ங-வது, தீர்த்தத்தின்	படம்	க
மக-வது, திருமலைவலம்புரிதலின்	படம்	க
மஉ-வது, ஆதித்தபகவானுக்கு பரமசிவம் தரிசனங் கொடுத்த	படம்	க
மந-வது, பிரதத்தமகாராஜன்	படம்	க
மச-வது, அஷ்டவசக்களும்பிரீம்மாமுதலானவர்கள் பாவந்தீர்த்த	படம்	க
மரு-வது, புளகாதிபன்	படம்	க

ஆபதினைந்துபடங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

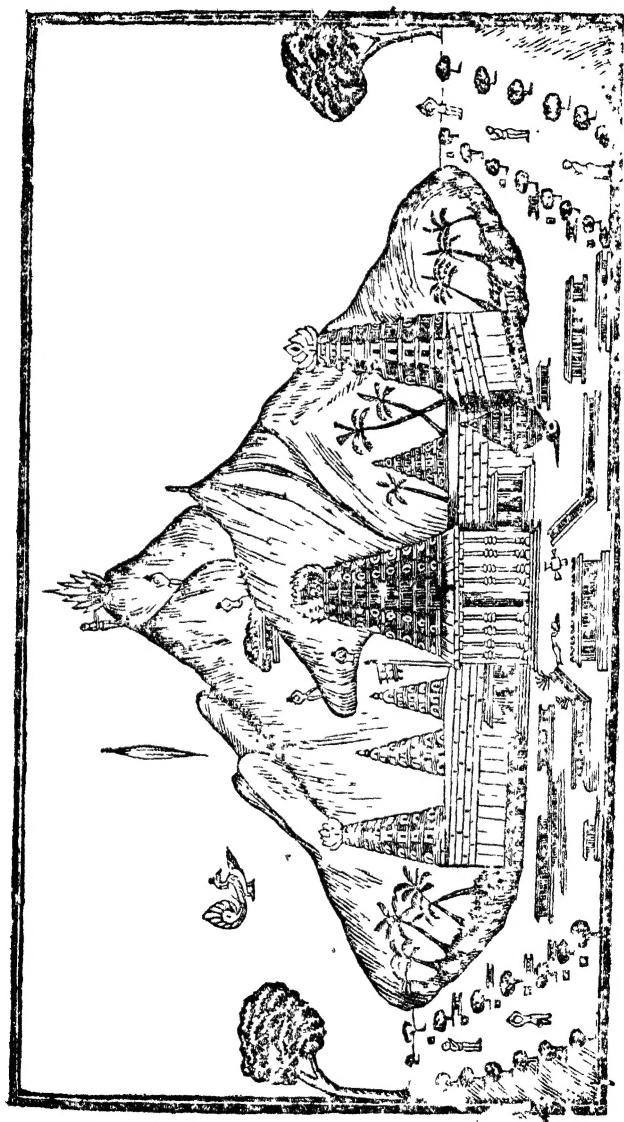

இதன் - விலை - ரூபா - ௧.

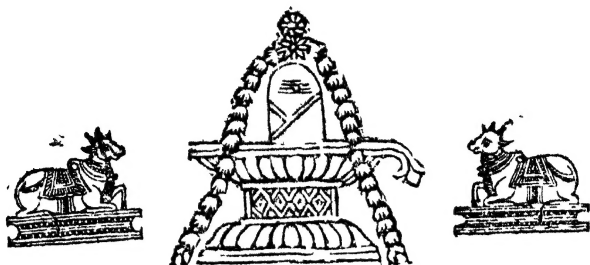

 சிவபெயர்,
 முதலாவது, தந்திகேஸ்வரர் மாரீகத்தண்டையருக்கு
 உபதேசித்த படம்,

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருஞ்சலபுராணம்

மூலமும் - உரையும்.

பாயிரம்.

விநாயகர் - காப்பு.

கவிவிருத்தம்.

மிக்கவேதவியாசர் விளம்பிய..... ✽

விக்கதைக்கியை பின்றருள் செய்திட..... ✽

முக்கண்வெற்பினை மும்மதவாரியை..... ✽

கைக்களிற்றினைக் கைதொழுதேத்துவாம்.... ✽

இதன்பொருள்.

அநேகவேதங்களை இயல்பாகவே உணர்ந்த விபாசரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்காந்தபுராணத்தில் உருத்திரசங்கீதையி றுக்கும் இந்த அருஞ்சல சரித்திரத்தை யிக்காலத்தில் தமிழி னாற்செய்ய இதற்கு இணையிலையென்று சொல்லும்படி அனுக் கிரகம்பண்ணுதற்கு மூன்றுகண்டையுடைய மலைபான்றவரைச் சமுத்திரம்பான்ற மும்மதத்தையும் தும்பிக்கையினையுமுடைய பாணமுகம்பொருந்திய விநாயகரைக்கையினாற்றொழுது ஸ்தோ த்திராஞ்செய்வோம் எடுத்தநூல் இடையூறில்லாமல் முடிதற்பொ ளுட்டி அன்றிவாறு.

சபாபதிதுதி.

முநிருஞ்சலவ மதுரம்பெற மொழியுந்தமிழ்விசைப்புகழ்
பதிகம்புனை பவனம்பினர் பவபஞ்சன நைலன்கதி
ரு திருப்படி பவிரண்டமு முடையுப்படி யிலகுப்படி
யதருப்படி நடனம்புரி யதிருங்கழ லதிருங்கழல்.

(இ-ள்) மிகுந்த மதுரசமுண்டாகப் பாடுகின்ற திருஞான சம்பந்தமூர்த்திகவாமிகாரால் ஸ்தோத்திரம்பண்ணப்பட்டபதிக மாகிய மானையைத் தரிக்கின்றவராகியும் தம்மை யடைந்தவர்கள் பிராவினையுடையவராகியும், மலரசிதராகியுமிருக்கின்ற சபாபதியினுடைய, சூரியனுடைய, பவிரண்டமுடையவும் விளங்கு கின்ற பூமியுடைய, நடனத்தைச் செய்வாருடைய மிகவுஞ் சந்தி கின்ற வீரகண்டையத் தரித்தபாதத்தைவணங்குவோம் என்ற வாறு. (இச்செய்யுளுக்கும் பயனிலை வருவிக்கப்பட்டது.)

(ஸ்தலமகிமை.)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

[யோ

இரவிகள்சந்திரர் வயிரவர்விஞ்சைய ரிமையவொண்டிசை
ருசகரருந்தவர்முனிவார்பங்கய ருவணனெடுங்கொடியோர்
பரவிநெருந்தவி லுலகநிறந்தவர் பணியுமிடங்கிடையா
தரகரவலையது கடவுளமுழங்கிய தருணவளம்பதியே.

(இ-ள்) சூரியரும் சந்திரரும் வயிரவரும் வித்தியாதாரும் தே வரும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் நாகலோகத்தாரும் அரியதபதிக னும் முனிவரும் பிரமாக்களும கருடக்கொடியையுடையவ ஷ்ணு க்களும் பாந்துநெருங்குதல்பால் உலகநிறைந்து அவர்கள் வண ங்குதற்கு இடங்கிடையாததா யடிகளாலேசொல்லப்பட்ட அரசு கவென்கிறசப்தமானது சமுத்திரத்திலும் அதிகமாக முழங்கும் வளப்பத்தையுடையது அருஞ்சலமென்னும் ஸ்தலமாம்-எ-று.)

இாமுலைமங்கையர் முகமுநெருங்கிய விருகுழையும்பகலே
யொளிரொருசந்திர னுடனிருசெங்கதி ருதயமெனுந்தனியூர்
தையவிழுந்தொடை மகபதிதன்பதி தனபதிதன்பதியா,
மளகைவளம்பதி தனிலும்வளம்பதி யருணவளம்பதியே.

(இ-ள்) இளமையாகிய ஸ்தனங்கையுடைய பெண்கள் முகங் களும் அவர்களணிந்த இரண்டு இரத்தருண்டலங்களும்கூட

பிரகாசிக்கின்ற ஒரு சந்திரருடனே இரண்டு சூரிய ருதயமானார்
கொன்று சொல்லும்படியாகிய ஒப்பற்ற முறுக்கவிழ்ந்த கற்
பகமலைபைத்தரித்த தேவேந்திரனுடைய பட்டணமாகிய அம
ராபதியிலும் குபேரனுடைய நகரமாகிய அளகாபுரியைப்பார்த்து
கிலும்வளப்பத்தையுடையது, அருஞ்சலமென்னும் ஸ்தலமாம்,

காலனெதிர்த்திட மார்பிலுதைத்தவர் காமனுருப்பொடியா
ராலமிடற்றினர் மாலைமதிக்குறை யாடரவப்பண்பார்
நாலுமுகத்தவன் ஞாலமளிப்பவ னுடமதற்கரியார்
சூலமெடுப்பவர் மேவுநுட்பதி சோணகிரிப்பதியே.

(இ-ள்) எய்னெதிர்க்க மார்பி லுதைத்தவராகியும், மன்மதனு
டையுடையதைப் பொடியாகச் செய்தவராகியும், விஷித்தைக் க
ண்டத்தில்தரித்தவராகியும், மூன்றும்பிறைபைத் தரித்தவராகியு
ம், ஆதிசுன்றசர்ப்பத்தைப்பிரணமாகப்பூண்டவராகியும், பிரீம்மா
வும் விஷ்ணுவும் தேவிதற்கரியவராகியும், சூலத்திற் கையிலெடு
த்தவராகியும், விநாயகசுன்றபாமசிவன் வாசஞ்செய்கின்ற அழ
காகியபதி அருஞ்சலமென்னும் ஸ்தலமாம்-எ-று. (ச)

(ப ர சி வ வ ண க் க ம்.)

சந்தக்கலிவிருத்தம்.

உறவொடு பகையறு மொருமுத லெவன்வ
னிறுதியி லுலகரு ளிறையவ னெவனவன்
மறைமுடி வினினடம் வளர்பவ னெவனவ
னறிவினி லறிபவ னடியினை தொழுதனம்.

(இ-ள்) உறவும் பகையுமில்லாத ஒப்பற்ற முதன்மை யானவ
னெவன், சருவசங்காரமானபின்பு உலகத்தையெல்லாங்கிறவனெ
வன், வேதமுடிவிலேநடநஞ்செய்கின்றவனெவன், தன்னியற்கை
யறிவினாலே சகலத்தையும்நிறவனெவன், அப்படிப்பட்ட தன்
மையையுடைய பரமசிவனதுநிருவடிக்கே யாம்வணங்குகோம். (

(அருஞ்சலேசரர்துதி.)

கவிநிலைத்துறை.

மணிகொண்டறெங்கடவில் விழிவளருந்திருமாலு மறையி
னானும், பணிகொண்டபாதலத்தும் பூதலத்து மீதலத்தும் பரிந்
துதித்த, மணிகொண்டபிரீமாண்ட கோளகைபொற்கோளகைபா

யழகு காட்டிக், கணிகொண்டவொருவரையாமொருவரையாமகலா
து கருத்துட்சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்) இரத்தங்களிருப்பிடமாகிய நீண்டகடவிலே நித்தினாசெ
ய்கின்ற விஷ்ணுவும் பிரமாவும் நாகங்கள் வாசஞ்செய்கின்ற பாதா
ளத்திலும் பூமியிலும் மேலுலகத்திலும் வருந்தித்தேட அவர்ச
ளால் எட்டப்படாமல் அழகாகிய பிரமாண்ட கோளகை யானது
பொன்னுஞ்செய்யப்பட்ட கோளகையாகி அழகு காண்டிக்க என்
ணவ்கொண்டஒப்பற்ற அக்கினிமலையாகிய பரமசிவத்தை நீங்கா
து இருதயத்திற் சேர்த்துக்கொள்வோம் ஏ-று. (சு)

ஒருமானைக் கரத்தினில்வைத் தொருமானைச் சிரத்தினில்வைத்
துலகமேழுந், தருமாளையிடத்தினில்வைத் தருள்வானைப்பவள
நெடுஞ் சயிலம்போல, வருமானை முகத்தானை யளித்தானைப்பெ
ருமானை மகிழவேறும், பெருமானையருணகிரிப் பெம்மானையடி
பணிந்து பிறவிதீர்ப்பாம்.

(இ-ள்) தாருகாவனரிஷிகள் வரவிட்டமானைக் கையிலேவைத்
துஞ்சிரசிலே ஒருமான் போன்ற கங்கையைச் சடையில் வைத்து
ம், ஏழுலகத்தையும்பெற்ற உமாதேவியை வாமபாகத்தில்தைத்து
ம், அடியார்க்கருள்செய்கிறவரும், பவளம்போலவருகின்ற ஆனை
முகத்தையுடைய கணபதியைப்பெற்றவரும், போர்செய்கிற ரிஷி
பவாகனத்தி லெழுந்தருளுகின்ற ஆண்டவருமாகிய அருணாசல
ஸ்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவன் பாதத்தையணங்கி இனி
மேல்வருட்பிறப்பைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவோம்-ஏ-று. (ஏ)

உண்ணமுலையம்மந்துதி.

காரொழுதுங்குமுலாடிக் கருணைவழித் தொழுதுமிரு கடைக்
கணை, முரளினிலவொழுகப் புழுகொழுக வழுகொழுது முக
த்தினுடைய, வாரொழுதுந்தனத்தானை வடிவொழுகித்தெரியாத ம
ருங்குலாடிக், சீரொழுதும்பதத்தானை யருணையுண்ணமுலையாடிக்
ச்சிந்தைசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்) மேகம்போன்ற கூந்தலையும், கிருபைவழித் தொழுது
நின்ற இரண்டுகடைக்கண்களையும், தந்தங்களின்காந்தி இறைமை
பாகிய சந்திரிகைபோல் பிரகாசிக்கப் புழுது வசிக்கின்ற அழகு
பெருந்திய முகத்தையும். ரவிக்கைதரித்த ஸ்தனங்கொண்டிருந்த

கவழகையுடையதா பொருவருக்குந்தெரியாத இடையையும் சிறப்புப்பொருந்திய பாதங்களை யுமுடைய அருணாசல ஸ்தலத்தில் வீற்றிருக்கா நின்ற உண்ணமுலை யம்மனை மனதில் நினைத்துக் கொள்ளுவோம்-எ-று,

(அ)

யானைதிறைகொண்ட-விநாயகர் துதி.

மதமூன்றுமாறாக வருங்களிற்றுமுகத்தானை மனதிலேதான், பதமூன்றுமருந்தவர்க்குப் பதமூன்றுங்கடந்தபதாபாவிப்பானை, விதமூன்றுபுரங்கடந்தா ரளித்தருளுமொருமுதலை வேரோடே சூர், சிதமூன்றுபிறப்பொழிக்கு மானைதிறை கொண்டவனைச்சிந்தைசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்) மும்மதங்களும் ஆறாகி ஓடிவருகின்ற யானைமுகமுள்ளவரும் மனதில் தம்முடைய பாதங்களைச்சிந்தித்தின்ற அரியதவத்தை யுடையவர்களுக்கு நான்காம்பதமாகிய சாயுச்சியத்தைக் கொடுப்பவரும் முப்புரத்தை நீறுசெய்த சிவஞலேபெறப்பட்டவரும் ஒப்பற்ற முதலாகிய சூர்சிதவினையையுடைய பிறப்பைக் கொடுக்கின்றவருமாகிய யானைதிறைகொண்டவரென்னும் விநாயகரை மனதில் சேர்த்துக்கொள்வோம்.

(க)

சுப்பிரமணியர் துதி.

கொந்தாருமலர்ச்சோலை யருணைநெடுங் கோபுரத்திற் சூமரவேளை, வந்தானாவாழ்விக்க வடவீறுதனிலுறைய மயிவினனைக், கந்தாருங்கடக்களிற்று மகவாற்குத் தருதிழவங்கனகநாடும், தந்தானையலர்கடப்பற் தாரானைப்பணிபவர் தாடலைமேற்கொள்வாம்

(இ-ள்) பூங்கொத்துக்களையுடைய சோலைகுழித்த அருணாசலத்துக்கிழக்குக் கோபுரவாசலுக்கடுத்த மேற்புறமண்டபத்தினிருக்கின்றவரும், தம்மையடைந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்கச்செய்ய வடவீதியிலேவாசஞ்செப்கிறமயில்வாகனக்கடவுளும், தமியிற்கட்டப்பட்டமதம்பொருந்திய அயிராவதத்திலேறுகின்ற தேவேந்திரனுக்குத் துதய்வலோகத்தையும் கற்பகவிருட்சத்தினிழையும் கொடுத்தவரும், கடப்பமாலையைத்தரித்தவருமாகிய சுப்பிரமணியக் கடவுளேவணங்குகிற அடியார்களுடைய பாதங்களைத் தலைமேல் வைத்துக்கொள்வோம்-எ-று,

(ட)

அருஞ்சலபுராணம்.

(சைவசமயாசாரிகள் துதி)

வாதுகொண்டபரசமயகோளரியை யடிவணங்கி வண்கற்றா
ணம், நீதுகொண்டகருங்கடலைக் கடந்தசெழுந் தமிழ்க்கடவின்
றிருத்தாள்போற்றி, காதுகொண்டவிழிப்பாவை திரு உணக்கெ
ம்பெருமானைக் கால்களேவத், தூதுகொண்டசுந்தரனைத் தம்பி
ரானேருழ்நையாந் துதிசெய்வோமே.

(இ-ஓ) வாதுகொண்டிசெயிக்கவந்த சமணர்களாகிய யானை
களுச்சுஞ்சிங்கமாகிய திருஞானசம்பந்தமுர்த்திலீவாமிகளதுபா
தத்தைவணங்கி வலியகருங்கல்லோடு சேர்த்துக்கட்டிச் சமணர்
கள் சமுத்திரத்திந் போட அக்கல்லினாலேதானே அச்சமுத்திரத்
தைக்கடந்த செந்தமிழ்க் கடலென்று சொல்லப்பட்ட அப்பர்
லீவாமிகளது பாதத்தைவணங்கி, காதுவந்தாவியகண்கரையுடைய
பரவைநாச்சியாருடைய திருமனைக்கு இரண்டு பாதங்களும்
நோக் எமதாண்டவதைத் தூதாகவனுப்பிய தம்பிரானேருழ்நா
கியசுந்தரமுர்த்திகவாமிகளை வணங்குவோம்-எ-று, (மக)

(தரவு-கொச்சகக்கவிப்பா)

அத்தனூர்பெருந்துறைபுக் கரியவினைகடல்கடந்து
புத்தனூர்மதங்கடிந்து புனிதமாகியசீவன்
முத்தனூர்மாணிக்க வாசகனூர்முத்திக்கு
வித்தனூர்வாதவூர் வித்தகனூர்தாள்போற்றி.

(இ-ள்) பரமசிவன் குருமுர்த்தமாக எழுந்தருளியிருந்த
திருப்பெருந்துறைக்குப்போய் அச்சவாமியினுடைய அனுக்கிர
கம்பெற்று அரிதாகிய தீவினைக்கடலைத்தாண்டி அந்தக்காலத்தி
ல்வியாபித்திருந்த பவுத்தர்களுடைய மதத்தைக் கண்டனஞ்செ
ய்து பரிசுத்தமாகியசீவன்முத்தித்திசையடைந்தவரும் அம்முத்தி
யாகியநிலத்திந்ருவிதைபாகியும் திருவாதவூரிந் பிறந்தனானசொ
ரூபராகியு மிருக்கின்ற மாணிக்கவாசகசுவாமிகளுடைய பாதத்
தைவணங்குவோம்-எ-று (மஉ)

(திருத்தொண்டர்கள் துதி)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மனையாபரம்களித்து மனங்களித்த வியற்பகையார் மலர்த்
தாள்போற்றித், தனையாளும்பெருமானுக் கெச்சிவிடிக் கண்ணுப்

பர் சரணம்போற்றி, வினையாளரிறியாத திருநீலகண்டசடி விரு
ம்பிப்போற்றி, எனையாளுமினையார் மன் குடிமாறரினையடிபை
யிறைஞ்சுவோமே.

(இ-ள்) பரமசிவன் அடியார்வேடம்பூண்டுவந்து பெண்சாதி
யை பெனக்குக் கொடுத்திவிட்டுக் கொடுத்த அதற்காக அதிகசுந்
தோஷத்தையடைந்து சுவாமிக்குத் தன்மனைவியாகக்கொடுத்து
அதனால் அதிக மகிழ்ச்சிபொருந்திய இயற்பகை நாயனருடைய
மலர்போன்றபாதங்களைவணங்கித் தன்னையாட்கொண்டசுவாமிக்
குத் தான்தின்றுருசிபார்த்த எச்சிலைக்கொடுத்த கண்ணப்பசுவா
மிகளது பாதத்தைவணங்கி வினையையுடையவர்களிறியாத திருநீ
லகண்ட நாயனருடைய பாதத்தை மகிழ்ந்து வணங்கி அடியே
னை ஆட்கொண்டருளும் இனையார்மன்குடிமாற நாயனருடைய
பாதத்தை வணங்குவோம்-எ-று. (மக)

ஐயடிகள் காடவர்கோ ஸீரடியைவணங்கிமக வறுத்தெம்மாந்
கு, நெய்யடிசிலுடன்படைத்தார் திருவடியைத் தொழுதுதிருநீ
ற்றுச்சோழன், மெய்யடியைப்புகழ்ந்து தெய்வவுலாச்சொன்ன
சேரனடிவிருந்தியேத்திப், பொய்யடிமையிலலாத புலவர்முத
லனைவரையும் போற்றுவோமே.

(இ-ள்) ஐயடிகள் காடவர்கோளையனான இரண்டு பாதத்
தையும்வணங்கி எமதுசுவாமிக்குப் பிள்ளையை அறுத்துச் சமை
த்தகறியை நெய்விட்ட அன்னத்துடன்படைத்த சிறுத்தொண்ட
நாயனருடைய மெய்மையாகிய பாதத்தைவந்தித்துத் தெய்விக
ப்பொருந்திய உலாப்பிரபந்தம்பாடிய சேரமான் பெருமானாய
னருடைய பாதத்தை ஆசையுற்றுப்பணிந்து மெய்யடிமையையு
டைய புலவர்கள்முதலாகிய சகலவரும்வணங்குவோம்-எ-று. ()

(நந்திகேசரர்-தூக்கை-கொளதார்-சண்டேசரர்துதி)

நந்திதிருவடியிறைஞ்சி விந்தையடிபுகழ்ந்துமறை நான்கிற்
கைந்தாய், வந்தருளங்கொளதமன்றர் மலரடியென்முடிக்குழடி
மாலையாக்கித், தந்தையிருபதஞ்சிதைத்துச்சிதையாதபத்திருந்
தத்தன்ற ச்தாகாச், சிந்தையிசைக்குடியிருத்தியருணைகிரிநினைப
வர்தாள் சென்னிசேர்ப்பயம்.

அ

அருஞ்சலபுராணம்:

(இ-ள்) நீந்திகேசரருடைய அழகிய பாதங்களைத் தொழுது தூக்காதேவியினுடைய பாதத்தை வணங்கி நான்கு வேதத்தினின்றும் ஐந்தாம் வேத சொரூபமென்று சொல்லப்பட்ட கௌதமருடைய தாமரைபோன்ற பாதத்தை என்சிரகக்குத்தரிக்கப்பட்ட மாலைபாகச் செய்து தம்முடைய தகப்பனாரது இரண்டிபாதங்களையும் வெட்டி அதனால் கெடாத மோகைபதத்தினிருந்த சண்டேசருடைய பாதத்தை இருதயத்திற் குடியிருக்கச் செய்து அருஞ்சலஸ்தலத்தை நினைப்பவருடைய பாதத்தைச் சிரசிற் சேர்த்துக்கொள்ளு வோம்-எ-று. (மடு)

(அவைபடக்கம்.)

தேறுகின்ற பலகலையுந் தெளிந்தகவையிருநான்குநீ திகழும்பாடல், கூறுகின்ற புலவர்முன்னே தமிழேனுஞ்சிலபுகல்குறித்தவாறு, வீறுகின்ற மறைவிரிஞ்சு நேறிவரு மனத்தின் முன்னும் விரிஞ்சன்றாதை, பேறுகின்ற கருடன்முன்னு மொருமசகம்பறவையெனத் திரிதல்போலும்,

(இ-ள்) பலநூல்களையும் குறைவறக் கற்று எட்டுச்சுவையும் பொருந்திய தமிழ்ப்பாடல்களைச் சொல்லுகின்ற வித்துவான்கள் முன்னே ஒன்றும்றியாத யானுஞ்சிலபாடல்களைப்பாட நினைத்தவிதம்விளங்கிய நாலவேதங்களையுடைய பிரமனானவ நேறிடத்தும் அன்னவாகனத்தின்முன்னும் அவன் தகப்பனாகிய விஷ்ணுவும் படியான கருடன்முன்னும் ஒருசிறிய கொதுகு தானு மொருபறவையெனப் பறத்தல்போலும்-எ-று. (மசு)

நீரிருக்குதெனப்பழித்து விடுவரோவது பாவினிகழுமானால், நாரிருக்குதெனக் கழித்துவிடுவரோவது மலரி னண்ணுமானால், லாரிருக்குஞ்சடைமுடியார் விடமிருக்குந்திருமிடற்ற ருண்ணநாதர், பேரிருக்குநீதகைமையினு லெனதுனாயையிகழுவரோபெருமைபோலே.

(இ-ள்) பாலோடுகலந்திருக்கின்ற நீராச் சகவாசியோக்கியத் தால் தள்ளாமலெடுத்துக்கொள்ளுவார்கள், புட்பமாலையோடுசேர்த்த நாளாயும் அப்படியேகொள்ளுவார்கள், ஆத்திமாலையைச்சூடியசடைமுடியையும் ஆலகால்மிருக்குங் கண்டதையு முடைய

அருஞ்சலேசுரரது நாமமிருக்கிறபெருமையினாலே என்னாதி செய்யப்பட்ட புன்பாடலையும் பெரியோர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள்ளையன்றி யிகழார்கள்-எ-று. (மௌ)

அழகுதாக்கனிந்த நச்சுமரம்பழையதென்னு மதிலமுதுண்டாமோ, விழைவுதருசுவைக்கரும்பு புதியதுவேயென்னுமதன் விசதம்போமோ, இழிவுறுபாடலுமுயர்வு தங்கியசெய்யுளுமவை போலிருக்குமாகில், பழமையெனநலந்தருமோ புதுமையென விகழ்ந்திடமோ பயன்கொள்வோர்க்கே.

(இ-ள்) அழகிய சிவப்புநிறம்பொருந்தப் பழம்பழுத்தஎட்டிமரம் வெகுநாளாயமரமாயிருந்தபோதிலும் அதில் மாதுரியமுண்டாகாது, சர்வத்தரானும் இச்சிக்கப்பட்ட இனிதாகிய கரும்பு கொஞ்சநாளையதாயிருந்தாலும் அதில் கசப்புண்டாகாது, அப்படிபோல் குற்றத்தினால் கூடியசெய்யுள் பழமையாயிருந்ததினாலேயே ஒரு மனமையங்கொடுக்காது-யாதொருதோஷமுமில்லாமல் உயர்வுபொருந்திய பாடல் சிலநாடாக்குமுன்னுண்டாயிருந்ததினாலேயே இகழ்ப்படாது, பிரயோசனத்தைக் கொள்வோர்களுக்கு-எ-று. (மௌ)

தினையளவுத்தமிழ்மீடியந் ததமதுரம்பிறந்தகல்வித் திறமை போரும், தினையுமியற்சுவையறியாமுடர்பருவவறிவிண்முன்னே நிற்கலாமோ, வினையடருங்குவளைவிழி யனிச்சமலரனைய திருமேனிமாறார், தினையிலமதன்மலர்க்கணையைப் பொறுப்பதல்லாமலினம்பு பொறுத்திடாரோ.

எட்டுச்சுவையாவன - சிங்காரம், வீரம், பெருநகை, கருணை, ரௌத்திரம், சூழ்சை, அற்புதம், பயம்.

(இ-ள்) தினையளவுகூடச்செந்தமிழ்த்தரித்திரம் இன்றி அதிகமதுரம்பிறந்தகல்விவல்லவர்களும் இலக்கணரசமேயறியாதமுடர்களது மிகுந்தஅறிவையுடையகல்விப்பிரசங்கத்தின்முன்னிற்கார்கள்-கொல்லுந்தொழிலடைகின்ற நீலோற்பலம்போன்றகண்களையும், அனிச்சப்புவொத்த உடம்பினையுமுடைய பெண்கள்கருப்பு வில்லைத்தரிக்கின்றமன்மதனாலேவிடப்பட்ட புஷ்பபாணத்தைப் பொறுப்பார்களேயல்லாமல் கொடிதாங்கியுத்தத்திவிடுகிற அம்பைப் பொறுக்கார்கள்-அதுபோல-எ-று. (மௌ)

(நூல் வரலாறு.)

கருத்துருகவிறைவனந்திக் கருள்புரிய நந்தியுமாரீக்கண்டந்
கோத, விருத்திமறைவியாசமுனிக் கவனுரைக்கச் சூதனுக்கு வி
யாசன்சொல்லப், பொருத்தமனவிருடியருக் கருட்சூதன் மொ
ழிந்தசிவபுராணங்கோடி, யுருத்திரசங்கிதையுரைத்தவருணகிரி
வளத்திணையா னுரைக்கலுற்றேன்.

(இ-ள்.) மனதுருகப்பரமசிவன்- நந்திகேசரருக்கு அருள்பு
ரிய, நந்திகேசரரும்-மாரீக்கண்டேயருக்கருள்செய்ய,மாரீக்கண்
டேயர்-வேதங்கனையொழுங்குசெய்த விபாசருக்கருள்செய்ய, வி
யாசர் சூதமுனிவருக்குச் சொல்ல, சூதர்-ஒருவழிப்பட்டமனதை
யுடைய சவுனகாதிநிஷிகளுக்கருள்செய்த சிவபுராணங்கோடியா
கும்-அவைகளில் முக்கியமாகிய ஸ்காந்தத்தில் உருத்திரசங்கிதை
யிற்சொல்லிய அருணாசல ஸ்தலமகிமைபைச் சொல்லத்தொடங்
கினேன்—எ-று.

(உரு)

அருணை நகர்வளமையுமா லயனகர்தை விடவழல்வெற்பா
னவாறும், பொருவில்மகமழிசித்ததுவு மரனுமையம்ணந்தது
ங்கண்டதைத்தவாறும், வருமகிடரீறொலித்ததுவு மிறைவியிடங்
கலந்ததுவும்வயிரப்பூண, நிருவினையை யகற்றியதும் வடகலை
தென்கலைவிதியாலிசைக்கலுற்றேன்.

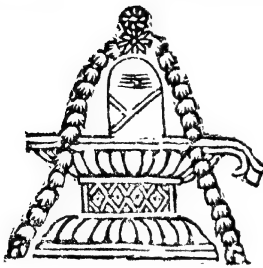
(இ-ள்) அருணாசலஸ்தலமகிமையும், பிரமா-விஷ்ணுவினுடைய
யகர்வமடங்க-அக்கினிமலையானதும், ஒப்பில்லாத தக்கனுடைய
யாகத்தை-அழித்துப்போட்டதும், பரமசிவன்-பார்வதியைக்கவி
யாணஞ்செய்ததும், அப்பார்வதி-சுவாமியினுடைய கண்களைமுடி
யதும், மகிடாசுரனை-உமாதேவி கொன்றதும், அப்பார்வதி-வாம
பாகத்திற்சேர்ந்ததும், வசிசிராங்கதபாண்டியனுடைய பாவத்தை
நீக்கினதும், சேரகுலாதிபனாகிய வல்லாளராஜனுக்கு பிள்ளைக்கவி
நீக்கி முத்திகொடுத்ததுமுதலாகிய சரித்திரங்களைச் சொல்லுகி
ன்ற கிரந்தத்தைத் தமிழ்மொழியினாலே சொல்லத்தொடங்கி
னேன்.

(உக)

பாயிர முற்றிற்று.

சூட நிருவிருத்தம் - உக.

உ
சிவமயம்.

முதலாவது.

திருநகரச்சருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

துங்கமழுவுழைபிரம்புசுரிகையகலாதகையான் றுகிர்க்குன்றா
டே, திங்களுமிழ்நிலவனைய வெண்பொடியான் சடைமுடியான்
செறிமுக்கண்ணான், பொங்குதிருவரையகலாப் புவித்தோலான்
புயநாலான் புரிமுந்நூலான், கங்கைமதி தவழ்சடையான் திரு
வாணைசெலுத்திவெள்ளிக்கயிலைகாப்பான்.

(இ-ள்) உயர்வாடையமழவும்-மானும்-பிரம்பும்- உடைவாளுந்நிங்
காதகையபுடையவர், பவளமலையில் சந்திரன்பொழிகின்ற நிலவு
போலத்தெருநிலில் அணிந்த விபூதியையுடையவர், சடைமுடியை
யுடையவர், நெருங்கிய மூன்றுகண்களையுடையவர், விளங்குகின்ற
இடுப்பில் என்று நங்காத புவித்தோலையுடையவர், நான்கு புயங்க
ளையுமுடையவர், மூன்று புரியாகிய பூணுலையுடையவர், கங்கையும்
சந்திரனும் தவழாநின்ற சடையுடைய பரமசிவனது கட்டையை
ச்செலுத்திக்கொண்டு கைலாசுகிரியைக்காக்கிறவர்—எ-று. (க)

கொய்வனசமலரிற்றத்தான் மைவளருந்திருநிடற்றான் குல
வெள்ளேற்றான், சைவமெனும்பயிர்தழைக்கக் கருணைமழைபொ
ழிமேகத்தன்னையொப்பா, னைவனாயுமகத்தடக்குஞ்சிலாதரற்கு
ப்புறத்திலுவுமாவிபோல்வான், நெய்வமெல்லாதொழ்ச்சிவந்த
மலரிப்பதந்தான்நீதியெனுந்திருநாமத்தான்.

(இ-ள்) கொய்யப்பட்ட தாமரைமலரொத்திறத்தையும், விஷி
ம்பொருந்திய கண்டத்தையும், நல்லவெண்மையாகிய ரிஷிபவாக
னத்தையுமுடைய பரமசிவனுக்குச்சம்பந்தமாகிய சைவசமையுமெ

ஈனும் பயிரான துதழைப்பக் கருணையாகிய மழையைப்பொழி
கின்ற மேகம்போன்றவரீ, பஞ்சேந்திரியங்களையும் அகத்தின்பின்
றும் புறத்தில்தீமையாகிய பொருள்களிற்போகவொட்டாமல் அட
க்கிய சிலாதாரிஷிக்குப்புறத்திநீசஞ்சரிக்கின்ற உயிர்போன்றவரீ
விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாம் வணங்க அதனாற் சிவப்பே
றியதாமரைப்பூவொத்த பாதங்களையுடையவரீ, இப்படிப்பட்ட தன்
மைபையுடையநந்திகேசுரொன்கிற அழகிய நாமத்தைப்பெற்றவரீ

ஈசனணிமதிநதியுந் திருவுருவுந் திருவுருவி லிசைந்தநீறும்,
தேசுவெனவிளங்கு மொருகயிலாயச் சிலம்புளதச்சிலு ரபின்மீதே
வாசவனே முதலிமையோர் நெருங்குதலான் மகுடமொடு மகுடந்
தாக்கி, யோசையுடன் கனத மணிப் பொடியுதிர்ந்து கனகமலைக்
குவமையாகும்.

(இ-ள்) பரமசிவன்தரிக்கின்ற கங்கையுஞ் சந்திரனும் மேற்சொ
ன்னகவாமியின துவெண்மையாகிய திருவுருவமும் அவ்வுருவத்தி
ல் அணிந்த திருநீறுமாகிய இந்நான்கினுடைய காந்திபோலப் பிர
காசிக்குங்கைகலாசமென்று ஒரு திருமலையுண்டு அந்த திருமலையே
வணங்குகிறதற்காகத்தேவரீந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள் நெருங்
குகிறபடியினாலே கிரீடத்தோடு கிரீடம் இடிபட்டிச் சப்தத்துட
னென சொன்னப்பொடிகளும் இரத்தினப்பொடிகளும் உதிர்ந்து மக
மேருகிரிக்குச்சமானமாகக் குவியும்—எ-று. (ங)

இந்திரநீலச்சிலையாலிசைத்தகடந்தெரியாம லெழுதிச்சேர்த்து,
மந்திரமாடு மனவயிரத்தூணிறுத்திமாணிக்கமதலையூட்டிச், செந்
துகிராற்போதிகையும் மரகதத்தாலுத்திரமுஞ்செறித்துமீதே, சந்
திரகாந்தத்தக்கப்பாப்பியமண்டபமுளதச்சயிலமீதே.

(இ-ள்) இந்திரநீலக்கலிஞ்சைலே ஒன்றோடொன்று சேர்த்துச் சந்
துதெரியாமல் சித்திரமெழுதிச்சுவர்வைத்து மந்திரகிரிபோல்வயி
ரத்தூண்களை நிறுத்தி மாணிக்கத்தினுற்செய்த கொடுங்கைசேர்த்
துச் சிவப்பாகிய பவளத்தினாலே போதிகையும் மரகதத்தினால்
உத்திரமுஞ் சேர்த்து அதன்மேல் சந்திரகாந்தத்தக்கமீடையந்த
மண்டபம் ஒன்றுண்டு அந்த மலையின்மேல்—எ-று. (ச)

இருமருங்குந்தரளமணி யிழைத்தவரியாசனத்தி லிருந்து
தீலப், பருமணியாவிழைத்ததொரு பாதபீடிகையின் மலர்ப் பத
த்தையூன்றி, மருவுபெருங்கயிலையின்மீதுந்நு முயலந்நு முது
கில் வலத்தாளுன்றி, யருமறையை முழிவருக் குணாக்குமிறை
புயனவிருந்தானந்தலோகே.

(இ-ள்) அந்த மண்டபத்தில் இரண்டு பக்கமும் முடிந்துக்
கொண்ட சிம்மாதனத்திலிருந்து பெரிய நீலரத்தினத்தினுமேல்

இழைக்கப்பட்டிருக்கிற பாதக்குறட்டின்மேலே மலர்போன்ற பாதங்களைவைத்துக்கொண்டு நந்திகேஸ்வரர் சிவகணங்களாலே மருவப்பட்ட பெருமையாகிய கைலாசகிரியில் எழுந்தருளியிருந்து முயலகன்மேல் வலப்பாதத்தைவைத்து அரிதாகிய வேதப் பொருளை முறிவர்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பரமசிவம் போல் இருந்தார் - அந்தவேளையில்—எ-று. (இ)

குற்சனூரோமசன்குமுதன் குமுதாக்கன் சகடாயன் குட்பசாதன், வற்சர்வைசம்பாயனர் கணசி முனிபுவிக்காலன்வாமதேவன், நற்சனநன்சனற்குமரன் வாதராயணன்மதங்க னடனத்தாளை, யர்ச்சனைசெய்யனந்த முனி முதலனந்த முனிவர்தம்மருகிற்குமுது.

(இ-ள்) குற்சர் ரோமர் குமுதர் குமுதாட்சர் சகடாயர் அகத்தியர் வற்சர் வைசம்பாயனர் கணசி விபாக்கிரமபாதர் வாமதேவர் சனகர் சனற்குமாரர் வியாசர் மதங்கர்-சுவாமியின துடனட்பொருத்திய திருவடிகளில் அர்ச்சனைசெய்கின்ற பதஞ்சலிமுதலாகிய அனந்தமுனிவர்கள் தம்முடைய பக்கத்திற்குமு-எ-று. (சு)

மன்னியமாரீக்கண்டமுனி யுடனெழுந்துபணிந்துயிரீகண் மழையின்போல, விந்நிலத்திற்பிறப்பதுவு மிறப்பதுவுமிறுவினையு மெமக்குத்தோன்றச், சொன்னவொருதனிமுதலே முத்திபெறும் பரிசெமக்குச் சொல்வாயென்று, என்னவுனாசெவிப்புகவறத்தியருள் சுரந்துமுலிக் கருள்வதானான்.

(இ-ள்) நிலபெற்ற வயதினையுடைய மாரீக்கண்டேய முனிபானவர் சீக்கிரத்திலெழுந்திருந்து நந்திகேசுரனை வந்தனைஞ்செய்து சுவாய் மேகத்தில் தோன்றி அச்சீக்கிரத்தில் அழிபு மின்னல்போல உயிர்களானவை இவ்வுலகத்தில் பிறக்கிறதும் இறக்கிறதும் இவைகளுக்குக் காரணமாகிய நல்வினை தீவினைகளாகிய இமனும் எங்களுக்குவிளங்கும்படியாக அருளிச்செய்த ஒப்பற்ற கடவுளே நாங்கள் மோசூத்தையடைகிறதற்குத் தக்கவழியைக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று கேட்க அந்த வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே மிகுந்த கிருபை யுண்டானவராகி நந்திகேசுரர் மாரீக்கண்டேயருக் கருளிச்செய்யத்தொடங்கினார்-எ-று. (எ)

கம்பநதிகும்பநதி காவிரிகோதாவேரி கண்ணவேணி, பம்பைநதிவேகநதி வேதவதிசரயுநதி பரமாங்கங்கை, செம்புநதிபொன்முநிநல் யமுனைநதி நருமதைமேற் செப்புஞ்சோனை, யம்புவியின்மிகவுளவங் காடினார்தம்வினையகற்று மதுவல்லாமல்.

(இ-ள்) கம்பைநதி-கும்பநதி-காவேரி- கோதாவிரி-கிருஷ்ணவேணி-பம்பைநதி-வேகவதி-வேதவதி-சரயுநதி-எல்லாநதிகளுக்கு மேலாகிய-கங்காநதி-தாமிரவரீனி-பொன்முடி-யமுனைநதி - நீர்ம

தாந்தி-மேன்மையாகச் சொல்லப்பட்ட சோணைநதிபென்று அழகுபொருந்திய பூவுலகத்தில் அனேக நதிகளுண்டு - அவைகள் - தீட்டிடத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுடைய பாவத்தைநீக்கும் - அது வல்லாமல்-ஏ-று, (அ)

காசிபெனுமொருதலமிக் கயிலையினுஞ்சிறப்புளது கங்கை நீர்த்தம், ஸ்நானைக்கொழுந்தோட்டிப்பரகதிக்குவேரோட்டும் வியந்துமுழங்கின் மாசிநூலுதிவிறந்தான் மரமெனுவிவங்கேனு மனிதமரனு, மீசனருபதேசஞ் செவிப்புகலாவிறைவென விருக்கலாமே,

(இ-ள்) காசியென்கிற ஒரு தீவ்யத்தலமானது இந்தக் கைலாசத்தைப்பார்க்கிலும் சிறப்புள்ளது அக்காசியிலிருக்கின்ற கங்காப்பிரவாகமானது ஏறிகின்ற அலைகளைக் கொழுந்தாக ஓடச் செய்து தன்னிடத்தில் விரும்பிமுழுங்கினால் அவர்களுக்குமோஷத்துக்கு வழிகாட்டும் - களங்கம்பொருந்தியதேகம் அவ்வூரில்விட்டால் மரமாவது மிருகமாவது மனிதராவது பரமசிவனது தாரகப்பிரீட்சமோபதேசம் செவியிற் சேர்தலாலே சிவசாரூபியத்தை யடைந்திருக்கலாம்-ஏ-று, (க)

போகியொருபுற்றிடங்கொண்டிருப்பதுகண் டிடுதலல்லாற்புனிதர்போற்றும, யோகியொருபுற்றிடங்கொண்டிருந்ததலங் கண்டதுண்டோவுணாப்பக்கேளுமநாகமிசைநடித்தவருக்குயிர்வேண்டித் திருதவஞ்செய்தநளினக்கோயில், சேகரமனத்தவரானமருவாரூர்தனைபெரித்தார் திருவாரூரே.

(இ-ள்) சரீர்பமானது புற்றையிடமாகக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்ததேயல்லாமல் ஞானிகள்போற்றுகின்ற யோகியானவர்புற்றினிடத்திலேயிருந்த தலத்தைப்பார்த்ததுண்டோஅஃதியாதெனில், சொல்லக்கேளுங்கள்-காளிங்கனென்னும் பாம்பின்மேலேறி நடனஞ்செய்தவிஷ்ணுவுக்கு உயிர்ப்பிச்சைவேண்டி லட்சுமி யானவள் பூசைசெய்துகொண்டிருந்த கமலாலயமென்னும் தலமாக வஞ்சம்பொருந்திய மனதையுடைய திரிபுராதிகளை யெரித்த சிவன் வாசஞ்செய்கின்றஊராகிய திருவாரூர் என்னுந் திவ்யியத்தலந்தான்-ஏ-று (ம)

தக்கவிராட்புருடன்மனத் தலமெனுமோர்தலமுளதத் தலத்தின்மீதே, முக்கணஞர்நடிப்பாவர் மூர்த்தியிலாயிரத்திலொரு மூர்த்திதானே, யிக்கயிலையிடத்துறைவ தந்நிலத்தின் பெருமை நம்மாவைக்கலாமோ, வக்கனகசபைகண்டா ரியபயன்காணுதமுத்தியடைகுவாரே.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய விராட்புருடனுடைய இருத

யத்தலமாகிய சிதம்பரமென்று ஓர்தலமுண்டு-அதிலுள்ளதாகிய கணகசபையில் மூன்றுகண்களுடைய பரமசிவன் ஆனந்தத்தா ண்டலஞ்செய்வார், அவருடைய மூர்த்தங்கரத்தில் ஆயிரத்திலொ ள்ளதான், இக் கைலாசபத்திலிருக்குமென்றால் அந்தஸ்தலத்தி னது பெருமையை தம்மாற்சொல்லக்கூடுமோ அட்படிப்பட்ட அழகுபொருந்தியகணகசபையைக்கண்டவர்கள் விவி ன்ணுவினா லும் பிரம்மாவினாலும் காணப்படாத மோட்சத்தையடைவார்கள். (

தாங்காழியவன்சிவனைவழிபடுந்தொல்வனாபந்தத்தலத்தைப்பா ரீ க்கி, லோங்காரவடிவதில்லையிரிமூர்த்தா லுடலழியாதொ ளிசெடா டு, வீங்காதுநெகிழாதுபிறவுயிரால்வருந்தாது வெடித்திடாது, தீங்கானமணங்கிருமி பிறவாதுகிடக்கும்வலச் செவிமேலாக.

(இ-ள்) சக்கரத்தக்கையில் தரிக்கின்ற விஷ்ணுவானவர் பர மசிவனைப் பூசைபண்ணிய விர்த்தாசலமென்று ஏருஸ்தலமுண் டி-அந்தத்தலத்தைப்பார்க்குமிடத்தில் அது பிரணவசொருபமா யிருக்கும், அந்தஸ்தலத்தில் உயிர்விட்டால் தேகமழியாது நிற ங்குள்ளது வீங்கமாட்டாது கட்டுநழுவாது-மற்றப் பகழிநு கங்களால் பின்னமாகாது வெடிபடாது-அதில் தூர்க்கந்தமும் பு ழுவும் உண்டாகாமல் வலதுகாது மேலாகக்கிடக்கும்-எ-று.)

பொய்ம்கிடமுக்கணவென்ற வம்மையிடமகலாத புனித மூர்தி கி, செம்மையிடமென்றிருந்த கருமகிடமுகமாகச் செறிக்கதார, மிம்மையிடர் மறுமையிடர் ஞானமில்லாச் சிறுமையிடமெல்லாத் தீர்க்கும், முடிமையிடம் பெறுமுலகுக் கெளிதாகத்தனியிருந்த முத்திபோலும்.

(இ-ள்) மெய்யி ளையாகியஎருமைமுகத்தினுடையமகிடாசரண உயித்த பார்க்க வாமபாகத்தில் நீங்காத பரிசுத்தராகிய பரமசி வனானவர் செம்மையாகிய இடம் இதுதானென்று எழுந்தருளி யிருக்கிற கறுப்பாகிய எருமையினது முகமேபால் விளக்கிய திருக்கேதாரமென்னும் ஸ்தலமானது இந்த ஜென்மத்தில் வருகி ர துக்கமும் மறுமையில்வருகிறதுக்கமும் ஞானமில்லாததற் று லே உண்டாகிறதுக்கமுமாகிய எல்லாந்துயரத்தையும் தீர்க்கிற தற்கு மூன்றுலகத்தாருக்கும் எளிதாகத் தனியேயிருந்த முத்தி போலானமேபால் இருக்கின்றது. எ-று. (மக.)

இருப்பனத்தன்பருப்பதத்திற் பிரமராம்பிகையுடனென் றி ரண்டுபோதும், விருப்பனத்தன் பணிந்தமையோ ருலகுமுத லனைத்துலகும் விதித்தான்மஹைத், இருப்பதிக்வேயிருப்பல னுந் தேவர்களுஞ் சாசரமாய்ச் செனித்தவரி, விருப்பதற் கு முயல்வென்று லெத்தலமுமத்தலத்துக் கணையதாமோ.

(இ-ள்) மல்கிகாச்சினமென்ற பர்வதத்தில் பிரமராமபிரக யுடனே பரமசிவனாவர் எழுந்தருளியிருக்கிறாரென்று அன்ன வாகனத்தையுடைய பிரமாவானவர் வந்து பத்தியோடு இரண்டு வேளையும் வணங்கி அவருடைய அருளபெற்றுத் தேவலோகமு தல் எல்லாலோகத்தையும்படைத்தார்-மற்றைத் திருப்பதியிலிரு க்கின்ற வேங்கடாசலபதியும் தேவர்களுக்கும் அந்தஸ்தலத்தில் சர மாகவும் அசரமாகவும் பிறந்திருப்பதற்குத் தவஞ்செய்வார்க ளென்றால் எப்படிப்பட்ட ஸ்தலங்களும் அந்தக் க்ஷேத்திரத்திற் குச் சமானமாகுமே-எ-று (18)

விருப்படியாட்செ ரிந்தவறுகலருடனேவிழியிடந்த வேடிகா லிற், செருப்படியு கத்திராண்காளத்திறகரமென்று செய்வப்பூ மி, பருப்பதமாகியுமவிளக்குந் தண்ணாக்கொழிக்குமலர்ப்பது டையோடு, மருப்படியுந் துழாய்மார்பன் வடமலைமேலிருந்துக ண்டுவலங்குமாதோ.

(இ-ள்) திருக்காளத்திலென்னுந்தெய்விகம்பொருந்தியஸ்தலத் திலுள்ள செவட்பிராமணராகியசைவகோசரியார் பத்தியோடுமிகுதி யாக அர்ச்சனை செய்த அறுகுபுலிபங்கள் இவையுடனே கண்ணைப்பி டிவங்கிப் பதித்தசண்ணப்பசவாமிகளது காற்செருப்பையும்விருப் பமாக ஏற்றுக்கொண்ட லிங்கசொரூபமாகிய சிவன் தானே கு ளிர்ச்சிப்பொருந்திய தேனைச்சொரிக்கின்ற தாமமாமலரினிருக்கின்ற இலட்சுமியோடு வாசனையும் துளசிமாலையையணிந்தமார்பினே யுடைய விஷ்ணுவானவர்வேங்கடமென்னுந்திருப்பதியில் நின்று கொண்டு தர்ச்சனைஞ்செய்து வணங்கும்பொருட்டி அந்தக்காலத் தில் மலையாகியும் விளங்குகிறார்-எ-று. (19)

தேக்குநாலிருதசையும் புகழ்ந்ததொண்டை நானெனுமோர் செய்வநாட்டி, னோக்கினுர்வினையகற்று மொருதலமுண்டதனை பெடனா துவலக்கேளும், வாக்குநாயகிகணவன் படைத்தபுவித் தைக்கவறம்வளர்த்தெந்நாளும், காக்குநாயகியுடனே கம்பநாயக ருறையுங்கச்சிறுதூர்,

(இ-ள்) அகன்ற எட்டுத்திங்கிலுள்ளவர்களும் புகழ்ந்துகொ ண்டிருக்கிறதொண்டைமண்டலமென்னுந் தெய்வீகம்பொருந்தி ய நாட்டில் தரிசனஞ்செய்தவர்களுடைய பாவத்தைப்போக்குகி ன்ற ஒரு ஸ்தலமுண்டு அதன்பெயரைச் சொல்லக்கேளுங்கள் ச ர்வவெதியின்கணவனுடைய நான்முகன்படைத்த உலகத்திலுள்ள உ யிர்கள் பிழைக்குமபடிக்கு முப்பத்திரண்டுதருமத்தையும் பரிபா லனஞ்செய்து எந்நாளும் காக்கின்ற காமாட்சியம்மையுடனே வகாம்புரேசுவார் எழுந்தருளியிருக்கிற காஞ்சிபுரமாகும்-எ-று. (20)

பழுதறவேபெழுதலுமெழுநீயுமெழுதலுமப்படைத்தவே
தக், கிழவனறியாமுடையபொருபாலன்றித்தபதி கிளர்த்தக்கே
ளு, மழுதறதடம்புரியுமிறைவருக்கம்பிகைபூசையபனூர்பூசை,
விழைவுதருமரிபூசைகரன்பூசை புரிந்ததிருவிரிஞ்சைமுதலார்.

(இ-ள்) பாதொருபழுது மில்லாமல் ஏழுசமுத்திரத்தையும்
ஏழுமலையையும் ஏழுலகத்தையும்படைத்த பிரமாவினால் அறிபக்
கூடாதசிரசைஒருஆதிகைவப்பிராமணப்பிள்ளையானதுஅறிந்த
ஸ்தலத்தைச் சொல்லக்கேளுங்கள் - ஆறந்தத்தாண்டவஞ்செய்த
சுவாமிக்குப் பார்வதியாருட்பிரீமாவும் சிவநேசமிருந்தவிஷ்ணு
வும் கரனும் பூசித்த விரிஞ்சிபுரமென்னும் ஸ்தலமாம்-எ-று.)

பொய்யாதுபுனல்பெருகங்காவேரிநதிக்கரையிநீபுதராயுமை
யாறுமிடைமருதுந்திருக்குடந்தைவளநகருமானைக்காவு, மையாரு
மிடநீர்திரிசிரமலையுமாணிக்கமலையுந்தோன்று, மெய்யாகவவற்
றினதுபெருமையெல்லாம்விரித்துரைக்கும்வேதந்தானே.

(இ-ள்) பொய்க்காமல்பெருகிவருகின்றகாவேரிநதியிருகரையி
லும் சிகாழி-திருவைபாறு-திருவிடைமருதூர்-வளம்பொருந்தியகு
ம்பகோணம்-திருவானைக்கா-விஷம்பொருந்தியகண்டத்தையுடைய
யமாதுருபூதேசுரர்எழுந்தருளியிருக்கின்றதிரிசிரபுரம்-இரத்தன்
கிரி-இவைமுதலாகியஸ்தலங்களில்விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்அந்
ததிவ்ய ஷேத்திரங்களுடைய பெருமையெல்லாம் வேதமானது
தான்மெய்யம்மையாக விரித்துச்சொல்லும்-எ-று. (மஅ)

பருவகையார்ப்பரிக்கும்வைகைநதிக்கரையின்மதுரையறுப
த்துறாலு,திருவிளையாட்டிறைவனிபந் நியதலமாமதன்பெருமை
செப்பலாமோ, கருவிளையாட்டகற்றுமிராமேச்சுரந்தென்கடற்க
ரையிற்காணு மங்கே, செருவிளையாட்டிராகவனூரி ராவணனைத்
தொலைத்தபழி தீர்த்திட்டாமோ.

(இ-ள்) பெரியசங்குகள் முழங்குகின்ற வைகையாற்றின்கரை
யில்சோமசுந்தரக்கடவுள் அறுபத்துறாலுதிருவிளையாடல்செய்த
ருளியமதுரைஎன்றுஒருவதலமுண்டு-அந்தத்தலத்தின் பெருமை
யாவராலுஞ் சொல்லப்படாது - நெற்குச்சமுத்திரத்தின் கரையில்
ஜனனதுக்கத்தைப்போக்குகின்ற இராமேச்சுரமென்று ஒருஸ்தல

※ சுவாமியினதுசிரசைப் பாலன் அறிந்ததாவது-அபிஷே
கமுதலியவை செய்கிறதற்குச் சுவாமியினுடைய திருமுடியான்
து ஒரு குருக்களுடைய பிள்ளையினைக்கு எட்டாமையினாலே
அந்தப் பிள்ளையானது பூசாகாலந்தவறுகிறது என்னசெய்வே
னென்றுவிசனப்படஅப்போது விக்கவுருவாயிருந்த பரமசிவன்
சிரசைவகைத்தருளினார்.

முண்டு - யுத்தத்தை விளையாட்டாகச் செய்கின்ற இராமரானவர் இராவணனைக்கொன்றதனால் வந்ததோஷத்தை அந்தத் தலத்தில் சிவனைப்பூசித்துத் தீர்த்துக்கொண்டார்—எ-று. (மக)

அத்தகையாந்தலங்கடமிற்பிறக்கவுட விறக்கவிழியமையக்காணச், சுத்தவெளிதனிலாடுஞ் சுடரொளிக்குமணங்களிப்பத்துயரீராட்ட, வித்தமதையெடுத்துநாத்துச் சிவாலயமும் விரிபொழிவ மிகவுண்டாக்க, வந்தமராகியபரமகதியுள தென் றுணாக்க முனியுரைப்பதானான்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட தன்மையுடைய தலங்களிலே யாவராகிலும்பிறந்தாலும், இறந்தாலும், போய்தரிசித்தாலும் பரிசுத்தமாகிய சிதாகாசத்தில்நிருத்தஞ்செய்யு மிருந்தபிரகாசமே பொருடமாகியசிவனுக்குத்திருவுள்ளமான துகளிக்கும்படி தாய்மையாகியதீரினால்அபிஷேகஞ்செய்தாலும், திரவியங்களைச்செவ்வுசெய்துசிவாலயங்கட்டுவித்தாலும், விரிந்தபூஞ்சோலைமிகவைத்தாலும், உத்தம்பொருந்தியபரகதியுண்ட மென்று நந்திகேசரர் அருளிச்செய்யக்கேட்டியார்க்கண்டேயர்சொல்லத்தொடங்கினார்

இந்திகராததோறுந்தலந்தோறு மிப்படியேயியற்றவென்றான், முன்னியசீரமரருக்குஞ் சித்தருக்கு முனிவருக்கு முடிவுறுது, மின்னிகருஞ்சிறுவாழ்க்கை மனிதர்தமக் கெளிதாமோமே வினாவு, மன்னியமாம் பிறவுயிர்க்கு மரத்தினுக்குங்கிடையாதே யமலவென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்டதன்மையுடைய நதிகள்தோறும்ஸ்தலங்கள்தோறும்போய்த் தேவரிக்கட்டளையிட்டவிதமாகவே தீர்த்தமாகவழிபாடுமுதலானவைகளைச்செய்யவேண்டுமென்றால்மிசுந்தசிமப்புப்பொருந்தியதேவர்களாலும் சித்தர்களாலும் முனிவர்களாலும்முடியாது-அப்படியாகமின்னல்போற்றோன்றிண்ணத்திலுழியஞ்சிறியவாழ்நாளையுடைய மனிதர்களுக்கு எளிதில்முடியுமோ அப்படிமுடிந்தாலும் மிருகங்களுக்கும்பட்சிகளுக்கும் விருஷங்களுக்கும் கிடைக்கமாட்டாதே சுவாமியென்றுசொன்னார் மாரிக்கண்டேயர்-எ-று. (உக)

ஆடுமந்தந்ததோறு மினிதெனுத்தலந்தோறு மனந்தகாலம், தேயிகின்றபயனுலவுஞ் சிவஞானம் நெந்தாமந் சிறிதுபோதி, னுடுகின்றவறுப்பிலர்க்கு மறிவிலர்க்கும்புலையருக்குநரகாவ்வார்க்கு; மோயிகின்றவிலங்கினுக்கு மற்றெவைக்குந் தருமுகொன்றுரைப்பாயென்றான்.

(இ-ள்.) மனிதர்கள் ஆடுகின்ற அந்தநதிகள்தோறும் இனிதா கிய அந்தத் தலங்கள்தோறும் அநேககாலமாக ஸ்ரீமானுக்குச்செய்து

தரிசனமுதவிடவைகளைச் செய்ததினால் உண்டாகிய பிரயோசன மாகிய சிவஞானத்தை வருத்தப்படாமல் கொஞ்சகாலத்தில்தான்-பிரதட்சணஞ்செய்தல்-கூம்பிடுதல்-தரிசனஞ்செய்தல் முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாகிய கைகால் கண்களற்றவர்களுக்கும் விவேகஞ்ஞாயிர்களுக்கும் நீசர்களுக்கும் நரகத்தில்துழைந்துவரும் செய்தவர்களுக்கும் சஞ்ஞாயிர்க்கு மிருகங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள எல்லாச்சிவராசிகளுக்கும் கொடுக்கின்ற ஒரு ஸ்தலம் அருளிச்செய்யவேண்டிமென்று கேட்டார் மார்க்கண்டேயர்—எ-று. (உஉ)

இப்படியே நமனைவென்றபெருந்தவனுமிருந்தவருமியம்பியேத்திக், கைப்பதுமமலர்கொடுத்தன் காம்பதுமந் தீண்டிதலுங்கருணையாகி, அப்படியேமுத்திதரு மொருதலமுண்டிரைக்குதுமென் நமைத்தானபின்னை, மைப்படியங்கண்டத்தா னருணகிரிநினைத்துபரவசத்தனான.

(இ-ள்) எமனைச்சுயித்தபெருமையாகியதவத்தினை யுடையமார்க்கண்டேயரும் மற்றுமுள்ள முனிவர்களும் இந்தப்பிரகாரமாகச் சொல்லித்தோத்திரஞ்செய்துதாமரைமலர்போன்றகைகளால், நந்திகேசரருடைய தாமரைமலரொத்த திருவடிகளைப்பரிசுத்துவந்தனஞ்செய்யுமுளவில் அவர்கிருபையுள்ளவராகி நீங்கள் சொன்னபடியேமோகங்கொடுக்கிற ஸ்தலம் ஒன்றுலாபி-அதைச்சொல்லுகிறோம் என்று கையமர்த்திப் பின்பு விஷந்தங்கிய கண்டத்தை யுடைய பாமசிவம் எழுந்தருளியிருக்கிற அருணாசலமென்னும் ஸ்தலத்தைநினைத்துப்பரவசமானார் நந்திதேவர்—எ-று. (உ௩)

அங்கமெல்லாமயிர்பொடிப்ப நடுநடுங்கிவிழியிடும்பு மருவிபாய, செங்கையினைமலர்க்குவிய மொழிதவறநெடும்போது தெளிவில்லாமந், கங்கையணிந்தயானேயருணகிரிப் பெருமான் கனற்கண்ணனே, எங்கையாருடையானேயெனத்துதித்து விழித்ததற்பி னிசைப்பதானான்.

(இ-ள்) தேகமெல்லா மயிர்க்குச்செறியக் கம்பிதங்கொண்டு இரண்டுகண்களிலும் நின்று அருவிபோல் ஆனந்தபாஷிபம்வர மலர்போன்ற இரண்டுகைகளும் ஒன்றாய்க்குவிய வார்த்தைதமிழாற அநேகநாழிகை ஞாபகமில்லாமல் சங்கையைத்தரித்திருக்கின்ற ருடையயுடையவளோ அருணகிரியில் எழுந்தருளியவளோ அங்கினிக்கண்களை யுடையவளோ எங்களை யாட்கொண்டவளோ என்று தோத்திரஞ்செய்துவிழித்துக்கொண்டு அதன்பின்பு சொல்லப்பெட்டங்குநர் நந்திகேசரர்—எ-று. (உ௪)

எழுச்சிபடியாசிரியவிருத்தம்,

சத்தியாகாமொழிவன் முத்திதருமுரது நனக்குரியநாம

மிகவுண், டத்தையுநான்மொழிய வெத்தணவலேனதிலொ ரந்
பவளவேபுகலுவேன், சித்தியுதவுங்கொளரிதேசுநகரென்றுபெயர்
தென்னருணபென்று பெயர்சீர், வைத்தசிவலோகநகரென்று
பெயர்நீசுதுர் வாயுநகரென்றுபெயரோ.

(இ-ள்) அப்ப ௨ தோத்திரஞ்செய்தபின்பு நந்திகேசுரர்சொல்
வார் - கேளும் மார்க்கண்டேயரோ, சத்தியமாக்ச்சொல்லுகிறேன்
மோஷத்தைக்கொடுக்கிற ஸ்தலமொன்றுண்டு-அதற்குரிய நாமங்
களோ அனேகம், அத்தனைபெயரையுஞ்சொல்லுகிறதற்கு நான்
எவ்வளவுசக்தியுடையவன், ஆகிலும் அவைகளில் சில நாமமாத்
திரஞ்சொல்லுகிறேன்.- சித்தக்கைக்கொடுக்கிற கொளரிநகரமென்
றும் தேசுநகரமென்றும் அழகிய அருணாசலமென்றும்சிறப்புப்
பொருந்திய சிவலோகநகரமென்றும் நாகரீகமிருந்த வாயுநகர
மென்றும் ஞால்களிற்சொல்லப்பட்டதிருநாமங்கையுடையது. ()

சத்தபுரியேமுதலெடுத்ததலம்பாவுமொரு தட்டிமொருதட்
டதனிலே, யத்தலமுமிட்டெதீர்நிறுக்கவவைக்கதிகமானதொளி
ரந்தநகரம், முத்தநகரென்றுபெயர் ஞானநகரென்றுபெயர் முந்
தியதலேச்சுரமெனும், சத்தநகரென்றுபெயர் தென்கையென
றுபெயர் சோணகிரியென்றுபெயரோ.

(இ-ள்) பின்னும் நந்திகேசுரர்சொல்வார் சத்தபுரிக்கொள்கிற
அயோத்தி-மதுரை-மாயாபுரி-காசி- காஞ்சிபுரி-அவந்தி- துவார
கைமுதலாகியஎல்லாத்தலங்களையும்ஒர்த்தட்டி-லும், அந்த அருணாச
லத்தைஒர்த்தட்டி-லும்வைத்துநிறுக்க - அந்தத்தலங்களுக்கெல்லாம்
அதிக கனத்தையுடையதாயிருந்து பிரகாசிக்கின்ற அந்தத்தலத்
துக்குமுத்தநகரமென்றும், ஞானநகரமென்றும், முதன்மை யா
கிய தலேச்சுரமென்றும், சத்தநகரமென்றும், தக்ஷணகைலாசமெ
ன்றும், சோணகிரியென்றும்பெயராம்-எ-று, (உசு)

வாதமிசுகாலவழ லாழியலையேமுடியல் வாதபுரியாதநக
ரஞ், சீதமுதலானபிணிதிமையிடைபூறுபசி சேரவரிதானநகரம்,
மாதவர்கண்மாதவர்கள் பூசைபுரிமாநகர மாதவர்களுபிமலராம்,
போதிஹரைவேதியர்தொண் ணாறுபெயரோடறுவர் பூசைபுரி
வேதநகரம்.

(இ-ள்) இறுதிக்காலத்திலுண்டாகியபிரசண்டவாயுவினா லும்
ஊழித்திபாகிய வடவாமுகாக்கினியினா லும்பொங்கிவரும்சமுத்
திரபிரளயத்தினா லுமயுகமுடிவில்பொழிகின்றஏழுமேகங்களினா
லும்பாதொருவாதையும் அடையாததலம் - சயித்தியம்முதலான
பிரசுரிகள் திமையாகிய இடைபூறுகள் பசி இவைகள்சேராததலம்

மகத்தாகியதவசிகள் அனேகம்விஷ்ணுக்கள் பூசைசெய்த ஸ்தலம் அப்படிப்பட்ட விஷ்ணுக்களுடைய நாபிகளாகிய தாமரைமலர்களில் உண்டாகிய தொண்ணூற்றாறு பிரமாக்கள் பூசித்ததெய்விகம்பொருந்திய ஸ்தலம் அருஞ்சலமென்னும் ஸ்தலமாம். (உஎ)

ஒன்றுளதுபூமிதனி வின்றுபுதிதன்றுலகு மும்பருமுயர்ந்த வெளியு, மென்றுளதந்நானாது வேதமுடிமிதினி விருப்பதகலாமலதிலோர், குன்றுதலிலாதவொரு வெற்புளதுபுண்டரிக கோளசையமுடுருவியே, நின்றுளது தென்றிசையி லென்றுமழியாது நெடு நீருலவுவாழ்வுபெறவே.

(இ-ள்) இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய ஸ்தலம் ஒன்றுண்டு அந்த ஸ்தலம் இன்றைக்குப் புதிதாகவந்ததல்ல-இந்தப்பூவுலகமும் மேலுலகமும், ஆகாயவெளியும் என்னைக்கு உண்டானதுகளோ அந்தநாளிலேதானே உண்டாயிருக்கின்றது - நீங்காமல் வேதத்தின் முடிவிலுள்ளது-அந்த ஸ்தலத்தில் கெடுதலில்லாத ஒருமலையுண்டு-அது தென்திசையில்-என்றும் நிலைபெற்றுப் பிரமாண்டகோளகையை முடுருவிநிற்கின்றது-நெடியகடல்குழந்தப்பூமியிலுள்ளவர்கள் வாழும்படிக்கு, எ-று, (உஅ)

கவிவிருத்தம்.

ஆரிடமிராக்கத மசுரந்தேவதந்
தாருடைமானிடஞ் சம்புவென்றுநாம்
பேரிடுமிவிங்கமே பிறங்குமெங்கணு
மேருடைப்பருப்பத மில்ங்கமாவது.

(இ-ள்) ஆரிஷ்டமென்றும்-இராஷ்சமென்றும்-ஆசுரமென்றும்-தைவதமென்றும்-மாலையைத்தரிக்கின்ற மானிடமென்றும் நாபங்கள் பெற்ற விங்கங்கள்-எந்த ஸ்தலங்களிலும் பிரகாசிக்கும்-இந்த ஸ்தலத்திலோவென்றால் மலையே விங்கமாயிருக்கின்றது - ரிஷிகளாலே பூசைசெய்யப்பட்டது-ஆரிஷ்டவிகம்-இராஷ்சர்களாலே இராஷ்சவிகம்-தேவர்களாலே தைவதவிகம்-மானிடராலே மானிடவிங்

செங்கனன்முதல்யுகந் தினோதைமாமணி [கம். எ-று.

பொங்கியதுவாபரம் பொவிந்தபொன்னிறந்

தங்கியகவியுகந் தன்னிலேசிறை

யங்கமாமதன்பெய ரருணைபூதரம்,

(இ-ள்) முதல்யுகமாகிய திருதயுகத்தில் விவப்பாகிய அக்கினி மலையாகவும், தினோதயுகத்தில் மாணிக்கமலையாகவும், துவாபரயுகத்தில் மிகுந்த பிரகாசத்தையுடைய பொன் மலையாகவும், கவியுகத்தில் கல்மலையாகவும் திருவுருக்கொள்ளும் - அந்தமலைக்கு அருஞ்சலமென்றுத் திருநாமமாம்-எ-று, (உஆ)

தருவியாமுகக்கடைச் சொரியுங்காரின
முருவமேழன்றியொவ்வொன்றகோடியாய்
பருவமாயிரந்துளி பணையிற்பெய்யினு
மருவியாபடங்குமல் வசலமீதினில்

(இ-ள்) எல்லாச் சீவராசிகளும் கருவறும்படி யுகாந்த காலத்
தில் பொழிகின்ற மேகங்கள் ஏழென்ற எண்ணிக்கையில்லா
மல் ஒவ்வொன்று கோடியாகி ஆயிரம்வருஷம் ஒவ்வொரு துளி
பணமரம்போலப் பருமனாகப்பெய்தாலும் அந்தமலையின்மேல்
சிறிய அருவியாய்ச் சுவறியுடங்கிப்போமல்லாமல் புறத்தில்வா
மாட்டாது—எ-று. (நக)

அரியயனளவிடா தனந்த்காலமாய்த்
திரிதவினதற்கிணை செப்பலாகுமோ
சுரந்திபரவதும் சுனையினீருண
விரஷிதன்புரவிமே லேறிச்செல்லுமே:

(இ-ள்) விஷ்ணு பன்றியாகியும், பிரமா அன்னமாகியும், அ
னேககோடிகாலமாய்த்தேடி அடிமுடிகாணுமல்வருந்துவார்களா
னால் அந்த அருணாசலத்துக்கு ஒன்றைச் சமானமாகச் சொல்
லக்கூடுமோ அதுவன்றி ஆகாசகெங்கையானது நம்மீலுமுக்கி
யமென்று ஸ்துதிசெய்கின்ற அந்தமலையி விருக்கின்ற சுனையி
லே நீருண்ணச் சூரியன் தேரிநீகட்டிய குதிரையானதுகள்வறி
நடக்கும்—எ-று. (ந௨)

வெண்மைசேர்புயலத னடியின்மேவுத
லெண்மகிழ்கயிலைத் திருப்பதொக்குமா
றண்மைசேர்கார்த்திகை விளக்கையேற்றுதல்
மண்மகண்மகுடமா மணியிறீற்றோன்றுமே.

(இ-ள்) வெள்ளோநிறமாகிய மேகங்கள் அந்த மலையடிவாரத்தில்
சேர்ந்தால் யாவராலும் எண்ணப்பட்ட கைலாசகிரிமேல் அந்த
மலையிருக்கிறதுபோலாம் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கார்த்திகை
மாதத்தில் கிரீடத்திகாதிபம் அந்த மலேமேல் ஏற்றினால் பூமிதேவி
பினுடைய கிரீடத்தில் பதித்த ரத்தினம்போலாம்—எ-று. (நா)

அன்றுமாறின முகனளவிடா முதன்
மன்றல்சேர்ந்திமலை வடிவுகொள்கையா
ன்னுந்நம்மருகனு நாமமோர்குல
மென்றுளமகிழ்ந்ததே யிமையபூதரம்

(இ-ள்) முற்காலத்தில் பிரமாவினாலும், விஷ்ணுவினாலும்
அறியப்படாத பரமசிவன் கிரீத்திபொருந்திய அந்த மலையருவங்
கொண்டதினாலே இமோத்பர்வத ராஜினாவன் இத்தனை காலம் வு

ரைக்கும் வேறுசாதியாயிருந்த நம்முடையமருமகன் நம்முடைய சாதியாய்ப்போய்விட்டானென்றுமனதுசந்தோஷித்தான்-எ-று.

பன்னிருதிங்களும் பரிதியானது
மன்னியமதியமும் வலமதாய்வரு
மந்நியுரைக்கவென் னறிவுபோதுமேர்
வுன்னியவாசையா லுணர்க்கலுந்நனன்.

(இ-ள்) பன்னிரண்டுமாதமும் சந்திரனாரிபர்கள்மகாமேருவை உள ஞ்செய்தல்போலப்பிரதக்ஷணஞ்செய்துவருவார்களென்ற லந்த் அருணாசலத்தினது பெருமையைச்சொல்வதற்கு அந்நிபமாயிய என்னுடையபுத்திபோதுமோஆற லுஞ்சொல்லவேண்டுமென்று நினைவுகொண்டபத்தியினால் சொல்லத்தொடங்கியது-எ-று. (௧௫)

அற்கமாமலையுள தடுத்தகீழ்த்திசை
நற்கனயிரத்தவ னண்ணிவாழ்த்துவான்
தெற்கிலையுளதுபுத் தேளிரீமாமலை
பொந்கயந்தகன்றினம் புகழ்ந்துபோற்றுவான்.

(இ-ள்) அருணாசலமென்னு மலைக்கு அடுத்த கீழ்ப்பக்கத்தில் அரிக்கமலையென்று ஒருமலையுண்டு - அதில் ஆயிரங் கணக்கா யுடைய தேவேந்திரன் இருந்துகொண்டு சுவாமியை ஸ்தோத் திரஞ்செய்வான் - அஃவருணகிரிக்கு அடுத்த தென்பாரிசத்தில் தெய்வமலைபென்று ஒன்றுண்டு - அதில் சிவந்த கைகளையுடைய யமன் புகழ்ந்து கொண்டு வணங்குவான்-எ-று (௧௬)

மேந்நிசைத்தண்டமா விலங்கலுண்டதிந்
சேந்நிசைவருணன்முன் செங்கைகூப்புவன்
தோற்றிடும் வடதிசைச் சூலமால்வரை
போற்றியவளையான் பொருந்திவாழ்த்துவான்.

(இ-ள்) அந்த அருணாசலமென்னுந் திருமலைக்கு மேற்பாரி சத்தில் தண்டலை பென்று ஒருமலையுண்டு-அதில் மகானாகனத்தி லேறுகின்ற வருணராஜன் சிவந்தகையைக் கூப்பி அந்நிதமலையை வணங்குவான், வடபாரிசத்தில் சூலமலையென்று ஒரு மலையுண்டு- அதில் எவராலும் போற்றப்பட்ட குபேரனானவன் இருந்து கொ ண்டி துதிசெய்வான்-எ-று. (௧௭)

மற்றநால்வரைகளில் வாயுதியவ
னெற்றிசேர்விழியவ, நிருதிபோற்றுவான்
சுற்றுளமல்தொறுஞ் சுருஞ்சித்தரு
முற்றசீர்வசுக்களு முறைந்துபோற்றுவார்.

(இ-ள்) மற்றநால்குதிக்குகளிலும் இருக்கிற மலைகள்நான்கி லும் இருந்து கொண்டு-வாயு - அக்வினி-சசானன்-திருதி இந்த

நால்வர்களுக்கும் வணங்குவார்கள்- அவைகளைச்சுற்றியிருக்கிற மலைகளிலெல்லாம் தேவர்களும் சித்தர்களும் சிறப்புப்பொருந்திய அஷ்டவசக்களும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்-எ-று (1௩௮)

தன்னையே நிகருமத் தலத்திலேபுவிக்க
கன்னைமாதவம்புரிந் ததிகமாகவே
என்னையாளுடையவ னிடங்கலந்தனள்
பின்னையுமதனலம் பேசலாகுமோ.

(இ-ள்) தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய அந்தத் தலத்தில் பூலோகத்துக்குத் தாயாகிய பார்வதியம்மை மகத்தாகிய அரியதவஞ் செய்து என்னையாட்கொண்டபரமசிவனுடைய இடப்பாகத்திற் சேர்ந்தாள்-ஆனபடியினாலே அந்த அருணாசலத்தின் பெருமையைச் சொல்லவேண்டுமோ-எ-று. (1௩௯)

தன்னிகர்மந்திரம் புவனந்தத்துவம்
வன்னமாய்விளங்குமவ் வரையைமாலய
ன்னமுமேனமு மாகிநாடினா
ரின்னமுமளவிடாதிமிற்பைநீங்கினார்.

(இ-ள்) தனக்குத்தானே சமானமாகிய மந்திரம்-புவனம்-தத்துவம்-இவைகளினுருவமாய்விளங்கும் அருணாசலத்தை-விஷ்ணுபிரீமா இருவரும்பன்றியும் அன்னமுமாகித்தேடி இத்தன்மையை யுடையதென்று அறியக்கூடாமையினாலே தங்களுடைய கர்வத்தை நீங்கினார்கள்-எ-று. (௧௪௦)

மருவியபெரும்புகழ் வச்சிராங்கத
னானையை வலம்புரிந் தமலனையினான்
கருவியகலாதரன் காந்திசாவிபெயன்
நிருவரும்பரகதி பெய்தினுர்தில்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய கீர்த்தி பொருந்திய வச்சிராங்கதபாண்டியன் அருணாசலத்தைப் பிரதட்சணம் வந்ததினாலே தன்னுடையபாவத்தை நீங்கினான் - மகாகீர்த்திபெற்ற வல்லாளராஜன் புத்திரசோகம்நீங்கி சிலகாலஞ்சென்று முத்திபெற்றான் - பெருமை பொருந்திய கலாதரன் காந்திசாவி இந்த் விருவரும் அந்த ஸ்தலத்தை வலம்வந்து மோட்சத்தையடைந்தார்கள்-எ-று. (௧௪௧)

எழுச்சிரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியாமிவர்கடொடங்கியின்றளவு க்கனெகருண்டருளையைநினேத்துங் - காதலா லுணாத்துங் கேட்புமுன்கண்டிங் கால்களால் வலமதிற்செய்தும் - நீதியாயிருந்து நெறியினுடைந்து நெறிய்கயப் படிந்ததம் புரிந்துந் - சோதிதாடொழுதும் டணிவிடை செய்துந் துளக்கிலாமுத்திபெற்றிருந்தார்.

(இ-ள்) முன்சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதிபாகத்தொடங்கி அன்றுமுதலின்றையவலாக்கும் அநேகம்பேர் அருணாசலத்தை நினைத்தும் ஆசையோடு ஸ்தோத்திரஞ்செய்தும் கேள்விப்பட்டும் தரிசனஞ்செய்தும் கால்களாலே பிரதட்சணஞ்செய்தும் அதில் நீதிபொருந்திய வேதமார்க்கந்த அனுசரித்துக்கொண்டிருந்தும் மகத்துவம்பொருந்திய தீர்த்தங்களிலே முழுதியும்தருமங்களைச் செய்தும் சொறுசொருபமாகிய சிவனைத்தொழுதும்திருப்பணி செய்து 1 கெறிதவிலலாதமோஷத்தைப்பெற்றிருந்தார்கள். (சஉ)

அப்பதிதமிழ்நாட்டுளதிடைபெண்ணை யாறுசெய்யாறுபிங்கலையாறு, செப்பியகமலை நதிகூழிமுனைபாடல் செய்ததொன்றாயிரம்பலமாம், முப்பத்துமூன்றுடோடிகளாக முனிவருந் தவஞ்செய்வா ரதறமகோர், ஒப்புலெறிவிலை யிம்பர்நாட்டிடத்து முப்பர்நாட்டிடத்துமென்றுரைத்தார்.

(இ) அவ்வருணாசலத்தலமானது தமிழ்நாட்டின்கண்ணிருக்கிறது அப்பதிக்குவலப்பக்கத்தில்வருகிறபெண்ணையாறு இடைஎன்னும் நாடியாகும், இடப்பக்கத்தில்வருகிற செய்யாறுபிங்கலைஎன்னுந் நாடியாகும், கமலைஎன்கிற நதிகூழி முனைஎன நுமநாடியாகும், அந்த நதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்தால்ஒன்றுக் கூடியிரம்பங்குபலல்வரும் முப்பத்துமுட்கோடிதேவர்களும்முனிவர்களும் அத்தலத்தில் தவஞ்செய்வார்கள்-அதற்குச்சொன்ன இத்த உலகத்திலும் மேலுலகத்திலும்இல்லையென்றுசொன்னார் 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100. (சக)

அற்றமிலவன்சொலருணையின்சிறப்பாலகமகிழ்ந்துருகிய முனிவன், மற்றுளதலத்திலுதிகமென்றுரைத்தவாய்மையைமனங் கொளாதுரைப்பான் - சிற்றறிவடையே னுதலாலொருபொருள்வெளித்திலே நெனச்சொன்னதற்கு - முற்றுளமுணர்ந்தால் மொழியெனமொழிந்தான்முனிவனுமவற்கிவைமொழிவான்.

(இ-ள்) சிவபத்தியிற்சொர்வில்லாதநீதிக்கேசரார்த்செல்லப்பட்ட அருணாசலத்தின் மகா மியத்தினாலே இருதயமகிழ்ந்து உருக்கத்தையடைந்த மார்க்கண்டேயர் மற்றமிலவன் உலகமென்று சொன்னதை மனமில் ஒப்பக் கொள்ளாமல்சொல்வார் - சுவாமீநாட்சிறியஅறிவவுடையவருன்பட யினாலேநீவக 1 திருவுளமபற்றியதுநன்றா தீர்த்தாண்டவிலையென்றுசொல்ல-அதுகேட்டுச்சகலத்தையும்உ ளத்திலுள்ள நீத நந்திக்காரர் உமக்குண்டான சந்தேகத்தைச் சொல்லுமென்றுக்கட்க மார்க்கண்டேயர்சொல்லுவார்-எறு. (சச)

தில்லையைக்காணக்காசியிலிறக்கச்சிறக்குமாருந்தனிந்துறக்க, வெல்லையில்பெருமையருணையைநினைக்க வெய்தலா முத்தியென்றுரைத்தீ, ரொல்லையினு தலங்களுந்தம்மி லொக்குமென்று

ரைத்திடாதே, எல்லிசுழருணை யதிகமென்றுரைத்த தருளை
னவருள்செய்வானவனும்.

(இ-ள்) சிதம்பரத்தைத் தரிசனஞ் செய்தாலும் காசியிலே
தேகத்தைவிட்டாலும், சிறப்புள்ளதிருவாரூரிலே பிறந்தாலும், அ
ளவில்லாதபெருமையுடைய அருஞ்சலத்தை நினைத்தாலும் முத்தி
கிடைக்குமென்று அருளிச்செய்தீர். இந்தநாலுத்தலங்களையும் ஒன்
றுக்கொன்று சமானமென்று திருவுளம்பற்றாமல் சுவாமி அல்லிமலர்
களையுடைய தடாகஞ்சூழ்ந்த அருஞ்சலத்தை மாத்திரம் அதிகமெ
ன்று கட்டையிட்டதை அனுக்கிரகஞ்செய்ய வேண்டுமென்று மார்
க்கண்டேயர்கேட்க அந்தநந்திகேசரரும் அருளிச்செய்கிறார் (சரு)

இறந்திடுந்தொழிலும் பிறந்திடுந்தொழிலு மெண்ணிடபட
யவைமுடியா, பறந்திடுமவைக்குஞ் சிலவிலங்கினுக்கும் பாதவமுத
லவோருயிர்க்கு, நிறைந்தபுரீசரீச ரந்தகர்தமக்கு நிறுத்தமண்ட
பந்தொழிறேமா, தறந்திகழ்பயனார் சிலர்சிலர்க்கெளிதாமல்லவர்க்
கரியதாரதுவே.

(இ-ள்) கோடும்மார்க்கண்டேயரோ ஒருவன் இறக்குந்தொழி
லும், பிறக்குந்தொழிலும் நினைத்தபடமுடியாது- அது இருகட்டும்
பட்சிசாதிகளுக்கும்-மிருகங்களுக்கும் விருட்சமுதலாகிய ஓரறிவு
யிருக்கும் புன்மை நிறைந்த நீசருக்கும் குருடருக்கும் சபாபதி
யினது நிறுத்தசபையைத் தரிசனம்பண்ணக்கூடாது- பூர்வசன்ன
புண்ணியத்தினாலே அந்தச்சபைக்குப்போய்க் காணத்தகுந்தவர்
களாகிய சிலர்க்குமாத்திரங் கிடைக்கும் மற்றவர்களுக்கு அரிய
தாகும் அந்தஸ்தலம்—ஏறு. (சக)

குண்டகர்பதிதர்கோளகர்புலையர்கொலையினருறுப்பினிற்
றைந்தோர், குண்டகர்மெயிந்தூரத்தினிவிருப்போர் கருணைசேரந
னையூதரத்தை, எண்டகவொருகாணினைத்திடமுத்தியிவரலால்வில
ங்குபுன் மரங்கண், முண்டகமுதலாயினவுமுன்காண முகைந்திட
முத்தியேபெறுமால்.

(இ-ள்) ஸ்திரீயானவள் தன்கணவனுக்கன்றி வேறொருவனுக்கு
ப்பெறப்பட்ட குண்டகர்களுக்கும் பாவிகளுக்கும், விதவைபெற
ப்பட்டகோளகருக்கும், நீசருக்கும், கொலைசெய்கிறவர்களுக்கும்,
அவயவங் குறைந்தவர்களுக்கும், தீமைசெய்கின்றவர்களுக்கும்
மெயிந்தூரத்தினிவிருப்போர்களுக்கும், கருடைபொருந்திய அருணை
சலஸ்தலத்தை நன்றாகவொருதரம் நினைக்க முத்தியுண்டாகும் இவர்
களல்லாமல் மிருகங்கள், பட்சிகள், மரங்கள், தாமரைமுதலாகிய
கொடிபூண்டிகளும் அவ்வூரில் முகைத்தால் முத்தியையடையும். சள
சிலையிலாமிவிங்கமது சிவலோகந்தேவர் பாதவங்கள் பாதவங்க, ன
லையுலாட்டினல் கள்சடையுலாங்கங்கையருந்துமுனமரருண்ணமு

தாமுலவிபே வருதல்புவிவலம்வருதலுணாத்தசொல்கருதியாமுற
ங்கல்லவைவறுசமாகியாகுமத்தலத்தைமானுமோமற்றொருதலமே

(இ-ள்) அந்த ஸ்தலத்திலிருக்கிற சிலைகளெல்லாம் விங்குங்களுளான
படியினாலே அது சிலைகளாகாமும், அத்தலத்திலிருக்கிற விருஷங்
களெல்லாம் கற்பகவிருஷங்களாகும் - அத்தலத்திலிருக்கிற ஆலை
பொருந்திப் பதொல்லாம் சுவாமியின் ஈடையிலிருக்கிற கங்கையாகு
ம் அந்த தலத்திலிருக்கிற வர்கள் சாப்பிடுகிற வுணவுகளெல்லாம் உத
வாமிர்தமாகு, அத்தலத்தில்கஞ்சரித்த ஸ்பூமிபிரதட்சணஸ்ரீசெய்
தலாகும். புலிவூரில் சொல்வார்த்தைகள் வேறமாகும் அந்த ஸ்தலத்தி
ல்திருத்தினை செய்தல் நிஷ்டைகூடி சமாகியிருத்தலாம் ஆனபடியினா
லே அதற்கு மற்றொரு ஸ்தலம் சமானமாகுமோ—எ-று. (சஅ)

முத்தமிழ்புரிந்தோர் நான்மறைதெளிந்தோரை வகைவேள்வியு
முடித்தோ, ரெத்தவம்புரிந்தோர் அவ்வறஞ்செய்தோரென வகை
யோகியரெனினு, மத்தல நினைபாதவர்க்கிலுமுத்தி யாதலாலமரீ
வானிடத்துஞ், சுத்தமானிடராய்ப்பிறந்ததை நினைத்துத் தூள்கி
லாமுத்திபெற்றிருப்பார்.

(இ-ள்) காருகபத்தியம்-ஆகவன்னியம்-தட்சணக்கினியம்-என்கிற
மூன்றக்கினியைவளர்த்தவர்களும், ருக்கு-யசர்-சாமம்-அதர்வணம்
என்னும் நான்கு வேதங்க்கோயுணர்ந்தவர்களும். பிரமபாகம்-தெய்வ
யாகம்-பூரயாகம்-பிதிரயாகம்-மானுடயாகம்-என்கிற, ஐவகைபாக
ங்களையும், நிறைவேற்றினவர்களும், எத்தன்மையாகிய தவஞ்செ
ய்தவர்களும்-எப்படிப்பட்டதருமஞ்செய்தவர்களும். இயமம்-நிய
மம்-ஆசனம்-பிராணயாமம்-பிரத்தியாகாரம்-தாரண-திரபாணம்-
சமாகி என்னப்படுகின்ற அஷ்டாங்கயோகம் செய்தவர்களுமாகிய
எப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அவ்வருணசலத்தை நினைந்
காவிட்டால் அவர்களுக்கு முத்தியில்கி, ஆனபடியினாலேதான்
தேவர்களாய்ச்சொர்க்கலோகத்திலிருந்தவர்களும் ஞானமுள்ளமா
னிடராகப் பூமியின்பிறந்து அவ்வருணசலத்தைத்தியானஞ் செய்
து கெடுதலில்லாதமுத்தியை அடைந்திருப்பார்கள்—எ-று. (சக)

பொருவிலாச்சுவர்க்கத் தமிழ்முண்டிருப்போர் போகபூமி
யைத்தனிப்புரப்போ, ரருணைமாநகரிற் கிருமியாய்ப்பிறப்பத்
திகமென்றதரங்கொள்வார், மருகமப்பதியிற் பிறப்பது நூறுமக
ம்புரிந்தவர்க்கலாங்கிடையா, திருவருள்படைத்தாரிக்கெளிதலான்
மற்றத்தேவர்கள் யாவர்க்குமரிதே.

(இ-ள்) ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில்-நனை-நனை-மூப்பு
உண்டாகாதபடி அமிர்தமுண்டிருப்போர்களாகிய தேவர்களும்
போகத்தை யனுபவித்தற்குரிய அந்தச் சொர்க்கமுதலான லோ
கங்க்கூத் தனித்தனியானுள்ள தேவேந்திரன்முதலாகிய திரு

ப்பாலகர்களும், அருணாசலஸ்தலத்தில் கிருமியாய்ப்பிறக்கிறது சொர்க்கத்தின்பதத்தை அனுபவிப்பதைப்பார்க்கிலும் அதிகமென்று பிறப்பதற்கு ஆசைப்படுவார்கள்-தெய்வத்தன்மைபொருந்திய அந்தப்பதியில்பிறக்கிறது நூறுயாகஞ்செய்தவர்களுக்கு அல்லாமற்கிடையாது-சுவாமியினுடையகிருபைபெற்றவர்கட்குக் கிடைக்கும, அவர்களன்றி மற்றதேவர்கள் முதலானமகத்துவம்பொருந்தியபாவார்க்கும் அப்படிப்பிறக்கிறதுகிடைக்கமாட்டாது என்று. ()

வெற்றிருப்பிடத்தில் செம்பில்வெண்கலத்தில் வெள்ளியில் வெள்ளிப்பொன்னி, குற்றமொன்றில்லாத் துயிற்றியமணிபோற் சூலவியசுவனிருந்திவன், மஹையதலத்தி லுருணைபொன்றுநாக்கும் வளம்பத்தனிலெழுந்தருள்வன், பொற்றகட்டிடத்துமணி யெனவுணர்த்தான் புனிதனாகியவருணந்தி.

(இ-ள்) சொற்பவிலுபெற்ற இருப்பிலும், செம்பிலும், வெண்கலத்திலும், வெள்ளியிலும், வெள்ளைப்பொன்னிலும் பதிக்கப்பட்டயாதொருதோஷமில்லாதமாணிக்கரத்தினம்போல் மற்றஸ்தலங்களில் எங்கும் திறைந்தபரமசிவன் எழுந்தருளியிருப்பார், பொன்னினுற்செய்த தகட்டில் பதிக்கப்பட்ட அபரதர்நாமபோலருணாசலமென்று சொல்லப்பட்ட வளம்பொருந்திய ஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பாரென்றுபரிசுத்தமாகிய நந்திகேசரத்திருவுளம்பற்றினார் ஆனபடியினாலே எல்லாஸ்தலத்திற்கு மதுது அதிகமாம். (௧௧)

கண்ணினால்விளங்குந் திருமுகமுகத்தாற் கரியகண்விளங்குமவ்விரண்டின், பண்ணினால்விளங்குமுடலெலாமவைபோற்பாமனால்விளங்குமவ்வுருணை, யண்ணுால்விளங்குமருணைமாநகராலமலலோடருணை மாநகரா, வெண்ணிலாப்பதிக ளெவைகளும் விளங்கு மெவற்றிலுஞ்சிறந்ததென்றிசைத்தான்,

(இ-ள்) கேளும்மார்க்கண்டு யடு, கண்களிருக்கிறதினால்முகம்பிரகாசிக்கிறது-முகத்தினிடத்திலிருக்கிறதினால் அந்தக்கண்கள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்-இத்திறை 3 னுடையசேர்க்கை அழகினாலேதேகமெல்லாவிளங்கும்-இவைபோல்பரமசிவனாலே அருணாசலம்சிறப்படைந்திருக்கும் அந்தஅருணாசலத்தால் சுவாமியும் அதிகஅமிசையுடையவராய விளங்குகிறார் - அந்தஸ்தினாலும் அதிலெழுந்தருளியிருக்கிறசுவாமியினாலும் எண்ணிக்கையில்லாத எல்லாக்கூத்திரங்களும் சிறப்பாய்விளங்கும்-ஆனதினாலே எல்லாஸ்தலங்களிலு மதுது சிறந்ததென்ற திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

இதனால் எல்லாஸ்தலங்களும் உடலாகவும், அருணாசலஸ்தலம் முகமாகவும், அதில்சுவாமிகண்ணாகவும் சொல்லப்பட்டது.

விசாலிலெய்குளிர்த்திடெங்கொடியின் வேரினீர்சொரிந்தி னானதுபோற், பூசனையருணை நகரிலேசிறிதும் புனாபற நடக்குமே

பாகிந், காசியேழுதலெத் தலமெலாம் பூசைகனைப்பெறநடந்ததா
மிலையே, ஷேர்வாழ்ந்தத் தலமெலாம் பூசை யிபற்றிலெனியந்
றிடாதிருந்தென்.

(இ-ள்) ஒருகொடியினதுவேரில் நீர்வார்த்தால் அக்கொடி
பும், அதிலிருக்கிற மணம் வீசுகின்ற புஷ்பங்களும், இலைகளும்,
குளிர்ச்சிபையடையும்-அதுபோல் அருணாசல ஸ்தலத்தில்கவாயி
க்குளவ்வாவாகிலும் பூசைசூறியில்லாமல், டக்ஞமானால் காசிமு
தலாகிய எல்லாஸ்தலங்களிலும் மே மீடையா கட்டிசைநடந்ததாசு
ம்-அந்ததிருவண்ணாமலையில்பூசைநடவா விட்டால் மற்ற ஸ்தலங்க
ளில் நடந்தாலென்ன-நடவாவிட்டாலென்ன-ஒருபயனு மில்லை ()

திலந்தொழுமருணாசலந்தனிவிருந்தபுறஞ்சினிலைபமாப்ப
பிரிந்தோர், தலந்தனைவிரும்பிநடந்தவாழ்ந்து உச்சித் தவங்களுமற
ங்களுந்தவறாப், குலந்தனிலுதித்தோராயினும்புலைபர் குணத்தவ
ராயினுங்கொடிய, நுலந்தவருயிரோடிருக்கினுதற்கோருவ
னமசொன்னவர்க்குமீதொக்கும்.

(இ-ள்) உலகத்தார்போற்றுகின்ற அருணாசல ஸ்தலத்திலிருந்து
இதைவிட உயர்ந்த ஸ்தலங்கள் இருக்குமென்று மனதில் சந்தேகங்
கொண்டபிரிந்து ஒருகணத்திரத்தையாடி நடந்தவர்களுக்கு அவர்
கள் அதற்குமுன்செய்யப்பட்ட தவசுகளும், தாடங்களும்த, பிர
யோசனப்படாதுகள்-அவர்கள் நல்லஞல் ிதிநிந்தவர்களான
லும்நீசராவார்கள்-நல்லகுணங்கொண்டயவர்களானலும் கொடி
யகுணத்தராவார்கள்-அவர்கள் உயிரோடிக் ிதாதும இந்ந்தவர்க
ளாவார்கள்-அந்தஅருணாசலத்துக்குவெறொரு ஸ்தலங்களைச்சுமா
னமாகச்சொன்னாலும்இந்த தோஷங்களெல்லாம் உண்டாகும். ()

என்றுதானருணைச்சிறப்பெலாமுனிவந் மேதுவாடெடுத்தி
தினிதியம்பிக், கன்றுமாண்மழு ஞ்சுரிசெயுந்தரித்த கடவுணன்
கிருந்தனனவனைச், சென்றுசென்றிறைஞ்சிறக்குநெக்குருகிச்
சென்னிமேற்செவ்வகவேரோட்டி, ஒன்றுமானந்தப்பெருங்கட
விடைப்புக் குணர்ச்சியாய்முனிவனின்சூரப்பான்.

(இ-ள்) இப்பிரகாரம் அருணாசல ஸ்தலத்தினது பெருமையைது
வோடுமுனிவர்களுக்கினிதாகளித்துஅருளிச்செய்து,மான்கன்று
மழுஉடைவாள்தலைவகளைத்தரித்த நந்திகேசுரரானவர்களப்பற்றி
ருந்தார் அந்தநந்திகேசுரரைப் பலதரம்வந்தனஞ்செய்துநெக்கு
விட்டுருகிச்சிள்ளிமேல் சிவந்தகைகளை நெடுநேரங்கூப்பிஒன்று
பட்டவராய்ஆனந்தசமுத்திரத்திலமுழுதித்தனைமறந்தவராகிப்
பிடிப் பருபகம்வந்துதினைச்செவ்வவார் மார்க்கண்டேயர். (ருரு)

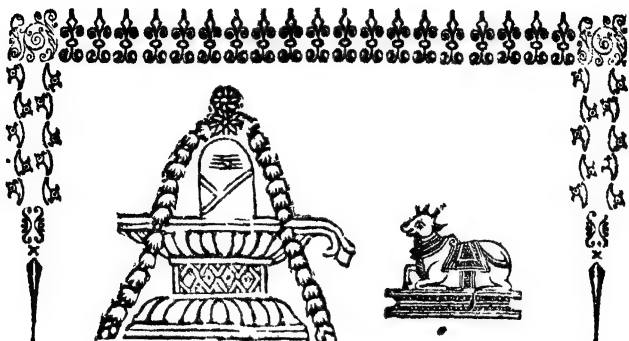
முதலாவது - திருநகரச் சருக்கம் - முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - எசு,

திருவண்ணாமலை.

பிரீமா-விஷ்ணு-இருவரும், பரமசிவத்தின்று அடிமுடி யைக்காணுதல்.

உ
சிவமயம்.

இரண்டாவது

திருமலைச்சுருக் கம்.

கவிநிலைத்துறை.

எந்தையேயருந் தந்தியேயடியவர்க் கெளரியாய்
சிந்தையானது மகிழ்ந்தனனருணையிற் சிறப்பா
லந்தமாடகரிடத்திலே சிவனமூல் வடிவாய்
வந்தவாறுடன துமலையாகிய வகையும்.

(இ-ள்.) அருணால ஸ்தலத்தினது மகிமையைக் கேள்வியு
ற்ற ம ரீக்கண்டேயர் சொல்லுவார்-எம்முடைய ஆண்டவனோ அடி
யேனுக்கு அருள்செய்த தந்திக்கரசவாமியே, அடியார்க்கெளி
யவனா நீர் அருளிச்செய்த திருவண்ணாமலைபென்னும் ஸ்தலத்தி
னது மகிமையினால் மனங்களிப்படைந்தே - அப்படிப்பட்ட ஸ்த
லத்தினிடத்திலே பரமசிவனானவர் அக்கினிரொருபமாய்த்திரு
வுருக்கொண்டதும் அதிலின்பின்பு மலையருவமானதும், ஏறு (க)

அம்பலைச்சுட ரடிதலைதெரிகிலா தயன்மால்

விம்மலுற்ற துமலர்க்கருள் செய்ததும் விளம்பராய்

கைம்மலைக்கடகரி யுரிபுனைந்திடுங் கைலை

செம்மலைத்தொழுஞ் செல்வனெயெனவவன்செப்பும்.

(இ-ள்) அந்த அக்கினிமலையினது அடியும் முடியும் அறியக்கூ
டாமல் பிரிப்பாயுர விஷ்ணுவும் வருத்தப்பட்டதும் பின்புசவாமி
அவர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்ததும் திருவுளம்பற்றவேண்டி
கைபொருந்திபமலைக்கு ஒர்த்தாய் மதத்தையுடையபானையின்
தூபத்தைத்தரித்தருளிய கைலாசவாசாகிய புரமசிவனை வண

ங்குப் படியான செல்வந் தையுடையவரே யென்று சொல்ல அந்த
நந்திகேசுரர் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (உ)

பஞ்சபாதக மொருவனப்பதியிலே பண்ண
நெஞ்சினுந் திணைத்திடுகினு ந் திணைத்தேபரமாய்த்
தஞ்சமாகியமுத்தியா மெனமறைசாற்று
மஞ்சொலால துமொழிந்தேபர்க் கென்னேபெறரிதே.

(இ-ள்.) ஒருவன் அந்த அருஞ்சலத்தைத் தீயிலே பஞ்சபாதகங்
களைச் செய்து வண்டி மென்று நினைத்தாலும் அப்படி நினைத்ததே
மேற்பட்டபுண்ணியமாகி அதனால் பற்றுக்கோடாகியமுத்தியுண்
டாகுமென்றுவெதங்கள்முறையிடும் அன்பையுண்டாக்கும் நல்ல
சொற்களினாலே விதோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு என்னேபெறு
கிடைக்கமாட்டாது-எ-று. (ங)

ஆகையாலும் கண்ணிடையெமக்கு முண்டதிகரு
சோகமோடங்குள்தவிர்ப்பவனொருபரஞ்சுடராய்
மாகபூ மிறவளர்ந்தது மாலயநீகாகப்

போகவிஞ்சமொன்று னுனதுமொருவகைபுகல்வேண்.

(இ-ள்.) ஆனபடியினாலே மார்க்கண்டேயரோ இந்த உகாண்மியத்தை
க்கேட்கிற உமக்கெயல்லாமல் எனக்கும் அதிகபலனுண்டாகும்-
துக்கத்தையும், மோகத்தையும் நீக்கிவிடுகிற சிவன் ஒப்பற்றபெரிய
சோதிசொருபமாய்ப் பரிமா விஷ்ணு இவர்களுக்காக ஆகாசம்
அளாவிவளர்ந்ததும், சர்வத்திராளுக்கும் போகத்தைக்கொடுக்கா
நின்ற லிங்கமென்று சொல்லும்படி திருவுருக்கொண்டதும் எனக்
குத்தெறிந்த அளவில்கொஞ்சம் சொல்லுகின்றேன்-எ-று. (ச)

ஒடுங்குநாளினி லயன்றியுருத்திரன் மகேச
னெடுஞ்சதாசிவன் விந்துநாதஞ்சத்தநெறியே
யடங்கடும்பர சிவத்தினிற் பரசிவமனைத்துங்
கடந்ததத்துவ முடிவிலே நின்றது கருதி.

(இ-ள்.) சர்வசம்மாரகாலத்தில் முறைப்படி சிவகலையிரீகளும்
பரிமாவினிடத்திலுடுங்கிபரிமாவிஷ்ணுவினிடத்திலொடுங்கு
வார், விஷ்ணு-மகேசுரனிடத்திலொடுங்குவார், மகேசுரன்-சதாசிவ
னிடத்திலே, பிங்குவார், சதாசிவம் விந்துவினிடத்திலொடுங்குவார்
விந்து-நாதத்தினிடத்திலொடுங்கும், நாதம்-சத்தியினிடத்திலொ
டுங்கும் சத்திபரமசிவத்திலொடுங்கும் அந்தப்பரமசிவம்திருவுள
ங்கொண்டு எல்லாங்கடந்ததத்துவமுடிவிலே நின்றது-எ-று. (ரு)

பரசிவத்தினில் வருபராசத்திபாற் குடியே
விரவீடுப்பாதத்துவமடைவிலே விரிந்த
மருவுமவருமொடுங்கிய முறையிலேவந்தா
ரரிமகன்படைத்திடுவதுநினைத்தன அகத்தில்.

(இ-ள்) அப்படி எல்லாம்ஒடிங்கினகாலத்தில் தனியாகிதின்றபாம் சிவம்உலகமுண்டாக்கவேணுமென்று திருவுளங்கொண்டவளவில் அந்தச்சிவனிடத்திற்குநன்றிய பராசத்தியினிடத்தில் சூடிவைண்னுமச்சத்திதோன்றியது அதில்பெருமைபொருந்தியமற்றத்தத்துவங்கள்முறையே உண்டானதுகள்-பஞ்ச கிருத்தியங்களுக்குரிய பிரிமா-விஷ்ணு-உருத்திரன்-மகேசுவரன்-சதாசிவன்-முன்னேஒடிங்கியமுறைமையுண்டானார்-விஷ்ணுவினுடைய புத்திரனாகிய பிரிமாவானவர் உலகத்தைச்சிருஷ்டிக்கிறதற்குமனதில்எண்ணினார்

மரிசியங்கிரன் புலத்தியன்புலகளுண்மறையோர்
கிருதுவத்திரி சனபதியெழுபருங்கிளைத்தா
ருரியதக்கனும்வலப்பதம்பெருவிரலுதித்தான்
பிருஞ்ஞமார்பினு மறத்திறை முகத்தினும்பிறந்தார்.

(இ-ள்) அப்படி பிரிமா தினைத்தவுடனே மரிசி அங்கீரர்-புலன் சியர்-புலகர்-கிருது-அத்திரி-சனபதிஎன்கிற ஏழ்க்கிளைம்பிறந்தார்கள்,தக்கனவலதுகால்பெருவிரலில்பிறந்தான், பிருஞ்ஞ-மார்பினிடத்தின்பிறந்தான்,தருமதேவதைமுகத்தின்பிறந்தது.எறு(ஏ)

உன்னுமைந்தரின்மரிசிபாற்காசிபனுதித்தான்
பன்னுதக்கனு மைம்பதுபெண்களைப் பயந்தா
னன்னகாசிபனவர்பதின்முவரையணந்தான்
முன்னளாகியவதிதபாவிமைபவர்முளைத்தார்.

(இ-ள்)பிரிமாவினிடத்தின்பிறந்தபிள்ளைகளாகிய ஏழுவரில் மரிசிரிஷியினிடத்தில்காசிபரிஷிபிறந்தார்,தக்கனென்பவன்ஐம்பதுபெண்களைப்பெற்றான்,அந்தஐம்பது பெண்களில் பதின்மூன்றுபெண்களைக்காசிபர் விவாகஞ்செய்தார், மூத்தவளாகியஅதிதவயிற்றில்முப்பத்துமுக்கொடிதேவர்களும்பிறந்தார்கள்.—எ-று(அ)

இருமைசேர்த்திடுமிரணிய விரணியாக்கர்களைத்
தெரியவின்மனள் சிறப்புறுந்திதியெனுமினையாள்
தருணமைந்தரி விரணியன்பிரகலாதனனோ
டருணமைந்தரீக காவளைப்பயந்தனனவருள்.

(இ-ள்.)அதன்பின்புஅதிதிக்குஇளைபவளாகிய சிறப்புப்பெற்றுந்திய திதியெனபவள் இரணியன் இரணியாட்சசனென்கிற இரண்டிபேரையும் பிரசித்தமாகப்பெற்றாள். இந்த இருவரில் இரணியன்பிரகலாதனன்முதல்ஐந்துபிள்ளைகளைப்பெற்றான்.எறு(ஆ)

பிரகலாதனன் மவத்தினுல்முவரைப்பெற்று
னருளுமைந்தரில்விடுராசனன்மாவஷிளித்தான்
பரவுமாவவிவாணனென்றெருவனைப்பயந்தா
னானருச்சனேபுரித்தவனயன்றொழுவிருந்தான்.

(இ) அந்நீர்ப்பிரகலாதனன் தவத்தினால் மூன்று பிள்ளைகளைப் பெற்றான் அந்நீரமுவரில் வினோதனனென்பவன் மாவளியென்பவனைப் பெற்றான் மாவளியானானுருரனைப் பெற்றான் அஃவாணுருரன்பரமசுவனைப் பூசித்துப் பிரமா தொழுமபுயாக வாழ்வுபெற்றிருந்தான்.

தனுவளித்தவன் சம்பரன் முதலினோர் பதின்ம
சனையதானவர்ப் பெற்றனன் சிங்கிகைபணங்கு
பனியிராகுவே முதலொருநால்வரைப்பயந்தார்
பிணையளங்கொரு மூன்றுபேரகாரனைப் பெற்றான்.

(இ) மலைகளினுடைய சிறகையறுக்கிறதற்குத் தேவந்திரனுக்குத் தன்முதுகெலும்பைக்கொடுத்துத் தேகத்தைவிட்டவராகிய பதீசிரிஷி என்பவர் சம்பரன் முதலாகிய பத்து அசுரர்களைப் பெற்றார்- அப்பத்துப்பேரில் சிங்கிகை என்பவன் இராகுமுதல் நாலுபிள்ளைகளைப் பெற்றான்- அவளுக்கிளையவன் மூன்றுபேரகாரனைப் பெற்றான்.

காலகேயர்க ளறுவரைப்பயந்தனள் காலி
சாலநீர சிறைக் கருடனு மருணனுந்தவிர
நாலுபாலரைப் புதல்வராவினதையு நயந்தார்
ஆலநேர்விழிக் கத்துருபணியெலா மளித்தாள்.

(இ) தாலி என்பவன் காலகேடர்கள் ஆறுபேரையும் பெற்றான் மிகவுயர்ந்தனது நுக்கிறசிறகையுடைய கருடன் அருணானோடு கூட நாலுபிள்ளைகளை வினதைன்பவன் பெற்றான்- விஷத்தை யொத்த கண்களையுடைய கத்துரு என்பவன் பாம்புகளெல்லாவற்றையும் பெற்றான்

அரிட்டையெண்டவளிடத்திலே யாம்பையே முதலாயித்,
கிரட்ட மக்கையர்பிறந்தன ரிலங்கின முனிவ
னருட்டவத்திலெண் ணிரட்டிசுந்தருவரை யளித்தா
னருட்டுவான் விழிக் கபிலைபாற்பதின்மர்வந்துதித்தார்.

(இ) அரிட்டை என்பவளிடத்தில் அரம்பை ஊர்வசமுதலான பெண்களபிறந்தார்கள் இலங்கினா என்பவன் முனியினுடைய கிருபையினுலேபசினுறுவகையாகிய கந்தருவர்களைப் பெற்றான், வாள்போன்ற கண்மையுடைய கபிலையினிடத்திலுபத்துப்பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள்

அங்கிரர்சன பதிகள் காந்தருவரை யளித்தார்
தங்குமத்திரி கதிரீமதிபுலத்தியன்னைவர்
பொங்கிராக்கதர் வானரீகின்னரீபுலக
னங்குரைந்தரீகும் புரு - ர்பின்விலங்கையுமளித்தான்.

(இ-ள்) அங்கிரர்-சனபதி என்கிற இருவரும் காந்தருரைப்பெற்றார்கள் அத்திரி என்பவர்கூறிய சந்திரரிருவரையும் பெற்றார், புலத்தியர்-இராட்சதர்-வானரர்-கின்னரர்-இவர்களைப் பெற்றார், புலகரிஷி என்பவர்கீழ்புருடனையும் மிருகங்களையும் பெற்றார், ஏ-று-மிக

நருணராகியவசுக்கோச் சனபதிதந்தான்
பிருகுவென்பவனாகவியுடன் அருணைப்பெற்ற
னிருவரோடுசெந்திருவையும்பிருகுபெற்றெடுத்தான்
பருவமைந்தரிக்கவியுமோ வெள்ளியைப்பயந்தான்

(இ - ள்.) சனபதியென்பவர் பின்னும் தருணம்பொருந்திய
அஷ்டவசுக்களைப்பெற்றார், பிருகுவென்பவர்கவியென்பவனையும்
சவுனகையும்பெற்றார், இவ்விருவரைப்பெற்றது மல்லாமல்பின்பு
இலக்கியையும்பெற்றார், அப்பருவம்பொருந்திய பிள்ளைகளில்
கவியென்பவர் சக்கிரனைப்பெற்றார்—எ-று (மந்)

பரியதானதன் மேவிழுக்கிரண்டினும்பரிதி
யுரியவாண்பரி யாகியிந்திரியத்தை பூற்ற
வரிசைபற்றிய மருத்துவரிருவரும்வந்தார்
விரிசுசராசரம் பிறந்தனபலபலவிதமாய்.

(இ-ள்) சூரியன்தன் மனைவியைச்சேருகிறதற்கு எத்தனப்பட்ட
பொதுஅவள்தற்குப்பொருந்தாமல்பெண்குதியாயாயோடினால்
சூரியன்ஆண்குதியாயாய்த் துரத்த அவள்திரும்பிப்பார்த்தாள் அப்
பொதுசூரியன் தனதுபெணா தியினிரண்டுமூக்கிலும் இந்திரி
யத்தைவளற்றவரிசையாகிய அசுவினிதேவர்களிருபிறந்தாரென்
அன்பின்பு விரிந்தசரமும் அசரமும் அநேகவிதமாயுண்டாயின
கவிவிருத்தம். (மந்)

கண்டிலகெலாநமது கற்பனைகொண்டே
புண்டரிகவேதியன் மதத்தரிபுரத்தில்
தண்டியெதிர்கொண்டிபகை தங்கவிசைவண்டார்
வண்டிளபமாயவனை வைதுவைவழங்கும்.

இ-ள், இப்படிச்சகலமும் உண்டாக்கிய பிரமதேவர் இந்த உல
கெல்லாம் நம்முடைய சிருஷ்டியினுல்லவோ உண்டாயினவா
நகங்காரங்கொண்டு அதனால் வைகுந்தத்தில் வலுவிற்போயெ
த்துப்பகைகொள்ளும்படி சங்கீதம்பாடாநின்றவண்டிகள் ஆழ்
துளபமாகுஷைத்தரித்தவிஷ்ணுவைப்பார்த்து அவ்மதித்துச்சு
வார்த்தைகள் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (மந்)

ஏழுஷகமேழுபில மேழுபுயலோரோ
மாழிமுதலேழுகிரி யாம்வகையிபற்றி
கோழுமுயிரீ யாவையும் வகுத்திடமனத்தார்
பாழிகொண்மரீசிமுதன் மைந்தர்கள்படைத்தேன்.

(இ-) வாராய்விஷ்ணுவேபதினாலுலகங்களையும் கறுத்தமேகங்
கையுடைய சந்தசமுத்திரங்களையும், முதன்மைபாகிய சத்தகுலபருவது

ங்கனையும் உண்டாகும்படி மனத்தினால் படைத்து இப்பொழுது உண்டாகின்ற எல்லாவுயிர்களையும் உண்டாக்கவல்லிமை பொருந்திய மீர்சிமுதல் ரிஷிகளைப் பெற்றேன்—எ-று. (௮௮)

மைந்தரது மைந்தர்கள் குருக்களுடன் வாடுனார்
சந்திரன் முதற்பெரிய தானவர்களாடுனார்
கந்தருவர்க்கும் புருடர் சித்தர்க்கு நாத
ரிந்திரன் முதற்றிசைக டொட்டி நுமிருப்போர்.

(இ-ள்) வாராய்விஷ்ணுவே என்னுடைய பிள்ளைகள் டைய பிள்ளைகள் குருவாகிய பிரகஸ்பதிபுடனே எல்லாத்தேவர்களும், சந்திரர்களும்களும், அசுரர்களும், கந்தருவர்க்கும் புருடர்-சித்தர்-கணநாதர்களும், தேவேந்திரன் முதலாகிய திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேருமாயிருக்கிறார்கள், இவர்களெல்லோரும் என்னுல்லவோ உண்டாக்கினென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரம்மதேவர்-எ-று. (௮௯)

எஞ்சுதலிலாவிழைவெனென்பதனைப்பென்பேர்
கஞ்சனெனுமைந்தனை மறந்திடுகரத்தா
லஞ்சலில் படைப்பொழியி லெப்படியளிப்பாய்
செஞ்சுவரிலாதெழுது சித்திரமுமுண்டோ.

(இ-ள்) குறைவில்லாத சகலத்துக்கும் நானே கர்த்தனென்பதையும், என்பிள்ளைதான் பிரமாவென்பதையும், மறந்துவிடு, நான்கையினாலே உலகத்தைப்படைக்காவிட்டால் நீ எப்படிக்காப்பாற்றுவாய் - சுவரில்லாமலெழுதுகிற சித்திரமுமுண்டோவென்று பின்னுஞ்சொல்வார் பிரம்மதேவர்—எ-று. (௯௦)

அளித்திடுகளிப்பினை யகத்தினில் விடாபேல்
வெளிப்படவொருத்தனை யளித்திடவிதிப்பேன்
குளிர்ச்சியகடங்கிடை குதித்திடதனுள்ளே
பொளித்திடுகரத்திர ளுனைச்சருவுமுன்னே.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவே சகலத்தையும் இரட்சிக்கிறேன் மென்றிற் மதத்தைவிட்டிவிடு. நீ விடாமற்போனால் உன் உத்தியோகத்தை நீக்கி மற்றொருத்தனையுண்டாக்கி இரட்சிக்குந் தொழிலுக்குரிய மித்துப்போடுவேன், நம்முடைய புத்திரபெளத்திரர்களாகிய தேவர்கூட்டங்கள் வந்து உன்னைக்கொல்லும்படி வளைத்துக்கொள்ளுகிறதற்கு முன்னே திருப்பாற்கடலுக்குள்ளே குதித்து ஒளித்துப்போவென்று சொன்னார் பிரம்மதேவர்-எ-று. (௯௧)

வித்தகமுனிப்பிருகு விட்டமுனிவாலே
பத்துருவெளித்தனை பருத்தறிகிலாயோ
வத்தனை யுடற்கொ மமைத்தபடியாலென்
ஏகத்திடு முமிட்டபடி கறுத்தபா பாராய்.

(இ-ள்) ஞானசொருபியாகிய பிருகுரிஷியானவ ிட்டசாபத் தினுலே பத்துத்தாம்பூயியிலேபிறந்தாய் நீ அழைப்பகுத்தறியவி ல்கூடேயாவல்லாம் டலடத்துப்படைத்து என்னெககா காய்ப்பேடி ி எப்படிசுறுத்துப்போச்சுது பாவொன்று பின்னுஞ்சொல்லுவார்

உந்திமலரோனென விகழ்ச்சியுடையாதே
முத்தவொருநாணிடை முளைத்தனையுனக்குத்
தந்தையெனவோவலது தாயதெனவோசொல்
செந்தழல்பிறந்துகழை திப்பதறியாயோ

(இ-ள்) வாராய் விஷ்ணுவே நம்முடைய நாபிக்கமலத்திலே தானே வந்தானென்று நிந்தனைசொல்லாதே முன்னாலே நீ ஒரு நாணிடைத்திலே பிறந்தாயே அந்தத்துணை உனக்குத்தகப்ப னென்றுசொல்லட்டிமா அல்லது தாயென்றுசொல்லட்டிமா அந் தத்துண் உனக்குத்தந்தையானால் எனக்கு நீ தந்தையாவாய் செ ந்நிமம்பொருந்திய நெருப்பு மூங்கினினிடத்திலே பிறந்து மூங் கினைத்தானே கொளுத்திப்போடுகிறதை அறியாயோ அப்படி உ ண்னிடைத்திலே நான்பிறந்தாலும் உன்னையழித்துப் போடுகிறே னென்றார் பிரமதேவர்—எ-று. (உ௬)

வேதனினையொசுற்றின கொடுப்படைவெதுப்பிக்
காதடைதுளைத்தினல்பு உட்டெனக்கெட்பக்
கோதமொட்டமுத்தபுகை கொண்டறகைகொண்டே
மாதவன்மதித்தனன் மறுத்திவைபுலாப்பான்.

(இ-ள்) பிரம்மா இப்படிசொன்னவாற்றைகள விஷ்ணுவுக்கு இரண்டுகாதிலும் வேலாயுதத்தைப் பழுக்கக்காய்ச்சித் துளைக்க விட்டு உள்ளேசெலுத்திய நெருப்புப்போல் தங்க மிகுந்தகோ பங்கொண்டி டுண்டெழுப்பும்படியாக நகைந்து இவனுக்கு இந் த அகங்காரம் வந்தது எந்தவிதத்தினாலேயென்று ஆலோசித்துச் சிலவார்த்தைகளைச்சொன்னார் விஷ்ணு—எ-று. (உ௭)

வந்தவழிதன்னை நனைத்திலேமனத்தென்
னுத்தியுனதன்னைபென வுன்னுதலையிலாய்
தந்தைசிறுமைநீதர்பிழை தன்னையுணராரென்
நிந்தவுடைசொல்லினை யிகழ்ந்ததுபொறேனே

(இ-ள்) வாராய் பிரம்மாடேவ நீ வந்தவழியையும் நினைத்தாயில் லை என்னுடைய நாபியைத்தாயென்று ஆலோசிக்கவும் இல்லை த ந்தைகளாயிருக்கிறவர்கள் பிள்ளைகள்செய்தபிழையை ஒருகுற்ற மாக நினைப்பார்களென்று இந்தவார்த்தைசொல்லினையோ இனிமே ல்துப்படிபொறுக்கமாட்டேனென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவார்—எ-று.

கன்றுமதுவுங்கயிட வப்பகடுதானு
மென்றனைபராகவு மிகழ்ந்துயிர்குடித்தேன்
மன்றவொருதீமைசெயின் மைந்தனெனவுண்டோ
வன்றியுடனொய்யு மறுத்தெனிலாரோ.

(இ-ள்) கோபத்தையுடைய மதுவும் யானைபோன்றகைடவனு
ம் எனக்குப் பிள்ளைகளல்லவா என்னையிகழ்ந்துஎதிர்த்தபடியினு
லேகொன்றுவிட்டேன் நிலைபெற்ற ஒருதிக்குசெய்தால் மகனை
ன்று பார்க்கக்கூடுமோ அதுவல்லாமல் தேகத்திலே ஒருகட்டிகண்
டால் அதையறுத்தெறிந்து சொஸ்தப்படுத்திக் கொள்ளாமலிருக்
கிறார்களோமனுஷர்கள்—எ-று. (உச)

பித்தனுனதோர்தலை பிடுங்கியெறிபோதி
லத்தனைநமக்கென வமைக்கவிதியில்லா
எத்தலைவனென்பதுனை யித்தகைமைகொண்டோ
பைத்தலைபராமுடிகொள் பாரிடம்விதித்தாய்.

(இ-ள்) வாராய் பிர்மாவே பயித்தியக்காரனாகிய சிவன் உ
ன்னுடையதலைகளிலொன்றைப்பிடுங்கி எறிந்தகாலத்தில் அந்தத்
தலையைமறுபடி யுண்டாக்கிக்கொள்ள வகையில்லை உன்னை எப்ப
டித்தலைவனென்று சொல்லுகிறது இந்தத்தலையைக்கொண்டு தா
னே படத்தையுடைய ஆதிசேடன் முடியிலிருக்கிற பூமியைப்ப
டைத்தாயென்றார் விஷ்ணு-எ-று. (உ௪)

மச்சவருவங்கொடு மறைத்தொகுதித்தேன்
விச்சையுளதானவனா வென்றுயிர்குடித்தே
னச்சமரமாமெனினும் வைத்தமாமென்றே
யச்சமுறுகின்றன நழிக்கவரிதென்றே.

(இ-ள்) வாராய்பிர்மாவே, சோமுகாகுரன் உன்னிடத்திலேவதங்க
கோப்பிடுங்கிக்கொண்டுபோனபோது நான் மச்சாவதாரமெடுத்து
அவ்வசுரனைக்கொன்றுவதங்களை வாங்கித்தந்தேனதுவல்லாமல்
சாமார்த்தியமுள்ள அநேகஅசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களோடு உ
ன்னை யுங்காப்பாற்றினேன், எட்டிமரமானும் தான்வைத்த மா
மாகவிருந்தால்வெட்டார்கள் அப்படிபோல்பிள்ளையானஉன்னைக்
கொல்லக்கூடாதென்றுபுயப்படுகிறேனென்றார்விஷ்ணு. (உ௫)

என்றொருவருக்கொருவ ஞத்தையுணர்த்தார்
கன்றினர்புயத்தின்மிசை கைத்தலையடித்தார்
நின்றலகுத்தினர் நெருக்கினர்நிமிர்ந்தார்
துன்றியகனற்பொறி சுருக்கெழவிழித்தார்

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் ஒருவருக்கொருவர் ஞத்தனைவார்த்தை
களைப்போ சொல்லிக்கொண்டு நுந்தார்கள், கோபித்துக்கொண்டு

புஜத்தின்மேல் கைகளாலே அடித்துக்கொண்டார்கள், தின்றுபூ
லோகத்தில் குதித்தார்கள், நெருங்கினார்கள், நிமிர்தார்கள், நெ
ருப்புப்பொறி நெருக்கமாய்விழ சறுக்கெனக் கண்களைவிழித்
தார்கள்-ஏறு. (௨௧)

வெம்புகள்பொடித்தன வெடித்ததுகடாகம்
பற்பலசுடர்க்குறி பனிக்கதிரொளித்த
சரீர்ப்புரொளித்தது தலைச்சுமைபொறுதே
கற்பமுடிவென்றமரர் கண்களையிமைத்தார்

(இ-ள்) பிரமதேவரும் மகாவிஷ்ணுவும் சண்டைசெய்கிறபோர்
துமலைகளெல்லாம் பொடி யாய்ப்போனதுகள் அண்டகடாகம்
படிபொன்றுவெடித்தது பலபல கிரணங்கொடியுடைய சந்திரனா
வர்கள் ஒளித்தார்கள் ஆதிசேஷன் தலைச்சுமை பொறுக்கமாட்டா
மல் உடல் நெளித்துக்கொண்டான் கற்பகாலம்வந்து உலகமழிய
ப்போகிறதென்றுதேவர்கள் கண்களையிமைத்துக்கொண்டார்கள் (

உடுக்கணமுகிரீகண முதிர்ந்தவுலகெல்லா
மிடுக்கணில்விழுந்தன வெழுந்தனபராக
மடக்கினபகீரதிமுன் னானநியெல்லாந்
திடுக்கொடுமுழங்கின திசைக்கரிகளெட்டும்

(இ-ள்) நட்சத்திரக்கூட்டங்களும், மேகக்கூட்டங்களும் உதிர்
ந்ததுகள், உலகமெல்லாந் துன்பங்களோடு அடுக்குக்குறைந்து
விழுந்து னுள்ளும்பியதுகள் கங்கைமுதலான நதிகளெல்லாம்
தண்ணீரில்லாமல் வற்றிப்போனதுகள் அட்டதிக்கிலுமிருக்கிற
பாறைகள் திடுக்கிட்டுப்பயந்தன-ஏ-று, (௩௧)

மேவினிதெடுத்தெறிவர் வீழ்வர்கழதோடி
கோலியெதிர்த்துக்கொன தின்றுவர்குத்திச்
சாலமடிதொட்டளவில் சாரிகைதிரித்தார்
மாயையிருட்டிம்வல மாய்வருதன்மான

(இ-ள்) ஒருவனாபொருவர் மேலே பெயித்தெறிவார்கள் கீழ்
விழுவார்கள் மறபடி எழுந்து வினாவில் ஓடிவருந்து எதிராக நி
ன்று குத்துகின்றவசொல்லுவார்கள் அப்படி குத்திக்கொண்டு மிக
வுடம்பைப்பிடித்து ரூறைபோல அனேகவிசைசுழன்று திரி
ந்தார்கள் அந்திரோமும் இருளும், வலமிடமாக வருதலைப்பொத்
தருக்கும்படி-ஏ-று. (௩௨)

ஊருவனத்ததுவன செல்வனவிண்ணோடே
சேருவனநின்றென திரிந்தெனதிரட்டார்
தாருவனகயிற்றன சமைந்ததிருளெங்கு
ரேருவனாயுக்கதெழு வேலையளருக.

(இ-ள்) அந்தவேளையில் உலகத்தில் ஊர்ந்துபோகின்ற சிவன்களும் தவழ்ச்சி மீவன்களும், நடக்கின்றவைகளும், பறக்குஞ்சிவராசுகள் போல ஆகாசத்திலே பறந்துகூர், நிலையாகநின்ற விருட்சமலைகள் நின்றதுகூட, திரளாகநிறைந்த ஐந்துவகையாகிய தேவதருக்கள் பொடிப்பொடியாய்ப்போனதுகள், எவ்விடமும் அந்தகாரம் நிறைந்தது, மகாமேரு அசைந்தது, சத்தசமுத்திரங்களஞ்சேருனதுகள்-எ-று. (நக)

அந்தமுடிவெல்லைதனி லஞ்சியிமையோர்தா
மிந்திரனெய்யந்தினர்க ளெய்தியதுநாசிகு
முந்தியவனுந் துபர் பாவையுமொழிந்து
வந்தவரலெதென வகுத்துணைசெய்கின்றார்.

(இ-ள்) சருவசங்காரகாலம் வந்ததென்று சொல்லும்படி இருவருஞ் சண்டையெய்யும் அந்தவேளையில் தேவர்களெல்லாம் பயப்பட்டுத் தேவேந்திரனிடத்திற் போய்ச்சேர்ந்து தங்களுடையதுக்கத்தைச் சொல்லுகிறதற்குமுன்னே தேவேந்திரன் தான்பட்டதுன்பங்களுெல்லாஞ்சொல்லிப் பின்பு நீங்கள் வந்தகாரியம் ஏதென்று கேட்கத் தேவர்கள் சொல்லுவார்கள்-எ-று. (நச)

ஆரணனுநாரணனு மான்விருவோருந்
தாரணியிலேயிரு சமர்த்தொழில்விளைந்தா
ரேரணியவேறுகதி நிலையெவருக்கும்
காரணனேதொழுதல் காரியமிதென்றார்

(இ-ள்) பிரம்மா விஷ்ணுவாகிய இருவரும் பூமியில் மிகுந்தயுத்தத்தைச் செய்கிறார்கள் என்களுக்குப் பிழைக்கத்தகுந்தமார் கீகம் வேறேயில்லை எல்லாருக்கும் காரணமாயிருக்கிற பரமசிவனைத் தொழுது இந்தச் செதியைச் சொல்வதே காரியமென்று சொன்னார்கள் தேவர்கள்-எ-று. (நக)

நாயகனினாந்துபினர் நாகவுலகத்தோர்
தூயமலர்போலடி துதித்தரிவைபாக
மாயமுடன்மாலயன் வருத்தமதுதிராய்
தாயலதுமைந்தரீதுணை தாரணியிலுண்டோ

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லத் தேவேந்திரனும் சம்மதித்துப் பின்பு அவனோடு தேவர்களெல்லோரும் போய்ச்சிவனுடைய பரிசுத்தமாகிய தாமரை மலர்போன்ற பாத்தத்தைத் தொழுது மங்கைபாகனே வஞ்சகங்கொண்டு விஷ்ணுவும், பிரம்மாவும், சண்டையெய்வதனாலவருந்துக்கத்தைத் தீர்க்கவேண்டும் பிள்ளைகளுக்குத் தாயே துணையல்லாமல் மற்றொருதுணை பூமியிலுண்டோ வென்று சொன்னார்கள் தேவர்கள்-எ-று. (நக)

திருமயிலைச் சருக்கம்.

உருப்படுசுக்கட்டை நூற்றுலகின்மீதே
யிருப்படுபிறப்பின் திறப்பினையுறுதே
பொருட்பெறவுனக்கடிமை புக்களவிலாவுன்
னருக்கடல்குளித்திட வடைக்கலமதானேம்.

(இ-ள்) உருண்டுகொண்டிபோகா நின்ற வண்டியினுடைய சக்கம் போல் அஞ்ஞானம் பொருந்திய பிறப்பையு மிறப்பையு மாறி மாறியடைந்துவருத்தத்தையனுபவியாமல் மோட்சத்தைப்பெற உனக்கடிமையாகப்புகுந்து உன்னுடைய அளவில்லாத கிருபைக்கடவில்குளிக்க அடைக்கலமானோமென்றார்கள் தேவர்கள்.)

புழுக்குடையுடற்சீமை பொறுக்கமுடியாத
விழுக்குடையவிச்சைகெட விச்சைபருள்வோனே
முழுக்கடவிடைத்தின முழுக்குறினுமாறு
வழுக்குமல்மற்றிடவடைக்கலமதானேம்.

(இ-ள்) அநேகம் புழுக்கள் குடைந்துகொண்டிராநின்ற உடற்பாரத்தைப் பொறுக்கமுடியாத இழுக்காகிய அஞ்ஞானங்கெடப் பிரியத்தினாலே கிருபைசெய்கின்ற சுவாமியே பெரிய சமுத்திரத்தினிடத்தில் தினம் முழுகினாலும் போகாத மும்மலமாகிய அழுக்கற்றுப்போக அடைக்கலமாய்மைச் சேர்ந்தோமென்றார்கள் தேவர்கள்-எ-று. (நஅ)

எண்ணமினிலேறிலை பெமக்கருள் செய்பென்றே
கண்தணுலைவிண்ணவர்கள் கற்றமொழிபோதி
லண்ணனுமுணர்ந்தன னனைத்துயிரினுள்ளே
பெண்ணெயெனநிற்குமவ னீதறிகிலானே.

(இ-ள்) இனிமேல் வேறேஜ்ஜலோசனையில்லை எங்களுக்கு கிருபைசெய்யுமென்று சிவனைத்தேவர்கள் புகழ்ந்துதோத்திரஞ்செய்யும்போதில் சுவாமியும் அவ்விருவருக்கும்வந்த சண்டையின்மூலத்தையறிந்தார் எல்லாவுயிர்களிடத்திலும் எள்ளினிடத்துவண்ணெய்ப்போலநிற்கும்சுவாமி இதுஅறியமாட்டாரோ அறிவார். எ-று.)

அறுசேடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நடுக்கமுறு முனிவொலா மமரொல்லாம்புநத்தவிர நாகமீது,
படுக்கைபுரி திருமாலும் பங்குபத்தி ஹுறமயனும் பங்குமைதீர,
வடுக்கியிடும்புவனமெலாமடுக்கழிபா திருக்கமனத்தருள்வதாகி,
நடுக்கரீயதழ்வுருவத்தொருவனாய்மிருவனாயுந்தடுப்பதானான்

(இ-ள்) நடுக்கமடைந்தமுனிவர்கள் தேவர்களெல்லாரும் பயத்தைநீங்கும்படி சர்ப்பசபனத்தில் நித்தினைசெய்கின்ற விஷ்ணுவும் தாமரைப்புஷ்பத்தில்வீற்றிருக்கின்ற பிரம்மாவும், ஒருவருக்கொருவர்பகையைநீங்கவும், அடுக்கடுக்காயிருக்கும் அண்டங்களெல்லாம்

லாம் அமிக்குக்குலையாமவிருக்கவும், கிருபைசெய்வதாய்த்தித்த
ற்கரிய அக்கினிசொருபத்தோடு கூடிய ஒருமலையாகி இந்தியிரு
வரையுந்திக்கும்படி எழுந்தருளிஞர் பரமசிவன்-எ-று. (சஉ)

பாதலத்திற்பணிகளெல்லாம்விழுதாகவதன்கீழிற்பருவோடி
ப்பூதலத்திற்குத் திமைபொருலகெல்லாமனீந் துமலர்ப்புண்டரீ
கன், மீதலத்துமுகமிடைத்துக் கடாகவெளிகட ந்துபெருவெளிக்
ருமேலா, மாதலத்துக்கிதுவு மொருகனன்மேரு வமித்ததெனவ
ளர்ந்தமாதோ.

(இ) பாதாளலோகத்திவிருக்கிற பாம்புகளெல்லாம் அந்தமலைக்கு
ச்சல்லிவெராகவும், அதன்கீழ்பருத்தவே மோடிபூமியிற்பெரிதாய்
கிடைத்துத்தேவலோகங்கெல்லாந்தாண்டிப் பிரீமலோகத்துமுக
ட்டையுடைத்து அண்டகடாக வெளியைக்கடந்து அதற்கப்பாவிரு
க்கிற பெரியவெளிக்ருமேலாயிருக்கிற இடத்துக்கும் அக்கினிசொ
ருபமாகிய மகாமேரு அமித்ததென்று சொல்லவளர்ந்தது. (சக)

முனக்குறெடுஞ்சுடரிரவிபுரவியுலவாவுலகமுழுதுமோடிக்,
கிடைக்குமணியிருளகற்ற வேற்றினவத்தவிளக்கெனவேகிளர்க்கை
யாலே, யளக்கெரலாமளப்பரிய வடவையழல் பரந்ததென வா
ந்தமாத், திடைக்குமெழுமிருகெல்லா மதுசொரிந்த சிறுபொ
றிபோற்சிவந்தமாதோ.

(இ-ள்) உதயமாகி நெடுந்தாரம் கிரணங்களைவிசுளின்ற ஞரியனு
டைய தேரிக்கட்டிய குதிரைகள் சஞ்சாரஞ்செய்யக்கூடாதஉலக
மெல்லாம் ஒடிக்கிடைத்தநீலமணிபோலுங்கரியதிறுநாயோட்டிகி
றதற்கு ஏற்றினவத்தவிளக்குப்போல்பிரகாசிப்பதனாலேசமுத்திர
மெல்லாம்சொல்லுதற்கரிய வடவாமுகாக்கினி பரந்துபோலச் சி
வப்புறந்தைப்பொருந்த சத்தஞலபர்வதங்கெல்லாம் அந்தப்பி
ரகாசத்தினாலே அந்த அக்கினிமலைசொரிந்த அக்கினிப்பொறிகள்
போலச்சிவந்துகள்—எ-று. மாதா-ஓ-அசைகள். (சஉ)

கவிவிருத்தம்.

வானக்கண்ணழ லாயதுகண்டமலரோனுங்
காணக்கண்ணனு மஞ்சியகன்றூர்கரைகாணர்
ஞானக்கண்ணினர் காணுமதில்லானவைசெரு
மீனக்கண்ணின ருக்கெளியானோவெம்மானே.

(இ-ள்) இப்படி ஆகாயபரியந்தம் அக்கினிசொருபத்தைக்கண்ட
பிரீமாவும், வேணுநாதத்தைச்செய்கின்ற கிருஷ்ணனாகிய விஷ்ணு
வும் பரப்பட்டு ஒதுங்கிநின்றார்கள்- ஞானக்கண்களையுடையவர்க
ள்காணுவதல்லாமல் குற்றம்பொருந்தியனமாயிமுகத்திற்கண்
னுடையவர்காணுகிறதற்குள்ளியவரோநம்முடையபரமசிவன் ()

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்:

கண்ணிலளவிடவரியசுடரினைக்கண்டிருவருமாய்க்கவலையானு,
ரெண்ணிவிதனடிமுடியை யறிபவரேபெரியவரென் றிசைத்தா
ரிந்த, மண்ணினடியறிவனெனப் பணியிடைபிற றாக்கமிக்கோ
ன்வராகமானான், விண்ணின்முடியறிவனென வெணினவடிவெ
டுத்தயனும் வினாந்துபோனான்.

(இ-ள்) கண்களாலேஇய்வளவுதூரம்இந்தமலையோலிருக்கிறதெ
ன்றுஅறியக்கூடாத பிரகாசமான மலையெப்பார்த்து இரண்டுபே
ரும் துன்பத்தையுடையவராய் இந்தமலையினது அடியையாவது
முடியையாவது அறிகிறவரோ பெரியவரென்று ஒருவருக்கொரு
வர்சொல்லிக்கொண்டார்கள்- அப்பொழுது சரீர்ப்பத்தில் நித்திரை
செய்கிறவராகிய விஷ்ணு இந்தமலையினடியை நானறிந்துவருகி
றேனென்று வராகரூபமானார், இந்தமலையின்சிகரத்தைக்காணுகி
றேனென்று பிரீமாவும் அன்னப்படியாகி ஆகாயத்திப்பறந்தார். (

மெத்துமரைக் கணத்தினுக்கா பிரங்காதம்பறந்தயனார் வி
ரைந்துபோனார், துத்தியராவெடுத்தபுவி கணத்தினுக்கா பிரங்
காதந்துகித்துப்போனா, ரத்தகையோர்செயலுணாக்கிற் கணக்
மணிநெம்பூட்டிக் கருகிலோடு, நித்திலப்பொற் குண்டுகையு
தீலமணிக் குண்டுகையுநிகர்த்தமாதோ,

(இ-ள்) சொல்லப்பட்டஅரைண்ணத்தில்பிரீமாஆயிரங்காதவழி
பறந்துமேலாகப்போனார், படத்தையுடைய ஆதிசேஷன்சுமந்த
பூதியைஅனாநொடியிலே ஆயிரங்காததூரம்துளைத்துக்கொண்டு
விஷ்ணுகிழாகப்போனார்-அதுவப்படியிருந்ததென்றால் அம்மலை
தங்கமயமாகிய ராட்டணப்பூட்டைப்போலவும், அதில்இறைக்கிற
தந்தூக்கட்டி விட்டிருக்கின்றநீல ரத்தினத்தோண்டி போலவும்,மு
த்துகளிழைத்திருக்கிற அழகியதோண்டிபோலவயிருந்தது (சுரு)

பூவுலகையரியகன்றுநீழலின்முறைமுறையேபுகுந்துபோந்
து,காவலுறுமாவலிதன்போகவதியெனும்புரமுங்கடந்துமேவித்
தேவர்தொழும் பரஞ்சுடர்வாழாடகேசரங்கரத்துஞ் சிரத்தும்
போற்றி, மூவுலகைமுதலளந்தோனேழுலகமளந்துமதன்முடியு
காணான்.

(இ-ள்) 'வராகஅவதூரமெடுத்த விஷ்ணுவான்வர் பூலோகத்தைக்கட
ந்துஅதினீழிருக்கிற ஏழுலகத்தையும்முறையேதுளைத்துக்கடந்
துபோய் மாவலிச்சக்கிரவர்த்திக் காவலிலேயிருக்கிற போகவதி
பட்டணத்தைத்தாண்டி அப்புறம்மேதவர்கள்வணங்கும்பிரீமசொரு
புப் விளங்காநிலை அடக்கேசரத்தைக்கண்டு ககளினுலுட் சிர்சிது

‘வம்வண்ங்கிமுன்னேமுன்றுலகத்தையுமளந்தவர்துப்போ தேழு
லகங்கோ அளந்தும் அநீதமலையினடியைக்காணுமற்போனார்.சசு

வளர்ப்புடையபிறைபோலவளர்மருப்புந்தேப்பிபிறைபோல்
மழுங்கிப்போகச், குளப்படியு முகதுணியும் பினைத்தேயி மாசை
பைப்போற் குறைந்துபோக, வளப்பரியதுயரின்விழுந் தொரு
நூறுண்டொழிந்ததற்பி னரணவாழ்த்தி, யிளைப்பதுவுஞ்சலிப்
பதுமநீரெழுதலமுமிடர்க்கடலுமேறினானே.

(இ-ள்) அப்படியுமகாவிஷ்ணுவராகருபங்கொண்டிதேயிகிறபோ
துவளர்ப்பிறைபோல்நாளுக்குநாள்வளர்ச்சியுற்ற இரண்டுகொம்புக
ளும்-தேப்பிபிறைபோல்குறைந்துமழுங்கிப்போகவும், குளம்புகளு
ம், முகத்தினுணியும், தேயிமாசைபின்புளப்படி குறைந்துபோயிந்
றே அப்படித்தேபிந்துகுறைய எண்ணக்கூடாததுக்கசமுத்திரத்
தில்விழுந்து நூறுவருஷிகாலம் தேடியுங்காணாமல்பின்புதெளிவுவ
ந்துதுதிசுவனுடையசெயலென்றறிந்து அவரைத்தியானஞ்செய்
துதுளைப்புஞ்சலிப்புமநீங்கித்தன்னுடைய துக்கசமுத்திரத்தையு
ம்ஏழுலகத்தையும்தாண்டிவந்தார்—எ-று (சசு)

தம்போரைமுதற்றமிக்கத்தழர்பிழம்பாயெழுந்தவந்தத் தலத்
தைச்சார்ந்தா, னம்போதனிதன்முடியினளவறியானெனமனத்தி
லையந்திரந்தா, னம்பாருக்கரிபாணைச் செயாணத்தனதுவிழிநய
னத்தோடே, பைம்போதைப்புனைவாணைப் பலகா லும்பணிந்துரு
கிப்பரவிறின்றான்.

(இ-ள்) தனக்கும், பரிமமாவுக்கும்வந்த கலகத்தை நீக்கும்படிக்
குஅக்கினிசொருபமாக எழுந்ததலத்தைச்சேர்ந்து அழகியதாம
ணாப்பூவிவிருக்கிறபரிமமாஇந்தமலையின் முடியை அறியமாட்டா
னென்றுநிச்சயஞ்செய்துகொண்டு தம்பாதமனுஷர்களுக்கு அரி
யவரைஎப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் தூரமாகவிருக்கிறவரைத் தம்
முடையகண்ணாகியபுஷ்பத்தோடி அழகிய புஷ்பங்களைத்தரிக்கா
றின்-றவரைப் பலதரமும் வந்தனஞ்செய்து உள்ளமுருகிப்பரவி
னார்விஷ்ணு—எ-று (சசு)

கவிவிருத்தம்.

இன்னதாமிவன்செய விருக்கவிங்கிதன்
முன்னமேயழற்கிரி முடியைத்தேடவே
யன்னமாப்பிறற் தவனனாரக்கணத்திலே
மன்னுமோராயிரக் காதம்வாவினான்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம்இந்தவிஷ்ணுவிருக்கதிதற்குமுன்னே அ
தினிமலையின்முடியைத்தேட அன்னப்பட்டசியாகிப்பறந்தபரிம
மா அரைகணத்திலேஆயிரங்காதவழியாகத்தாண்டினார். (சசு)

திறியேயண்ட கோளகையுங்கீழுற
வெறிநூறுயிர மாண்டுமேவின
நூறுநூறுயிரக் காதநோக்கினு
மீறிலாதிருத்ததல் வெரியின் றாணமே.

(இ-ள்) அண்டகோளகையங்கிழிபடக்கிழித்துப் பறந்து நூ
றுயிரம்வருஷந்தேடினார் அப்படி அனேக நூறுயிரங்காதந் தா
ண்டிப்போய்ப்பார்த்தா லும்முதல்பார்த்ததுபோலவேயிருந்தது
அக்கினித்தூண்-எ-று. (இம)

சிறையெலாமுநிர்ந்தன விசையுந்தீர்ந்தன
கிறைவதாமிடுக்கணு முயிர்ப்புநீண்டன
குறையெலாம்வளரீந்திடத் தனிமைகூர்தலான்
மறையுதின னிவையிவை மனதிலெண்ணினான்.

(இ-ள்) அப்படியாம்மா அன்னமாய்ப்பறந்துபோகிறபோது
கிறகெல்லாமுநிர்ந்துபோயின, விசையும் அடங்கியது, குறைவி
ல்லாததுக்கமும், பெருமூச்சும் அதிகப்பட்டன, மனக்குறைவளர
ஒருவருமில்லாமல் தான் ஒருவனானபடியினாலே பிரம்மாசைவந்
தை மனதிலெண்ணினார்-எ-று. (இக)

அரிபமாவிதனடி பறிந்துமீளுமோ
தெரிவுறதடையிலே திரும்புமோவென
வுரிபதாகியதய ருசலாடின
னெரியுறமெழுகுபோ விளகுசிந்தையான்.

(இ-ள்) அரிபமாகவிண்ணுநின்ற அக்கினிமலையினுடைய அடிபை
அறிந்து திரும்புவானோ கொஞ்சந்தாரந்தேடினினிமேல்தேடக்
கூடாதென்றுதிரும்பிவருவானோ என்கிற துக்கமாகியணஞ்சலினி
ருந்தாடினார், நெருப்பிலேயிட்டமெழுகுபோல் இளகியமனதை
புடையவராகியபிரமதேவர்-எ-று, (இஉ)

மற்றிதுகிவனென மனதிலெண்ணிலே
னுற்றிதன்னையு முறவுகொண்டிலே
னிற்றைநாள்வரைக்குயில் விடர்க்குண்மூழ்கினேன்
சிற்றறிவுடைமையோ செப்ததிமையோ.

(இ-ள்) இந்தமலையைச் சிவனென்று அறிபுரமந் போனேன்
புகைத்துக்கொள்ளப்பட்டவிண்ணுவையாவது உறவுகொள்ளாம
ற்போனேன் அன்றுமுத லின்றையவரைக்கும் வெகுநாலாய்த்
துக்கசமுத்திரத்தில் மூழ்கினேன் எனினுடைய சிறிப்புத்தியின
லேயோ பூர்வகாலத்திலே நான்செப்த பாஷத்தினாலேயோவெ
ன்று விசைத்தையடைந்தார் பிரம்மதேவர்-எ-று, (இங)

எய்தினென்முடியநிற் தேகிலென்னும்
பொய்களையுணாக்கினும் பொருந்தவேயுணா
செய்துணைபிறிதிலு பென்றுதேம்பினுன்
கைதையின்மடல்வரப் பின்புகண்டனன்.

(இ-ள்) இவ்வளவுதூரம் தேடிவந்தும் முடியையறியாமற்போ
னென் ஆகிலும் இனிமேற்போய் விஷ்ணுவினிடத்திற் பார்த்தே
னென்றுபொய்சொன்னுலங்கூட ஒத்தாசைபாகப்பார்த்தேனெ
ன்றுபொய் சாட்சிசொல்லுகிறதற்கு ஒருதுணையுமில்லையே பெ
ன்று விசனப்பட்டார் அந்தசமையத்தில் தாழம்பூமடல் ஒன்று
மேலேயிருந் திறங்கப்பார்த்தார் பிரம்மா—எ-று. (௫ச)

இம்மடலென்குற்று வருவதென்னுமுன்
னம்மடலணைந்ததங் கதனையேற்றனன்
செம்மறன்முடியில்வீழ் கைதைச்செம்மலர்

(இ-ள்) இந்தத் தாழம்படல் எங்கேயிருந்து வருகிறதென்று
ஆலோசிக்குமுன்னே தாழம்பூ பிரம்மாவக்குச் சமீபத்தில்வா அ
தைக்கையினாலேபிடித்தான் அதுபரமசிவனுடைய சிரசிலிருந்
துதவறி விழுந்த தாழம்பூ வானபடியினாலே மெய்ம்மையான
பெருமூச்சோடு எண்ணெச்சிக்கிரத்திலே விட்டுவிடுவா பென்று
சொல்லியது—எ-று. (௫௫)

காரணமெதெனக் கமலன்கூறினான்
ஆரணனாரண னளவிடாமுத
ரூரணிமுடியினுந் தவறிவீழ்ந்தனன்.

(இ-ள்) அந்தத்தாழம்பூ சொல்லியதைக்கேட்டு அழகுபொ
ருந்திப் தாழம்பூவே எங்கேயிருந்து இங்குவந்தாயென்று பிரம்
மாகேட்கப் பிரம்மாவினாலும், விஷ்ணுவினாலும் அறியக்கூடா
த பரமசிவனுடைய சிரசிலேயிருந்து தவறிவிழுந்தேனென்று
சொல்லியது—எ-று. (௫௬)

தார்ப்பொவிமுடியினுந் தவறிவீழ்ந்தபின்
னாற்பதினாயிரம் வருடநண்ணினே
னேற்பதுவிடுகவென் றிசைப்பவெந்தையைப்
பார்ப்பதுவிடுத்தயன் பகர்வதாயினான்.

(இ-ள்) கொன்றைமாலு பிரகாசியாநின்ற சுவாமியினது கி
ருமுடிமேல் நின்றவிழுந்ததும், நாற்பதினாயிரம் வருஷங்களா
கவந்தேன் இன்னம் நான் பூமியிற்போகவில்லை வருத்தத்தோடு
வருகிறேன் எண்ணப்பிழைக்கவேண்டாம் விடென்று தாழம்பூ

சொல்லப் பிரம்மா சுவாமியைத்தேடுகிறதைவெறுத்துச் சிலவார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (இ-ள்)

துன்னியகைதையே துணையுமாய்றமக்
கின்னமுமலைவரு திடுக்கணிக்கினு
புன்னியமுயிர்த்துணை யறவுவேறிலை
பன்னியனல்லனா னன்னமுமல்லவே.

(இ-ள்) என்சமீபத்திலடைந்த தாழம்பூவே நீஎனக்குத் துணையாயிருந்து நானின்னமுந் தேடியலையாயல் என்வருத்தத்தை நீக்கினா யுண்ணப்பார்க்கிலும் உயிர்போன்ற துணையும், உறவும்; வேறில்லைநானும் அன்னியனல்ல அன்னப்பட்டியு மல்லவென்ற சொன்னான் பிரம்மதேவன்—எ-று. (இ-ள்)

நாமமோநான்முக னானுமாலுமா
பேமமாமிதற்கள விசைக்கவண்ணினோம்
பூமிகீழிடந்தவன் போயினான்மனத்
கீமையேன்றிருமுடி தேடிக்காண்கிலேன்.

(இ-ள்) என்பெயரோ பிரம்மா, நானும்விஷ்ணுவாக்ஷடி அக்கினிசொருபமாகிய இந்தமலையினளவைத் தெரிந்து கொள்ளவெண்ணினோம் பூமியின் கீழிடத்தைப் பிளந்துகொண்டு அடியை அவன்தேடப்போனான் பாவியாகிய நான்முடியையக்காணவெருநாள்தேடியுங்காண்கிலன்-எ-று. (இ-ள்)

அடிதலைவரவிது வதுகொடென்பய
னெடியநின்வரவினா னினைத்ததெய்தினு
படியளந்தவனுடன் பறவையாமியன்
முடியறிந்தானென் மொழிதல்வேண்டுமே

(இ-ள்) ஆறியந்தமாகறடந்த சமாச்சாரமிது அதைக்குறித்துப் பேசுவதானால் பலனென்ன பெருமைபொருந்திய உன்னுடைய ரல்வரவினாலே நினைத்தகாரியமுடிந்தால்தான்பயன், பூமியையளந்தவிஷ்ணுவினுடன் பகைகொண்டு பட்சியாயுருவெடுத்திந்தபிரம்மா சிவனுடையமுடியை யறிந்தானென்று நீசொல்லவேண்டுமென்றுபின் னுஞ்சொல்லுவான் பிரம்மதேவன்-எ-று. (சுரு)

வஞ்சமென்றிகழ்த்திடெல் வருந்தினார்க்குயிர்த்
தஞ்சமாமெனிற்பெரும் பொய்யுஞ்சாற்றலா
மஞ்சியேசொலத்தகா மொழியுமன்றிது
நஞ்சமுண்டமைவோ நண்புவேண்டினார்

(இ-ள்) தாழம்பூவேகேள் இதுவஞ்சனைத்தொழிலென்று தள்ளாதே யாதோ ஒருதுன்பத்தை யடைந்தவர்க்கு உயிர்ச்சேதம் வருமாயின் அது பிழைத்தற்குப் பெரிதாகிய பொய்யைக்கூட

ச அ அருணாசலபுராணம்.

தொல்லுணாம் இதுபப்பப்படுசி சொல்லக்கடாதவார்த்தையு ம்
ல்ல அன்பன்சொன்னால் சினேகித்ததைவிரும்பினவர் விஷத்தை
புந்தின்னதுசைவார்-எ-று. (கக)

உண்ண என்னும்செய்வென்ச்சம் உண்டு எனச் செய்வதென
ச்சமாகத்திரிந்து இழிவு சிறப்புமை தொக்கிதின்றது-ஏகா
ம்.தேற்றத்தினகண்வந்தது.

கண்ணுதன்முடியில்வாழ் கைதப்பேபிறி
தெண்ணுவதொழிகென விபைந்துபோந்தது
விண்ணினு மிருந்துமீழ் வினாந்துவேதியன்
மண்ணுலகநீந்தமான் மருநீஞ்ஞண்ணினான்.

(இ-ள்) பரமசிவனுடைய முடியில்வாழ்கின்ற தாமம்பூவே
வேறே ஒரு ஆலோசனையுஞ் செய்யவேண்டாம் இதற்குடன்ப
டென்றுசொல்லத் தாமம்பூ அதற்கிசைந்துவந்தது ஆகாயத்தில்
தின்று சிக்கிரத்தில் பிரம்மா பூமியையளந்த விஷ்ணுவினிடத்தி
லவந்துசேர்ந்தான்-எ-று. (கஉ)

தேராகேடடிபென் வரவின்செய்கையைச்
காதுறையிரங் கணத்திலேகடத்
தாதிபான்முடியறித் தணுகினேனென
வோதினான்கையை முள்ளதென்றதே.

(இ-ள்) விஷ்ணுவே என்னுடையநல்வரவைக்கேள் ஒருநெர்
டியிலே துறையிரங்காதம்பறந்து எல்லாருக்கும் ஆகியாகிய சி
வனுடைய சரண்ப்பார்த்து கந்தேனென்றசொன்னான் தாமம்
பூவும் நிஜந்தான் பிரம்மா பார்த்தானென்றசொல்லியதுஎ-று. (க)
எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அக்கணமழ்நிகரி வெடித்ததுவெடித்துவா வத்தினிலர்க்கரி
மையோ; ருக்கனாதிச்சைகளிறு கக்கினவருக்கணா யருக்கியதெ
னக்குருதிநீர், செக்கரொளிமட்டிட முருக்கிதழ்கறுக்குமெய்சிவ
ப்பொளியெனாத்தவடிவாய், முக்கணனதற்கிடை முகத்தனன்
முகத்திலவன் முப்புரமெரித்தநகையே;

(இ-ள்) அப்படி பிரம்மாசொன்னத்ச்ணமே அக்கினிமலை
படமொன்றவெடித்தது, வெடித்தத்தத்தில் ராட்சதர்கள், தேவ
ர்கள்திடுக்கிட்டு உயர்சொந்தார்கள் திக்குல் இருக்கிற ஆணைகள்
ரூபியர்களை உருக்கிச்சாப்த்தா லெப்படியோ அப்படித்தஜலத்
தைக் கக்கினதுகள் செக்கர்வானத்துப்பிரகாசம் மழுங்கிப்போ
கும்படியாகவும்; முருக்கம்பூவிதழ்கறுக்கும்படியாகவும் சிவந்த
தமது திருவுருவின் ஒருருவொருந்திய நிறமானது விபூதியி
னால் வெளுத்தவடிவாய்த்தோன்ற அந்தவெடிப்பிலின்றும் பர

[௪]

திருமவளச்சருக்கம்.

சக

மசிவன் எழுந்தருளினார் - முப்புரத்தை எரித்த நகைப்பு அவர் முகத்திலேவந்தது - ஏ-று. (சுசு)

முண்டகவகந்தையின், மொழிந்தவுரைநன்றென மொழிந்து நகைகொண்டவளவே, அண்டபகிரண்டமு நடுங்கினவொடுங்கி நவடங்கினவிடுஞ்சுடொலாங், கொண்டலுமறைந்தன சிறந்தன விற்றனகுறைந்தன நிறைந்தனகுலா, வெண்டுகைதிரிந்தன கரிந்தன பொரிந்தன வெரிந்தன விரிந்ததருவே.

(இ-ள்) பிரம்மாவே உன்னுடைய அகங்காரத்தினாலே சொன்னசொல் நன்றாயிருந்ததென்று சொல்லி நல்கத்தக்கது அண்டபகிரண்டங்கொல்லாம் கடுகிடுன்றுநடுங்கி பொழுங்கப்போயின, சூரியர்சந்திரருடைய பிரகாசமடங்கிப்போயின, மேகங்கள்மறைந்ததுகள், சிறந்து நிலையாயிருக்கிறதகொல்லாம் இறந்ததுகள், நிறைந்தவைகொல்லாம்குறைந்துபோயின, குறைந்தவைகொல்லாம் நிறைந்தன, கூட்டமாகியதிக்குகள் அலைந்ததுகள், மரங்கொல்லாம் கரிந்தும், பொரிந்தும், எரிந்தும்போனதுகள். (கவிவிருத்தம்.

அழிந்தனனயனென வமரரஞ்சினார்
குழிந்ததுநிலமெனக் கொள்ளாய்மலர்
பொழிந்தனன்மெடியவந் குவகைத்தது
கழிந்ததுமலரவந் கிடுமிடைக்கங்குலே.

(இ-) தேவர்களெல்லாரும்பிரம்மா இன்றே அழிந்துபோனென்றபயப்பட்டார்கள் பூமிபள்ளமாகும்படி கொள்ளை கொள்ளையாகப் புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள், விஷ்ணுக்குச்சுசந்தோஷம்வந்துபிரிமாவுக்கு முன்னைய அகங்காரமென்கிற இருள்நீங்கப்போயிற்று, (பாடினான்பரவினான் பரவசத்தினு

லாடினானேடினானளவிடாமுதற்
கூடினெனவ்வரங் கொள்ளுகெனெனத்
தேடினான்சிவனையத் தெளிந்தசெங்கண்மால்.

(இ-ள்) அப்போது தெளிவையடைந்தவிஷ்ணுவானவர் உக்கினிமலையினிடத்திலிருந்து எழுந்தருளிப்பரமசிவனைப்பாடினார், வந்தனஞ்செய்தார், பரவசங்கொண்டு ஆனந்தக் கூத்தாடினார், நான்குக்கிலும் ஓடினார், யாவராலும் அளவிடக்கூடாத இந்தச் சுவாமியைத் தரிசித்துக்கூடினென், இனிநா நென்னவரங் கேட்டபெனென்று ஆலோசனைசெய்தார் - ஏ-று. (சுசு).

ஆசையாலுருகுமவ் வரிதனண்புகண்
உசனும்பலவர மினிதுநல்கினான்
வாசடாமலரவ வுனக்குமண்ணின்மேல்
பூசையுங்கோயிலும் போகவென்றான்.

(இ-ள்) இப்படியிருந்தபத்தியினாலேதேகம் உருகாநின்றவிஷ்ணுவினுடைய அடிமைத்திறத்தைப்பார்த்துக் கேட்டவரங்களெல்லாம் சிவன் அருளிச்செய்து பிரீமாவைப்பார்த்து உனக்குப் பூமியிலேகோயிலும் பூசையுமில்லாமற்போகக்கடவதென்று திருவுளம்பற்றினார் சுவாமி—எ-று. (சுஅ)

எகையேயிவனெடுமிகரவுநீயுணா, செய்ததாநீநீண்டிலெமென்றுதீர்த்தன, நெய்தியமுனிவுகண் டேங்கிநான்முகன், மெய்தனாயுறப்பதம்மீழ்ந்துபோற்றினான்.

(இ-ள்) வாசாய்தாமம்பூவேஇந்தபிரீமாவினெடுமீசேர்ந்துபொய்சாட்சிசொன்னபடியினாலேஉன்னைஇதுமுதற்கொண்டி திண்டேனென்றுதள்ளினாரதன்பின்புசுவாமிக்குஇப்படிப்பட்ட கோபம்வந்ததைப்பார்த்து ஏக்கமெடுத்துப் பிரீமாவானவர்தன்னுடைய தேகம்பூமியிலேரன்றாய்ப்படியவிழுந்து வந்தனஞ்செய்தான். (

கவிவிருத்தம்:

பொடிமூடியதழலேநிகர் புலையாணவமலமாஞ் -

செடிமூடிகையாலேயுழல் சிறியெனெருபொருளோ

வடிவேபெருவெளியேசதுர் மறையேசதுர்மறையின்

முடிவேதனிமுதலெயெனைமுனியெலெனைமுனியேல்.

இ-ள். நிறுமூடியபெற்றுப்பையொத்தசுவாமியேசண்டாளத்துவமாகிய ஆணவமலமென்ற செடிமூடிக்கொண்டிருப்பதினால் அவிவேகியாய்த்திரியாநின்ற சிறியெனெருபொருளோ உருவமானவோ அகண்டவெளியானவோ, நான்குவேதமானவோ, நான்குவேதத்தினுடைய அந்தரத்திலிருக்கின்றவோ, ஒப்பற்றமுதலாகியவோ, கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாங்கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம்.

எந்நீர்களுமொன்றாகிய வெழுவாரியுமறுகி

வெந்நீரதுவானுடன்விளாவப்புனலுண்டே

திண்னீர்மையிதென்ற லுலகுயிபொப்படி நிகழும்

முந்நீர்விடமுண்டோயெனை முனியெலெனைமுனியேல்.

(இ-ள்.) எல்லாத்களினீரும் விழுந்து ஒன்றாகிய ஏழுசமுத்திரமுந்காய்ந்துவெந்நீராய்ச்சுட்டால் அதையாற்றுகிறதற்குவேறே சலமுண்டோ உமக்கே இப்படிப்பட்ட கோபம்வந்தால் உலகத்திலிருக்கிற சீவராசிகள் எப்படியிழைக்கும் முன்னேசமுத்திரத்திலே பிறந்த ஆலகாலவிஷித்தை யுண்டமூர்த்தி கோபஞ்செய்யவேண்டாம் கோபஞ்செய்யவேண்டாம், எ-று. (எக)

பிறையேமுழுமதியேயுணாபெண்ணேபிறவானே

நறையேநறுமலோயென நானாவிதமானவை

பொறையேதிருவருளேபொழி புலலேவியவிசையே

முறையேபுலமுறையேயெனை முனியெலெனைமுனியேல்,

(இ-ள்) மூன்றும்பிறையாயும், பூரணச்சந்திரனாகியும், பெண்ணாகியும், ஆணாகியும், தேனாகியும், புஷ்பமாகியும், மலைகளாகியும், இருபாஷுரத்தையுடையபுழைகின்றமேகமாகியும், கொல்லாகியும், தாமராகியும், மற்றும் நானாவிதரூபமாகியுமிருக்கின்றமூர்த்தியே உமக்கு முறையோ முறை என்னோகாபிக்கவேண்டாம் கொபிக்கவேண்டாம்

வெம்மைச்சரமலராகியவிலவே டனுவன்றே,

கொம்மைத்தலைமதவாறெழு கோபக்களிறன்றே

செம்மைக்கனலன்றே கொலைசெயுமந்தகனன்றே

மும்மைப்புரமன்றேயொருபொருளாயென முனியேல்

(இ-ள்) மிகுந்தவெப்பத்தைக் கொடுக்காநின்ற புஷ்பபாணங்கையுடையமன்மதந்தேகமல்லவே, தாளுகாவனத்து ரிஷிகர்விட்ட எழும்பினதையும், ஆறுபோன்ற மதத்தையுமுடைய கோபமாகிய யானையல்லவே, அந்தரிஷிகள் பின்புவிட்ட சிவப்பாகிய அக்கினியல்லவே கொலைசெய்யுந்தொழியுடையமனல்லவே, திரிபுரமல்லவே, நான் எவ்வளவு உமக்கு-என்னை ஒருபொருளாகக்கொபஞ்செய்யவேண்டாம்—எ-று. (எரு)

அறிதற்கரிதாமுன்முடி யறிவேனென மளவே

பறவைப்படிவானேனினி மேலோவிடர்படுவேன்

சிறுமைப்படுமென்பாலருள் செய்பென்றுரைசெய்தான்

மறுகிக்குளிரனல்போலிறை மகிழ்வாயிவைமொழிவான்

(இ-ள்) யாவராலுமறியக்கூடாத உம்முடையமுடியையறிகிறேனென்ற மாத்திரத்திலே பட்சியுருவமாமினினி மேலோ துக்கத்தை அடைவேன் சிறுமையையடைந்த என்னிடத்தில்கிருபைசெய்யுமென்று சொல்லியபசனப்பட்டபோது மறுக்காய்ந்து குளிர்த்தஜலம்போலச் சிவன் சந்தோஷமாய்த்திருவாய்மலர்ந்து சிலமொழிகளை அருளிச்செய்வார்—எ-று. (எச)

அம்போருகவஞ்சேலினியவனித்தலமறையோர், தம்பூசனையும் பூசனையாகித்தமனியமாஞ்சும்பூரதவுலக்கைமுயும்விதியென்றருள் செய்தான், கம்பூர்கடல்விட முண்டருள்கருணைக்கடலானான்.

(இ-ள்) வாராய்பிரிமாவே இனிமேல் நீயப்பபடாதே பூமியில் பிராமணர்களுக்குச்செய்கிற பூசை உன் பூசையாகக்கொண்டு பொன்னுருவமாயுண்டாகிய மகாமேருமல்தாங்கும் ஏழுலகத்தையும், எப்போதுமே போல்படையென்று அருளிச்செய்தார் சங்குகள் தவறாதின்றசமுத்திரத்தின் விஷித்தையுண்ட கிருபைக்கடலாகிய சிவபெருமான்—எ-று. (எரு)

அறசோடி ஆசிரியவிருத்தம்.

இத்தலத்திலுமக்குவரங் கொடுத்ததனாலேயோசனைமுன்றெல்லை நூரம், சத்தபுவித்திரனானத்தலமாகப்பொலிகவித்தச் சோ

திதானும், சிற்றுருவமலையாகி வரமுதவக்கடவதின் பஞ்சிமந்ததா
னமுத்தினைத்தகையாமலுதவுமிதற்கருணைபுரி மொழியுமாம்.

(இ-ள்) வாருங்கள் பரிமமா விஷ்ணுக்களே உங்களுக்கு இந்த
ஸ்தலத்திலே அனுக்கொகஞ்செப்து வரங்கொடுத்த படியினால்
இந்தத்தலத்தைச் சமீபிமுன்றுபோசனை தூரம் வளாக்கும்சுத்திப
வித்தரபாக இருக்கவேண்டியது இந்தச்செந்தீமலையானது சிறி
பஉருவத்தோடுநிங்குடியபலையாகக்கடவதுபேரின்பஞ்சிறாதமோ
ட்சத்தைத் தடையில்லாமற் கொடுக்கும் இந்தத்தலத்துக்கு அரு
ணைபுரிபென்று பெபராம்—எ-று. (எ-ள்)

வாழைபடுமிந்திரனுமிமையவளா நினைக்கவ வர்வருத்தந்தீர்த்தோம்
ஆதவினாஸ்த்தலத்தைநினைப்பவர்க்குப்பிறப்பிடம்பையகற்றுமவா
மிப் புதலமுமித்தலமும் பிரளயத்துமழிபாதபொற்பதாகி, மோ
தியகாநிறடைநீதநிசைசராசரங்களுவையுமுயர்முத்திசேர்க்கும்.

(இ-ள்) துன்பத்தைபடைந்த தேவந்திரனும், தேவர்களும்,
நம்மைநினைக்க அவர்களுடைய துன்பத்தைத்தீர்த்தோம் ஆனப
டியினாஸ்த்தலத்தைநினைக்கிறவர்களுக்குப்பிறவித்துக்கத்தை
நீக்குவாமித்தப்பர்வதமுர் இந்தத்தலமுற்பிரளயகாலத்திலும்நா
சமடையாத இலக்ஷணத்தைபுடையதாகி மோதுகின்றவாயு சஞ்
சாரஞ்செய்கின்ற திக்குகளிலிருக்கின்ற சராசரங்களுல்லா வற்
றையும் முத்தியிலேசேர்க்கும்—எ-று. (எ-ள்)

வைபகத்தலரியதவம்புரித்தவருக்கினியமுத்திவழங்கவேண் டுச்
செய்பவரித்தத்திருநகரி லவதரிக்கவந்தருவொஞ் செய்ததான,
மெய்பெறவொன்றாயிமாய்வளருமிதற்கொடும்பாவம்விளையாதி
தை, யையமெனவுணர்வார்க்குப்பரகதிவிட்டாதுநமதானைதான்.

(இ-ள்) பூமியிலரிதாகியதவத்தைச்செய்தவர்களுக்கும்இனிமையா
னமோஷுத்தைக்கொடுக்கவிரும்பிபிஜாதசொருபமாகிய இந்தத்
தலத்திலவதரிக்கவந்ததைக்கொடுப்போமிதில் ஒருதானட்செய்தா
ல்ஒன்றுஆயிரமாய்விருத்தியாகும்இந்த தலத்தில் பாவமேயுண்டா
காதுஇதைச்சந்தேகமாகநினைப்பவர்கட்குமோஷுங்கடையக்கமாட்
டாது—நம்முடைய ஆணைப்படிக்குளன்றார் பரமசிவம், எ-று. (எ-ள்)

அண்ணலினைமொழியளவி லமுந்நாணமதுகுறுகி யசல
மாகி, வண்ணமெடுஞ்சுடர்விரிந்து விளங்குதல் கண்டயன்றிரு
மால்வணங்கிச் சொல்வார், விண்ணவர்க்கு மெங்களுக்கு மிதன்
சோதிக்கெதிர்குறுகி விழக்கடபோகா, தெண்ணரியசுடர்களை
ல்லா முட்காந்தமலையாக விருக்கவென்றார்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமிசொன்ன அளவில் அக்கினி
மலையானதுகுறுகி ஒரு சிறியமலையாய்நிறம் பொருந்திய அனே
கப்பிரகாசம்விரிந்து பிரகாசித்தலைப்பார்த்த பிரம்மாவும், விஷ்ணும்

ணுவும், சுவாமிபைவணங் செச் சொல்லுவார்கள், தேவர்களுக்கும், எங்களுக்கு மிந்தமலையின்சோதிக் கெதிராகப்பாப் கண்விழித்திடவில்லை ஆன்படியினால் எண்ணுதற்கரிய கிரணங்களெல்லாம்மறைந்து ஒருமலையிருக்கவேண்டுமென்றார்கள்-எ-று. ()

அன்னமிசைவருவானும் கருடன்மிசைவருவானுமடலமுர்த்தி, வன்னியொளிமறைத்துமற்றை மலையாகவிருத்தியென மலைபாச்செய்தார், சென்னியிலேபொரு சோதியனுதினமுந்தெரியவருள் செய்வாயென்று, ஒண்ணுமந்தவடி யவாக்காவிறையவனுமிரங்கியிவையிப்பவற்றார்.

(இ-ள்) அன்னவாகனத்தி லேறுகின்ற பிரம்மாவும், கருடவாகனத்தில்வருகின்ற விஷ்ணுவும், மலரகதராகிய சுவாமி அத்தனிப்பிரகாசத்தைமறைத்து மற்றமலைகள் பா விருக்கவேணும் என்றுகேட்க, அப்படியேமலையுருவாகச் செய்தார்ந்தமலையினுச்சியிலே ஒருபிரகாசம் எந்நாளும் தெரியும்படியாகக்கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்றார்களா அப்படிச்சொன்ன தொண்டர்களுக்காக இரங்கிச்சுவாமியுந் திருவாய் மலர்ந்தார்-எ-று. (அய)

கார்த்திகைக்குக் கார்த்திகைநா ளொருஜோதிமலைதுனியிற் காட்டிநிற்போம், வாய்த்தவந்தச்சுடர்காணிற் பசிபிணியில்லாதுலகின் மன்னிவாழ்வார், பார்த்திவர்க்குமருந்தவர்க்கு மிடைபூறுதவறுமிது பணிந்தோர்கண்டோர். கோத்திரத்திலிருபத்தோர் தலைமுறைக்குமுத்திவரங் கொடுப்போமென்றார்.

(இ-ள்) வாருங்கள் விஷ்ணுபிரம்மாக்களே கார்த்திகைமாதத்திலிருத்திகைநகரத்திரத்தில் மலை பினுச்சியில் ஒரு பிரகாசங்காண்பிப்போம் அப்படிபொருந்திய சுடரைக்கண்டால் தரித்திரமும் வியாதியில்லாமல் உலகத்தில் நிலைபெற்றவாழ்வார்கள் இந்தச்சோதியைக்கண்ட அரசர்களுக்கும், அரியதவசிகளுக்கும், இடையூறுநீங்கும், இடைப்பணிந்தவர்கள் தரிசித்தவர் களுடைய கோத்திரத்தில் இருபத்தோரு தலைமுறைக்கு முத்திவரங்கொடுப்போமென்றார் அருணாசலேசுவர்-எ-று. (அக)

மரணபவஹக்கநல்ல மருந்தாகுமதற்குமலை மருந்தென்றோர்பே, ராருணைவடிவாதவினாலுண்கிரியெனுமொருபேரகனை யோர்நால், தரணியிலையுடைத்தவர்க்கு முக்கோடியஞ்செழுத்துச்சரித்ததாமென், நிருணிலவுமிடம் நிறைவனிசைக்கமகிழ்ந் திறைஞ்சியவரிசைப்பதானார்.

(இ-ள்) இறப்பினையும், பிறப்பினையும் நீக்குவதற்கு மருந்தானபடியின விந்தமலைக்கு மலைமருந்தென்றுபெயர் இரத்தமலை சிவப்புநிறமானபடியின லருணகிரியெனறு ஒருபெயர் அதை ஒருதாம் பூமியிலேசொன்ன வர்களுக்குப் பஞ்சாக்ஷரத்தை மூன்

றுகோடிதரம் உச்சரித்ததற்குச் சமான்மாருகமன்று நீலகண்ட
த்தையுடைய சிவன் அருளிச்செய்யவிஷ்ணுபிரம்மாக்கள் சந்தோ
ஷித்தையடைந்து சுவாமியை வணங்கிச் சொல்லுவார்-எ-று. (அக)

அபித்தருணகிரியானே யுனக்குவிண்ணீரலதுபுன் லாட்டு
வாரார், தொடுத்தவுமித்திரளலது திருமுடிக்குமணிமாலை சூட்டு
வாரார், கமித்திகழுமிடற்றானே கதிர்களன்றிமணித்திபங் காட்டு
வாரார், எமித்திறைஞ்சிப் பூசைசெய்ய விதன்கீழோ ரிவிங்கவடி
வெடுப்பாயென்றார்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரரோ மலையாகியவுமக்கு ஆகாயத்தில்
தின்றுபெய்யாநின்ற மழையேயல்லாமல் சலங்கொண்டிவந்து அ
பிஷேகஞ்செய்கிறவர்களார் நனைத்திரக்கூட்டங்களேழுத்துமலை
யாவதல்லது வேறேழுத்துமலை சூட்டுகிறவர்களார் சூரியகிரண
மே திபமாவதல்லாமல் திபங்கொண்டிவந்துவேறேகாட்டுகிறவர
களார் ஆனபடியினாலே நாங்கள் அபிஷேகமுதவானதுகள் செ
ய்துபூசைசெய்வதற் கிந்தமலையின்கீழ் ஒரு இவங்கருபமா பெ
ழுந்தருளவேண்டுமென்றுகேட்டுக்கொண்டார்கள்-எ-று. (அக)

அன்னதுவாயிருக்குதுநீர் காமியத்திலருச்சியு மென்றவல
ம்புக்கா, டொந்திலமும்புகழவங்கோர் சிவனுருவமுற்றது கண்டி
றைஞ்சியேத்தி, மன்னியபூமழைபொழிந்து பாவசமாய்மகிழ்ந்
தாடி மயனைக்கவித், தன்னிகரில்கோபுரமு மண்டபமுமணிமதி
வஞ் சமைப்பித்தார்கள்.

(இ-ள்) அப்படியே இவங்கமாகிறோம் பத்தியுடன் பூசியுங்க
ளென்றத்தமலையினுள்ளே மறைவுகோலஞ்செய்தார் எந்ததேச
மும் புகழும்படி யவ்விடத்தில் ஒரு இவங்கந்தோன்றிற்று அ
தைக்கண்டிவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பவருஷம்பொ
ழிந்து பாவசமாய்ச் சந்தோஷித்தையடைந்து ஆனந்தக்கூத்தா
டி மயனென்கிற தேவதச்சனைக்கூப்பிட்டு ஒப்பிலாதகோபுரங்க
ள்மண்டபங்கள் அழகுபொருந்தியமதிவஞ் செய்வித்தார்கள்.)

அழியாதவளநகருந் தீர்த்தமுந்நூற்றறுபதுங் கண்டழகு
செய்தார், வழியாதீர்ச்சுரநதியுஞ்சுரநருவுங்கேணிகளுமாமுமான
வொழியாமவிமையவருமிருடியருமணிதொனவுருவங்கொண்டார்
விழியாலவிடமணைய கணிகையராயரம்பையருமேவினோ.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் அழியாத வனமுள்ளநகரமும்முந்நூற்
றறுபது வகையாகியதீர்த்தமும்உண்டானது கண்டழகுசெய்தார்
வழியாத ஜலத்தையுடைய ஆகாயகெங்கையும் கற்பகவிருஷமும்
கிணறுகளும்மரமுமானதுகள், நீங்காமல்தேவர்களும் ரிஷிகளும்
மனிதருபங் கொண்டு வந்து பிறந்தார்கள், விஷம்போன்றகண்
கையுடையதாசிகளாக அரம்பாஸ்திரிகள் பிறந்தார்கள்-எ-று. (அக)

காலையிலேமுழுமாவூரியுடுத்துச் சிவந்தசடைக்கட்டிற்று, மேலுண்ணிந்து கண்டுகூண்டன முதலாமஞ்சனத்தான் மிகுந்தகந்த மாலையினுற்சிவபூசைபுரிந்தன்னாமலைபதனை வரங்கொண்டேத்தி வலவொருபதினாலாயிரவாண்டுகழிந்ததற்பின்னினைவராணர்.

(இள்) பிரீமா விஷ்ணுக்களிருவரும் காலமேமுழுமாவூரிதரிதுக்கொண்டிசிவந்தசடைக்கட்டி விபூதியை உடம்பெல்லாந்தரித்து ருத்திராஷ்டமாலை பூண்டுகொண்டு அன்னமுதலாகிய திருமஞ்சனத்தினாலும்மாலையினாலும்சிவபூசைசெய்து திருவண்ணாமலைபைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்துவணங்கிப்பின்பு பதினாலாயிரவருஷம் ஆனபிறகு சுவாமியினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்கள் பதிக்குப்போய்த்தங்களுக்கிடையேயுள்ளபெற்றுகொண்டார்கள். ()

ஆசைதருந்திருவருணை சமைத்ததற்பின் உயிலைமலையாசைபோயிற், நீசனுக்குங்கனகமலையிதுவாயின்வெள்ளிமலையினிமேலென்றாகாசிமுதலெடுத்துநாக்குஞ் சிறப்புடையதலமேமுங்கனகநாடு, மாசகன்றகதிர்ந்தோன்றவொளியிழந்தவுட்கணம்போல்வளமைதேய்ந்த.

(இ-ள்) சுவாமிக்கு ஆசைகொள்ளும்படி திருவருணைசலந்தலம் சமைத்தபிறகு கயிலைமலையினிருக்கும் ஆசைவெறுத்ததுநீந்த மலையேபொன்னுருவங் கொள்ளுமாயின் வெள்ளிமலையின்மேலாசையுண்டாகுமா காசிமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட ஏழுந்தலங்களும் தேவலோகமும் சூர்மநீங்கிய சூரியனுதயமாகப்பிரகாசமிழந்த நட்சத்திரங்கள்போல் ஒளிமழுங்கிப்போனதுகள் ()

அரியபனுமளவிடுதற்கரியமலை நிலையுரைக்கவரிதென்றானந், தெரியவுனக்கறிந்தபடிசிறிதுநாத்தே னினியுரைக்குந்திறமேதென்றான், வரிசைபெறுமாரீக்கண்டமுனிமகிழ்ந்துபணிந்துமையான்மலையிற்றேன்றி, யுரியசிவனிடங்கலந்தகதையுமுரைத்தருளுகெனவுரைப்பதானான்.

(இ-ள்.) நந்திகேசுரர் மாரீக்கண்டேயரிஷியைப்பார்த்து விஷ்ணுவும்பிரீமாவும் அறிதற்கரிதாகிய திருமலையினதுசிறப்பை என்னால்சொல்லுதற்கரியதென்றாலும்எனக்குத்தெரிந்தஅளவில்சிறிது உமக்குத்தெரியும்படிச்சொன்னேன்இனிச்சொல்லவேண்டியதென்னவென்றார் வரிசைபெற்ற மாரீக்கண்டேயரிஷி சந்தோஷித்து வணங்கி சுவாமி பார்வதியானவள் இமோற்பர்வதத்தில் அவதாரஞ்செய்ததுவும் சுவாமியைநோக்கித் தவஞ்செய்து அவரிடப்பாகம்பெற்றதுவும் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எறு.

(அ.அ.)

இரண்டாவது - திருமலர்ச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - எகசு.

உ
சிவமயம்.

முன்றவது
பார்வதியார்

திருவவதாரச்சுருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பன்னிருவர்பதினொருவ ரெழு ரெண்மர்திசைக்கிறைவர்ப
ணிதாட்டுள் ளோர், கின்னரர்கீம்புருடர் சித்தரியக்கரிமையவர்முதி
வர்களை யிலுள்ளோர், மன்னுமலரயன்றிருமால்கலைமட ந்தைமலர்
மடந்தைமகிழ்ந்துருமு, முன்னவனையிகழ்ந்துதக்கன் முடியாத
பெருவேள்வி முடிக்கவற்றான்.

பூருவகதை.

கோமீமார்க்கண்டேயரேமுன்னாளிலே பிரமாவினிடத்திற்
பிறந்ததக்கனென்பவன் அரியதபகசெய்து உயர்ந்தவரங்களைப்
பெற்றுக்கொண்டியிகவுப்பிரசித்தனாகி வாழுகிறகாலத்திலே பார்
வதியானவன் தன்னிடத்திலேபிறக்கஅந்தஅம்மனைச் சுவாமிக்குக்
கவியாணஞ்செய்துகொடுத்துமாமனாகும்படிவரம்பெற்று அந்த
ப்படிசெய்தபின்புஒருநாள் இவன் சுவாமியினுடைய சபைக்குப்
பொன்னு அவிவிடத்தில்கவாமிதனக்கு எழுந்து மரியாதைசெய்ய
வில்லைஎன்றகோபங்கொண்டிதன்னுடைய வீட்டுக்குவந்துசுவா
மியைப்பார்க்கிலும்உயர்வையடையவேண்டுமென்று,

(க-ள்) பண்ணிரண்டுநூரியர்கள்-பதினொருருத்திரர்கள்-சத்திரி
ஷிகளர்-அஷ்டதிக்குப்பாலகர்-நாகலோகத்தார்-கின்னார்-கிப்புரு
டர்-சித்தர்-யட்சர்-தேவர்கள்-முதிவர்கள்-நிலபெற்ற பிரீம்மா-வி
ஷ்ணு-சரஸ்வதி-இலட்சுமி மிகவுஞ்சந்தோஷித்தையன்டர் துசுந்ரி
க்கொள்ளஎல்லோருக்கும்முதல்வராகியபரமசிவனை நிந்தித்து மு
டியக்கூடாதபெரியயாகஞ்செய்யத்தொடங்கினான்-எ-று. (க)

எந்ததெயுமகம்பார்க்கவிடையருளென்றிற்றைக்கிறைவிவி
சைத்தானுந்தை, புத்தியிலாதிகழ்ந்தனனென் றுரைத்தனனீதெ
னவேண்டிப்பொறுப்பாயென்று, வந்தனஞ்செய்தனளவனை ந
கைபுரிந்துகடிதுசென்றுவருவாயென்றான்,கந்தமலர்க்குமுலாளு
ந்தந்தைமகந்தொடங்குகனதலத்தைச்சார்ந்தான்.

(இ-ள்) பார்வதிதேவியானவள் தக்கன் யாகர்ப
ண்ணுகிறதைக்கேட்டிசுவாஹீஎன்னுடையதகப்பன் செய்கிறவே
ள்வியைப்பார்த்துவருகிறதற்குஉத்தரவுகொடுமென்றுகேட்கஅத
ற்கு சுவாமியானவர் உன்னி-தகப்பன்புத்தியில்லாமல் என்னை
கவும் நிந்தித்திருக்கிறானே நீபோகலாமாவென்றுசொல்லஅதை
க்கேட்டி சுவாமிஎந்தகப்பன்செய்த இந்தக்குற்றத்தை என்னை
வேண்டிப் பொறுக்கவேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ்செய்தபோ
து அந்த அர்யனைப்பார்த்து நகைத்து நல்லது நீபோய்ச்சிக்கு
த்தில்வந்துசென்றொல்லப் பார்வதியும்தகப்பன் யாகஞ்செ
ய்கிற இ - த்துக்குப்போனான்-எ-று. (உ)

தாயரைக்கண்டடிதொழுதா எவடமுனாதிருந்தன - ன்ற
ந்தையான, தியவனைப்பணிந்தனளங் கவனுமிகழ்ந்தானிகழ்ந்த
செயலோதோக்கிப், பேயிருக்குஞ்சுடையெனப் பிழைபிறந்துவி
டுகவுங்கள் பெருவாழ்வென்று, வாய்பிறக்குங் கொடுமைசொலி
மறைந்தனளச்செடலபிந்தான் மங்கைபாகன்.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் தக்கன் யாகசாலைக்குப்போய் தன்
னுடையதாயவணங்கினா அவள் இந்தஅம்மனைத்தமுவி உபசா
ரஞ்சொல்லாமலிருந்தாள்- அதன்பின் புதிமைபொருத்திய தகப்ப
னைவந்தனஞ்செய்ய அவனும்நிந்தித்தான்- அதைப்பார்த்துக்கோ
பங்கொண்ட உன்னுடைய யாகசாலையாழ்வு பேயிருந்துவினாபா
டுஞ்சுடையாகிட்டோகக்கடவென்று சபித்து இப்பாவிவளர்த்த
தேகம்இருக்கக்கூடாதென்றுயோகத்தினால்தன் னுடையதேகத்
தைவிட்டாள்- அச்செய்கையைபுணர்ந்தார்சாம்பவழார்த்தி. (ங).

கவிவருத்தம்.

உண்ணிலாவுவஞ்சிசெல்ல வொருவனாவிபுய்யுமோ
தண்ணிலாமுடிக்குணின் தழுவொண்டிதைக்கையு

லண்ணல்வெம்பிமுனிவுகொள் ளு மளவினெந்நிவிழிதனிஸ்
விண்ணடுங்கமண்ணடுக்கவீரன்வந்துதோன்றினான்.

(இ ள்) எட்டொழுகும் கூடவிருந்த பார்வதி தேகத்தை விட்
டவுடனே ஒன்றியாகியிருந்த பரமசிவனுடைய உயிர் சவுக்கி
யத்தை யடையுமோ குளிரீச்சிபொருத்திய சந்திரன் தம்முடை
ய சிரசிலேதானேயிருந்துநெருப்பைவாரிச் சொரிகிறபடியினு
லே அதிகதாபத்தையடைந்து இந்தத் தக்கனாகிய பாவியினாலல்
லவோ இந்தவருத்தம் உண்டாச்சுதென்று கோபித்துக்கொள்ளு
ம்போது அவருடைய நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து வீரபத்திரரான
வீர் ஆகாயவுலகமும் பூமியும் மடுக்கும்படியாகத் தோன்றினார்.
மஞ்சபந்நியுட்கறுத்துமணிமயூரமுடியுடன்
சஞ்சரிக்குமேருவென்னவிடிமுங்குதழவின்வாய்
நஞ்சுகொப்பளிக்கெந்நிறயனமுங்கொதிக்கமே
லஞ்சலித்தகையொடெங்கோயன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்) மேகத்தைப்பார்க்கிலும் உடம்புகறுத்து மயிவினது
நிறம்போன்ற மரகதரத்தினமிழைத்த கிரீடத்துடனே சஞ்சரி
க்கின்ற மேருவுக்குச்சமானமாகி இடிபோல் முழங்குகின்றநெ
ருப்பாகிய சொக்கோயுடைய வாயானது நஞ்சைக்கொப்பளித்
கெந்நிறிக்கன்கொதிக்கச் சிரசின்மேல் வைத்துக்கூப்பிய கைக
ளோடு எமதுஐயராகியவீரபத்திரர்வந்து தோன்றினார்-எ-று.)

ஒழித்தசிங்கவரிபுயத்தினுத்தரீயமாகவே
கழித்தெறிந்தவல்லியத்தி னதளிசைத்தகச்சையாய்
விழித்திமைக்குமுன்னம்விண்ணின் வெளியடைத்தமேனியா
யழைத்ததென்னவென்னவென் றனையன்வந்துதோன்றினான்.

(இ ள்) இரண்டினைக்கொன்ற நாரசிங்கத்தினுடையதோல்
உத்தரீயமாகவும்தாருகாவனத்து ரிஷிகளால்விடப்படடுச்சுவாமி
யினுல்மரணத்தையடைந்தபுலியினதுசரீரம்இடுப்புக்கச்சையாக
வும்கழித்து இமைக்கிறதற்கு முன்னே ஆகாயமெல்லாமறைந்த
தேகத்துடனே என்னையழைத்தது என்னகாரணம்என்னகாரண
மென்றுவீரபத்திரர்வந்தார்-எ-று.

(சு)
முக்கணத்தனீர்கொடாதுகனல்கொடுக்குமுதிலெனத்
தக்கனவேள் வியைத்தகர்த்து மீள்தியென்றுசாற்றின
னக்கணத்தினுதைகொங்கியடிவணங்கியேகினான்
பக்கநின்றபூதநாதரீபாரிடங்கள்சூழவே.

(இ-ள்.) என்னையழைத்தகாரியம்என்னவென்றுகேட்ட வீரபத்தி
ரணாப்பார்த்துமுன்றுகண்களையுடையபரமசிவன் சலத்தைப்பொ
ழியாமல் நெருப்புக்கண்க்க்கும் மேகம்போற்போய்த் தக்கன

திருவவதாரச்சருக்கம்.

ருக்

டைய பாகத்தைப்பயித்துவாவென்று அருளிச்செய்ய அந்தணை
மேய்சரபத்திரர் அதிகசந்தோஷித்தையடைந்துசுவாமியின்துதிரு
வடிவையத்தொழுதுபக்கத்தினின்றபூதகூட்டங்களும்கூடங்களுந்
'ரூழிப்போனார்-எ-று. (ச)

தஞ்சுகொப்பளிக்குநாக நாலிரண்டுமாலையா
யஞ்சிசட்டிபூததீவ்வாலவட்டம்வீசவே
குஞ்சரங்கொட்டையுங் குதம்பையாகவிட்டவெண்
கஞ்சுகத்தீர்நால்வர்தூய கவரி தின்றவீசவே.

(இ-ள்.) விஷித்தைக்கக்குகின்ற அஷ்டமாநாகங்களைமாலையாகத்
தரித்துக்கொண்டுபத்துபூதங்கள்நீலவர்னமானஆலவட்டம்வீசிக்
கொண்டிவரத்திக்கிவிருக்கின்றபானைகொட்டையுங்காதினேகுண்
டலமாகத்தரித்துக்கொண்டவெள்ளைச்சட்டையணிந்தநாலுபேர்
கள்பரிசுத்தமாகியசாய்மரம்வீசவும்புறப்பட்டார்விரபத்திரர். அ

தியிருந்தவுச்சுவெம்மை விண்பிழிந்துதீர்த்திடும்
பேயிரண்டுநூறுநூறு காகளம்பிடிக்கவே
வாயிரண்டுபோலுமால மதியிடந்தபூதமோ
சாயிரங்கவிக்கமுத்தி னுதபத்திரங்களை.

(இ-ள்.) வடவாமுக நெருப்புக்குடி கொண்டிருந்த வயிற்றினு
டையபசியைமேகங்களைப்பிழிந்துகுடித்து ஆற்றிக்கொள்ளுகி
ன்றஇரண்டாயிரம்பேய்கள்எக்காளம்பிடிக்கவும், சந்திரனைதிரண்
டாகப்பிளந்துஇரண்டுகடைவாயிலும்வைத்துபோலுமிருக்கின்
றஆயிரம்பூதங்கள்முத்துக்குடைகள்பிடிக்கவும்புறப்பட்டார் (க)
மாயுமாயர்தந்தசங்குகோடிகோடிமருகவே
தியின்வாயினூர்தித்தந்தசங்கநாதமூர்வே
சாயுமெண்ணில்கலர்மேதித்தந்தகொம்பிசைக்கவே
வாயிரங்களிற்றெருத்தணந்தேதரிலேறினான்.

(இ-ள்.) இறந்திறந்துபிநக்கிற அனேககோடிவிஷிணுக்களுடைய
கையிலிருந்தசங்குகளை அனேகபூதங்கள்வாயிலில்வத்து ஊதிவர
வும், இறந்தஅக்கினிபகவான் வாயுபகவானேறுகின்ற ஆட்டுக்கடா
கலைமானிதுகளுடையகொம்புகளைவாயிலில்வத்து அனேகபூதங்க
ளுதவும்இறந்துபோனபமசாஜர்களேறியஎருமைக்கடாக்களுடை
யகொம்புகளைவாயிலில்வத்து அனேகபூதங்களுதவும், ஆயிரமபா
னைகள்கட்டியிழுக்கிறதேரிலேறினார்விரபத்திரர்-எ-று. (ம)

சிலகணங்களானைபான சிலகணங்கடேரதா
யுலவுகின்றசிலகணங்களோடுகின்றவாசியாய்
மலைவுகொண்டிலகணங்கன்மணிதீர்தேவராயின
வலகைநாணுமளவிலா நனந்தவேடமானதே.

இ. அப்படிவீரபத்திராதேரிலேறினபோது சிலபூதங்கள் யானை ரு பங் சொண்ட துகள் சிலபூதங்கள் தேரினுருவங்கொண்ட துகள் சில பூதங்கள் குதிரையான துகள் சிலபூதங்கள் மனிதரும் தேருமான துகள் அளவிலாதபேய்களானந்தருபங்கொண்டு புறப்பட்ட துகள்

வீரையேழடங்கவுண்டும் விடாய்கொடா துமீளுமே
பாரவேழபாருமுண்டு பசிகொடாதுபடருமே
கூரவேலெறிந்துகால னுமிகொள்ளுகொள்ளுமே
போரையேவிரும்பிமுன் னடந்துசென்றபூதமே.

(இ-ள்) வீரபத்திராபுறப்பட்டவுடனே யுத்தஞ்செய்யவிரும்பி அவருக்குமுன்னே நடந்தபூதங்கள் ஏழுசமுத்திரத்து நீரடங்கலு ம்குடித்தா லுமவிடாய்தீராமல்திரும்பும், பாரமாகிய ஏழுலகத்தை யும்சாப்பிட்டுப்பசியோகாமல் அலைந்துகொண்டிருக்கும் கூர்மை பொருந்தியவேலாயுதத்தைஎறிந்துயமனுடையநாட்டைக் கொள் ளுகொள்ளும்இப்படிப்பட்டவலிமையுடையதுகள்—எ-று. (மஉ)

கொண்டலேழையுஞ்சிவந்த குஞ்சியீதுசுநிறுமே
புண்டரீகரண்டமும் புகைகொளுத்தியீனமே
யெண்டிசாமுகத்தைநாடி யாச்சாலைதேடுமே
சண்டவாயுவென்னவங்கை தட்டியோடுபூதமே.

(இ-ள்) ஏழுமேகங்களையும்பிடித்துச் சிவந்த தலைமயிரிலே எந் றிக்கட்டிக்கொள்ளும்அனேகபிரமாண்டங்களையும், புகையுண்டா கறெருப்பினாலே கொளுத்துமீளடித்திக்குந்தேடியாகாலையெ ங்கேயென்றுதேடும் பிரசண்டவாயுபொலக்கைகளைக் கொட்டிக் கொண்டுவிீரபத்திராபின்னையோடுகின்றபூதங்கள். எ-று. (மங)

வெள்ளவாழிமதுதுகர்ந்து வீறுகின்றசிலகணந்
துள்ளவந்துபுவனமுந்நுஞ் சுற்றுகின்றசிலகணந்
தள்ளுகின்றபேர்கொன்று சாய்க்கதிறன்றுநகைசெயும்
பள்ளிகொள்ளுமுடனெழுந்து பரிவுகொண்டபாடுமே.

(இ-ள்) வெள்ளமாகிய சமுத்திரம்போன்ற மிகுந்தமதுவைப்பா னஞ்செய்துஅதனால்வீறுப்புக்கொண்டுசெண்டைக்குஎழுந்த துகள் சிலபூதங்கள் நமமுடையசுவாமியைத்தள்ளுகிறவர்கள் யாரொன்று கேட்கஅவர்களைக் கொல்லுகிறதற்காகதிறன்று வீரநகைகொள்ளும் சிலபூதங்கள் நித்திரைசெய்யும், சிலபூதங்கள் உடனேயெழுந்து அன்புகொண்டு சிவனைக்குறித்துப்பாடும்—எ-று. (கச)

வெதிரிலம்புமுரசுசங்கம் விருதுபம்பையதிரவே
புதியகண்டைமணிதவண்டை புரிமதங்கமறுகதீள்
கதிகடந்துயாகசாலை கண்டுபூதங்கணமெலா
மதிதிமைந்தரானபேர்கடையும் வாரிவீசினர்.

(இ-ள்) வீரபத்திரசுவாமிபுறப்பட்டவுடனே புள்ளாங்குழல்-சிலம்பு-முரசு-சங்கங்கள்-விருதாபிப உடுக்கைமுதலானவாத்தியமுழங்கவும்-பெரிபமணி-தவண்டை-மீர்தங்கம் சத்தங்கவும் வழிமுழுதும்போய்த் தக்கனுடைய யாகசாலையைக்கண்டு எல்லாப் புத்தகூட்டங்களும் அதிதியினுடையபிள்ளைகளாகிய சகலம்தவர்களையும் தூக்கிவாரிவிசினதுகள்—எ-று. (யரு)

காரிலேறியபுரிலேறிகடர்விலேறியலகைடு, லேரிலேறிகமரமேறியிரலையேறியலகையாம், பாரிலேறிமானம்மறி ரகவிமலிறியெண்மருந், தேரிலேறிவந்தவீர சேனமாளமோதினார்.

(இ-ள்) மேகவாகனனாகியதேவேந்திரனும் ஆட்டுக் கடாவிமலறுகின்ற அக்கினியும், ஏருடைக்கடாவாகனனாகிய யமனும், பேபவாகனனாகிய திருதியும், மகரவாகனனாகிய வருணனும், மாண்மாவாகனனாகியவாயுபகவானும், அளகரபுரியையாண்ட விமானத்திலுறுகின்றகுபேரனும், ஏருதுவாகனனாகியநாகசானியனுமாகிய எட்டுப்பேர்களுந்தேரிலேறி எதிர்த்துக்கொண்டுவந்தவீரபத்திரனுடையபூதகணங்கொயெதிர்த்தார்கள்—எ-று. (யசு)

வாளிகுலம்வேலுலகைவச்சிரங்கணிச்சிவார்
மீளச்சேனைகாவலாளர்விழு மாறுச்சினார்
காளிநாவிரண்டிசென்றுநகாடியபெணமர்பரியெலா
மாளியோடெடுத்தெறிந்தவம்மனைக்குதிகரம்.

(இ-ள்) திக்குப்பாலகர்எட்டுப்பேருட்பாணம-ஆராயுதம்-வேல்-உலக்கைவச்சிராயுதம்-மழு-கத்திஇதுகளை-வீரபத்திரனுடையசேனைத்தலைவர்கள்வியும்படி பிரயோகஞ்செய்தார்கள் அப்போது எட்டுப்பூதந்தளபுறப்பட்டித் திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரையும் அவர்களேறியவாகனங்கொட்டையும் அம்மனைக்குச்சமானமாதெடுத்தெறிந்ததுகள்—எ-று. (கசு)

அலகைநாவிரண்டிவிழு வமர்செய்ப்பூதமோடவே
மலைவுகண்டுதிக்குப்பாலர்வாணகமாலுருடார்
தவிதல்கண்டுவீரன்வாளிநாவிரண்டையவிரு
துலகபாலருடல்புருந்துளமுதமுண்டிலாயதே.

(இ-ள்) முன்னேஎட்டுப்பூதங்களால்எறிபட்டுவிழுந்த திக்குப்பாலகொட்டிப்பேரும்அந்தஎட்டுப்பூதங்களும்கீழே மடியும், மந்தைப்பூதங்களெல்லாமுடிப்போகவுட்புத்தச்செய்துவெற்றிமாலுருடக்கொண்டார்கள் அதுகண்டவீரபத்திரசுவாமியானவர் எட்டிப்பாணத்தைவிட்டார் அதுகளிப்பாய் எட்டுப்பேர்களுடையதுகோத்துஅவ்வுடல்களுள்இருக்கிறஅமுர்த்தத்தைப்புதித்துசூரியத்ததுகள்

மருங்கிழிந்துருயிலதாவிவச்சிரத்தனேகிஞ
 நெருங்கிய்சனளகையாளிநிருதிவாயுருணானுஞ்
 சுருங்கினூர்கடாவிலேறிதுஞ்சினுனழற்பிரான்
 பெருங்கையேழுமீசனன்பீர்பிறவிபோலறுத்தனன்.

(இ-ள்) தேவேந்திரானுவன்தன்வாகனத்தைவிட்டுக்குயில் ரூ
 பங்கொண்டு ஓடினான், ஈசானன்-குபேரன்-நிருதி-வாயு-வருணன்
 இவர்கள் தோற்று வெட்கத்தைபடைந்தார்கள் பமனுவன்துறநீ
 தான்- அக்கினிபகவானுடைய ஏழுமுகையையும் சுவாமி அன்பருடை
 பபாவங்களை அறுப்பதுபோல அறுத்துத்தள்ளினார் வீரபத்திரர். (1)

கச்சமந்நவச்சமோமி கலையதானவெச்சன
 பொச்சனாகவயினாவாரி யுடலுரித்தெறித்தனன்
 பச்சைவல்லியன்னைபான்பன்னிகாதிரண்டையும்
 வச்சிரத்தினுலரிந்துமாமன்முன்புசென்றனன்.

(இ-ள்) அளவில்லாதபயங்கொண்டபாககர்த்தாவாகிய கலைக்
 கோட்டுமகாரிஷி பிராணனுந் தேகமும் வேறுகக்கொன்று உடலை
 உரித்து எறிந்தார் - பார்வதியின்தாபாகிய தக்கனாடைய பெண்
 சாதியின் இரண்டிகாதையும் அறுத்துத்தள்ளி மாமனாகிய தக்கனிட
 த்திற்குப் போனார் வீரபத்திரர்—எ-று. (2)

மிக்கருந்துசோமபானம் வீரபானமாகவே
 பொக்கநின்மயாகதண்ட மொன்றுகொண்டுகுன்றுபோற்
 நக்கனொதிர்த்தபோது தலையரிந்துதள்ளின
 னக்கணத்திலொன்றுசென் மறாக்கணத்தயின்றதே.

(இ-ள்) தேவர்கள் கூடிச் சோமபானஞ்செய்கிறதை நீக்கித்த
 னக்கு வீரமே பானமாகும்படி பாகசாலையிற்புகுந்து பாகவந்தம்
 பத்தைப்பிடுங்கிக்கொண்டு எதிர்த்த தக்கனாடைய தலையைமலை
 போல் கீழே அறுந்துவிழும்படி அறுத்துத்தள்ளினார் அப்போ
 து அந்தப்பூதகணங் களிலொன்று அனாநொடியில்லதானே அ
 தத்தலையைத் தின்றுவிட்டது—எ-று. (3)

பசுக்களேறுருத்திரப்பசுக்களாவிதன்னையும், வசுக்களாவிதன்
 னையும்றுத்ததேவராவியும், முசுக்கள் போலொளித்திருந்தமுனிவ
 ராவிதன்னையும், மசிக்கீரன்விட்டசூலமள்ளியள்ளியுண்டதே.

(இ-ள்) மாடுகளிலேறுகின்றபசுப்போன்ற உருத்திரக்கூட்டங்
 கள் பிராணனையும், அஷ்டவசுக்களுயினாயும், மந்மதேவர்கள்
 உயினாயும் குரங்குகள் போலொளித்துப் பதுங்கியிருந்த முனி
 வீசரர்களுடைய பிராணனையும், பரிபாசகம்புண்ண வீரபத்திரர்
 விட்ட சூலாயுதம் எடுத்துஎறித்துத் தின்றுவிட்டது. எ-று. (4)

* தின்றுவிட்டதென்றது-இங்ஙனம்-பிளந்து
 கொன்றதுஎன்றகொள்க,

விழியினோடருக்கீபல்லை வேறுத்துவாணிமா
வெழில்படைத்ததுண்டநா விரண்டுதுண்டமாக்கினான்
கழலமைத்தகன்குதிக்க வமீர்தமுண்டகலையிலா
வழலவிக்குமாறுதாளி லப்புவெண்ணெயொத்ததே.

(இ-ள்) சூரியனுடையபல்வழி கண்ணும் தெறித்துக் கீழ்விழும்படி அடித்துச் சரஸ்வதியைப்பிடித்து இரண்டாக நாக்கறுத்தார், இலட்சுமியை மூக்கறுத்தார், வீரகண்டாமணியைத்தரித்த காவினாலே சந்திரனைமிதிக்க அவன்சகங்கித் தக்கனுடையபாகசாலைநெருப்பை மிதித்தபடியினாலே அந்த வெப்பந்தீர அப்பியெண்ணெயைப்போலானான்-எ-று. (உக)

காயமண்ணில்விட்டதேவர் கரியமேனிலகைபாய்
மாயமாகிமுன்னையா கம் வந்துதோன்றியமர்செயத்
துயசேனையாயபேர் தொடர்ந்துசாகவாமிசெய்தார் -
பேயதாமிருக்கவும் பிணக்ககன்றதில்லைபே.

(இ-ள்) பூதகணங்களாலே இறந்துபோன தேவர்கள் கரியஉடம்பினையுடைய பசாசாகி மறுபடியும் முன்பாகத்தலை மாயமாப்த்தோன்றி எழுந்து சண்டைபண்ண அவர்களைவீரபத்திரர்சேனை அடித்துக்கொள்ளுர்கள் ஆனபடியினாலே பேயாயப்போகியுந்துக்கம் நீங்கவில்லை-எ-று. (உச)

விதிபுனைந்தவோமருண்டம் வேறுபட்டதென்னினும்
புதியசோறுமெள்ளினோடு பொரியுய்வாய்ப்புகட்டிமுன்
குதிகொணையக்கடாமெறித் தொழுதுபூதர்கூளின்தன்
னுதரருண்டமனலெழுந்த வோமருண்டமானதே.

(இ-ள்) பிரம்மாவினாலே விதிக்கப்பட்டயாகசாலைநாசத்தையடைந்தாலும் அதற்குப்போகமாகவைத்திருந்தசோறும் எள்ளும்பொரியும்ஒருபூதம் ஊழிற்கொட்டிக்கொண்டு நெய்க்குடங்களைபெயித்து மடமடவென்றுவிட்டுக்கொள்ளும்போது அதனுடையவாய் ஒமருண்டமாகவும் உதராக் கினியெநெருப்பாகவுமிருந்தது(உடு)

அட்டதிக்குப்பாலரும் வசக்கனங்குருக்களும்
முட்டரானமுப்பதிற்று மூன்றகோடிதேவரும்
பட்டபோதுவவர்தமெய்கள் பழுதுறுதுதன்னுள்ளே
இட்டபூதவுதரமுன்னே யாகசாலைபொத்ததே.

(இ-ள்) அட்டதிக்குப்பாலரும் அட்டவசக்கனும் தலைவராவந்தருக்களும் முட்டுப்பட்டனாகிய முப்பத்து முக்கோடிதேவர்களும் இறந்தபோது அவர்கள்தேகம் வினாகப்போகாமல் வீரபத்திரருக்குமுன்னே அவருடையசேனைகள்சாப்பிட்டபடியினாலே அந்தப்பூதகன்களுடையவயிறுயாகசாலைபொத்தது(

கற்பகாலமுங்கெடாத கணமிதிக்கவமராத
மற்பமாமுடம்பிரத்த மாவிகாமொத்ததால்
பற்பலவிபக்கர்சித்தர் பண்டிசெந்துருடர்களாந்
சர்ப்பபாகமொத்தன்ற தக்கர்செய்தபாகமே.

(இ-ள்) கற்பகாலத்திலும் அழிவில்லாத பூதகணங்கள்மிதி
த்தபடியினாலே தேவர்கள் அற்பமாகிய உடம்பில்தின்று பிரி
ட்டரத்தமானதுயாகத்துக்கு நெய்யெயித்துச் சொரிதல்போலி
ருந்தது பலலயபட்சர் சித்தர்க டைய வயிறுபிதுக்கப்பட்டஅ
வர்களுடையகுடல் கொ. கொடியாகச் சிந்திக்கிடக்கிறதுசர்ப்
பபாகஞ்செய தலையொத்தது அன்றதக்கன் செய்தவேள்வி. ()

சிறந்ததிக்குப்பாலராத தேவர்சித்தர்முதலினோ
நிறந்திறந்துபோகவேத னிடையிலேயியற்றினான்
பிறந்துவந்துந் துபோர் பெருக்கினார் பிறந்தபோர்
மறந்துவிழுவீரன்மோதி மலரினானைமண்டினான்.

(இ-ள்) சிறப்புப்பொருந்திய திக்குப்பாலவர் முதலாகிய தே
வர்கள்சித்தர்கள் இறக்கப் பிரமாவானவர் நொடிப்பொழுதிலேய
வரைப்படைத்துக் கொண்டேவந்தார் அவர்கள் மறுபடியும்யுத்
தஞ்செய்தார்கள் அவர்கள் பின்னும் பிறக்காமலிருக்கும்படியிர்
மாவையிடுத்து யந்திஞ்செய்யத்தொடங்கினார் வீரபத்திரர்-எ-று

செத்தநேவர்மீளவுஞ்செருச்செயப்படைத்திடுங்
கைத்தலக்களவீழு மாறு கமலனானைமோதினான்

* முத்தலைக்கொள படை யெடுத்து முண்டகத்தர்சிந்தை
பத்துமைத்தர்சென்னியும் படிக்குளேபரப்பினான். [சேரீ

(இ-) இறந்துமோனதேவர்கள்மறபடியுஞ்சண்டைசெய்யப்
படைக்கும பிரிமாவிலுடையகைகளை அறுத்துத்தள்ளினார் மூன்று
தலையையுடைய ஆயத்ததினாலே அவர்மனதில் உண்டாகியபத்துப்
பிரிமாக்களுவை அ-தலையையுட்குத்தி பூமியில் விழுத்தள்ளினார்
வீரபத்திரர்-எ-று. (உக)

அடைகூடமுக் கிமிழந்த வாதியாபணமர்செயத்
துண்டமோருவெணவ்ளக்கு கருடல் மீதுதோன்றியே
விண்டவாளிவருடமாக வீரன்மார்பில்விசினான்
கண்டதுண்டமாகவீரன் கையில்வாளியேவினான்.

இ. அண்டக்களைவிழுக்கெயிழந்தமுதல்வராகியவிஷ்ணுசண்டை
செயட மூக்கையடைபமேருதிகராகவிளங்கிய கருடன்மேல்வறிக்
கொண்டு அனைகபாணவருஷங்கள் வீரபத்திரர்மார்பில்படும்படி
யாகப்பொழிந்தார்-அப்படிவிட்டபாணங்களை எல்லாம் துண்டமா
கத்தன்னைகட்பாணத்தினாலே அறுத்தெறிந்தார்வீரபத்திரர். (கஉ)

* முத்தலைக்கொள்படை-குலாயுதம்.

யபமுண்டமால்வெகுண்டுவாள்விதிர்ந்துவிசினு
 னையனங்கோர்வாளியா லறுத்தெறிந்தோரம்பினு
 பையராவருந்தியாவி பருகினுன்மெய்கருகினுன்
 கையிலாழியேவினான்கனித்ததண்ணல்காவிலே.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் வியுத்தம்பண்ணுகிறதற்குச்சக்தி
 யில்லாமல்கோபங்கொண்டு ஒருகத்தியைஎழுத்துச் சுற்றிவிசினு
 வீரபத்திரர் அந்தக்கத்தியைஒருபாணத்தைவிட்டுஅறுத்தெறிந்து
 ஒருபாணத்தினாலேபாம்பைக்கொல்லுகின்றகருடனைக்கொன்று
 விட்டார் அதுகண்டு துக்கத்தினாலே உடம்பு கறுப்பாய்க் கையி
 லேயிருக்கிற சக்கரத்தைவீரபத்திரர்மேல்பிரம்பாகஞ்செய்தார்
 அதுஒடிவந்துசுவாமிகாவிலேவிழுந்துபணிந்தது—எ-று. (கக)

எந்தைமுன்னளித்தவாழியெந்தைதாளில்விழுவே
 பந்தமெய்யொழிந்துபன்றியரியின்வேடமாகியே
 வறதுவந்துபோர்தொடங்குவாளின்வேவின்வவ்வினா
 னுந்திவெறோர்சேலதாகிவாநிம்தொளித்தனன்.

(இ-ள்.) முக்காலத்திலே விஷ்ணுஆயிரம் தாமடாமலனைக்கெர்
 ண்டி பரமசிவனைப் பூசித்துவருகிறப்பாது இவர்பக்தியைப்பரி
 சோதிக்கவேண்டி ஆயிரம்பூவிலே ஒருபூவைச்சுவாமி மறைத்
 துவைத்தார்-விஷ்ணு பூசைசெய்து அருச்சினை பண்ணிக்கொ
 ண்டி வரும்போது ஒருபுட்பங்குறையஅதற்குப்பகிலாகத் தன்
 னுடைய தாமரைப் பூவொத்தகண்ணைப்பிடுங்கி அருச்சிக்கச் ச
 வாமிக்கு மனதுசந்தோஷிவந்து சக்கராயுதம்கொடுத்தார் அந்
 தச் சக்கரத்தைத்தானே சுவாமிமேலேவிட அதுபயந்துகாவில்
 விழவேஇனிமேல் இந்நருபத்தோடே நின்றால் பிழைக்கமாட்
 டோமென்று அந்தஉருவத்தை யொழித்துப் பன்றியாகவும்சிங்
 கமாகவும்ரூபமெடுத்துவந்து யுத்தஞ்செய்ய அந்தந்த உருவங்
 களை வாளாயுதத்தாலும் வேலாயுதத்தாலும் வீரபத்திரர்வெண்
 றார்அதன்பின்பு மிகவும்பயந்து மீனருவெடுத்துச் சமுத்திரத்
 திலேவிழுந்து ஒளித்தார்-எ-று. (கஉ)

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

புவியுண்டெடுமாலும்பழைப்படி புவியுண்டுபோனுவேதன்,
 தவியுண்டுதலைதாதுந்தனையுண்டாரிமையவர் தந்தடிபூனுண்டார்;
 கவியுண்டுகனஞ்ஞடம் பேயினைச்சி பருந்துகனகலமேயான,
 தவியுண்டுமனமகிழ்ந்தங்கெய்த முனிவரெல்லாமவியுண்டாரோ.

(இ-ள்.) மண்ணையுண்டவிஷ்ணுவந்தோற்றமண்ணையறிப்போ
 ட்டிக்கொண்டுஒளித்துக்கொண்டார்பிரமாதவித்துநான்குதலையும்
 அறுபட்டிஇறந்தார்தேவர்களுந்தண்டந்தால் அடியுண்டு இறந்தார்

கள்பூதகணங்கள் இதைச் சாப்பிடுகிறதற்கு ஓடி குண்டடாத்திரமான்
து அவிர்ப்பாகம் சாப்பிட்டுவந்த முனிசினோ ஷீடர்கள் எல்லாரும் வீர
பத்திரசவாயியினுல்திறந்தார்கள்—எ-று. (௩௩)

இங்கிதுவாய்முடிந்ததற்பின் வீரனிறை பதம்பரவி யிசைத்தா
னெல்லா, மங்கலை ஓமுனிவாரியருள்சுரந் துமகத்திறந்தார்க்காவி
யீந்து, மங்கரியபதங்களைல்லாம பழையபடி யுதவுதலும் வண
ங்கிப்போனார், சங்கரியைமுன்பெற்று னென்பெற்றான் மனக்கா
ட்டுத்தலைப்பெற்றானே.

(இ-ள்.) இவ்விடத்தில்துவிதமாக யாகசாலையோடு சூருவத்திர
பேரும்நாசத்தையடைந்தபிற்பாடு வீரபத்திரர்க்கலாயத்துக்குப்
போய்ச்சுவாமியினுடையபா தத்திலேவணங்கி அங்கேகடந்தசமா
ச்சாரமெல்லாஞ்சொன்னார் அதுகேட்டருளிப்பரமசிவனுங்கோ
பமாறிகுருபைபிறந்துயாகத்திறந்தவர்களைவளையும் பிழைப்
பித்துக்கேடில்லாத அவரிடங்கோபவரவர்க்குப்பழையபடியே அ
ருளிச்செய்தலும் அவர்கள் சுவாமி நாங்கள்வினவே மில்லாமையி
னாலேசெய்தகுற்றத்தைப்பொறுக்கவேண்டியதென்று நமஸ்கரித்
துவிடைபெற்றுக்கொண்டார்கள் - பார்வதிடைப்பெற்ற தக்கனாக்
குமாத்திரம்நிறைசெய்ததற்கு அபராத அடையாளமாக ஆட்குத்
தலையைஅவனுடவிலைவத்துப்பொருத்தி எழுந்திருக்கும்படிசெ
ய்தார்கள்—எ-று. (௩௪)

என்னுதன்றையிகழ்ந்தோன்புதல்வியெனவலகுரைக்குமி
மிக்கண்டரத், தன்னுக்கந்தல் யோகசாதனைத்தால்விடுத்திமயன்றவ
த்தனாலு, முன்னுக்கமைநாகன்றனைப்பயந்தமேனையதுமுயற்சியா
லு, மின்னுகவவதரித்தா ளமரரெலாங்கற்பகப்பூவ்சினுனோ.

(இ-ள்.) எனக்கு நாதராக இருக்கின்ற பரமசிவனை நினைத்த தக்
கனுடைய குமாரியென்றபழிப்பாக உலகமெசொல்லுமே நம்மை
யென்று பார்வதி அந்தத்துக்கந்திரத் தன்னுடையதே கத்தையோ
காக்கினியினாலே திவர்த்தியெய்து இமவர் பருவதராஜன்தேபோமகி
மையினாலும் முன்னேமைநாகனென்கிறபிள்ளையைப்பெற்ற மே
னேதேவியினது தவமுயற்சியினாலும் அவர்களுக்குக்குமாரியாக
அவதாரஞ்செய்தாள்—தேவர்கள் கற்பகப்படிபக்களாவருஷமாகப்
பொழிந்தார்கள்—எ-று. (௩௫)

சித்தாந்தத்தொன்று சத்தி சிவத்திரண்டாய் ஞானமிச்சை
செயலின்முன்று, கொத்தாதிக்குடிதைருநாதவிந்துவிரண்டினு
க்குங் கொழுகொட்பாடி, முத்தாதிச்சிவனிடத்தே யுருத்திரன்மா
லயன்முதலாமுடைத்தமுல, வித்தாகிறிதைவானைப் பயத்தவற்கு
முடிந்ததவம் விளம்பலாயோ.

(இ-ள்) சித்தாந்தமாகச் சொல்லப்பட்ட சிவனிடத்திலே ஒன்று பட்ட அபிஞ்ஞ சத்தியாப்பி பின்பு அச்சிவத்தில் நின்றுப் பிஞ்ஞ சத்தியென்று வேறுபட்டிப்பின்பு ஞானசத்தி இச்சாசத்திகிரியா சத்தியென மூன்றுவகையாகிக் குடியிலிருந்து ஸ்ரீமாதைய நாதவிந்துகளுக்குக்கொழும்கொம்பாகியும் சாவயிக்கு முத்தாகியும் பரம சிவனிடத்தில் உருத்திரன் விஷ்ணு - பரீமாமுதலானவர்கள் உண்டாகிறதற்குமுலமாகியவித்தாகியும் எங்குநிறைந்த பார்வதியைப் பெற்றவர்க்குமுடிந்ததவப்பெருமையைச் சொல்லக்கூடுமோ()

கலைவளமுமதிபோன்று சிவனை வெல்ல மதன்வளர்க்குக்கரும் புபோன்றும், பலகலையந்தெளிந்துயர்ந்துபந்துகழங்குசல்பற்றிப்பயிலுநாளில், மலையரசனிடத்தின்மறைநாரதனாரொருநாளில் மகிழ்வாயெய்தி, யுலகெல்லாங்குடியிருக்குந் திருவயிற்றாளிலக்கணம்பார்த்துணக்கவற்றார்.

(இ) பார்வதியானவள் இமாசலராஜனுக்கும் மேனாதேவிக்கும் குழந்தையாகியவளர்பி ஸ்ரீமதேவால் நான்குநாள்வளர்ந்து மன்மதனை வளர் சிவனை வெல்ல வில்வேண்டி அத்தற்குவளர்த்தகரும்பையொத்துப்பலசாஸ்திரங்களை யுக்கற்றுப்பந்து கழங்கு வசல்விடையாட்டு முசலானது செய்துகொண்டிருநிறகாலத்தில் மலையரசனிடத்திலேவெழுநூற்றந்தாராத் ஒருநாள்வந்து உலகங்களெல்லாம்பயிற்றிலேவைத்திருந்த அம்மனை - யடுவட்சணம்பார்த்துச் சொல்வார்.

நெற்றியிலோர் புறத்திலனை நேத்திரமுண்டாமொருகை நெடியருலம், பற்றுமொருதனமறையு மொருபாகமாகதம்போய்ப்பவளமாகும், கந்தைநெடுங்குழந் பாதி சடையாகுமொருகை வளை கழன்றுப்பாகு முற்றுவரவிலைவகளை மலையரசன்மனமுருகியவகையானான்.

(இ-ள்) நானும் பருவதராஜனே உம்முடையருமாரத்திக்குச் சிலபொழுதிடில் நெற்றியில் ஒருபக்கத்தில் அரைக்கண்ணொன்றும் ஒருகையிலே ஞாலமுண்டாகும், ஒருபக்கத்துள்ளதனம் மறைந்து போகும் பாதிசரிமம் பச்சைநிறம்போய்ப் பவளநிறமாகும் கூந்தலிற்பாதிசடைகளாகும் ஒருகையிலே வளைகளில்லாமற்போகும் இதுகள் சம்பலிக்குமென்று நாரதர் சொல்லப்பருவதராஜன் உள்ள முருகிச்சந்தோஷித்தையடைந்தான் - ஏ-று. (கூஅ)

வேறு-அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

வையநீர்க்கங்கையாய் பணிவரைமுருகின்ந்தான்

துய்பநீர்ச்சடையான்வந்தங் கோர்தவந்தொடங்கக்கேட்டு

வையகமளித்தாடாதை வள்ளலிப்பணிந்துமானை

பையநின்வந்துக்கேவல்கொடியென்றளிந்துப்போனான்

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் நாரதர் சொன்னதைக்கேட்டுப்பார்வதியே நமஸ்கூப்பெண் னாகவந்தபடியினாலே பரமசிவன்மருமகனாகவா வேண்டுமென்றுபிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிற நாகையில் பூமியிலே கங்கையைச்செலுத்திக்கொண்டிருக்கிற அந்த இமவற்பருவத்திலொருபக்கத்தில்பரமசிவன்பாதோவொருநினைவினாலேயே தத்திவிருக்கிறார்களென்ற வார்த்தைகேள்வியாகித் தன் மகளாகிய பார்வதியையுஞ்சிலதோழிப்பெண்களையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் நமஸ்காரஞ்செய்து என்னுடைய பெண்ணை உம்முடைய தவசக்காக ஏவல்செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில் அம்மனைவிட்டுப்போனான் பருவதராஜன்—ஏறு (கக)

ஒங்குமாலயன்மற்றுள்ளோ ரொழிவிலாத்தவம்புரிந்தால் தாங்குடேற்றிப்பான்றோர் கருத்தினுற்றவஞ்செய்போதிந் பூங்குழல் கனியும்போது முஞ்சியும்புனலுக்கொண்டு புங்கிபுர்பலருஞ்ஞழப் பணிவிடைபலவுஞ்செய்தாள்.

(இ-ள்) எல்லாத்தேவரினும்புரிந்த விஷ்ணு - பிரீமா - மற்றவர்களைப் பெருமைபாபொழிவிலலாத தவசுசெய்தால் அவர்களுக்குவேண்டிய வரத்தைக்கொடுக்கிற சுவாமியானவர் யாதோ ஒருகருத்தினாலே தவஞ்செய்கிறபோது பார்வதி-பழம்-புஷ்பம்-தருப்பைதிருமஞ்சனமுதலானதுகளைக் கொடுத்துத் தன்னுடைய பாங்கி ழார்களுடனேபலபணிவிடையுஞ் செய்துகொண்டிருந்தாள். (1)

இக்கிவையிருக்கத்தேவ ரியாவருமிமையோர்கோவும் பங்கயத்தவனையெய்திப் பணிந்த சரீர்துமத்தேதானு மங்கவர்க்கிருக்கையிந்தா வைரவர்முகத்திற்சார்வுங் குங்குமக்குழம்புரித்த புயங்களிர்குழைவுங்கண்டான்.

(இ-ள்) இவ்விடத்தில் இந்தப்பிரகாரமாயிருக்க எல்லாத்தேவர்களுமும், தேவேந்திரனும் கூடிப் பிரீமாவைச்சேர்ந்து தொழுதார்கள் அந்தப்பிரீமாவும் அவர்களுக்கு இருக்க ஆசனங்கொயித்துப்பிற்பாடு அவர்களுடைய முகஞ்சேர்ந்து இருப்பதையும் குங்குமப்பூசியிருக்கிறதோள்கள் இளைத்திருப்பதையும் பார்த்தார். (2)

வச்சிரமொடிந்தீசர்என் கணிச்சிவாபம்மடிந்துங்காலன் முச்சிரம்வளைந்து மற்றோர் படைபெலாமுறிந்துந்தேவரீ மெய்ச்சிரமகுடந்தீத்து மெவிந்தமைவிளம்புமென்று னச்சுரரீதமக்குக்கோமான் றுரகனழித்தானென்றுன்.

(இ-ள்) வச்சிராயுதம் ஒடிந்துபோயும் ஈசானன் மழுவாயுதத்தின்வாய்ப்பூங்கியும், யமனுடைய ஞாலாயுதம்வளைந்துமீ, மற்றவர்கள் ஆயுதமுறிந்தும் தேவர்கள் சிரசிலேயிருக்கிற மகுடம்பிடிக்கப்பட்டும் வருத்தத்தையடைந்தீரிகள் அவ்வருத்தத்தைச்

சொல்லுங்கொன்று கேட்கத் தேவேந்திரனானவன் தாருகாசரன் இப்படி அவமானஞ்செய்தானென்ற சொன்னான்-ஈ-று. (௪௨)

காலையம்புயத்தோன்சொல்வான் காலஞற்கணலாற்காற்றான், மாலினுலென்னுலுன்னு உவன்வல்தொலைக்கலபோ, வால மாமிடற்றான்சேயா யசலமாதிடத்தேதோன்றும், வேலனார்வெல்வாருங்கள் சிறைபெலாம்பிடுப்பாபொன்றான்.

(இ-ள்) அப்படிதேவேந்திரன்சொல்லக்கேட்ட பிரமான்வன்சொல்வான்-யமன்-அக்கினி-வாயு-விஷ்ணு-இவர்களாலும், என்னாலும், உன்னாலும், அந்தத் தாருகாசரனைக்கொல்லக்கூடுமோ சிவனுடையபிள்ளையாய் இமாசுபுத்தரியான பார்வதியினிடமாக சிவசுப்திமணிபர் அவதரிப்பார் அவனைக்கொன்று உங்கள்சிறையை மீட்பாபொன்று சொன்னான்-ஈ-று. (௪௩)

யோகத்திலிருக்குமீச னுமைக்குநாணளிக்குமாறு, வேகத்திலியற்றுமென்றே பயஸ்விடைகொடுத்தான் மீண்டு, மாகத்திலுனுகித்தேவர் மதனைநினைத்தாரீமாரன், கோகத்தையொழிக்குந்தென்றற் றேருடன்றோன்றிச்சொல்வான்

(இ-ள்) யோகத்திலிருக்குஞ்சிவனுனவர்பார்வதிக்கு மங்கிலிய தாரனஞ்செய்யும் படிச்சீக்கிரத்தில் முயற்சிசெய்யுங்கொன்று பிரிமாசர்வத்திரபேருக்கும் உத்தரவுகொடுக்கத் தேவர்கொல்லாம் அமராபதிக்குவந்து மன்மதனைநினைத்தாரீகள் அவன்விடாய்த் தீர்க்கத்தகுந்ததென்றலாகியதேரிமேலறிவந்துசொல்லுவான். சச

எவன்றமழிக்கமாத கொவ்களையக்கநீவிர், கவன்றதெத்துயராலெம்மை யழைத்ததென்கருமமென்ற, எவன்றையிறுகப்புல்லி யமரர்கோனருளினைக்கிச், சிவன்றவமழிக்கவேண்டியழைத்தமைதெரியச்சொன்னான்.

(இ-ள்) மன்மதன் தேவர்களைப்பார்த்து எவனுடையசுவர்த்த அழிக்கடும், எந்தப் பென் களையக்கடும், நீங்கள்எந்தத்துக்கறிமித்தமாக என்நையழைத்தீர்க கொன்றுகேட்கத் தேவேந்திரன் அந்தமன்மதனை இரண்டிசையினாலும், இறுக்கக்கடித்தழுவிடபசாரத்துடனே பார்த்துச் சிவனுடைய தவத்தையழிக்கும் படிஉன்னைவேண்டியழைத்ததென்றுதெரியச்சொன்னான் (௪௪)

விண்ணிலாரீமகவான்சொல்ல வெகுண்டிலேன் பயந்துகூறும், பெண்ணலானவியாணல் கர்பிறப்பிலாநிற்ப்புமில்லாரீ, கண்ணினுளைவை நூலாற்கருத்தினுலளவாவந்த, தண்ணிலாமுடியாச்செய்யுந் தவத்தைபார்த்தவிர்க்கவல்லாரீ,

(இ-ள்) தேவலோகத்திலிருக்கும் இந்திரன்சொல்லக்கோபித்துச் சுவாமிச்சூப்பப்பயப்பட்டுச்சொல்லுவான் வானுமைய தேவே

நீதிரனே சிவன் பெண்ணுமல்லர், ஆணுமல்லர், அனியுமல்லர், பிறப்பும் இறப்பில்லாதவர், காட்சிப்பிரமாணத்தினாலும், ஆக மஃப் பிரமாணத்தினாலும், கருத்தினாலும், இப்படிப்பட்டவரென்று நிதானிக்கக்கூடாத குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனைத்தரிக்கு முடியையுடைய அந்தச்சுவாமியின துதவத்தையழித்தினர்தற்கு ஆர்வல்லவர்-எ-று. (சக)

கண்ணிகைகவுரியீசன் கதமிலாப்பிரமசாரி
சந்திதிமகிமையாலே யுயிரொலாந்தையாநிற்கு
முன்னியவுயிரிகள் போல வொடுங்குமவன்பாற்செல்லு
மன்னியபொருளுந்தோன்றி மனதிலேயொழிந்துமாட்பால்.

(இ-ள்) அம்மனே கண்ணிகை, சிவனே நுந்நமில்லாத பிரம்மசாரி. இவர்களுரண்டிபேர்களுடைய சந்திதிமகிமையினாலேசகலஉயிர்களுமுண்டாகிவித்தியாகும், முன்படிசுவாமியினிடத்திருந்து, சிவன்கு. உண்டாச்சுதுகளோ அப்படியே அவரிடத்தில் ஒழிங்கும் மனதிலேதோன்றிய அனேகவஸ்துக்களதிலே ஒழிங்குவதுபோல்.

தாமதகுணத்தொன்பர் சங்கரித்திடலாசீசன்
சேமமாமுயிரிக்கட்கெல்லா மிகைப்பொழித்தருள்வதாகும்
மாமலகுணமொன்றில்லை வடிவமிக்கனலாமென்கைப்
பூமலர்சொரிந்தக்காலும் புறகயெழப்பொரிந்துபோமே.

(இ-ள்) உலகத்திலே சங்காரத்தொழில் செய்வதனாலே சிவன்தமோகுணத்தையுடையவொன்று சொல்வார்கள் அப்படி அன்று உயிர்களுடைய இகைப்பொழிப்பதாகும் மற்றத்தேவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கின்ற மும்மல சம்பந்தமில்லை இவருடைய சொரூபம் மிகவும் நெருப்பாகும் அவர்மேல் நான் புஷ்பபாணத்தைவிட்டால் அதுகன்புகையாகக் கரிந்துபோகும்-எ-று (சஅ)

உருவெனத்தெரியாதானே யுருவினோடருவானே
யருவெனத்தெரியாதானே பட்டர்செயலரிதென்றஞ்சி
வெருவரப்புருந்தானந்த வேளையில்வேளைநாக்கித்
தருவனத்திடையில்வாழுஞ் சதமகனுடைப்பதானான்.

(இ-ள்) உருவென்று யாவராலும் தெரியக்கூடாதவனாயுருவமாகியும், அருவமாகியும் இருக்கின்ற சிவனை அருவமென்றுநீதெரியாதவனாயிகவும் யுத்தஞ்செய்து சயிக்கப்படாதென்றுமன்மதன்பயப்பட்டுத் தன்னுடைய ஸ்தானத்திற்குப் போகப்புகப்பட்டான் அக்காலத்தில் மன்மதனைப்பார்த்துக் கற்பகத்தருவினிழுவில்வாசஞ்செய்யா தின்றதேவேந்திரன் சொல்லத்தொடங்கினான். (சக)

மாயவனுரத்தின்மீது மலரவனுவின்மீது
நாயகன்சிரத்தின்மீதும் பொறுத்ததுன்னலமேயன்றோ

காயுநற்குறிநீர்மேனிக் கடைந்ததுமெனக்குமிந்த
வாயிரநயனத்தந்த செயலுமுன்னுமையன்றோ.

(இ-ள்) விஷ்ணு தம்முடையமார்பிலே இலட்சுமியைவைத்து
க்கொண்டதும், பிரீம்மா சரஸ்வதியை நாவிலவைத்துக்கொண்ட
தும், மகாதேவரானவர் தலையிலே கங்கையென்கின்றபெண்ணை
வைத்துக்கொண்டதும், உன்னுடைய சாமார்த்தியமல்லவோசூரி
யனைச்சாணையில் கடையச்செய்ததும், எனக்கு ஆயிரங்கணவந்
ததும், உன்னுடையஆண்மையல்லவோவென்றான் தேவேந்திரன்.

செவ்வதின்மெனக்காயங்கே தருவதுதேவர்க்காவியி
வெவ்வதுசிவனைவென்று கொடுப்பதுகாமவேட்கை
சொல்வதுமறுக்கவேண்டா மெனச்சொலித்துணைக்கைப்பற்றி
நல்வரமிதுதாவென்ன மதனவேண்பந்துகூறும்.

(இ-ள்) பின்னுந் தேவேந்திரன்சொல்வான் வாராய்மன்மதா
எனக்காக அங்கேகொண்டு சிவனைஜெயித்து அவருக்குக்காமலாகி
ரியுண்டாகும்படிசெய்தால் அவருக்குப் புத்திரனுண்டாகும் அ
ந்தப்புத்திரன் அசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களைப்பிழைக்கும்ப
டிசெய்வார் அதற்குநீயே காரணமாயிருக்கிறாய் நான்சொன்ன
வார்த்தையைமறுக்கவேண்டாமென்று கையைப்பிடித்துக்கொண்
டு எனக்கு இந்த நல்வரத்தைக் கொடுவென்றுகேட்க மன்மதன்
சந்தேஷித்துச்சொல்வான் என்று. (௫௧)

அரன்சிலை ! லையென்றது மடுக்கணையரியென்றாலும், வர
ம்பெறவிசைந்ததானும் வாகுயரவென்றாலும், கரும்பெனுஞ்
சிலையானதுகூண்டபெனுமலரானீலச், கரும்பெனுங்குணத்தால்
வெவ்வே எனைச்சொலித்தொழுதுபோனான்.

(இ-ள்) வாருந்தேவேந்திரராஜனே சிவனுக்குவில்லானது
மலையாகியிருந்தாலும், விஷ்ணுவே பாணமாகியிருந்தாலும், வா
குவியநன்றாக ஏற்றுகின்ற நாணியானாலும், என்னுடைய கரும்
பாகியவில்லினாலும் ஐந்துபட்டங்களாகியபாணங்களாலும், நீல
நிறம்பொருந்திய வண்டென்கிற நாணியினாலும், அந்தச்சிவனை
ச்செயித்துப் போடுகிறேனென்று வந்தனஞ்செய்து சுவாமியி
டத்துக்குப்போனான் மன்மதன் என்று. (௫௨)

சந்தனமணமுந்தெய்வத் தமிழ்ப்புதுமணமுன்கொண்டு

வந்தீதுமலவத்தென்றல் சைந்தமநதிரயுஞ்சீர்த்த

திந்துவிலவாம்பென்றோ வலையினையெறிந்ததெஞ்ஞ

கொந்தலரிளமாவெல்லாங் கொடுவமுழக்கீற்றன்மேற்.

(இ-ள்) மன்மதன் சிவனைசெய்க்கும்படி புறப்படுப்போதுபொதி
புழையினிருந்து அகலிடத்தில்தங்கிய சந்தனவாசனையும் துண்டிய

மான தமிழ் வாசனையுக்கொண்டுதென்றற்காற்று வ
மாசிபமத்திரியம்வந்துசேர்ந்தான்-சந்திரனுக்கிரண்டாயுடவெள்
காலையினைநான்குபக்கமும்விசினுள் புஷ்பக்கொத்துகொடியுடைய
புள்ளமையுற்றமரபரத்திலெல்லாங்குயில்முழங்கியது-என (இ-ள்)

மல்லிகைமுகையாஞ்சங்க மதுகரமுழக்கஞ்செய்ய, முல்லை
சண்பக மச்சாஞ் முளரிடயமுதலாயுள்ள, வெல்லையின் மலநற்
தேனு மிசைத்தனனிநுட்பைச்செம்பைக்கல்லையுருக்குஞ்சொ
ல்லார் குறிஞ்சியாழ்கரத்திற்கொண்டார்.

(இ-ள்) மல்லிகையரும்பே சங்கமாகவும், அவரும்பில் சப்
திக்கின்றவணிகள் அச்சங்கத்தை வயில்வைத்து ஊதுகிற
சங்கமும் விளங்க முல்லை-சண்பகம்-அச்சாஞ் தாமரைமுதலாக
ய கணக்கில்லாதபுஷ்பங்களையும், தேனையும், நான்குபக்கமு
மிறைத்துக்கொண்டு கடினமாகிய இரும்பு-கல்-செம்பு-இதுகள்
உருகும்படி சொல்லுகிற வார்த்தையையுடைய பெண்களுக்கு
றிஞ்சியாமென்றும் வாத்தியத்தைக்கையிலே கொண்டார்கள்.()

பொங்கியவுழிக்களான புகரணிமுகத்துச்செக்கர்

தங்குசிந்தரமர்குந் தனியிருட்கரியுங்கிள்ளிப்

பைங்குரகதமுஞ்செல்லப் பனைமுலைப்பவளச்செவ்வாய்

மங்கையொனும்போர்ஈரீர்வடிக்கண்வாள்விதிர்த்துச்சென்றார்

(இ-ள்) மிகுந்த நட்சத்திரங்கள் முகத்திலிருக்கிற புள்ளிகளாக
வுச்செவ்வானமானது ஒருதிலதட்பொட்டாகவும் விளங்குகின்ற
ஒப்பற்றஇருட்டாகியபாணையும்பசுடைபொருந்தியகிளியாகியகு
திரையும்நடக்கப்பருத்த முலையையும் பவளப்போன்ற வாயையு
முடையஸ்திரீகளாகிய சுத்தவீரர்கள் தங்கள்தங்கள் கண்களாகிய
கத்திகளை அசைத்துக்கொண்டுபுறப்பட்டார்கள்-என. (இ-ள்)

புகரணியகரும்புமைந்து குலமலர்க் கணையுக்கொண்டு

வாணுதவிரதெசெல்ல மகரகேதனத்தினுடு

[ஞ்சி

தாணுமாவனத்தைச்சேர்ந்தான் நவஞ்செய்வான் நனைக்கண்ட
நாணிநுனறுகால்வண்டு நாணிநுனடுக்கினுனே.

(இ-ள்) வகோவாகிய கரும்புவில்லையுட்பட்டங்களாகியஐந்துபாண்
ங்களையும்எடுத்துக்கொண்டு ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடையபுர
திதேவியானவள்கூடவரம்னக்கொடியுடன் பரமசிவன்யோகத்தி
லிருக்கிறவனத்தைச்சேர்ந்து அகவிடத்தில்தவஞ்செய்கிற அந்தச்
சுவாமியைப்பார்த்திவளாளவாறுசெயிப்போமென்றுபயந்துவெ
ட்கத்தையடைந்துநடுக்கினுள்வண்டநாணுகவுடையமன்மதன்.

வெளித்தலத்தெதிர்த்தாலென்னவினையுமோ தனக்கென்றெ
ண்ணி, டொரித்தனன்முன்னேபிள்ளையுமையவள்வரவுகண்டு,

களித்தன்னயக்கமாமோ கனத்துகளிறைத்துவிலீல
வகைத்தன்னளிநாண்பூட்டி-வடிக்கணைதொழித்தான்மாரன்;

(இ-ள்) நெறோ வெளியாகவந்து யுத்தஞ்செய்தால் என்னகேடு நம்
க்குண்டாருமோ வென்று தினைத்துச் சுவாமியின்பின் தெரியார்
மல் ஒளித்தருந்து சீமயம்பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது பார்
வதி அக்கடவுள் முன்னே பணிவிடைசெய்யவருதலைக்கண்டு பெ
ண்துணைநமக்கிருக்கிறபடியினாலேவெல்லக்கூடுமென்று சந்தோ
ஷித்து மோகத்தை யுண்டாக்கும்படிப் பராகத்தை இறைத்துவிலீல
வகைத்துநானேற்றிப்பாணங்களைத்தொழித்தான்மன்மதன் (இ-ள்)

ஒருகரும்புருவச்சாப மொடியினுமுலகமீன்ற
ளிருகரும்புருவச்சாப முளவெனுமெழுச்சியாலே
பொருக்கணைதொழித்தான்சென்று புரளுகிகளையினு
மொருகணைவிழித்தான்மாரனுடலெலாங்கொளுத்திறந்நே.

(இ-ள்) மன்மதனுவை தானதிகசண்டைசெய்தால் ஒருகரு
ம்புபுருவமாகிய வில்லானது ஒடிந்தாலும் உலகத்தைப்பெற்ற
பார்வதியின் இரண்டு கரும்புருவமாகிய வில் உண்டாயிருக்கின்
றன-நமக்கு யாதொரு குறைவுமில்லையென்கிற செருக்கினாலே
போய் அனேகபாணங்களை விட்டபோது மூன்றுபுரத்தையும்
எரித்தநகையாகிய அம்பை.

நெற்றிக்கண்ணைச்செலுத்தினார், அக்கண் மன்மதனுடைய உப
ம்பையெல்லாங் கொளுத்திவிட்டது-எ-று. (இ-ள்)

ஒருகணையென்றமையால் நெற்றியென்று வருவிக்கப்ப
ட்டது, கணையென்றசொல் மெய்கெட்டு கணையென்றுசொல்
ணையேற்றது.

அருக்கவெண்பஞ்சுபோல வழற்கண்ணுலனங்களுன், திரு
க்குளங்கனலக்கண்டு தேவருத்திசையினேரும், வெருக்கொள
வொளித்தார்ப்புற கணத்துடன் விடையினுனும்; பொருக்கெனம்
றைந்துவெள்ளிப் பொருப்பிடைபுகுந்தான்நே.

(இ-ள்) நெருப்புப்பட்ட அருக்கம்பஞ்சுபோல் மன்மதனுடைய
மாறுபாடுபொருந்திய மனத்தையுடையனன் எரிந்துபோகக்கண்
டு தேவர்களும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் பயப்பட்டு ஒளித்துக்
கொண்டார்கள்-அதன்பின்பு சுவாமி புறகனங்களுடன் சிக்கிச்
மாக அத்தவிடம்விட்டுக் கைலாயத்துக்கு எழுந்தருளினார்-எ-று.

சங்கரன்மணத்தைவேண்டி யுமையுற்றவம்மெய்தா
ளங்குறுபுணருமாற்றி முனிவருக்கமலன்சொல்லா
மக்கலவே எவ்விசெய்த முனிவரு மகிழ்வாயெய்தித்
துங்கவெற்றிழையார்த்தித்தைச் சோபனஞ்சொல்லினார்கள்.

(இ-ள்.) பரமசிவனுனவர் தன்னைக் கலியாணஞ்செய்து கொள்ளப் பார்வதிதவஞ்செய்கிறாள் அவள் வந்துசேரச்சீ சத்தரிஷிக காயழைத்துப் பருவதராஜனி-த்திம்போய் சுவாமிக்கு உன்பெண்ணைக் கலியாணஞ்செய்துகொடுவென்று கேளுங்களென்று அனுப்பினார், அந்தப்படியே அந்த ஏழுபேரும் பருவதராஜனி-த்திம்போய் இரத்தச்சோபனசங்கத்சொன்னார்கள்-எ-று. (சூய)

மலையிழைமகிழ்ந்தானந்த மலையிரைபுதல்வன்வள்ளல்
குலமதுபயந்தோர்நாமங் குடிப்பெயரோதுவாமுந்
தவமதுபுகவமென்றான் நவத்தவரகைத்துச்சொல்வா
ரலகிலான்பிறப்புதல் கிரையெனவறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.) ரிஷிகள்போய்ச் சொன்னவுடனே பருவதராஜன் சத்திரிஷித்தான்-அவன்பிள்ளையாகிய மைநாகன் ரிஷிகளைப்பார்த்து சிவன் என்னசாதி அவருக்குத்தாயதகப்பன் பெயரென்ன குடிப்பெயரென்ன அவரிடக்கும் ஊரொது சொல்லுங்களென்று கேட்டான் அதைமுன்வாக்கட்டு நகைத்துச் சிவனே அவ்விடக்கூடாதவர் அவாபிறந்தவிடம் முங்கில்-அவர் நல்லசாதிபென்று தெரிவித்தார்கள் எ-று. (சூக)

பெருத்தோருவகைபாகிப் பிறைமுடி மன்பேர்நாளிற்
பொருத்தமுதாருந்தேற்ற புனிதனாப்புகழ்ந்துபோற்றி
பருத்தியார்வரவநாங் குறித்திறைவித்தானன்னோர்
பருத்தகடையினாங்குநீதப் படிமெலாம்பணிந்துசொன்னார்.

(இ-ள்) அப்படி சத்திரிஷிகள் சொன்னபிறகுபருவதராஜன்முதலானவர்களெல்லாம்மக சந்தே ஷித்தையடைந்துசுமந்திரனைத்தரித்த முனையுடையசிவன் பிறந்தமட்சத்திரத்திற்கும்அம்பு பிடித்த மந்திரத்திற்குத் தகுந்த டொருத்தமுங் கலியாணஞ்செய்கிற காலமுதிரிந்து நின்றமடவாணி ரிஷிகளினுடையபாதத்தையடிக் குறித்துப் புகழிட்டுத் திற்பொருத்திட கலியாண முகர்த்தனாகையிட்டு அவ்விடத்திலுட்பயிவித்தான் அங்கு ரிஷிகளும்மக்களையெல்லாம் அந்தமுதந்தசக்தியுள்ளவெல்லாம் வலங்கச்சொன்னார்கள்.

இமையமெந் பிறைவென்குழைமுகத்திலெழுகிர்புமேருச்
சினையமால்வகைக்குஞ்சமபொற்றிகிரிமாவரைக்குமேழு
தமரவன்சுடர் குஞ்சித்தசாரணர்முனியோருக்கும்
அமரரானவர்க்குடவஞ்சியணர் துணையறிவித்தாக்கார்

(இ-ள்) இமையபருவதராஜன் பார்வதியம்மன் விடாண முகர்த்த ஜலையை அனேசனாதிகர் கையிற்கொடுத்தனுப்புவிக்க அவர்கள் சத்தகுலபருவதர்களுக்கு, கொடிமுடிபொருத்திய மேருவுக்கும சக்கிரவாகிரிக்குட்புளியையுடையசத்திசமுத்தி-த்திரீகும்,

சித்தர்-சாரணர்-முனிவர்-தேவர் முதலானவர்களுக்கும், அம்மன் கவியாணத்தைத் தெரிவித்தார்கள்—எ-று. (௬௩)

ஓலைகண்டளவேசேரீ தவுத்திகளேமும் பூமி
மாலையாய்ச்செல்லு கின்மமகிமைசேரீதிகளேமும்
நீலமேமுதலாயுள்ளகிரியெலாநெருங்கிச்சென்ற
கோலமாமுனிவோர்சித்த ரிமைபவர் குழாங்கொண்டார்கள்.

(இ-ள்) ஓலையைக்கண்டவுடனே எழுசமுத்திரத்திற்குள், புமிதேவிக்குள் மாலையோலப்பிரகாசிக்கின்ற மகிமைபொருந்தியவருநதிகளுக்கும் நீலகிரிமுதலாகியசப்தகுல பருவதங்களுக்கும், அத்தீடமான மாகி தேவதைகள்நெருங்கிச்சேரீத்தார்கள்-முனிவர்களும், சித்தர்களும் தேவர் நான்குட்டங்குட்டமாகச்சேர்ந்துவந்தார்கள் அட்டதங்களைத்துந்தேராம்கொடி களாலடைத்தார்விண்ணை மட்டறுவிமானந்தன் னான் மாலையான்மறைத்தார்விதி மெட்டிலையரம்பபூச நினைகளாய்நிறைத்தார்வெறயிற் மட்டி யபுமுருகுலேமெழுதினார் தலைகளல்லாம்.

(இ.) எட்டுத்துக்கையும்தேரினாலும்கொடிகளாலும் இடமில்லாமல் நிறைத்துவிட்டார்கள், ஆகாயத்தை இடமில்லாமல் விமானத்தினாலும், மலைகளினாலும் மறைத்துவிட்டார்கள் விதிகளில் நீண்ட இலைகளையுடைய வாழைகளையும்-கழுககளையும் நிரைநிரையாக மட்டு அலங்காரஞ்செய்தார்கள் - மலையிலிருக்கிற புழுதைக் களைத்துத் தலைகளெல்லா மெழுதினார்கள்—எ-று. (௬௪)

தோரணஞ்சமைத்தார்முத்தின் றெடையெலாந்தோரீத்தார்வி புரணஞ் பம்பைத்தாராபுதுமணிவிளக்குமிட்டார் [ண்ணிற் றூரண னுலகும்பற்றையளையுமா ரீரீரடி]
நாரண னுலகும்பற்று காணவேநா னுமாறே.

(இ-ள்) தோரணங்கட்டினார்கள், அதில்முத்து மாலையோத்தொங்க விட்டார்கள் ஆகாயங்களைக்கொண்டு வந்துபுரணகும்பம்பைத்தார்கள் நூதனமாகிய இரத்தினவிளக்குகா ஏற்றினார்கள், பிர்மலோகமும் அளகாபுரியும் தேவலோகமும் வைகுந்தமும் இதைப்பார்த்து நாணும்படிச் சிங்காரித்தார்கள்—எ-று. (௬௫)

மணிவிளக்களையபிண்ணை மலையரமகளிர் கூடி
கணினிமலர்க்கங்கையாட்டிக்கலையினுன்மருங்குகூட்டிப்
பணிமலையாரம்பூட்டிப் பரிமளத்தாரஞ்சூட்டி

விணிநுதற்றிலகந்திட்டி யருமறைச்செடங்குஞ்செய்தார்.

(இ-ள்) இரத்தினத்திட்டுப் போன்றபார்வையைமலையிலிருக்கிறபெண் குகையுக்கம்பகமலர் வாரணே ரீந்த கங்காரலத்தினாலே ஸ்தா னஞ்செய்தித்து இடப்பட்டித்துவருபடிசேனைகள் ஆரணங்களு

ம், முத்துமாலையும்பூட்டிப் பரிமளம்பொருந்திய நறுமலர்மாலை சூட்டி அழகிய நெற்றியிலே திலகப்பொட்டுவைத்து வேதவிதிப்படிச் சடங்குசெய்தார்கள்-எ-று. (௬௭)

பூமணக்கோலஞ்செய்த பொடியணிபுனிதனாரைத்
தாமணக்கோலஞ்செய்யச் சதுர்முகன்முதலோரின்றித்
தாமணித்துகில்கள்சாற்றிச் சரீர்தருமாலசாற்றி
மாமணிப்பணியைநீக்கி மாமணிப்பணிகள்பூட்டி.

(இங்) வாசனைபொருந்தியபுஷ்பபாணங்களை எய்தமாரணநெற்றிக் கண்ணிலெரித்து அப்புஷ்பத்தைப்பூசிய சுத்தராகிய பரமசிவனை மணக்கோலஞ்செய்யும்படியாகப் பிரீமா முதலானவர்கள் கூட்டிப் பரிசுத்தமாகிய இரத்தினமயமாகிய வஸ்திரஞ்சாத்திக் கர்பசப்பூ மாலைதரித்துமுன்னேயிருந்த சரீர்பாபரணத்தைக்கழற்றிப்போட்டுமாணிக்கரத்தினங்களாகிய ஆபரணங்களைத்தரித்தார்கள் (௬௮)

சடையிளம்பிறையைத்தங்களிறையெனத்தகைந்துசூழ்ந்த
உடுகுலமென்னமுத்தா லொளிவிடுமுகூடஞ்சூட்டி.
அடைவுடன்விழியாந்திங்க ளாதவர்காதின்மீது
குடியிருந்தனபோற்செய்ய குண்டல மிரண்டுஞ்சாத்தி.

(இங்) சுவாமியினது சடையிலேதரித்தபிறையைப்பார்த்துத்தம் முடைய புருஷனென்று சந்நிதிகொண்ட நட்சத்திரக்கூட்டங்கள் போல முத்துக்கள்பிரகாசியாநின்றகிரீடஞ்சூட்டிப்பொருந்திய கண்களாயிருக்கிற சந்திரஞ்சூடியிருவருங்காதினிடத்திற் குடியிருந்தாற்போல அழகாகிய இரண்டுகுண்டலங்களைச்சாத்தினார்கள் ()

வரம்பெற்றிருமால் சாத்து மலர்விழிக்கரியசோதி
பரம்பியதனையநீலப் பருமணிச்சிலம்புசாத்தி [௬௯]
விரும்பியகோலஞ்செய்தா நிறையுமால்விடைமேற்சொன்ன
சரமணபயர்நெருங்கித்தண்ணீ ராஞ்சனங்காட்டினார்கள்.

(இ-ங்) விஷ்ணுவானவர் வரம்பெற்றுக் கொள்வதற்காகத் தம் முடைய கண்ணிலொன்றைப் பாதத்திற் சாத்தினோ அந்தக் கண்ணினது கறுப்புச்சோதி காலச்சந்நிப் பரவினதுபோலே நீலநணிகளாலிழைத்தசிலம்பைத்தரித்து சர்வத்திராளும்குறும்பு பத்தகுந்த அலங்காரஞ்செய்தார்கள் - பரமசிவன் விஷ்ணுவே புருஷமாகிய நிஷ்பத்திலேறினார்- அப்பொழுது அரம்புஸ்திரீகள் மஞ்சளாலத்தியெடுத்தார்கள்-எ-று. (௭௦)

குலவுமாலணுகிப்போற்றக் குமுதனாய்மலர்ந்தான்கஞ்சு
பலபுஷ்பவாணங்களைசுமந்த மணமுடிபலவாணவண்ணை
சுலைவனொதிரீநின்றேத்தத் தனிநகைபுரிந்தான்நேவர்
புருஷமவந்தினைஞ்சியெத்தவவர்க்கொம்பாரிவையிந்தான்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவான்வர் சுவாமியின் முன்னேவந்து வணங்கச் செவ்வாம் பற்பூப்போலுந்திருவாய்மலர்ந்து வாருமென்றார்- தாமரைப் பூவினிருக்கிற பிரீமாவந்து நமஸ்கரிக்கச் சற்றே இரத்தின கிரீபமிழைத்த திருமுடியை யசைத்தார் - தேவேந்திரன் வந்தனஞ்செய்யப்படுகின்றிடுபுகொண்டார்- மற்ற தேவர்களெல்லாரும் வந்துவணங்கக்கிருபைக்கண்ணினாலே பார்த்தருளினார்-எ-று.)

முடித்தகங்கையாற்பிறைக்கொழுந்தெழுந்துமேன்முனைத்து வெடித்ததாமெனத் தவளவாண்கவிகைமேல்விளங்க வடித்தகங்கையி னருவியும்புவிக்கொழுந்துந் தொடுத்தவிழுமா நெனவிற்கவரிகடுலங்க.

(இ)சடையிலேவைத்தகங்காசலத்தினுல்பிறையானதுகொழுந்து விட்டு அருட்பாகிப்புஷ்பித்தென்றுசொல்லும்படி யாகவெள்ளை வட்டக்குடைபிடிக்கவும், அலையடிக்கிற கங்கையினருவியும், சந்திரனும்சேர்ந்துவிழுந்ததுபோலும், இரண்டிசாமரம்மீசவும் (எஉ)

திருவினையக னடப்பைகொண்டொருபுறஞ்சேரத் .

தருவினையகன் களஞ்சிகொண்டொருபுறஞ்சேர

விரவிரான்முக னுலவட்டங்கொடுவீசப்

பரவிராரதர் தும்புருவிருபுறம்பாட.

(இ - ள்.) இலட்சுமிகாந்தராகிய விஷ்ணு பாக்குவெற்றிலை முதலானவை வைத்திருக்கிற அடப்பையெடுத்ததுக்கொண்டு ஒருபக்கம்வரவும், கற்பகத்தருவிற்கு நாதனாகிய தேவேந்திரன் படிக்கம் எடுத்துக்கொண்டிவரவும், பிரீமமா சம்பத்திலின்று ஆலவட்டம்மீசவும், தும்புருநாரத நிரண்டுபேரும் வந்தனஞ்செய்து இருபுறத்திலும் நின்று சந்தீதம்பாடவும் எ-று. (எங)

சூற்றனாவன் கனகபாதுகையொருகுறுக்க, காற்றுமேர் தனுநீ திசையெலாநறம்புகைகாட்ட, வேற்றுவாகனக்கடவு ளா ள்சிறிப வாளெடுப்பத், தோற்று மாதவர்கலைமதிவிளக்கொடுஞ்ஞழ.

(இ) யமராஜனாவன் தங்கத்தினஞ்செய்திருக்கிறபூதக்குறடிகளைக்கையாலெடுத்துக்கொண்டு வரவும், வாய்புகவான் திக்குகளெட்டிலும் அகிற்புகை, சாம்பிராணிப்புகை, காண்பிக்கவும், ரிஷிபத்திலேறுகின்ற ஈசானன் உடைவாளெடுத்துக்கொண்டிவரவும், சூரியர்களேதேகரும்சந்திராதேகரும்விளக்கெடுத்துக்கொண்டிவரவும்-

சுரமடந்தையர் துகிலின்மஞ்சிகைபலசுமப்பு

வரவமங்கையர் நவமணிப்பணிசுமந்தணுகப்

பரவுகின்னரர் முதலினோர்விண்பார்ப்பரிக்கப்

புபாருவினான்முறை நடந்திறைதலைபையப்புகழ்

(இள்) தேவகன்னியரநேகர்வஸ்திரம்வைத்திருக்கிறபெட்டிகளைத் தூக்கிக்கொண்டுவரவும், நாகலோகப்பெண்கள் நவமணிகளிழைத்திருக்கிற ஆபரணங்களைச் சமந்துகொண்டுவரவும், இன்னரர்கிப்பிருடர் ஸ்ணைவாத்தியஞ்செய்யவும், நான்குவேதங்களை ஞ்சமீபித்துச் சுவாமியெல்லாருக்கும்பெரியவொன்றுபுகழ்ந்துமுறையிடவும்

கிரகமேழுமெண்வசுக்களுமுனிவருங்குளர, வரகர்விஞ்சையரிமையவர்மஹிழந்துகண்டிருக்க, விருகரங்கனா அருத்திரர்மலர்மழையிறைப்ப, திருவும்வெண்கலைமடந்தையுமிமசலந்தேளிப்ப.

(இள்) சந்திரனூரியரிருவருந்தவிரமற்றவேழுகிரகங்களும், அஷ்டவசுக்களும், முனியிசுமர்களுங்களிகூர்ந்துவர நாகலோகத்தார்வித்தியாதரர்கள் தேவர்கன்பார்த்துச்சந்தோஷத்தைபடைந்து உருக ஏகாதசருத்திரர்களும இரண்டிகைகளாலும்புஷ்பங்களைவருஷமாகவிதைக்க-திலட்சுமியும், சரஸ்வதியும், பனிநீர் தெளிக்கவும். (

திக்குப்பாலகர் தெரிவையர்திசைதொறுந்திதழ மிக்கமாதர்களைமுருஞ்சோபனமவிளம்ப, விக்குமார்மொழிநீராமகளிர்வாழ்த்தெடுப்பத, தக்கவிஞ்சையர் மகளிர்பல்லாண்டிசைவழங்க.

(இள்) திக்குப்பாலகருடையதேவிகள் அவரவர்கள் திசைகளினின்று சேவிக்கவும்சத்தமாதர்கள்சோபனம்பாடவும்கருப்பஞ்சாறுபோல்மாதுரியம்பொருந்தியவார்த்தைகளடையநீராமகளிர்வாழ்த்துச்சொல்லவும், தகுந்த வித்தியாதரமாதர்கள் பல்லாண்டிசைவரும். (

கண்டைபேரிகை குடமுழாகாகளந்துவைப்ப

வண்டமல்லரி சல்லரிவலம்புரியொலிப்ப

வண்டகோளகை மடந்தையர்சிலம்பொலியதிர்ப்ப

வெண்டிசாமுகத் தனிவெம்பிரம்பொலியிசைப்ப.

(இ.ள்.) பெரியமணியினோசையும், பேரிகை- குடவாத்தியம்-மத்தளவாத்தியம்-காகளம் - சப்திக்கவும், மல்லரி-சல்லரி-சங்கங்கள்கோஷிக்கவும், தேவப்பெண்கள் காவின்சிலம்பு கலிவொன்றுசப்திக்கவும் எட்டுத்திக்குலும்சந்திகேசுரரானவர்வருகிறகூட்டங்களைவிலக்க அடிக்கிற பிரம்பினதுசப்தம் பிரகாசிக்கவும்- (எடி)

எண்ணுவெள்ளியாம் வரையடியிறங்கியதிடப

மண்ணல்சேனையின் கொழுந்திமகிரித்தலமடைந்த

விண்ணுமண்ணுமெள்ளிடமறநெருங்கியவி மானம்

மண்ணுமால்விடைநெறிகடந்தடைந்ததுபதியே.

(இள்) பாவராலுந்தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட கைலாயகிரியடிவாரத்தில்கிஷ்டவாகனமிறங்கியது சுவாமியினுடையசேனையின்புள்ளனணிஇமையபர்வதத்தைபடைந்தது-ஆகாயமும்பூமியும் எள்ளிருக்கவிடமில்லா-உல்லிசான்களிரெருங்கியதுகள் அலங்கரித்திருக்க

கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபம்சுவாமியைத்துக்கிக்கொண்டு வழி முழுதுங்கு-ந்துஇமயபர்வதராஜன்பட்டணத்தில்வந்துசேர்ந்தது இமகிரிப்பதியடைந்ததுமி மகிரிமடவார் திமலனார்திருவழகெலாம்விழிகளானினாத்தா, ருண்மதவத்தினுக்கழிவிலையெனப்புகழ்த் துரைத்தா, ரம செய்காமனையழித்தகண்ணெ துவெனவுநாத்தார்

(இ-ள்.) அப்படியேசுவன்இமயபருவதத்திலே எழுந்தருளின போது அந்த மலையிலிருக்கின்றபெண்கள் சுவாமியின் அழகை பார்த்துப் பார்வதிசெய்ததவசுக்கு ஒரு குறைவுமில்லாமல்பல ன்சித்தியாச்சுது என்றார்கள்-அவர்களில்சிலர் யுத்தத்துக்கு வந்த மன்மதனையெரித்த கண்ணெ துவோ அந்தக் குரூரமானகண்ணைப் பார்ப்போமென்றார்கள்-எ-று (அடு)

ஆகமாரனங் இருக்கவுமுலகெலாமயர்ந்த, யோகமீதிவரிருக்கையான்மதனுடலொழித்துப், போகமீதிவர்விருப்புறவுயிரிக்கவைபு ணர்ந்த, மோகமாக்கிடு முதலவொனச்சிலர்மொழிந்தார்.

(இ-ள்) மன்மதன் தேகத்தையுடையவனாயிருந்தபாதுஇவர் யோகத்திலையிருந்ததினாலே உலகத்திலுள்ள சனங்கொல்லாம விகாரமில்லாமல் அசந்துகிடந்ததுகள் மன்மதன் தேகப்போயு ம் இவர்போகத்திலே விருப்பம் உண்டானபடியினாலே சகலநு க்கும் போகத்திலாசையுண்டாச்சுது- ஆனபடியினாலே மோகத் தையுண்டாகுவிதவர் இந்தச் சிலனையன்றி வேறொருவருமில் லையென்று ஸ்திரீசனங்கள் சிலர்சொன்னார்கள்-எ-று. (அக)

மாயவிறைக்கேள முகிவரெழின்மிகுவடிவி, லாமித்திலொ ன்றிலைபெனத்தனைமகித்தவனைத், தியிடத்துடல்கொ த்தியதவ த்தினற்றிநமே யாயமுத்தம ரழிப்பரோவெனச்சிலரறைந்தார்.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கன்றகருப்புயில்கைகயிற்றரித்திருக்கின்ற மன்மதன் அழகுநீந்தசுவாமியினுடையவடிவொகிய அழகில், ஆயி ரத்துலொருபங்குகாணாது - அதனாலே அவனையிகழ்ந்த தனை மதித்துத்தீயினாலே அவனைக்கொ த்திற்ப்போட்டது-தம்பாமகி மையினாலேயே ஆராய்ந்தெடுக்கத்தகுந்த உத்தமர்கள் - ஆனால் அப்படிச்செய்கார்களோவென்று சிலமாதர்கள்சொன்னார்கள். ()

மாதுலன்பெருங் கிளருருமருகனார்திரனும், காதலன்பினு லெடுகெதி தழுவினர்கலந்தா, ராதியந்த மதனிலையளவிடவங் யோன், வெறுபன்காற்பிடித்தினிதிழிந்தனன்விடைமுன்.

(இ-ள்) மாமனாகிய இமவந்தர்வதராஜன் சுற்றத்தார்முதலியசே னையனும் மருமகனாகிய பரமசிவனுடைய சேனாசமுமுமிசூத்த ஆசையோடுபுகுடினவர்களாய் எதொதிராகவந்துஒருவர்க்கொரு வராகத்தழுவிக்கொண்டார்கள்- முதலுற்றுமில்லாத அனவிடப்ப

டாதசிவனானவர் பீர்மா கையைப்பிடித்துக்கொண்டு நிஷிபனாக
னத்திலின்றுஇறங்கினார்-ஏ-று. (அக)

இலகும்ங்கைய ரனேகர்நீராஞ்சனமெடுப்ப, வுலகபாலகரி
ருமருங்கினு நடந்தொதுங்கத், திலகமாதவனிருகைமேலொருகர
ஞ்சேர்த்திட, டலகிலாமணி யிழைத்ததோர் மண்டபத்தணைந்தார்.

(இ-ள்) இப்படி சுவாமியானவர் நிஷிபனாகனம்விட்டு இறங்கின
வுடனே அமுகுபொருந்திய அனேக உபெண்கள் ஆலாத்தியெடுக்க
வும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரெட்டுப்பேரும் சுவாமியினிருபுறத்திலு
ம் நடந்தொதுங்கிவரவும் எல்லாருக்கும் திலகமாகிய விஷ்ணுவி
னுடைய இரண்முகமேலும் தம்முடைய ஒருகையைச்சேர்த்துக்
கணக்கில்லாத ரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டிருக்கிற மண்டபத்
தில் வந்துசேர்த்தார்கள்-ஏ-று. (அச)

அரியமண்டபத்தமைத்த பீடிகையின்மீதமைந்தார்
வையிடைப்பிறத் தமைவளர்முலைசொலவருவார்
குருமலர்க்கையி லேந்திவந்தருள்சூடியிருக்கும்
திருமுகத்தியை யிழையவன்வலப்புறஞ்சேர்த்தார்.

(இ-ள்) சுவாமி அருமைபாகிய அந்த மண்டபத்தில் இட்டிருக்கிற
ஆசனத்திலெழுந்தருளினார் - வுதனங்கள்மலைபோலே யிருப்பதி
னாலே அந்தஸ்தனங்களே இவர்கள் மனையிலே பிறந்தார்களென்று
காண்பிக்கும்படி பாக வருகிற மாதர்களுடைய நிறம்பொருந்திய
புஷ்பமடோலும் கைகளிலேந்திக்கொண்டு கிருபையே குடியாக
விருக்கின்ற அழகியமுகத்தையுடையபார்வையைச் சிவனுடைய
வலப்புறத்திலே உட்காரவைத்தார்கள்-ஏ-று. (அஇ)

முன்னையாரணன் வதுவையின்சடக்கெலாமுடித்து
வண்ணமேற்பொரி யிறைத்தெறெச்சொரிந்துமந்திரத்தா
லெண்ணையாளுடையிறைவனுமேழுலகின்ற
கண்ணிசெங்கரம்பிடித்துமுகவலஞ்செய்தான்கண்ணை.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமியும் அம்மனும் கலியாண மண்
டபத்திலெழுந்தருளியிருக்க அந்தவேளையில் பீர்மாவானவர் கலி
யாணச்சடங்கை விதிப்படி முடிக்க எண்ணையாட்கொண்ட பரம
சிவனானவர் அக்கினியிற் பொரியிறைத்து நெய்யாகுதிபண்ணிமு
ன்னமே வழுலகத்தையுட்பெற்ற அம்மன் கையைப்பிடித்து அக்
கினியைமுன்றுதரம் ஓலமாகச் சுற்றிவந்தார்-ஏ-று (அசு)

ஒந்தைவால்வையொலித்ததுசுருதியுமொலித்த
சுற்றும்வானவரு டியர் மலர்மழைசொரிந்தார்
பற்றியாசனத்திருந்தனனைவரும்பணிந்தார்
பெற்றதாதையோடெண்ணையப் பணிந்தனர் பெதும்பை

(இ-ள்) வெண்கை (பொருந்திய ஒப்பம்) சங்கமுழங்கவும், தான்குலேத
ந்களும், சப்தகீகவும், தான்குபுமமும் சுற்றிக்கொண்டு தேவர்களும்
நிலிகளும் புஷ்பமாரியைப்பொழியவும், சுவாமி ஒரு ஆசனத்தின்
எழுந்தருளினார் - அப்போது சர்வத்திரபேரும் வந்தனஞ்செய்தார்
கள் பார்வதிபானவள் அவள்தாயையுத்தகப்பனையுள் வணங்கினாள்.

எரித்தகாமனைத் தருதியென்றிமையவரவன்மா
லொருத்தரின்றியே யிறையவன்மகிழ்ச்சிகண்டினாத்தார்
மரித்தகாமனைபழைத்தருள் புரிந்தனன் வள்ளல்
பெருத்தவன்பினுலனைவரும் விடைகொடுப்பெயர்த்தார்.

(இ-ள்) தேவர்களும் பிரிமாவும் விஷ்ணுவும் மஹேசர்வத்திரபேரும்
சுவாமி எல்லாரிடத்திலும் தைப் பிரியத்தைசுப்பார்த்துச் சுவாமி
நீர் முன்னே எரித்த மந்தமனை எழுப்பித் தரவேண்டுமென்று
கேட்டார்கள் - அப்படியே இறந்துபோன மந்தமனை வரவழை
த்துக்கொடுத்திருப்பெய்தார் - பரமசிவன்-பின்பு யாரும்
விடைபெற்றுக்கொண்டுபோனார்கள் - எ-று. (அஅ)

அதன்பின்ன லுங் கவுரியுமுருகியொன்றி
மத்தவானையக் குமரனைப்பயந்தனர் மகிழ்வாய்
விதித்தவேவினைக் குமரனுக்களித்திறைவித்தான்
கொதித்தாருகனுயிர்குடித்துவந்தனன்குமரன்.

(இ-ள்) அப்படியே திருக்கவியாணம் நடத்திப்பின்பு சுவாமியும் அம்
மனும் மிகுந்த அன்புகொண்டு ஒருருவமாகிச்சேர்ந்து வலிமை
பொருந்திய பாணமுகத்தைபுடையவிக்கினேஸ்வரனாயும் சுப்பிர
மணியனாயும்பெற்றார்கள் - அதன்பின்பு சுவாமியானவர் சுப்பிர
மணியருக்கு ஒரு வேலாயுதத்தை அருளிக்கொடுத்தனுப்பிவைக்க
ஆவர்போய் அந்தத் தாருகாருனைவேலாயுதத்தால்விட்டுடறிந்து
கொண்டு சந்தோஷத்தைபடைத்தார்குமரசுவாமி - எ-று. (அக)

மயிலெனத்திகழ் மலைமகள்பொருகரிவதன்
னயிலெடுத்தென்காணுடனினமபவெற்பகன்று
கயிலெவெற்பில்வந்திமையவர் முனிவர்கண்களிக்க
வெயிலுடைப்புரமெரித்தவனிருந்தனன்பால்.

(இ-ள்) மயில்போல்விளங்காநின்ற பருவதராஜன்மகளாகியபார்
வதி பாணமுகத்தைபுடைய பிள்ளையார், வேலாயுதத்தைத்தரித்த
சுப்பிரமணியருடன் இமயகிரியைவிட்டு நீங்கித், தேவர்கள் முனி
வர்களுடைய கண்களிகூர்க்கலாயத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார் -
முப்புரத்தை எரித்தவராகிய பரமசிவன் - அதன்பின்பு, எ-று. (அஉ)

உழன்றவது - திருவவதாரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - உருசு.

உ
செவமயம்.

நா ன் கா வ து

திருமுகண்புதைத்தசருக்கம்

—*ஜெஹீஜெஹீ*—

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

மின்னையமுகிறவழு மிமகிரியின்றுபோபலத்தான்மேனை
யான், வன்னையிடத்தென்னன்னையவதரித்தகதைசிறிதேயறைந்
தெனிப்பால், பொன்னைய சடையிறைவன் நிருயனமிருகர
த்தாம் புதைத்தவாறுந், தென்னருணைமாறகரி லன்னையினைதீர்த்
ததுவுஞ் செப்ப லுற்றேன்.

(இ-ள்) மின்னல்பொருந்தியமேகங்கள் தவழ்ந்துபோகாநின்ற
இமவற்பருவத்தின் தபோபலத்தினாலே மேனாதேவியுடையாக
எந்தாயாகியபார்வதி அவதரித்த கதையில் கொஞ்சந்தான்செர
ன்னேன் அந்தப் பார்வதிபுரன்போலும் சடையுடைய சிவனுது
அழகிய கண்களை இரண்டு கைகளினால் பொத்தியதும் அதனால்
வருவியினையத் தெற்கின்கண்ணிருக்கிற அருணசலத்தில் அம்
மைபுடைசெய்துதீர்த்ததும் சொல்லத்தொடங்கினேன், எ-று. (க)

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

ஊடுவர் புலவிதீர்ப்பொருவருக்கொருவர் மாலை
சூடுவர் மறைநூல்கேட்பர் சொல்லுவர் வீணைநாதம்
பாடுவர் பலவிம்னோதம் பயிற்றுவர் பலகாற்றோத
மாடுவர் வெல்வர்தோற்ப ரணிகலம்புனைவரண்பால்.

(இ-ள்) சிவனுமபார்வதியும்பிணங்கிக்கொள்வார்கள் அதைமறு
படியும்தீர்த்துக்கொள்வார்கள் ஒருவருக்கொருவர் மாலைகளைச் சூ
டிக்கொண்டுமேவதசாஸ்திரங்களைத்தேவர்கள்முனிவர்கள் சொல்ல
க்கேட்டும், அதன்பொருளைச்சிலருக்குச்சொல்லியும் வீணைமுதவி
யவற்றைவாசித்தும் மற்றும் பலவினையாட்டுகள்செய்தும், பலத
ரம்சூதமாடியும், அதனால் வெற்றியையும்தோற்பையுமடைந்தும்
அழகியபூபுணங்களைத்தரித்துக்கொண்டு மிருத்தரீர்கள்—எ-று.

இதுவுமது.

அந்தவேளையிலென்னன்னே யையனையிறைஞ்சியையா
விந்துவுமிரவிதானும் யாவரென்றிசைத்தாளெந்தை
சுந்தரக்கனிவாப்மின்னே சுடர்கொம்மிருகவெண்ணூர்
கந்தனைப்பயந்தாளீசன்விழிகளைப்புதைத்தாள்கையால்.

(இ-ள்) அந்தச்சமயத்தில் எந்தாயாகியபார்வதி சுவாமியைவ
ணங்கிஐயாசந்திரசூரியர்கள்யாவரென்றுகேட்க அதற்குச்சுவாமி
அழகியகனிபோலும் வாயையுடையபெண்ணே அந்ததிருவரும்
நம்முடைய கண்களென்றுசொன்னார்—சுப்பிரமணிபடைப்பெற்ற
தாயானவர்கேட்டு வேடிக்கையாகச் சுவாமியினுடைய கண்களை
இரண்டுகளால்மூடினார்—எ-று

(ங)

கவிவிருத்தம்.

சுசுனார்விழிபுதைத்தது மிருட்பிழம்புருக்கிப்
பூசினாலெனவிருண்டன திசைகளும்புவிபு
மாசினீலமால்வரைபெனக் கருகியமலைகள்
காசலாவிப நதியெலாம் யமுனைபோற்கறுத்த.

(இ-ள்) பரமசிவனுடையகண்களைப் பார்வதிபுதைத்ததும் இருட்
கூட்டத்தை யுருகச்செய்து பூசினதுபோல் திக்குகளும் பூமி
யுமிருண்டதுகள் - மலைகளெல்லாங்குற்றமற்ற நீலகிரிபைப்
போல்கறுத்ததுகள் - மணிகள்பொருந்திய நதிகளெல்லாமயமுந
திபோல் கறுத்ததுகள்.—எ-று.

(ச)

அறுசீரடி பாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

மறைபவனு நாரணனு முநீலரீனும் வசுக்களுநான் மறையும்
வானே, நிறைபவனும்விழியொளிப்பாய்ப் பிறவிநெடுக்குருட
ரெனவிருந்தார்மற்றைக், கறவைநிறைமுதல்வினக்கு பறவைகளு

அசு

அருணாசலபுராணம்

மொளியிழந்தகண்ணதான, துறவறமும்பிறவறமும் தொழிந்த
னமற்றுளதொழிவந்தொலைந்ததன்றே.

(இள்) பிரிமாவும், விஷிணுவும், முனிவர்களும், அஷ்டிவசுக்களு
ம், நான்குவேதங்களும் தேவர்களும், இத்திரானும், கண்ணின துபிர
காசமற்றுப்பிறவிக்குருடர்போவிருந்தார்கள், பசு-காளை முதலிய
மிருகங்களும், பசுக்களும் கண்ணொளிபற்ற துகள்- துறவறமில்ல
மமிரண்டும் ஒழிந்த துகள்- மற்ற எல்லாத்தொழில்களும் கெட்டது
கவிநிலத்ததுறை.

[கள் (இ)]

தேவர்மானிடரிசாக்கதர் நிறமெனத்திரிந்தார்
கோவிந்திரன் வெண்கரிகருநிறங்கொண்ட
தாவிலம்புயன் கொடிக்கொடியானதவ்வளவின்
மூவர்தேவனுக் களவறுமுறைசொலிப்புகன்றார்.

(இள்) தேவர்களும் மனிதர்களும் இராஷாதர் நிறம்போலக்கறுத்தார்,
ஆகாபத்தில் இத்திரன்வாகனமாகிய வெள்ளையான கரிபோலக்கறு
த்தது, கெடுதலில்லாத பிரிமாவின் கொடியாகிய அன்னம் காகம்
போல்கருகியது, அப்படி எல்லாப்பொருளும் கறுத்து மயங்குகிற
காலத்தில் மும்மூர்த்திகட்கு முதலாகிய சிவனிடத்தில் எல்லோரும்
போய்முறையிட்டித்தங்கள் குறைபைச் சொல்லிக்கொண்டார்கள்
அருசிரடி யாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலெனவமைத்தகரத் திறைவறுதல்விழிதிறந்தானவ
னிபேபூர், துஞ்சுமிருள்கன்றதுபன்னிருகொடிசூரியர்தம் தோ
ற்றம்போல, வஞ்சியுமையிறைவன்விழி புதைத்ததிருக்காமலலா
வாங்கிநின்றான், விஞ்சுமறையவர்வளர்க்கும் கனல்போல விழி
மூன்றும் விளங்கிற்றன்றே.

(இ-ள்) சிவன் பயம்பேண்டாமென்று கையமர்த்திப் பன்
னிசண்டிகொடி சூரியருதயம்போலத் தம்முடைய நெற்றிக்கண்
னைத்திறக்க- ஏழலகமும் அந்தகாசத்தைநீங்கியது, பார்வதியான
வள்பொத்திய கையைவாங்கிநின்றான், பிராமணர்கள் வளர்க்கும்
யாகாக்கினிபோல மூன்றுகண்களும் விளங்கியதுகள், ஏ-று (எ)

பார்புதைத்ததிருவயிற்றான் பணிந்துரைப்பானெடுஞ்சூலப்
படையாய்காலன், மார்புதைத்தமலர்ப்பதத் தாய்பார்புதைத்தசடா
டவியாய்வையமேழும், கார்புதைத்தவிருளாகவிழிபுதைத்தகொ
டும்பாவங்கழலுமறு, நீர்புதைத்த பாரிடத்திறவம்பரித்தீர்கான
விட நிகழ்த்துமென்றான்.

(இ-ள்) எல்லாச்சீவராசிகளையும் கருவாகவைத்துக்கொண்ட
வழிநிறையுடைபுரர்வதி ஐனாமியைப்பார்த்து நெடிய சூலத்தையு
டையவரே, இயமனைமார் பிலேயகைக்கமலர்போன்றபாத்தக்களை

யுடையவரே, ஐத்திமாஷையபணிந்த சூடைக்காட்டினையுடையவரே, ஏழலகமும்மேகநிறத்திலும் அதிகநிறமான இருட்டுண்டாக உமது கண்களை மூடிய கொடியபாலுமானது போகும்படியாகச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமியினிடத்தில் தவஞ்செய்தற்கு நல்லஇடஞ் சொல்லுமென்றுகேட்டாள்—எ-று. (அ)

ஈசனுமக்குறைத்தருள் லா னுனைவினைவந்த னுனாதேயென னும்பார்க்கும்; மாசகலும்புடிக்கிரியதவும் புரியவிரும்பினேயென் மதுரை மாயை, காசி யவந்தி துவாரகை யயோத்தியினுஞ் சிறப் புடையகாஞ்சிமேவிப், பூசைபுரிந்திரியதவம் புரிபென்றான் வி டைகொண்டாள் புகழ்ந்துபோற்றி.

(இ-ள்) அப்படியார்வதிக்கேட்கச்சுவாமிபெண்ணே உன்னைப்பாவம் வந்துசேராதாபினும்மற்றவர்கள் க்குப்பாவம் நீங்கும்பொருட்டு த்தவஞ்செய்யபுகுச்சித்தாயாகில் மதுராபுரிமாயாபுரி காசி-அவந்தி துவாரகாபுரி-அயோத்தி, அவைகளுள் சிறந்தகாஞ்சிபுரத்திறபோ ய்ப்பூசையுடன் அரியதவசு செய்வென்றுசொல்லச்சுவாமிஸைய ணங்கித்திருவிடைபெற்றுக்கொண்டாள்—எ-று. (க)

விசையமகள் குடையெடுப்பச்சமகள் பொன்னடப்பை கொடு விரைந்துமேல, வசையுமணிக்கவரியிரண்டருந்ததியும் மலினியு மருகில்விசைத், திசையினிளநில வெறிக்குந் தரளமணிச்சிவிகை யின்மேற்சென்றபோது, நசைபெருகுமறம் பெருகப்புனல்பெ ருகுப்பு கழகங்காந்தியைச்சீசர்ந்தாள்.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் வீரலட்சுமி குடைபிடிக்க, செயலட்சு மிபொன்னடப்பந்தாங்கிக்கிட்டுத்தில்வர, இரத்தினங்கனிழைத்த சாமரைகளால் அருந்ததியும்இலட்சுமியும்இரண்டுபக்கங்களில் நின்றும்காற்றுகளைவிசைநா லுதிக்குஞ்சந்திரனைப்போலப் பிரகாசத்தை விசும் முத்துப்பல்லக்கின்மேலேறியாவரும்விரும்புகின்ற தரும ம்பெருகச்சலடிப்பெருகுநின்றதீர்த்தினையுடைய கங்கா தீர்த்தத்தில வந்துசேர்தாள்—எ-று. (ஈ)

இறந்தவயிரினிடீள்பிறவாமலிறவாரவினையெனாத் தந்திருவுருவ குந்திருக்காசித்தலமடைந்து சிவன்ருளும்பாற்றி, வ தந்தமழைக்குருகுமுந்தத்தலத்தவர்கள் பிழைக்கவறம் வளர்த்து ப்பன்னாள், நறுந்தொடையினரசுன்விடை மொண்டு திற்பத்தொ ண்டைவளராட்டைச்சீசர்ந்தாள்.

(இ-ள்) இறந்துபோன உயிரானது இனிதிரும்பப்பிறக்காமலும் இறக்காமலும், பரமசிவனுடைய தவ்வியசொருபமாகின்றகாசிப் பதியைச்சீசர்ந்து விஸ்வேசருடைய பாடம்போற்றி, மழையிசை மல்வருந்தா நின்றசீவராசிகள் பிழைக்கும்பொருட்டு அத்தலத்தி

தருமத்தைப்பலநாள்வளர்த்துத்தேன்பொருத்தியமாலையைத்தரித்தஅத்தேசத்திராஜன் விடைபெற்றுநிற்கத்தொண்டைமண்டலத்தைச்சேர்ந்தாள்பார்வதி—ஏ-று. (மக)

மழைதவழூர்த்தலைப்பலவின் பழமதுவாய்விரிந்தாலு மகர்வாழைப், பழமதுவாய்விரிந்தாலும் புதுமதுவாய்விரிந்தொழுதும்பழனநீங்கிக், குழையளவுடமாயிம்விழிமாதர்நடமாடுங்குறிப்புநோக்கிப், பொழிலதனின் மடமயில்கண்டமாடுந்திருக்காஞ்சிபுரத்தைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) மெகங்கள் தவழாநின்ற தலையையுடையபலாவின் துபழங்கள்வாய்வின்டாலும், மகரவாழையினுடைய பழங்கள் அளிந்தாலும்புதியதேன்பெருக்கெடுத்தவாய்க்கால்வழியாக ஒடிவிழாநின்றமழனிகளைக்கடந்துகுண்டலம்வரைக்குநீ தாவுகின்றகண்களையுடையபெண்கள்நாட்டியஞ்செய்கின்றகுறிப்பைப்பார்த்துச்சோலைகளில்இளமைபாடியமயில்கள்நடனஞ்செய்கின்ற காஞ்சிபுரத்தலத்தைச்சேர்ந்தாள்பார்வதி—ஏ-று. (மஉ)

தாவரத்தையழிவாக்கி மனிதரையுள்ளிவழிக்குந்தடங்கண்மாதர், தாபுரத்தம் புயசரணஞ் சிவப்பேறவிழை மருங்குனுடங்கவேறு, மாபுரத்தின்மணியேடையரம்பையர்க்குவிளையாட மலைகளாகுக், கோபுரத்தினெடுங்கொடிகள் காமவல்லியெனுங்கொடிக்குக்கொழும்கொம்பாகும்.

(இ-ள்) கல்லுகளையும் மரங்களையுமுருகச்செய்துமனிதர்களுடைய உள்ளறிவைக்கெய்க்கிற விசாலமாகிய கண்களையுடையபெண்கள் சிலம்பணிந்த தாமரைமலர்போலும்பாதஞ்சிதைக்க நூல்போலுமிடைவகைய ஏறுகின்றஅப்பட்டணத்திவிருக்கின்றஇரத்தினமிழைத்தஉப்பிரிகைகளரம்பைமூதலாகியபெண்களுக்குவிளையாடுகிறதற்குமலைகளாகவிருக்கும், சிவாலயத்தின்கோபுரத்திற்கட்டியிருக்கிற கொடிகள் கம்பகவிருஷத்திற்படர்ந்த காமவல்லியென்னுங்கொடிக்குப்படருகிறதற்குக்கொழும்கொம்பாயிருக்கும். (மங)

பரதநாடகமாடுமயில்போலுங்கயிற்று வழிப்பாவைபோலும், சரதநாடகமாடுந்துடியிடையார்கணவருடன்றவளும்போது, நரகதாதுக னுறுத்தவிழித்துமணியேடையினும்வாரிலீச, வரத்தொகாமானதன்றுமுதலின்மளவுமாழிதானே.

(இ-ள்) பரதநாட்டியமாடுகின்றமயிலுக்குச்சமானமாகவும்கயிற்றுவழியாகஆடுகிறசிங்காரம்பொருத்தியபிரதமைப்போலவும்காதவிளையாட்டைச்செய்கின்ற உடுக்கைபோன்ற இடைநிலையுடையபெண்கள் புருஷர்களைபிடித்துப்புரளும்போதுமரகதமுதலிய இரத்தினபரணங்களுறுத்தக்கோபித்து அலிவுப்பிரிகையில்நி

ன்றும்எடுத்துவிசிபெறியஅவ்வாபாணங்கள் சமுத்திரத்திலேவிழுந்ததினாலேதான் அதுரத்தாகாமென்றபெயர்பெற்றது-எ-று.

அணையமருங்ககன்றுவஞ்சிபொருமாவின் கீழிருக்குமகளைப்போற்றிக், கனலணையவினைகளையுநடுவிலுவிக்கறடந்திருக்கம்பைமேவிப், புணையமணல்கு வித்திலிங்கவடிவாக்கியுமை பூசைபுரித்தாளப்போ, ஷேனையுடையானவடவத்தினுறுதிநீனைந்தரியகங்கையேவினானே.

(இள்) அத்தன்மையுடையவிதியைக்கடந்து ஒப்பற்றமாவிருட்சத்தில்கீழ். எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனாவணங்கிறெருப்பொத்தபாவங்கள்நடுவிலுடப்போகவருகின்ற கம்பைநதியருகேபோய் அலங்காரமாய் மணலைக்குவித்து இலிங்கரூபமாக்கிப்பார்வதிபூசைசெய்யும்போது எம்முடையசுவாமிஅவள்தவத்தினுடையஉறுதியைபறியக்கங்கையைப்பிரவாகமாகவாச்செய்தார். ()

பூதலமேற் குறுமுனிவன் குண்டுகையிற் கவிழ்ந்து வரும் பொன்னிதானோ, ஆதியிலேயந்தமுனி யாசமித்தேயுமிழ்ந்தவலை யாழிதானோ, ஏதமறத்தவம்புரியும் பகீரதற்காச்சன்னுமுனியிரக்கத்தாலே, காதின்வழிபொழுதுவிடப் பரவியகங்காரதியோ கம்பையாறு.

(இ-ள்) பூமியில் அகஸ்தியமுனிவர் கமண்டலங்கவிழ்ந்ததினாலே வருகின்ற காவேரிபோ அந்தமுனியானவர் ஆதிநானாயில் ஆசமனஞ்செய்து உமிழ்ந்த சமுத்திரத்தின்பெருக்கோ குற்றமற்றதவ்செய்யும் பகீரதனுக்காகச் சன்னுமுனியானவர் இரக்கத்தினாலேகாதின்வழிபாகவிடப் பெருக்கெடுத்துவந்த கங்காநதியோவென்று சந்தேகப்படவிருந்தது கம்பைநதி-எ-று. (கங்)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்-வெற்றுவண்ணம்.

மங்காநதியின்மணவி லிங்க மழியாதிருக்கும்வகையுமையாள், வெங்காதலினாலணைபவள்போல் வெற்பாரிமையவெற்பாடன், சங்காரீகரத்தாவிருதனத்தா லிறுகவிறுகத்தழுவுதலும், கொங்கார்களபத்திருமாப்பு முருகியருகிக்குழைந்தாளே.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் கெடாத கம்பையாறுபெருக்கெடுக்கும்போது மணலாலேசெய்த லிங்கத்திற்கு அபாயமுண்டாகுமென்றுபயந்து காமல்கொண்ட, ஆசையினாலே அணைகிறவள் போல் இமவற்பர்வதராஜகுமாரி வகையணிந்தகைகளாலும், இரணிகொங்கைகளாலும், இறுகவிறுகத்தழுவுதலும், வாசனைபொருந்தியசந்தனத்தையணிந்ததிருமாப்புஉருகிக்குழைந்தாள்-எ-று.

மணத்தானினைந்தபெருந்துபரு மணக்காப்பு பிரிவுமுடன்றீரத் தினத்தானெருக்கி முகமழுத்தித் தலைநாட்போலத் தழுவுதலு'

மனத்தால்விளங்குந் கம்பைமதிப்ருஞ்சலத்தைப்பொருப்பொழுது,
நினைத்தாரிவினைகளிரண்டுபோ விரண்டாப்பப்பகுத்துநீங்கியேந்த.

(இ-ள்) தன்னுடையதவத்துக்குப் பங்கம்வராமல் நினைத்திருந்ததுன்புமும், சுவாமிகடாமநீ பிரிந்ததுன்புமும், திருமபி ஸ்தனகிசளிவேறெருக்கி முகம்முத்தி முன்னுள்போல் அனைந்தவுடனே அன்னங்கள்ஞழந்த கம்பைமதியானது அருஞ்சலத்தைவந்தை ஒருவேளை நினைத்தவர்களுடைய தல்வினைதிவனைபோ விரண்டாகப்பிரித்து விங்கத்தைச்சுற்றிப்போனது-எ-று. (கஅ)

அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்-வேற்றவண்ணம்.

விடுத்தனள்கரத்தைப்பாங்கர் விளங்கியழைவர்கள் ஞழத்தொடுத்தித்தொடையுஞ்சாந்து முணிந்தவள்தொழுதாளந்த, வடுக்கஞள்தனதுகேள்வன் மார்பினைத்தொடாதுநாணித், தடுத்திடுங்குறிகள்போல் விளங்கியதழும்பாயம்மா.

(இ-ள்) டார்வதிக்ஷாமியைத்தீழ்விட கைக்காவிட்டாள் அருகில்பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய அனைகம்பெண்களுக்குப் புஷ்பமாஸையஞ் சந்தனமுந்தரித்து வந்தனஞ்செய்தாள் மாவடுப்போன்ற கண்களையுடைய அந்த அம்மை தன்னுடைய சுவாமிமார்பை மற்றட்டெண்கள் வெட்கத்தையடைந்து தொடாமவிருக்கும்படித்தடுக்க வைத்தருறிகள்போல் தழும்புகள் விளங்கியதுகளி-எ-று. (கக)

ஆப்பொழுதாஹுமார் னடித்தழும்பிருக்குந்தோளு,
முப்பொழுதிறைஞ்சுந்தேவர் முடித்தழும்பிருக்குந்தோளு
மைப்பொவிசுழலாங்கொங்கை வளைத்தழும்பிருக்குமார்பு
மெப்பொவிநீற்றுமாகத் தோன்றினுர்வினையின்மீது.

(இ-ள்) அந்தக்காலத்தில் பரமசிவனும் பாண்டியராஜன் அடித்தழும்பிருந்திருந்தோள்களும், மூன்றுகாலத்திலும் வணங்குகின்ற தேவர்களுடைய கிரீடங்களின் தழும்பிருந்திருவட்களும் மேகம்போல்விளங்குந் கூந்தலையுடைய பார்வதி முகைத்தழும்பும், வளைத்தழும்பு மிருக்கின்றமார்பும், தேகத்திற்பொவிந்த தருதுமாய் நிகழ்பவர்கனத்தின்மேல் எழுந்தருளினார்-எ-று (உம)

அத்தரத்தமரொல்லா மல்லாமலைச்சொரியவானிற
றுந்துபிமுழக்கத்தோடே சுருங்கண்முழக்காநின்ற
விந்திரனைநீருமாதேவ் ரிசைந்வினையத்தொழுதுநின்றார்
சுந்தராகைவர்ப்பின்ன லிச்சைத்தொழுதுநின்றார்.

(இ-ள்) ஆகாயத்தினில் தேவர்களிரவீரும் புஷ்பவஞ்ஜீம்பொழியத்தேவதுந்துமி முழக்கத்தோடு வேதகைள் முழக்கா நின்றனதவேந்திரனும், விஷ்ணுவும், தேவர்க்களும், பார்வதியைக்கொ

முதாரிகள்-அழகுபொருந்திய கனிபோலும் வாயையுடையஅம்
மனும் பாமசிவனை வணங்கினாள்-எ-று. (உக)

ஒண் ணுதல்விடைமுன்சென்று பணிந்துளமுருகிப்பூசை

பண்ணுதல்புகழ்தலாகிப் பணிந்தன ளவளோநோக்கிக்

கண்ணுதலுனக்குவேண்டும் வரமெதுகழறுகென்றா

னெண்ணுதல்பிறிதொன்றில்லை யிடப்புறந்திருதியென்றாள்.

(இ-ள்.) விளக்குநின்ற நெற்றியையுடையஅம்மன் ரிஷிபவாகன

த்தின் முன்பாகச்சென்று நமஸ்கரித்து மனமுருகிப் பூசைசெ

ய்தல்போல் புகழ்ந்து வணங்கினாள் சுவாயிஅப்படிப்பட்ட பார்

வதியைப்பார்த்து உனக்கு வேண்டியவரம் எதுசொல்லென்றாள்-

அதற்கு அம்மனும் வேறேயொன்றும் வேண்டியதில்லை உமது

இடப்பாகத்தை அருளு மென்றுகேட்டாள்-எ-று. (உஉ)

அத்தனுமொழிவானென்கண் புதைத்ததாலடைந்ததீமை

இத்தலத்தினியபூசை யியற்றலாலகன்றதிந்த

மெய்த்தலத்தனக்குத்தென்பா லொருநகர் விளங்கித்தோன்று

முத்திமாநகரத்தனை நினைத்தபேர்க்களிக்குமுதூர்.

(இ-ள்) அதற்குப்பரமசிவனானளிச்செய்வார், கண்களைமுடியதனா

லே அடைந்தபாவம் இந்தஸ்தலத்தி வினியையானபூசைசெய்தவி

னாலேநீங்கியது-இந்தமெய்மையான ஸ்தலத்துக்குத்தென்பாரிச

த்தில்ஒருநகரம்பிரகாசிக்கு மதைநினைத்தால் முத்தியுண்டாகும்.

ஆரணன்றிருமாதேட வடிமுடியொளித்துஞானப்

பூரணவொளியாய்மேல்கீ மூலகெலாம்பொருந்திநிற்போந்

தாரணியவர்க்குமறிமைச் சயிலமாயிருப்போமங்கே

வாரணிமுலையாயப்பாகந் தருகுமோம்வருதியென்றாள்.

(இ-ள்) பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும்மேடப் பாதமும், சிசுமும், அவர்

களுக்குத் தெரியாமலொளித்துப் பூரணமாகிய ஞானவெளியா

கிய மேல்கீமூலகங்கெல்லாம் ஒன்றாய்நிற்போம்-பூமிகளினிரு

ப்போர்க்கு மலையுருவமாயிருப்போம்-அவ்விடத்திலவந்தால் கசி

சீணிந்த தனத்தையுடையபெண்ணே இடப்பாகத்தைத்தருமோம்

வாவென்றாள் பரமசிவன்-எ-று. (உச)

என்னலுமிறைவிசொல்வா ளினிமைசேர்கயிலைகாசி

தஷ்ணினுமினிதுகாஞ்சித் தலமெனவுளைத்திரிந்த

நன்னிலத்தனக்குச்சோணை நகரமேயதிகமென்றீர்

பின்னையுமுளதோவந்தத் தலத்தினுக்கணையாம்பெருந்.

(இ-ள்) பரமசிவன் அப்படி திருவளம்பற்றியஅளவில் பார்வதி

யம்மல சொல்லுவாள்-இனிமைசேர்ந்த கையாய் காசி இவ்விர

ண்டு ஸ்தலங்களிலும் இந்தக்காஞ்சிபுரம் அதிகமென்று அருள்

கூய்

அருணாசலபுராணம்:

செய்தீர் அத்தலத்துக்குச்சமானமாய்பெருமைபொருந்திய ஸ்தலம் வேறொன்றுண்டோவென்றாள் பார்வதியம்மன்-எ-று. (உரு)

அவ்வுகாமறுத்தெங்கோமா னருளுவா னமக்கொப்பான தெய்வமைந்தெழுத்துமானத் திருந்துமந்திரமுயில்லை சைவமேயனையதான சமயமுமருண்போல வெவ்வினைதவிர்த்துமுரு மிலையெனவிளம்பிப்போனார்.

(இ) அப்படி பார்வதிசொன்னவார்த்தையைச்சுவாமியானவர் மறுத்து நமக்குச்சமானமாய்தெய்வமும் பஞ்சாஷ்டரத்திற்கொப்பான மந்திரமும், சைவத்திற்குச்சரியான சமயமும், பொல்லாதபாவங்களைத்தீர்க்கும் அருணாசல ஸ்தலத்திற்குச்சரியான ஸ்தலமும், உலகத்திலில்லை என்று திருவாய்மலர்ந்து கைலாயத்திற்கெழுந்தருளினார்

கொம்புள்ளிப்பொறுப்பாய்தென் நிறைவனைக்குவித்துப்போ கம்பையாறகன்றுகாஞ்சித் தலத்தையுங்கடந்துவென் [நீறித் தூப்பிமா முகத்தீர்தான்கன்னி வயிரவர்கணங்கள்சூழச்

செம்பொருள்கவரிவீசச் சிவிகைமேற்சிறந்துசென்றாள்.

(இ-ள்) புஷ்பக்கொம்பையொத்த பார்வதியானவர் சுவாமிநான் தெரியாமல் சொன்னவார்த்தையைப் பொறுத்துக்கொள்ளுமென்று இரண்டிகைகளையுங்குவித்து வணங்கிக் கம்பையாற்றைவிட்டுக் காஞ்சிபுரத்தையுங்கடந்து சுப்பிரமணியர்-கணபதி-சப்தகன்னிகள் - வயிரவர்-சிவகணங்கள் சூழவும், இலட்சுமி கவரிவீசவும், பல்லக்கி லெழுந்தருளினாள்-எ-று. (உ௭)

மண்மகண்மகிழப்பட்ட மரங்கள்தழைத்துவிடிக்

கண்மலர்சொரியக்கல்லு பலைசூளுங்களைந்துசேர

வெண்மலர்மடவாள்போற்றிக் காவதமிரண்டுநீங்கி

விண்மதிமுகத்தாண்மற்றோர் வெள்ளிடைமருங்கிற்சேர்ந்தாள்

(இ-ள்) பூமிதேவிக்குச் சந்தோஷமுண்டாகப் பட்டுப்போன மரங்களும் தளிர்முண்டாகித்தழைத்துத் தேனோடும் புஷ்பங்களைச் சொரியப் பாராங்கல்லுகளும், பெரியமலைகளுங் களைந்துருக வெள்ளைத்தாமரைப்பூவில்வாசஞ்செய்யும் சாஸ்வதி தோத்திரஞ் செய்ப இரண்டிகாதூரம்போய்ச் சந்திரனையொத்த முகத்தை யுடைய பார்வதி ஒருவெளியிடத்திலிறங்கினாள்-எ-று. (உ௮)

வெய்யவனுமையொன்று வினவுகாரணத்தானீலக்

கையவன்மரகத்தத்திற் கரியவள் கரமுங்காறுஞ்

செய்யவள்வருந்திடுளென்றறிந்துயிரிச்சிதைப்பான்போலப்

பையமேற்கடலிற்பாய்த்தாங்குமரவேள் பந்தல்செய்தான்.

(இ-ள்) சூரியனுனவன் தன்னையொன்று பரமசிவனைக்கேட்ட தருண லீலம்போன்றகையும், மூரகம்போன்றவடிவமும், தி

மனைப்பூப்போன்ற உள்ளங்கையும், உள்ளங்கா லும்பொருந்திய அம்மன்சாபத்தினால் வருந்தினொன்றறிந்து தன்னுயிரினாவிட் டிவிடுகிறவன்போல மெள்ளமெள்ளமேற்குச்சமுத்திரத்தில் வி ழுந்து அஸ்தமித்தான்- சுப்பிரமணியர் அம்மனிருக்கிறதற்காக ஒருபந்தல்போட்டுவைத்தார்-எ-று. (உக)

அந்த ஸ்தலத்திற்கு வாழைப்பந்தலென்று இக்காலத்தில் வழங்குவருகின்றது

அன்னையுக்குகணேநோக்கி யரம்பைபாநீபந்தல்செய்து
பன்னிருகரமுஞ்சால் வருந்தினபெனப்பாராட்டிப்
பின்னுமோர்கருமஞ்சந்தி முடிப்பதற்கினியநன்னீர்
கைந்திறவேலையேவி யழைத்திடுகணத்திலென்றார்.

(இ-ள்) அதன்பின்பு பார்வதியானவள் சுப்பிரமணியரைப்பார் த்து வாழைமரத்திலே பந்தல்போட்டுப் பன்னிரண்டுகைகளும் சிவக்கவருத்தத்தையடைந்தாயென்று பிரியவசனஞ்சொல்லி இ ன்னும் ஓர் வேலையிருக்கின்றது அதென்னவென்றால் சந்தியா வந்தனஞ்செய்கிறதற்கு நல்ல பரிசுத்தமான ஜலம்வேண்டும் உன்கையிப்பிடித்திருக்கிற வேலாயுதத்தையேவி அழைப்பியெ ன்றுசொன்னார்-எ-று. (ரு)

காதலாவிறைஞ்சிக்கந்த னேவினா ன்கைவேலவ்வேல்
போதவான் புத்திராண்டன் புகழ்புருகதன்போதன்
வாதிபாண்டரங்கன்சோமன் வாமனென்பவனாவாட்டி
மீதிலேழ்கிரியைவிட்டிக் கொணர்ந்ததுவேலைந்தம்.

(இ-ள்) அப்படி சொன்ன அளவில் அதிகபத்தியோடு சுப்பிரம ணியர் வேலாயுதத்தைபேவினார், அது போதவான் - புத்திராண் டன்-புருக தன்போதன்-பாண்டரங்கன்-சோமன்-வாமன் என்று சொல்லப்பட்ட ஏழுபேரையும், அவர்களிருந்த ஏழுமலையையும், உருவி நல்லதண்ணீர்க்கடலுக்குப்போய் ஜலங்கொண்டிவந்தது.

அந்தததிக்குச் சேயாமென்றுபெயர்.

கந்தவேலழைத்தவாற்றிற் கடனெலாங்கழித்துவாழைப்
பந்தலிலிருந்தாளப்போதுமைபதம்பணிந்துவாற்றிற்
சிந்துநீர்சிவப்பதேதென் றுநாத்தனுஞ்சிறப்பதாக
வந்தவாறதனையாறுதிருமுுகற்குடாப்பாள்வஞ்சி.

(இ-ள்) சிவசுப்பிரமணியர் வரவழைத்த ஆற்றிலே நீர்க்கடனெ ல்லாமுடித்துக்கொண்டு வரவழைப்பந்தலிலிருந்தான்-அப்போது அம்மனைவணங்கி இந்தஆற்றை நீர் சிவப்பாயிருக்கவேண்டியதெ ன்னவென்றுகேட்க, அந்தவிவரத்தைச் சிவசுப்பிரமணியருக்குச் சொல்லுகிறார் பார்வதியானவள், எ-று. (ரு)

அனந்தமாபுரத்திலேழு மறைபவரையாக்காலத்
தனந்தமாவினைகள்செய்தார் தனப்பினல்லறிவுதோன்றி
யனந்தமாமெனவேயேறு மயன்பதங்கருதிப்பன்னு
ளனந்தமாலமதாயுட்கொண் டருந்தவம்புரிந்தாரந்நான்.

(இ-ள்) அனந்தமாபுரமென்கிறப்பட்டணத்தில் ஏழுபிராமணர்கள்
அறியாதகாலத்தில் அனந்த திவினைகளைச்செய்து அதன்பின்பு
வல்லவிவேசந்தோன்றி அதமமென்று அன்னத்தைத் தனக்குக்
நாகனமாகக்கொண்டபிரீமாவைக்குறித்து இலைகொட்ப சோளாக
உண்டு பலநாள் தவசுசெய்தார்கள், அக்காலத்தில், ஏ-று. (௩௩)

பதுமஹமவர்முன்சென்று பாவிகாள்வகைகுழியில்
விதிமுறைதவறுசெய்கிறோம் சூமரவேள்விமேலும்வேலாற்
பொதிசடைமுடியுமுங்கள் வினைகளும்பொடியாமென்று
சுதர்முகனுரைத்துப்போனுவருமத்தவமேசெய்தார்.

(இ-ள்) பிரீமாஅவ்வேழுபேர்முன்னேபோப்பாவிகளேநீங்களேழு
பேரும்ஏழுமலைகளில்லவிதிமுறையாகத்தவசுசெய்கிறோனாளுல்
அப்போதுஅமமனுக்கு ஜலம்வேண்டியறிமித்தியத்தால் சிவசுப்
பிரமணியர்வேல்வியிவார் அதனாலே உங்கள்சடையொடுங்குடிய
சிரசுகளும் பாவங்களும் பொடியாகப்போமென்று சொல்லிவிட்
டுப்போனார் அவர்களும்அப்பிரகாரம்தவசுசெய்தார்கள். (௩௪)

[வேறு.] ஏழுவனாயுமதிநிருக்கு மெழுவனாயும் பிளந்துநீ
பெறிந்தகூர்வே, வழியுமவருதிரமுடன் புனல்கலந்துசிவந்தது
கா னுகையாலே, வழுவினையிங்குனக்கென்ன வடிபணிந்து மகி
ழ்ந்தருந்தான் மலைமேற்பட்ட, செழுமுனிவர்குருதியினர்சிவந்
ததுபோற் சிவந்ததுவேசெக்கர்வானம்.

(இ-ள்) அவ்வேழுபேரையும் அவர்களிருக்கு மலையேழை
யும் பிளந்தது உன்னுடைய கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமா
னது-அதனால்வழிந்தொ டுகுகிற அவர்களுடைய இரத்தத்தோடு
ஜலங்கலந்துசிவந்துபோய்விட்டது-உனக்கொரு குற்றமுமில்லை
யென்றசொல்ல அம்மண்பாதத்தில் சுப்பிரமணியர்வணங்கிச் சந்
தோஷமாயிருந்த அளவில் மலையில்தவசுசெய்து கொண்டிரு
ந்த முனிவர்களுடைய இரத்தத்தினால் சிவப்புநிறத்தை யடைந்
ததுபோலச்சிவந்ததுசெவ்வானம்-ஏ-று. (௩௫)

வித்தகர்கண்புதைக்கமுனம்பரந்தவிருண்மறுமையிற்சூழ்
வினையைப்போல, வத்தலத்திலுமையவகைப் பின்பிடித்தாடுவன
ப்பரந்த தந்தகார, முத்தமியோசிறுகதவிப்பந்தவன்கீழிருப்ப
வனென்றும்பரிட்ட, நித்திலப்பந்தநாறிகரப்பிளங்கிபது தார
கைவானெருங்கும்வானம்,

(இ-ள்) சவாமியினுடைய கண்களை முன்னேழுடினதினாலே உலக்மெல்லாம் பாவிபவிருளானது ஒருவனுக்கு மறுமையில் வந்து பிடித்துக்கொள்ளுகிற பாவத்தைப்போல் அந்தஸ்தலத்தில் பிறகுவந்து அம்மனைப்பிடித்துப்போவிருந்தது பார்வதியோ ஒருவாழைப் பந்தவிள்கீழிருப்பாளென்று தேவர்கள் போட்டுவைத்த முத்துப்பந்தலை யொத்திருந்தது நட்சத்திரங்களால் நெருக்கப்பட்ட ஆகாயம்—எ-று. (௯௭)

மாலைபெணங் குமரியிருண் மகிடமுகமகற்றியந்தி வானச்சோரி, கோலமுடன்படிகவிங்கக் கொண்டதுபோன்மதியெழுந்து குடபாற்சென்று, தாலமணி மிடற்றிறைதன் விழிபுதைக்க வளைந்தவிருளனைத்துநீங்கப், பாலமிசைவெடித்தெழுந்த விழிபெனவேயெழுந்ததுசெம்பரிதானே.

(இ-ள்) மாலைக்காலமென்கிற தூர்க்கையானவன் இருட்டாகிய மகிடாசுரன் தலையைப் பறுத்து அதனால் செவ்வானமென்று சொல்லப்பட்ட இரத்தக்கோலத்தோடு பொருந்திய ஸ்படிகவிங்கத்தைக்கொண்டதுபோலச் சந்திரனுதயமாகி மேற்குத்திக்கிலஸ்தமித்த துநீலகண்டராகிய பரமசிவனது இரண்டுமேத்திரங்களையும் அம்மன்புதைத்த அளவில் நான்கு திக்கும் பரவிய எல்லாவிருளும் போகு ம்படியாய் விழித்த அச்சவாமியினது நெற்றிக்கண் போலச் செம்மை திரம்பொருந்திய ரூரியன் கிழக்குத்திக்கில் உதயமானான் (௯௭) அறுசீரடி யாகிரியவிருத்தம்.

கங்கை நிகராஞ்செயாற்றிற் காலைசந்திகடன்கழித்து, மங்கைகனகச்சிவிகையின்மேன்மறையோலமிடவழிகொண்டாள்; பங்கமலந்தீர்வழியடியார் கொடியவினையாம்பஞ்சுமலைச், கங்கிமலையாய் விளங்கிய சரன்னுமலைகண்டடிதொழுதாள்.

(இ-ள்) பார்வதி கங்கைக்குச் சமானமாகிய சேயாறு என்கிற ததியில் காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு பொன்மயமாகிய பல்லக்கிலேறி வேதகொட்டமுழங்கநீடந்து பங்கப்பிடுத்து மும்மலங்களைத் தீர்க்கிற அடியார்களுடைய பாவமாகிய பஞ்சுமலைக்கு நெருப்புமலையாய் விளங்கிய திருவண்ணாமலை யைப் பார்த்துச் சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்துக்கொண்டாள்—எ-று. (௯௮)

• அறுசீரடி யாகிரியவிருத்தம்-வேற்று வண்ணம்.

வென்றியினுநீர்கவர்ந்த பொருள் பகிர்ந்திறைவிபவியாடும் வேளிப்பாலைக், குன்றமெல்லாம் வெறியாடன் முல்லைபெலாம் பொதுவாயின் னூர் குரவை யாடன், மன்றல்கமழிந்திரங்கு விழாவெட்டுத்துக்கொண்டாடன் மருதவேலி, முன்றிலெலாஞ்சினச் சறவுமுண்ணுண்குயணக்காடி முந்நீர்க்கானல்.

(இ-ள்) வல்லமையினாலேபாலைநிலத்தார் வழிச்செல்வோரை அடித்துப்பறித்த பொருளைப்பங்கிட்டு அந்தநிலத்திலிருக்கிற தூர்க்கைக்குப் பவிபோடுவார்கள், மலைகூடியுடைய குறிஞ்சிநிலத்தில் இருப்பவர்கள் ஆடுபடுகொடுக்கிற பூசைபோடுவார்கள், முல்லைநிலத்தில் இடைச்சிகள் குரவைக்கூத்தாடுவார்கள், கற்பகமாலையைத்தரித்த தேவேந்திரனுக்கு மருதநிலத்தார் உச்சவஞ்செய்வார்கள், முற்றங்களில் சுராமீன்களை காயப்போடாதின்ற கடலருகிய நெய்தநிலத்திலிருக்கிறவர்கள் வருணனுக்குத் திருவிழாச்செய்வார்கள்—எ-று. (௩௯)

சோதிபெறுகரநாகமறையவம்புசொரிகையினுற்றாய்மையாய், மாதனாயெலாங்கலந்தமகிழ்ச்சியினுற்பொன்கலந்துமருவுநீரால் போதவரிசனங்கலையைப்பெருகுதலான்மதுவுடையபொருதலாலே, சீதரனை நிகராகத்திருந்திறாற்றிசைகளெலாஞ்சிறந்ததன்மே.

(இ-ள்) திருநதியானது ஒளிபொருந்திய துதிக்கையையுடைய பாணைகளமறையச் சலத்தைப்பெருக்கி வருதலாலும், பரிசுத்தமாகிய பெரியபூமியெல்லாம் பரவிய சந்தோஷத்தினாலும், பொன்பொடிகளையுந் திரட்டிக்கொண்டு வருதலாலும், மஞ்சள் பொடிகளையைப் பெருக்கிப்படியாலும், தேனானது கூடுடை ஆமோதுவதினாலும், என்று நதிக்குப்பொருள்கொண்டு சிலேடைவகைபால்கரனுடைய தேகமறையப் பாணங்களைச்சொரிதலாலும், தூய்மைபொருந்தியகோபிகாஸ்திரீகளைச்சேர்ந்திருக்கிறதினாலும், வைவீணவர உருகத்தையசெய்கிறபடியினாலும், மதுவென்கிற அசுரர்சாகயுத்தஞ்செய்தலாலும் விவீணவுக்குச்சமான மாகராலுதிக்குகளி லுஞ்சிறந்தது—எ-று. (௪௦)

* இதுமுதல் லாறுபாடல் வயற்சிறப்புக்கூறுதும்.

மேவுபுனல்பரந்தொழுக்கஞ்ஞளிர்த்துமயிர்பொடித்தனபோல்வித்திற்றோன்றி, காவி லுறைபசுங்கிளியின் சிறகெனவேபசுந் துதொண்டைக்கதிராய்முற்றிக், கூவுகின்றவாரணத்தினிதம்போலநிமிர்ந்தெழுந்து குறைவிடசாவி, பாவையுமைதவம்புரியுந்தலமிதெனப்பணிந்தனபோற்படிந்தமாதோ.

(இ-ள்) அந்தத்திருநதியில்லாத நீர்பரந்துஒழுங்குறபடியினாலேஞளிர்த்தபூமிதேவியினுடைய தேகத்தின்மயிர்க்குச்செறிந்ததுபோல்குறைவில்லாத நெய்பயிர்களுண்டாகத் தோப்புகளின் வாசஞ்செய்கிற பச்சைக்கிளிகளினது சிறகுபோல பச்சைநிறத்தைபடைந்து தொண்டைக்கதிராய் முற்றிக்கூவுகின்ற கோழிக்கழுத்துப்போல நிமிர்ந்து பார்வதியானவள் தவசுபண்ணுகிறதலம் இதுவென்று வணங்கினதுபோல வளைக்கடிக்கின்றவள்

சுந்தரமுமேருமவர்பதம்பார்த்தம் கரிந்தவரிதடுத்தவாநி,
இந்திரானுலகினுடுபோர்செய்வானெழுமலபாமென்னப்போ
ர்செய், தந்தரமேசுற்றிரவிபுரவிகள்போற் கடாவிடுத்தேயாற்றி
த்தூற்றி, மந்தரமாமெனக்குவித்து வழங்குகினுற் தொலைய
மென் மருதவேவி.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் உழுவோர்கள் பதம்பார்த்து அறுத்து
அரிக்காச்சுமையாகவாரித் தேவேந்திரானுலகத்தோடு சண்டை
செய்ய எழுந்தமலையென்று சொல்லும்படியாகப்போர்ப்பாட்டு
ஆகாபவழியாகவருகிற சூரியனுடைய குதிரைகள்மீடாஹம், க
டாக்காவிட்டி அடித்துவைக்கோல்கோத்தூற்றி மந்தரகாபோ
லக்குவியல்செய்து சருவமனிதர்களுக்குக் கொடுத்தாலும் மென்
குறையாது மருதநிலத்தில்தெ-று. (சஉ)

கயவினமென்றுமுத்தியரிதங் கண்ணிமுலைக்கண்டிருங்கயல்
வந்தேறும், அயலிவ்வர்கொம்புருவநிழல்களைக்கண்டிசிலையெ
ன்றஞ்சியீளு, மயலுதவுமாவதனத்தாமரைப்போதெனமருவி வ
ண்டிச்செரும், இயலுமவர்தாசநிழல் சண்டகப்போதெனவெரு
விநிரியல்போகும்.

(இ-ள்) வயலிற்கையெடுக்கிற பள்ளத்திளுடைய கண்ணிமு
லைக்கண்டு செற்கண்டைகள் நமமினமென்றுவந்துசெரும்- பின்
புஅருகில் அவர்களுடைய புருவநிழலைப்பார்த்து வில்லென்றுப
யப்பட்டோடும் ஆசையைக்கொடுக்கிற அவர்களுடைய முகத்தை
த் தாமரைப்பூவென்று நினைத்துவண்டிகள்வந்துச்செரும்- அந்
பின்பு அவர்களுடைய நாசியினிமுலைப்பார்த்துச் சண்டகப்பூவெ
ன்று ஓடிப்போகு-று. (சஉ)

பெரும்பழனத்துமுத்திடர்தங்கணைக்காலை வராலெனப்போ
ய்ப்பிடித்துப்பள்ளர், திருப்பலுமங்கவர்புறங்கால் கமடமெனப்
பிடிமருதத்திணைகடோறும், குரும்பையெனுமுலைச்சிடர்கண் மு
கத்தினுக்கும் விழியினுக்குங் குலைந்தோமென்று, சுருப்பினுட
ன்கலுழுவனபோற்றாமனாயுங் குவையுந்தேன் சொரியுமாதோ.

(இ-ள்) பெரியவயல்களில் கையெடுக்கிற பள்ளத்திளுடைய
கணைக்காலைவரால்மீனென்று பள்ளப்பிடித்து வெட்கத்தைப
டைந்து மறுபடியும் அந்தப்பெண்களுடைய புரக்காலைஆடாம
யென்றபிடிக்கு மருதநிலந்தோறும் தென்னக்குருப்பைப்பாச
று முலைகையுடைய பெண்களதுமுகத்திற்கும், கண்ணுக்குந்தோ
ற்றுப்போனோ மென்று வண்டிடனை சொல்லி யழுகறுதுபோல
நாமரைப்பூவும், நிலோந்தலமும், தேனைச்சொரியு-று. (சச)

அறுசீரடி யாசிரியவிறுத்தம்.

திழலையுஞ்சுளிக்குமேதி நெயிம்புனல்குடையவண்ண
மழலைவண்டானத்தோடு மருதவண்டானத்தோடு
மழலவிரீமணிப்பூண்பள்ள ரரிகிணைக்கியைப்பூதுங்
குழலிசையறுகான்மாதர் குழலிசையறுகாற்கூட்டம்.

(இ-ள்) எருமைநீரிலேபோய் விழுந்துகலக்க அன்னம் இள
மைபாகிய நானாயுடனே மருதநிலத்தில் வளம்பொருந்திய தா
னத்தையுடையசோலையில்லும் பிரகாசம்பொருந்திய இரத்தாப
ரணங்கடையுடைய பள்ளிகள் அடிக்கின்ற அரிகிணையென்னும்
வாத்தியத்திற்கு இசையுட்படியாக ஊதுகின்ற புள்ளாங்குழலி
சை இல்லாதபோது பெண்களுடைய கூந்தலின்பொருந்தியவண்
டுகள் இசையுட்படியாகவூதும்—எ-று. (சுரு)

மூசவண்டினங்கெல்லா முடிந்தசங்கிலிகளாகக்
காசுநெற்கதிர்கெல்லாங் கன்னசாமமாகள்காட்டத்
தேசவாய்க்கவளம்பெற்றுத் தேறுகட்பாகைச்சிந்தி
வாசவன்களிறுபோல மருதம்வீற்றிருந்தமாதோ.

(இ-ள்) ஒழுங்காய் மொய்த்துக்கொண்டிருக்கிற வண்டிகூட்டங்
கள் சங்கிலியாகவும், இரத்தமபோல நெற்கதிர்கள் சாமராபோ
ன்றதாகவும், பிரகாசம்பொருந்த வளப்பம்பெற்றென்கிறபொரு
கைச் சிலேடையாகக்கொடுக்கும்-அழகியவாயினாலே கவளம்பெ
றுதலாலும், பருவங்கொண்ட தேனாகிய அமிர்தத்தைச்சிந்தியெ
ன்னும் பொருளைக்கொடுக்கும் தேறித் தன்கண்ணிருக்கின்ற
பாகனைத் தள்ளிக் கொல்லுதலாலும், தேவேந்திரனேறுகின்ற
அயிராவதமென்னும் யானைபோல மருதநிலம்வீற்றிருந்தது. ()

தேசவாய்க்கவளம்பெற்று என்றதைப் பிரகாசம்பொருந்த
தல்வளப்பங்கொப்பெற்று என்றும் யானைக்குப் பிரகாசத்தையு
டைய கவளம்பெற்று எனப்பொருள்கொள்க - தேறுகட்பாகை
சிந்தி என்றதை சிறந்ததேனாகிய அமிர்தத்தைச் சிந்திஎன்று
கொண்டு யானைக்கு தேறித் தன்கண்ணிருக்கின்ற பாகனைத்
தள்ளியென்றுகொள்க.

தரவு-கொச்சக்கவிப்பா.

பண்ணூர்கமலப் பழனப்பதிநீங்கி
மண்ணூட்போற்றும் வடசீதியிற்குறுகி
பண்ணாமலையா னடிக்கமலஞ்சென்றுதொழ
விண்ணூர்கொடிநெறிந்தேர் வீதிகளின்மேவினாள்.

(இ-ள்) வண்டிக ளிசைபாடாநின்ற தாமரைப்புஷ்பங்களு
டையமருதநிலத்துடைவிட்டுநீங்கியபூலோகத்தார்வணங்குகின்ற

வடக்கு வீதியிலெழுந்தருளி அருணாசலேசுருடைய பாதாரவி
த்தத்தைப்போய்வுணங்க ஆகாயத்தைபனாவியபொருக்கொடியுடை
ய தேர்களிருக்குங்கிழக்கு வீதியில்வந்தாள் பார்வதி-எ-று. (௪௪)
கவிவிருத்தம்.

தச்சுகோபுரத் துச்சிமேவிலோர், வச்சிரத்தினுண்ம
தியி ன்மாசுபோம், வச்சுமாமணிச் செம்மைபால்தின
ன், பச்சைமாவெலாம் பவளமாகுமே.

(இ-ள்) யாவரும்விரும்பப்பட்ட கோபுரத்தினது சிகரத்தின
ருகில் சந்திரன்வரும்போது அக்கோபுரத்தி விழைக்கப்பட்டிரு
க்கிறஒப்பற்றவச்சிரங்களினால் தனதுகளக்கத்தை நீங்குவான்
இன்னும்அக்கோபுரத்திலிழைத்திரா நின்றமாணிக்கங்களுடையசி
வந்தவளையி னால அதனருகல்வரும்போது சூரியன்இரத்தத்திற்க
ட்டியபச்சைக்குதிகாகளேழுமபவளக்குதிகாகளாகத்தொன்றும்

வேற்றுமேருநேர் மேடையின்று, போற்றுகார்மதி
ந் புரிசையிதிலும், தோற்றுநீலமா மணியின்சோதி
யா, லேற்றவானதி யமுனையானதே.

(இ-ள்) வேறுவேறுகி மேருவைபொத்த மேடைகள்மேலும்,
மேகங்கள் சஞ்சரிகளன்ற மதில்கள்மேலும், இழைத்திருக்கின்ற
நீலரத்தினத்தினுடைய பிரகாத்தினாலே ஆகாயத்திலிருக்கின்ற
கங்கையானது யமுனைபோல் கறப்புநிறத்தைபடைந்தது. (௪௫)

பரவையாமெனப் பணமுழங்கவே, யரிவைமாதரா
ராடரங்கின்மேல், விரவுபச்சையின் கதிகாவெய்யவ்
ன், புரவிகொவிடும் புல்லென்றுன்னியே.

(இ-ள்) சமுத்திரம்போல வாத்தியங்கள்முழங்கப் பெண்கள்
நாட்டியஞ்செய்கின்ற மேலுப்பரிகையி விழைத்திராநின்ற பச்
சைரத்தினங்களுடையகிரணங்களைப் புல்லென்றுநனைத்துச் சூரி
யன்இரத்தத்திற்கட்டிய பச்சைக்குதிகாகளேழுவ் கொளவும்-எ-று. (46)
தரவு-கொச்சக்கவிப்பா.

அத்தகையவீதி கடந்துமணியாலஞ்சேர்ந்
துத்தமனையென்னை யானுடையான்க்சோணனிரி
வித்தகனைக்கண்டு பணிந்துருகியின்பல
சத்திகள்தம்மோடு தலேச்சரத்தைமேவினாள்.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்டதன்மையையுடையவீதியைத்தாண்டி அழகு
பொருந்தியகோயிலுக்குள்போய் உத்தமனையென்னை யாட்கொண்
டவனா அருணாசலத்திலிருக்கின்ற ஞானசொருபனாத் தரிசித்து
நமஸ்கரித்துஉருக்கத்தைபடைந்துநும்பிப் பலசத்திகளுடனே
தலேச்சரமென்கிற மலைச்சாரையைடைந்தாள் அம்மன்-எ-று. (4௭)

ஊசியிலோர்கால்விரலை பூன்றிபொருகான்மடித்து
நாசியிசைவிழிகளையு நாட்டியழன்மூட்டித்
தேசினமுதுருகு தெள்ளமுதையுண்டிதவக்
கோசுகனைப்போல்முயல்வார் * கோடானகோடியே.

(இ-ள்) ஊசியிலே ஒருகாலினுடைய விரலையுன்றிக்கொண்டு
ஒருகாலையுடத்துமூக்குதுனியிலே கண்களைச்சேர்த்துப் பஞ்சா
கணியைவளர்த்துப்பிரகாசமான அமிர்ததாரணைசெய்துபிரம
த்திரத்தின்வழிவழிகின்ற அமிர்தத்தைச்சாப்பிட்டு விஸ்வாமி
த்திரன்போலத் தவஞ்செய்வார் அனேகங்கோடிபேர்—ஏறு. ()

நாமெலமுன்றகற்றி நல்வினையுந் தீவினையுஞ், சாடிமனமிழ
ந்து தானிழந்துதன்மயமாம், வீடுபெறவிரும்பி வேட்கைபிறிதி
ல்லாமற், கூடுசிவஞானியர்கள் கோடானகோடியே.

(இ-ள்) ஆணவகாமிய மாயையென்றிழும்மலங்களையும் தீக்கி
நல்வினையினை பொப்புவந்துமனமென்பது இறந்துதற்போத
க்கெட்டுலகம்சிவசொருபமாய்மோட்சம்பெறும்படி பாசஆசை
கொண்டு மந்திரேராகையு மின்றிச் சிவஞானம்பெற்ற ஞானிகள்
கோடிபேர்கள் அந்தமலைச்சாரவில் இருப்பார்கள்—ஏறு. (ருக)

தொண்டருடனாகமங்கள் சொன்னவிதிமுறையைத், தண்
டிமுடிவுசெய்யாதியாய்ப்பூசித், தண்டப்பிரானஞ்செழுத்தையோதி
டகமகிழ்ந்து, கொண்டகிரியையினர் கோடானகோடியே.

(இ-ள்) அடியார்களுடைய ஆகடங்கள் சொன்னவிதிமுறைப்படி
ஞாயன்முதல்சண்டேசுரர்அந்தரமாகப்பூசைசெய்துநீராங்கெ
ல்லாம் சுவாமியாகிய சிவனுடைய பஞ்சாக்கிரமத்திரத்தையோதி
மனதுமகிழ்ந்து கிரியைகளை நடத்துகிறவர்கள் கோடானகோடி.

நேருமியம நியமாதனவகையும், பேர்பிராணபாமப் பிரத்
தியாகாரமொடு, தாரணையான சமாதிவகைதன்னிலுமெய், கூரு
முயலியோகியர்கள் கோடானகோடியே.

(இ-ள்) இயமம்-நியமம்-ஆதனம்-பிராணபாமம்-பிரத்தியாகா
ரம்-தாரணை-தியானம்-சமாதியென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்
கியோகங்களின் வகைகளையறிந்து அவைகளைத் தேகசிரமம்பட்டு
முயல்கின்றயோகியர்கள் அனேககோடிபேர்கள்—ஏறு. (ருடு)

மாதவர்களின்னசெயல் செய்யும்வகைபார்த்துச், சூதவன
ஞ்சூழ்ந்த கணையுஞ்சுணைசூழ்ந்த, சிதவருவிகளும் பார்த்துச்சிற
ப்புற்றுக், கோதமனாராசிரமத் தன்னிற்குறுகினான்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய தவத்தினையுடையோர்கள் செய்யும்செய்
கையைப்பார்த்து மாந்தோப்புச்சூழ்ந்த கணையுஞ் சுணைசூழ்ந்த

சீதளமான அருவிகளையும்பார்த்துச்சிறப்பையடைந்து அவ்விடத்தில்திராநின்றகௌதமருடைய ஆசிரமத்தில் அமமன்சேர்த்தான்.

அந்தவிடத்துமைபாள் செல்லவகவிகையு
மைந்தனுட்பறதேத்தினார் வாழ்த்திமறைகோதமனார்
முத்திமுனியெவ்விடத்தே பென்றாள்முனிபுதல்வன்
தந்தைமலர்தருப்பைக் கெய்தியதுஞ்சாற்றினான்.

(இ) அக்கௌதமருடைய இடத்திற்கு அம்மன்போனவுடனே அவரதுபெண்சாதி அகவிகையும் புத்திரராகிய சதானந்தரும்வந்துபணிந்தார்கள் அம்மன் ஆசீர்வதித்துவேதங்கையுணர்ந்த முதன்மையான கௌதமரிஷி எங்கேயிருக்கிறாரென்று கேட்கச் சதானந்தரானவர்தருப்பைகொண்டுவருகிறதற்குப்போனாரென்று சொன்னார் ()

பின்னுமவனுடைப்பான் பேதமையென்புக்குடில்
சன்னலமுதே கணப்போதிருந்தருளி
லன்னவனைக்கொணர்வேனென்றேய் தொழுது
தன்னையளித்தவன்பாற் சென்றான்சதானந்தன்.

(இ ள்) மறுபடியும் பார்வதியைப்பார்த்துகருப்பஞ்சாறுபோன்ற பார்வதியம்மையே அறிபாமையுடைய என்குடிசைவிட்டில் கூணப்போது இருந்தால் எந்தகப்படுகைக் கொண்டுவந்துசேருகிறேனென்று பாதங்களைத்தொழுதுதன்னைப்பெற்ற கௌதமிடத்திற்குப்போனார் சதானந்தர்—எ-று. (இஅ)

இங்கிவன்செல்போதி விளந்தருப்பைகொய்துமுனி
புங்கவர்கள்சூழ்ந்து வருமுனிவன்பூத்தலர்ந்து
துங்கவனக்கற்பகம்போ ரோன்றுதலாவிந்தவனந்
தங்கள்வனமல்லவென்று சங்கையுற்றேரோக்கினான்.

(இ ள்) இந்தப்பிரகாரம் சதானந்தர்போகிறபோது இளைமையாகியதருப்பைக்கொய்து அனேகமுனிவர்கள் சூழக்கௌதமர்வருகிறதற்குமுன்னே இவ்விடத்தில் எல்லாவிருகைகளும் புஷ்பித்துக்கற்பசுவிருட்சம்போலக்காணுகிறபடியினாலே மம்முடையவனமல்லவேஇது-ஆருடையதென்று சந்தேகப்பட்டிப்பார்த்தார். (இஆ)

இத்தலத்தில்வந்தவரா னொன்றுனாத்துமாதவர்குப், பத்துருவந்தந்த முனியும்பராசரூ, மத்திரியும்புதுமை யாராயுமெல்லையிற்றன், புத்திரனைக்கண்டிவர வென்னபுகலென்றான்.

(இ ள்) இந்த இடத்தில்வந்த பெரியோர்கள் யாரென்று விஷிணுவுக்குப் பத்துத்தரம்பிறக்கச் சாபங்கொடுத்திருக்கிறபடியும், பராசரூம், அத்திரியென்பவரும், அப்புதுமை விசாரிக்குமிடத்தில்தம்முடையபிள்ளை சதானந்தனைக்கண்டு இவ்விடத்திலுண்டாகியவிசேஷம்என்னவென்று கேட்டார்களெதமர்—எ-று. (இஆ)

கவிவிருத்தம்.

தாதையிவைகளிற்றைவந்தங்களைபளிக்குஞ், சோதியிவனெய்தின னெனத்தொழுதுசொன்னா, இத்தமறைதேமீமவ ணங்குடிசைமேவந், மேதுதவம்மதுதவ மேதுதவமென்றான்.

(இ-ள்) சதானந்தரானவர் தனிதகப்பனாராகிய கௌதமனாப்பார்த்து ஐயா பிர்ம்மாமுதலாகிய ஜவனாயந் தன்னிடத்திலுண்டாகிய தேஜோமயமாகிய பராசத்த இவ்விடத்தில் வந்திருக்கிறாளென்று வணங்கிச்சொல்ல நாதசொருபமாகிய வேதங்க ள்தேடுதற்கரிய அம்மை நமமுடையகுடிசையில்வர என்னதவம்செய்தாமென்றார் கௌதமர்-ஏ-று. (சுக)

ஒடினனணைத்துமக னுச்சியைமுகந்தா, னுடினன்மெழ்ச்சியெனு மாழ்கடல்புகுந்தான், பாடினனெடுத்தருசை பார்மிசை யெறிந்தான், விடனது மத்தம்வினை வேரினு னென்றான்.

(இ-ள்) கௌதமர் இந்தவார்த்தையைச்சொன்ன சதானந்தனாக்கட்டியணைத்துச்சுமுகந்து ஓடினார்திருக்கூத்தாடினார் சந்தோஷமென்கிற சமுத்திரத்திலாழ்த்தா பாடினார் தருப்பையைப் பூமியிலெயெறிந்துவிட்டார் என்னுடையபாவம் வேருடனே கெட்டுப்போயிற்றென்றுசொன்னார்-ஏ-று. (சுஉ)

அத்திரிமுதற்றலைமை பந்தனர் கௌல்லாந், கைத்தலமெடுத்தனர் துத்தனர்களிப்பால், வித்தகியிருக்குமிட மேவியெறிக்கண்டார், பத்திவலையிற்படு பதங்களில்விழுந்தார்

(இ-ள்) அத்திரிஷி முதலாகத் தலைமைபெற்றார் ஷிகௌல்லாம் இரண்டுக்களையுந் தலம்மல்வைத்துக் கூத்தாடினார்கள் சந்தோஷித்துடனே பா வதியிருக்கிற இடத்தையடைந்து எதிர்கொண்டி பத்தியாகியவலையில்ல அகப்பட்ட கொள் ளுகிற பார்வதியினுடைய பாதத்தில்விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள்-ஏ-று. (சுக)

திண்ணிலைமகன்னியிறை நீள் பிரமசாரி, என்னுமுறையன் றமுத லின்றுவனாபெல்லா, முன்னிடையுதித்துவலுயிர்த்தொகை கௌல்லா, மன்னையெனுமுன்பெருமையாரறியவல்லார்.

(இ-ள்) தாயேந்தியோகன்னிகைகவாமியோ நித்தியபிரமசாரி யென்று இருஷித்தொடங்கி இதுவனாக்குமவேதங்கௌல்லாஞ் சொல்லக்கொண்டிருக்கின்ற துகள் அப்ப, யிருக்க உன்னிடத்தில் உலகங்களிலிருக்கின்ற எல்லாவயிர்களுந்தோன்றித்தா யென்றுசொல்லும் அப்படிப்பட்ட உல்பெருமையை ஆரபிப்போகிறார்கள்.()

தித்தனைமுதற்றருவை நித்தனதிடத்தே, சத்தியெனதீவருவை சத்திசிவமென்றே, தித்தகைமைகொணரியிர்கள் யாவையுமளிப்பா, பத்துவிதமாகுமுனை யாரறியவல்லார்.

(இ-ள்) நித்தியமாகவிருக்கிற சிவனை முதலில் உண்டாக்குவாய் அந்தச்சிவனிடத்திலேசத்தியாக வருவாய்சத்திசிவமென்கிற தன்மையைக்கொண்டு உயிர்களைப்பெல்லாம் பெறுவாய் அத்துவிதச் சொருபமாகிய உன்னை பாரறிப்போகிறார்கள்-எ-று. (சுடு)

மெய்ப்பொருண்மகேசனரன் வேதனரிபானால், மட்பருமகேசியுமை வாணிதிருவாவை, இப்படியுபன்றியவ நெப்படிபெடுத்தா, னப்படியு எவையுனை யாரறிபவல் ஸார்.

(இ-ள்.) பரமசிவனானவர் மகேஸ்வரர் உரு - திரர்-பிரீம்மா-விஷ்ணு ஆனால் நீ மகேஸ்வரி-உருத்திரி-சுரஸ்வதி-ஸட்சுமிபாகியசத்திகளாய் இப்படியுமல்லா, ல் அந்தச்சிவன் எப்படிப்பட்ட உருவங்கொண்டாரோ அதற்குத்தகுந்த உருவங்கொள்வாய் உன் பெருமைபை ஆறிபவல்லவர்கள் எ-று. (சுக)

ரெஞ்சருகிமாதவர்க ணினிறிவைபுகழ்ந்தார், ரஞ்சியிடைகோதமனும் வந்தனன்வருட்போ, தஞ்சலுபுரிந்தன னதற்குமுனமேமின், கஞ்சமலனொன்னவிரு கால்களில்விழுந்தான்.

(இ-ள்) மகாதவத்தையுன யரிஷிகளெல்லாம் ரெஞ்சமுருகி நின்ற இப்படி தோத்திரஞ்செபதார்கள் அந்தச்சமயத்தில்பார்வதி சமீபத்தில் கௌதம வரும்போதே இரண்டெககையுந்தெயிலே வைத்துக்கூப்பித்தாமமைமலனாபொத்த அம்மனது இரண்டுபா தத்திலும் நமஸ்கரித்தான்-எ-று. (சுக)

அன்பிலுபரீகோதமனு மன்னையவணங்கி, யின்புற னாப்பண்ப நெண்ணிசுபுரப்போர், தன்கிரமிதக்கரிய தாளிணைகளின்மென், புன்குடி ல்மிதிக்கவென புண்ணியமுடித்தேன்.

(இ-ள்.) பத்தியினாலேஉயர்ந்த கௌதமரிஷியும் பார்வதியும் மனைவணங்கிச்சொல்வாஃ பிரீம்மா அஷ்டதிக்குப்பாலகர்சரிசிலே வைத்தற்கு அருமையான பாதமிரண்டு மடிபேணுடைய புன்மைபொருந்திய சிறுவிட்டில்மிதக்க என்னபுண்ணியம் செய்தேன் எ-று. (சுக)

இந்தமொழிசொற்ற லுமிளங்கொடியும்வேலன், நந்தியிடைசென்றிடுவனங்குதவிர்ந்தால் சிந்தைமகிழுன்னிடையிலவந்தருமைதிரீவன், மைந்தவெனவோதினண்மறுத்துமிவைசொல்வாள்.

(இ-ள்) இந்தவார்த்தையைச் சொன்ன அளவில் இளமையாகியகொடிபோன்ற அடையும் பிள்ளையாகிய கௌதமனேனைக் கோருகறவந்தால் சுப்பிரமணியனிடத்திலும் கணபதியிடத்திலுஞ்சென்று தீர்த்துக்கொடுவேன் உவ்விடப விட்டால் என்டேரில் அன்புவைத்த உன்னிடத்திலேநீது தீர்த்துகொள்வேனென்றசொல்லி மறுபடியுஞ்சொல்வாள்-எ-று. (சுக)

நாயகன்மொழிந்திட நடந்தபடியெல்லாம், பாயிரமெனு
ம்படி பகர்ந்தனளெவர்க்குந், நாயிவைமொழிந்தளவி னிந்தம
கற்கன், ருயிரம்விழித்திர. எளித்தமுனிசொல்வான்.

(இ-ள்) பரமசிவனுனவர்க்கொன்னபடி பூமியில்வந்துதானட
த்தசமாச்சாரமெல்லாம் பாயிரத்தோடுகூடிய நூல்போலமுறை
யாகவிரித்து எவருக்குந்தாயாகிய பார்வதிசொன்னபோதுமுன்
காலத்தில் தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்ணுண்டாகச் செய்த
கொதமர்க்கொல்வார்-எ-று. (எம)

இத்தலமுதற்மலமிதன்பெயர்தலேச்ச, முத்தமமித்திறநா
மொன்றுபலவாகும், மெய்த்தவமியற்றிறியிடிஸ் வெள்விடையின்
மேல்வந், தத்தனுமிடப்புற மளித்தருளுமென்றார்.

(இ-ள்) இந்தத்தலம்முதன்மையானஸ்தலம் இதுனுடையபேர்
தலேச்சரம் இதுமிகவு முத்தமமானதுஇதில் ஒருபுண்ணியத்தை
ச்செய்தால்ஒன்றுபலவாய் விருத்தியாகும் இதிலிருந்துகொண்டு
நீமெய்மையாகிய தவசுசெய்தால் வெண்மைபொருத்திய ரிஷிப
வாகனத்தின்மேலெழுந்தருளி பரமசிவன்உனக்கு இடப்பாகம்
கொடுப்பாரென்றார் கௌதமர்-எ-று. (எச)

மாலயன்வசுக்கண் மகவான்முனிகணத்தோர், சாலைகள்ச
மைத்ததில் தனித்தவமுடித்தார், காலமிடநன்றுசெயல்லைப்பலமி
தென்றான், மூலமுதல்வல்லியு முடிப்பனிதுவென்றான்.

(இ-ள்) வாராய் அம்மையே விஷ்ணு பிரமூ அஷ்டிவசுக்கள்
தேவேந்திரன் அனேகமுனிவர்கள் அவரவர்கள் இடஞ்செய்து
கொண்டு ஒப்பற்றதவஞ்செய்து நீனைத்தகாரிய முடித்துக்கொ
ண்டார்கள்நீவந்தகாலமு மிடமுநன்மையாகும்இவ்விடத்தில் நீ த
வஞ்செய்தால்கைப்பலமாகி முடியுமென்றுகௌதமர்க்கொல்ல எ
ல்லாப்பொருளுக்குமூலமாகிய அம்மனும்தவசுசெய்து என்கரு
த்தைமுடித்துக்கொள்ளுகிறேனென்றார்-எ-று. (எட)

எண்ணிரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கோதமனேமுதலாய முனிவர்க்கெல்லாம் ருளிந்தமொழி
பகர்ந்துவிடைகொடுத்துக்கொண, பூதரமாமதன்குணபாற்பண்
னசாலைபுதிதமைப்பித்தகமகிழ்ந்து புறமபுகாக்க, மாதொழுவுரை
யழைத்துநாறுபாவினவாயிலெய்வயிரவர்கண் மகிழ்ந்துகாக்க,
வாதரவினிந்துத்திமைந்தர் மருங்குகாக்க வந்தரியுட்புறம்காக்க
வமைத்தாள்மன்னோ.

(இ-ள்) கௌதமர்முதலான முனிவர்க்கெல்லாம்பிரியவசனஞ்
சொல்லி உத்தரவுகொடுத்து அருணாசலத்துக்குக் கிழக்குட்டக்
கத்தல் பன்னசாலை புதிதாகச்செய்வித்து சத்த மாநர்க்கொப்

புறக்காவலாகவைத்து நான்குவாசலையும் எட்டுவயிரவர்கள் காக்கவும் விநாயகர் சுப்பிரமணியர்தன்னூரணம்பக்கமுங்காக்கவும் தூர்க்கை உட்பக்கங்காக்கவுஞ்செய்தாள் பார்வதி—எ-று. (௭௩)

கொத்தளகஞ்சடைபிடித்துவிரித்துப்பொற்றோட்டுழைமழுத்தித் கண்டிகையின்குப்பைபூட்டி, யுந்துமரவுரி நிகர்பட்டாடை நீக்கியுரித்தமரவுரிசாத்தியத்துளத்தால், விந்தைதிருநீறணிந்துகனற்குட்காய்ந்துவிளங்குமுகியினொருகால்விசைபூன்றி, அந்திபகலினை பதத்தின்மனைதபூன்றிபரியபெருந்தவம்புரிந்தாளகிலமீன்றாள்.

(இ-ள்) புஷ்பங்கொத்தரிக்கின்ற கூந்தலைச்சடைசெய்துவிரித்துத் தோள்கழுத்து காதுகளில் ருத்திராஷ்டமாலையைத் தரித்து ஆடுகின்ற பாம்புகுப்பைபூக்கிற பட்டாடை யுடுத்துகிறதுவிட்பிபாவுரிதரித்து செயத்தைக்கொடுக்கின்றவிபூதியைச்சுருவாங்கமுந்தரித்துருகுப்பில்காய்ந்து பளபளவென்றுபிரகாசிக்கும் ஊசியில் ஒருகாற்பெருவிசைபூன்றிக்கொண்டு இராப்பகலாக மனதிடையெய்திவளைத்தபானமாக நிறுத்தி அரிதாகியபெரியதவத்தைச் செய்தாள் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியம்மன்—எ-று. (௭௪)

இளைத்தகொடி மருங்குவளைந்தெரியினுப்பணியிதவயியற்றுதல்சுண்டினைத்துவாழ்க், கொத்துமனந்துடித்துவிழிபுதைத்துவாணிக்கண்ணீரின்மூழ்கிநின்றாள் கமலத்தாள், முளைத்துமனத்தளர்ந்தமுது விழுந்தாள்மற்றையுயிரிக்களெல்லாங்களைநுகுக்காந்துருகாநின்ற, வளைத்துவளைத்துடைப்பதென்றாய் வருந்துமானால்வயிற்றினுள்ள கருப்பெல்லாம் வருந்திடாதோ.

(இ-ள்) மிகவுஞ்சிறிதாகிய கொடிபோன்ற இடையானது வளைத்து அக்கினிமத்தியிலே-இனிமையானதவத்தைச்செய்கிறதைப்பார்த்துப்பார்த்து இளைத்துவாட்டத்தையடைந்து கொத்துமனதுதுடித்து இரண்டுகண்களையு மூடிக்கொண்டு சரஸ்வதியானவள் கண்ணீரால் முழுகினாள் இலட்சுமியானவள் மனதுவருத்திச்சஞ்சலப்பட்டு அழுதுவிழுந்தாள் மற்றேவராசிகளெல்லாம் மனங்களைந்து உருகியதுகள் நானிதைப்பிரித்துச் சொல்வதினாலென்னபயன் தாயானவள் வருந்துவாளாயின் வயிற்றிலுள்ள சுருவாகிய சிவனெல்லாம் வருத்தத்தை படையாதோ—எ-று. (௭௫)

முன்பனியிற்கருகு படாக்கமலம் போலமுகந்தோன்றப்பணிகயத்துண்மூழ்கிநிற்கும், பின்பனியிலதிசேவித்திநீசேறும் பெருமழைக்குண்மீனென்னப்பேணிநிற்கும், அன்பனிடம்பெருமளவுமிதுபோல்வெண்டிமரியதவம்புரிந்தனளலிவிடத்துவேந்தர், வன்பனியிற்றியினெடுமாண் முகலாந் தேவர்மறைபுகுந்ததெச்சாலைமருங்கிற்சுந்தார்.

(இ-ள்) முன்பனிக்காலத்திலே கருகிப்போகாததாமரைப்பூப்போல முகமாத்திரந்தெரியச்செய்துளிர்ச்சிபொருந்தியதாகங்களிலேயுள்ளும் பின்பனிக்காலத்திலே அதிகஜீதனப்பொருந்திய இடத்திலேயுருந்துமழைமெய்க்கரபோது அதில் ஒருமீன்போலச் சூர்லப்படாதுநின்றும்பர சிவன் இடப்பாகத்தைப்பெறுகிற வரைக்குமிதுபோலவேண்டி தவத்தைச்செய்தாள் அந்தவிடத்தில் பிரமதேவனும்வலியசர்ப்பு தால் நிதர்சனாசெய்கின்ற விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களும் தேவகோஷீடம்பொருந்தியதவச்சாணையவந்து அடைந்தார்கள்—எ-று. (எசு)

அந்தரியமாயவ்ருர்முதலாந்தேவரனைவருக்குமுபசாரமளித்துநீங்கள், - நீதவ வியப்புமென மகிடனாலேவருந்தியதுந்தளர்ந்ததுவுமவருத்துச்சொன்னார். சந்தரியங் குமரியுடன்கூடருள்வாளாற்றொடுகளத்தின்மகிடனுர்த்தெய்வப்பாபென்றாள், விந்தையதுபுரிவெனென்பணிந்தாளென்றனைவிளம்மதல்கண்டகமகிழ்ந்துவிடைகொண்டாரோ.

(இ-ள்) பார்வதிடானவள் விஷ்ணுமுதலான தேவர்களெல்லாருக்குமுபசாரஞ்சொல்லி நீங்களிவ்விடத்திற்குவந்தவனைச் சொல்லுங்களென்றுகேட்க அவர்கள் மகிடாசுரனாலேதாங்கள் துன்பப்பட்டுத்தளர்ச்சியடைந்தவனை விபரமாகச்சொன்னார்கள் அதற்குப்பார்வதியானவள் துர்க்கையக்கப்பிட்டுநீகத்தயினாலேயுத்தகளத்திலே மகிடாசுரன்வல்லமைகெடக் கொன்றுவிடென்றுசொன்னாள் அதற்குத்தூரிக் கூக அப்படியே செய்வேனென்றுபணிந்தாள் தாயாகியபார்வதி இந்தவார்த்தையைச்சொன்னாளவில விஷ்ணுமுதலானவர்கள் சந்தோஷத்தையடைந்து வணங்கிவிடைபெற்றுக்கொண்டார்கள்—எ-று (எசு)

கவிவிருத்தம்

கோதமாச்சிரமந் தன்னிற்கோல்வளை
திருலாத்தவஞ் செய்ததுசெட்பினைன்
மேதிமாமுகந் காய்ந்ததும்வெள்விடைச்
சோதிபாக மடைந்ததுஞ்சொல்லுவேன்.

(இ-ள்) சந்திதேவியானவள் கௌதமருடைய ஆசிரமத்திற்குறைவில்லாத தவத்தைச்செய்தது சொன்னேன் பிற்பாடு மகிடாசுரனைக்கொன்றதும், நிஷ்பவாகனத்தையுடைய சிவனுடைய இடப்பாகத்தைப்பார்வதியார் அடைந்ததுஞ்சொல்வேன்-எ-று. (எஅ)

—*—

நான்காவது - திருக்கண்புதைத்தசுருக்க முற்றிற்று;

ஆட திருவிருத்தம்-௧௩௨.

அர்த்தநாரீஸ்வரர்.

அர்த்தநாரீஸ்வரி.

வ

சிவமயம்.

ஐந்தாவது

பார்வதியார்

டப்பாகம்பெற்றசருக்கம்

அறுசீரடி யாகிரியவிருத்தம்.

அஞ்சனக்கிரியில்வாழு மசுரன்றானூக்குந்தீர
னஞ்சமேயனையான்ந்த நமனுக்கு நமனாய்வந்தோன்
செஞ்சிகையெரியைத்தீய்ச்சும் திமையானளகைநாட்டின்
விஞ்சையான்வருந்தவுள்ள வளமெலாங்கவர்ந்தகிரன்.

(இ ள்) நீலகிரியில் வாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற அசுரனான
வன்எல்லாரிலும் அதிகபராக்கிரமத்தையுடையவன்விஷிந்தினுக்கு
ச்சமானமானவன் அந்தயமனுக்கும், யமனானவன்சிவப்பாகிமே
லேயெழுந்திற கொழுந்தையுடைய நெருப்பைச்சுடத்தகுந்த தி
ன்மையையுடையவன் அளராபுரியில்குபேரன் தரித்திரத்தையடைய
அங்கேயிருக்கிறவன்கொல்லாங்கொள்ளையிட்டவன்-எ-று. (க)

[மச]

தாமரைக்கணைன் தூங்கு மரவினைத்தலைவால்கூட்டி.
மாமணிக்கவனபோற்கொள்வன் வன்னிவாகனத்தைவாங்கி.
வேமழந்தஞ்சிமைந்தர்க் குதலவன்விமானத்தோடே
சோமனைப்பிடித்துக்கையாற் பிழிந்தமுதருந்துஞ்ஞரன்.

(இ-ள்) விவ்ஹுதித்திவாசெய்கின்ற ஆதிசேடனைத்தலையையும், வா
லையும் ஒருகையினும்கொண்டு சூழ்ந்துப்பிடித்து அதன் சிரமணியை
கவல்குக்கலாகநின்று விளையாடுவான் அக்கினியைத்தள்ளி விட்டு
அவையாறுகின்ற ஆட்டை நெருப்பைப்போலச் சுவப்புமயினாய்
செய்து வளர்ச்சிகொண்டு உறக்கொடுப்பான் சந்திரனை அவனன்று
சுமலமானத்தோடே கையினும்கொண்டு தூய்மைப்பிழிந்து அவனுடைய
மனநிலைவருகிறதெவ்வாறு தந்தைப்பாணம்பண னுக்கிரகரன். ()

சாங்குமகன் வெள்ளைக் களிநீரின்மேற்றி வளம்பிண்ணெப்
பாழ்ந்தமனிதபச்சைப் பருகெலப்பவன்கொடவா
நெருதியைச்சுமக்குமானி மெய்வனிணத்தின்மூழ்கிக் (வ-ன்.
குருங்கொப்பளிக்கும்வாளுடன் நெய்த் தூயிடுகின்ற தூங்கொல்
(இ-ள்) உயர்வாகநிலைக்கப்பட்டதேவந்திரனுடைய வெள்ளையா
லையுடையவரும்கொலக்கம்வருவான் சூரியனுடையமேரிசெறிக்கொ
ண்டிப்பச்சைக்குதினாக ளேழும்நடக்கப் பவனியாகப்போவான்
நெருதியைச்சுமக்கின்ற ஆளியின்மேலேறிக்கொள்வான் நினைங்
கொண்ட முழுசுப்பட்டு இரத்தங்களைக்கொப்பளிக்கும் ஒருவாளாய்
தமம்கொண்டு சருவத்திடுகிவன்கொடியும் கொள்வான்—எ-று. (ங)

அனனவன்மகிடமான வாழ்நிலைபுரிக்காலத்
தென்னவன்மகிடமேறான் காவுநூற்றிநீந்தானென்ற
வெள்ளவன் கொடுமைநயமா வியப்பலாமலங்குஞ்சோதி
மலர்வன்கிரியைச்சாய்த்தான் மனக்காவாந் தூர்த்தான்.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அசுரன் ஒருமைமாட்டுமுதத்தை யுடைய
வருகையினும்கொண்டு தெற்குத்திக்கொண்டிருக்கின்ற மயனுனவன் ஒரு
வருக்கொண்டிருக்கின்ற காவுநூற்றிநீந்து தூர்த்தானென்றால் அந்த
மயனுனவன் கொடுமை நயமா வெப்படிச்சொல்லக் கூடும்
தொடர்ச்சொருபடியாய் சிவனருக்கிறகையத்தையுஞ் சாய்ச்செ
ய்தான் மனமெவனடியுதற்காகச்சுழத்திரத்தையுந் தூர்த்தான். ()

மயனெழுந்தச்செய்த மலையாபுரத்திலென்ன
பென்றுகாசனல்க விருக்குநாளவனுக்காய்
பெறுநதுகாச்சிவண்டி யாயிரம்படைக்கையாளர்
கயமுதலெல்லக்கையாடு வேட்டையாக்கொன்றசென்றார்.
(இ-ள்) மயனெழுந்ததேவதச்சொல் இரத்தனகசுதமகச்செய்யப்
பட்ட மலையாபுரத்தில் அந்த அசுரன் பிடித்து வானவர் நிழைய

கு ம் அகநிறையங் கொடுக்க வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற நாளில் அந்தஅசுரன் தின்னுகிற மாமிசத்துக்காக ஆயுதபாணிகளாகிய ஆயிரம்பேர்கள் யானைமுதலாகிய மிருகங்களைத்தேடி வேட்டை மாய்க்கமாகக் காட்டுக்குப்போனார்கள்—எ-று. (இ)

தானவர்சென்றுவஞ்சிதவஞ்செய்கானகத்தைச்சூழ,வானவர் பணியுமட்டவயிரவர்தொலைத்தாராவி,போனவாழ்ந்தவாறும்புரிசு பூற்றவமுந்துத, நானவரவுணர்கோவுக்கடிபணிந்ததிலித்தார்கள்.

(இ-ள்) அப்படி வேட்டையாட வெளிப்பட்ட ஆயிரமசுரர்களும் வந்து பார்வதி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வனத்தைக்கூற்றிக் கொள்ள அதைக்கூட தெவர்கள் பணிகின்ற காலமாகவிருந்தது அந்த வயிரவர்களும் அந்தஆயிரம்பேரையுக் கொண்டுள்ள—அவர்கள் இறந்துமீடானது ம அமமன் தவசுபண்ணுநிறதும் பாதசீதை வணங்கித்தாநீர்களமகிடாசுரனுக்குத் தெரிவித்தாராம். எ-று (

போற்றியங்கவர்கள்சொல்லப் புனகநகரம்நகரத்தி
தூற்றியவிருகணைண்ட கோளமுஞ்சுழர்ந்ததீர்த்த
நாற்றிசையுள்ளவேழ நடுங்கியதுமையோர்சுட்டம்
சூற்றமுங்கரந்ததால காலமுந்ஞளிர்ந்ததன்மேற.

(இ-ள்) தூதர்கள்வணங்கித்தெரிவித்தஅளவில் பஞ்சபீரம் நிரிபு
தண்டானது இரண்டிகண்களும் தெருப்புகளைப்பறக்கவேண்டி
ள்அண்டகோளமும் இறுசெறன்றுசுழன்றது அங்குநின்றிருந்
திரயானைகளும் தலைபைத்தொங்கப் போட்டதுகா தெவர்க்குட்
ம் நடுக்கத்தையடைந்தது யமனுமொளித்துக்கொண்டா அல
தலவிஷமும் ஞளிர்ச்சியடைந்தது—எ-று (

அப்படிமகிட்டுண்டு மளவினிளிக்கும்பென
செய்திரிமுனதுகோபம் பொறுப்போசிற்பா
முப்புடையிளநீரென்னு முலைச்சிவாழ்வனபதிரா
வைப்படையதனற்கொல்வேனெனச்சொலிக்க மதுபாரு.

(இ-ள்) அந்தப்பிரகாரம் மகிடாசுரன் கோட்டுக்குள்ளில் நிகழ்
பாசுரனென்கிற படைத்தலைவன்வாசுரன்மயாராசுரன் மூட
யகோபத்தை அந்தபாசியவர்களார் பொறுப்பாக்கா எதற்கொ
ல்லித் தென்னிளநீர் ஒத்ததனத்தைபுடைய பா வடுவவஞ்செய்தி
றவனத்திலிருப்பாரைக் கையிலிருக்கின்ற வாயால் கொன்றுவ
ருகிறேனென்று சீக்கிரத்தில் புறப்பட்டுப்போனார்—எ-று. (அ)

சுடதிலசக்கடலைத்தீறித் ஞானதிலசக்கடல்சென்றென்ன
நெடியமேதீர்க்கரிமாச்சீன பெழுந்தனனினுர்பனென்போர்
வடகித்தனச்சுங்கும்ப பாபநம்பலைக்குநேர
இடைவயாருகரியம்மது வெழுந்ததாமென்னச்சென்றார்.

௩௮ அருஞ்சலபுராணம்.

(இ-ள்) மேற்குச்சமுத்திரத்தின்மேற்கோபித்துக் கிழக்குக்கடல் சண்டைசெய்யப் புறப்பட்டதுபோல் பெரியதேர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் காலாள்களும் புறப்பட்டதுகள் நிகும்பாகுரனாவன் மகாமேருவுக்கும் அகஸ்தியரிருக்கின்ற பொதியமாமலைக்கு மத்தியிலேநிறைந்த ஒரு பெரியமேரு எழுந்ததென்று சொல்லும்படியாகப்போனான்-எ-று. (க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுமை: ணம்.

எழுந்தவனுமரகதேவர் துரகதமாயிரம்பூண்ட விரதமேறி, வழிந்தகரிமதக்கடலை பெழுந்ததுளாடக்கவுடை வனத்திற்சென்றான், கொழுந்துவிடுக்கலைனையார் வாவுகொடுபலகோடி ஞாநம்விசித், தலைமுந்தபடைத் தாக்கணங்கு மோக்கணங்கும பொருத்திரே நடுத்தாரன்றே.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் நிகும்பாகுரன் பச்சைக்குதிரை ஆயிரங்கட்டிய தேரிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுது எழுப்பிய சிறுஅணுக்கள்முன்போகாநின்ற யானைகளின்மதஜடச் சமுத்திரமாகத்தேங்கியிருப்பதைவற்றச்செய்ய பார்வதி தவஞ்செய்யும் வனத்திற்குப்போனான் கொழுந்துவிட்டெரிய நெருப்பொத்த ஆசரப்படைகள் அரேகமகை விட்டெறிய இவர்கள் வருகிறார்களென்று அம்மனிதத்திவிருக்கிற தாக்கணங்கு மோக்கணங்கு என்னுமருவரும் ஆயுதபாணிகளாகப்போய் எதிரேநடுத்தார்கள். எ-று(ம)

சண்டனுருத்திரன்சோமன் கபாலி நிகர்சக்கரன்கோதண்டன்வீத, னெண்டரியசித்திரங் கதனென்னும்வயிரவர்களிருநால்வோரு, மண்டமுகமடையறகத் தானைகளைத்தொலைத்திட்ட வர்களப்போலக், கண்டகனுஞ்சாரதியுந்தேருமன்றிச்சேனைபெல்லாங்கணத்திற்சாய்த்தார்.

(இ-ள்) சண்டன்ருத்திரன்சோமன்கபாலிதனைக்குத்தானே ஒருசாதங்கரன்கோதண்டன்வீதன் சித்திரங்கதன்இவ்வெட்டுவயிரவர்களும் அண்டகோளமுடைபட யானைகளைக்கொல்லுகிற சிங்கக்காபோலக்கர்ச்சித்துநிகும்பாகுரனும் அவன்சாரதியும் தேருந்தவிரமற்றச்சேனைகளையெல்லாம் கொடிப்பொழுதிலே கொன்றார்கள்.

அட்டவயிரவர்ப்படையா லணங்குகளாற்றனதுபடையழிகுனோக்கி, வட்டநெமிந்தேர்முடுக்கித் தாக்கணங்கின்முகத்தெண்ணில் வாளிகோத்தான், விட்டகணைகளாவிலக்கித் தேரோட்டுஞ்சாரதியைளித்திவாளி, தொட்டகரங்களைப்பிடுங்கி யவனுழிவாக்குடித்தந்திச்சூரமாதா.

(இ-ள்) எட்டுவயிரவர்களுடைய ஆயுதங்களினாலும் இரண்டிபெண்களாலும் தன்னுடையபடையுடையதும்இறந்துபோகின்ற

தைப்பார்த்து நிகும்பாசரன் வட்டமாகிய ரெடியபதேரைநிட்டுக் கொண்டு தாக்கணங்கென்பவளுடைய முகத்தில்கணக்கல்லாது பாணங்களைவிட்டான் அந்தப்பாணங்களைவிடக்கூடுதேரீதடத்து கிரகாரதியைக்கொண்டு அம்புதொடுத்தகைகையறத்து அலுணுடையதலையையும் அறுத்துக்கொண்டுள் தாக்கணங்கு-எ-று (யு ௨)

ஒடினசெங்குருதிநதியுடலிழந்துவிழுமவுணருயிரீகள் போல, வாடினவெங்குறைத்தலைக ளனுதினமுமருந்துகின்ற வலகை போலச், சூடினரீகள்வயிரவரும் தாக்கணங்கு நோக்கணங்குந் தும்பைவாகை, வீடினரீகளவுணரென மகிடமுகற்குறைத்தனர் போய்விரைந்துதாதர்.

(இ-ள்) வயிரவர்களாலும்இந்த இரண்டுபெண்களாலும்தேகாறுபட்டுச் சீக்கிரத்திற்போகுமசுரநாயிர்போல் இரத்தாதிபானாலுடியது நித்தியம்மாமிசத்தி-தத்தின்று கூத்தாடுகிறப்பேப்போல் கவந்தங்கள் கூத்தாடியது கர்வயிரவரீமுதலாகியவரீகள் தும்பைவாகைமாலையுடிகொண்டாரீகள் அசுரரீகளிறந்துபோனாக ளெ-ள் றுமகிடாசுரனுக்குத் தூதரீகள்சீக்கிரத்தில்போய்ச்சொன்னரீகள்.

கேட்டளவின்மகிடமுசன் கயிடவன்றீ முகநோக்கக்கிளத்துவானோர், காட்டிலுறைசிறுப்பிங் கணங்கொருமபெரும படைபைக்கடித்துவென்றால், நாட்டதுசலவையன் மெனக்கினி மேற்றிறைகொய்க்க நாணுவாரென், நீட்டிதகையுரித்தெழுந்தா னேறினனாயிரங்கரிசூழிரதமீதில்.

(இ) மகிடாசுரன்இந்தவாரீநையைக் கேட்டஅளவில் தன் னாடுவிருக்குங்கயிடவன்முகத்தைப் பார்த்துச்சொல்வான் ஒருகாட்டிற் சஞ்சரிக்கிறபிறியுடையகளுந் சஞ்சகளுந்மம்முடையபெரியசேனைகளைக்கொன்றதுகளென்றாட்சென் பரிமாவிலிணுமுதலானவர்கள் சொன்னபடிக்கட்டாரீகளென்றுதுதுகமரகியநகைகொண்டி எழுந்திருந்தாயிரமயானைகளைக்கட்டியதேரிலேறிக்கொண்டார், அறுசீரடியாசிரிய விருத்திம்.

பதினொருகோடியானைப்பலத்தராய்க்காந்தனீலன் முதுகரன்ருருதியண்ட னீசகன்சண்டன்முண்டன் மதுகயிடவன்ரீக்கண்ணன் புதைக்கண்ணன்மாவியென்றுந் துதிக்கொளாரிரண்டுபேரும் தேர்களைத்துண்டிச்சென்றார் (இள்) மகிடாசுரன்தேரிலேறினவுடனேபதினொரு கோடியானைப் பலத்தை யுடையவராகிய காந்தன் - நீலன் - முதுகரன் - ருருதி - அண்டன் - ரீசகன் - சண்டன் - முண்டன் - மதுகயிடவன் - திககண்ணன் - புதைக்கண்ணன் - மாவியென்று துதிக்கப்பட்ட பன்னிருவரும் சங்கரத்தங்கள்இரதிங்களைநடத்திக்கொண்டுபோனார்கள். எ-று (யு ௩)

கரிமுகத்தவர் திவாத கவசர்கள்காலகேயர்
 உபரிமுகத்தவுணர்மேகிப் பணை முகத்தவர்கன்பறி
 எரிமுகத்தவுணர்சீறி பெழும்புவிமுகத்துக்கள்வ
 ரரிமுகத்தவுணர்வெள்ள மாயிரஞ்சென்றவன்மேற.
 (இ-ள்) யானைமுகத்தையுடையவர்கள்-திவாதகவசர்க்கு-காலகேயர்
 கள்-குதிரைமுகத்தையுடையவர்கள்-எருமை முகத்தையுடையவர்
 கள்-மெருப்பெறித்துக்கொண்டிருக்கிற முகத்தையுடையவர்கள் பு
 விமுகத்தையுடையவர்கள்-சிங்கமுகத்தையுடையவர்களாகிய அக்
 ரர்கூடிய ஆயிரம்வெள்ளம் நடந்ததுகள்-எ-று. (ய-ர)

பாய்பரியதனிற்பாதி பரிகளிந்கரிகள்பாதி
 காய்கரியதனிற்பாதி கடும்பரிக்கொயிந்தீர்செல்ல
 பேய்களுங்கொடிகளாடப் பிணங்கிவெண்கொடிகளாட
 வேய்களப்பறைகளார்ப்பக் ஐறுகினன்விந்தைகானில்.

(இ-ள்) இப்படி ஆயிரம்வெள்ளங்காலால்கள் புறப்பட்டவுடனே
 ஐந்துறுவெள்ளவகுதியாயும் இருநூற்றைப்பதுவெள்ளம்யானை
 யும்நூற்றிருபத்தையதுவெள்ளமேதரும் நடக்கப்பேய்களும்காக்
 கைக்கூட்டமும் விருந்தகப்படுமென்று களித்துக்கூத்தாடவெள்
 ளாக் கொடிகளாடப்பள்ளாங்குழல்பேரிகைமுதலானதுகாமுழ
 ல்கமகிடாகசரன்அம்மனிருக்கிறகாட்டில்வந்துசேர்த்தான். (ய-எ)

அடலவன்வாக்கண்டஞ்சி யடைந்துமைகாபடமென்று
 படருறுமுனிவர்கூற வுமையவள்பயங்கடர்கீது
 விடலுடனருகுநின்ற விந்தையைவிரும்பிச்சொக்கி [சு-னி.
 கடகங்கொண்டெறிவாபென்றாள் விடைகொடுபெயர்ந்தாளாக

(இ-ள்) வல்லரைபொருந்திய மருடாகசரன்வருகிறதைப்பார்த்து
 பயப்பட்டி ஓடிவந்துபார்வதிக்க அபடமென்று முனிவர்கள் மு
 றையிட்டுச்சொல்ல அம்மனவள் அவர்களுடையபங்களைத்தீர்
 த்துத்தன்சமீபத்தில் நின்ற பெருமைபொருந்திய துர்க்கையைப்
 பார்த்து உன்னுடைய கத்தியினால் அந்த அசுரனைக்கொன்று வி
 டென்றுசொல்ல உத்தரவுபெற்றுப் புறப்பட்டாள் துர்க்கை. (ய-அ)

ஆளிமேற்கன்னிசெல்ல வருணநாயகிமுன்செல்லக்
 காளிதுந்துமிபிச்செல்லச் சுந்தரிணங்கன்செல்ல
 ஞானிமேல்வ⁽¹⁾கர்செல்ல நான்முசிமுதலாமாதர்

ஞானிமேற்செல்லத்திங்கள் விடையின்மேற்சுறுச்சென்றார்.

(இ-ள்) துர்க்கையானவள் ஆளிவாகனத்திலேறிக்கொண்டிருப்பாக
 அருணநாயகியென்பவள் முன்னேபோகவும் காளிதுந்துமிஎன
 கிறருவரும்பின்னேபோகவும் பார்வதியினதுகணங்களுள் சுவா
 னவாகனத்தில் வயிரவரீப்பாகவும் அபிரா சிமுதலாகியயாத்திரமு

வரும்திங்கள் தங்கள் வாகனங்களிலேறிக்கொண்டு துசிப்படைபா
கத்துகளெழுப்பப்போனார்கள்—எ-று. (மக)

சென்றுதொமரத்திநீருன்றிற் சிலைகளிப்படையிற்கையிற்
கன்றிடமகிடன்சேனைப் பாதிபைக்கணத்திற்சாய்த்தார்
வன்றிறன்மகிடன்சேனைத் தலைவரும்மகிடன்றானுங்
குன்றெனவெதிர்த்துகண்ணி படையெலாந்தரத்திக்கொன்றார்

(இள்) இப்படி துர்க்கைசேனைகள் போனவுடனே உலக்கையினாலும்,
மலைகளாலும், வில்முதலாகிய, ஆயுதங்களாலும், கைகளினாலும்
கொபத்துடனே போர்செய்கிற மகிடாசூரனுடைய பாதிசேனை
யை ஒரு தொடிப்பொழுதிடில் கொன்றுவிட்டார்கள் - மகிடாசூர
னும் அவனுடையசேனைத்தலைவர்களும் மலைபோல்எதிர்த்து துர்
கையின்சேனைகளையெல்லாந்தரத்திக்கொன்றுவென்றார்கள். (.)

துந்தமிமுதலாநால்வருடைந்தனர்சூரியான
கந்தரிவராகியாறு முகத்தவடிவிரிக்கையா
ளித்திமாமனுபாள்ளென்று மெழுவருமறைந்தார்சூளி
யுத்தினருடைந்தார்கண்ணி மனத்தளர்த்துமையெயன்றார்.

(இ-ய) அசுரனதுபடைகளெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்தஅளவில் து
ந்தமி-காளி-மதங்கி-சண்டி என்கிறநான்குசத்திகளும்மேதாந்ருந்
கள்-சூவி-நிலகண்டி-வராகி-சண்முகி-திருக்கையாள் இத்திமாம
றையாளென்கிறஏழுமாத்ரும யுத்தஞ்செய்யமாட்டாமற் காட்டி
லொளித்தார்கா-சுவானவாகனத்தையுடையவயிரவர்களும்மேதாந்
ருக்கள் - துர்க்கையானவன் டனத்தளர்த்து உமாத்தெவ்வயென்று
துபானித்துநின்றார்-எ-று. (உக)

உறுதுணையுமையெயன்றும் பொழுதில்யோகினிகள்வாணி
லுபபத்துநாலுகோடி யனாத்தெழுந்தழவின்மாரி
வறுபொயுருவச்சேனை யிடிமழைமாரிகையாலே
துறுபயமகிடன்சேனைத் தலைவருங்கொதித்துச்சென்றார்.

(துள்) துர்க்கையானவள அம்மனை துணையென்றபோது அறு
பத்துநான்குகோடி யோகினிகள் ஆகாசத்திலார்ப்பரித்தெழுந்து
நெறுப்பு மழையையும், இடிமழையையும், சொரிந்தபடியினாலே
மகிடாசூரனுடைய சேனைகளெரிந்துபோனதுகள் அப்பொழுது
சேனைத்தலைவர்களெங்குமித்துச்செண்டைசெய்தார்கள்-எ-று. (உஉ)

கவிவிருத்தம்.

அருகிகன்றனைச் சென்றனளவாரணி
மருவுகாந்தனை மாயத்தனளவாரணி
கரணவென்றனள வெலுடைக்காரணி
நாகஞ்ஞயி குண்டலனாரணி.

(இ-ள்) அப்படி மகிடாசுரனுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்
த்தட்டினே. அப்படியென்பவள் அருசிகனென்பவனைக் கொண்
றாள், வாரணியென்பவள் காந்தனென்பவனைக்கொன்றாள், சண்
முகியென்பவர் கரனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள், தாரணிநர
கனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள்—எ-று. (உரு)

சூலபாணி தொலைத்தனன்மிண்டனைக்
சோலமாமுடி சண்டனைக்கொன்றன
ளாலலுணி மதுவையழித்தன
ணிலனாருயி நிந்தினாநீக்கினாள்.

(இ-ள்) சூலக்கையாளென்பவள் மிண்டனென்பவனையும், வா
ராசுலாடனென்பவனையும், நீலகண்டிமதுவென்னுமசுரனையும்,
இந்தலா நீலனென்பவனையுங்கொன்றாள்—எ-று. (உச)

துந்துமிக்கொடி சோணிதலுணனைக்
கந்துமிக்கும் படிக்கதைகாட்டினாள்
நந்துமிக்க நிகர்த்தருணசலை
வந்துமிக்கெரிக் கண்ணனைவாட்டினாள்.

(இ) துந்துமிக்கொடியையுடையவள் சோணிதலுணனென்பவனை
த்தலையறும்படி தண்டாயுதத்தாலடித்தாள், சக்கரத்தைகையிலே
தரித்தஅருணாசலையென்கிறவள் அக்கினிக்கண்ணனைக்கொன்றாள்

கயிடவழிபுகைக் கண்ணனிருவருஞ்
சுயமிருமாளுநச் சிந்தினாள்சந்தரி
பெயிமிக்க நிணமிடுவேவினண்
பயிடவழிமுதல் கண்டெதிர்வந்தனள்.

(இ-ள்) சந்தரிபென்கிறசத்தி கயிடவனையும், புகைக்கண்ணனை
யுங்கொன்றாள். பெய்யப்பொழிதிற நிணங்கள் பொருந்திய
வேலாயுதத்தையேந்திய துர்க்கையானவள் மகிடாசுரனைக்கண்டு
எதிர்த்துவந்தாள்—எ-று. (உச)

வெங்கடா முகன் மேவலுமாதர்ச
டங்களாயுதங் கொண்டுதடுத்தனர்
சிங்கவூர்தி யவனெதிர்தென்றுகைச்
சங்கைபூதினன் மேருசலிக்கவே.

(இ-ள்) வெப்பம்பொருந்திய எருமைக்கடா முகத்தையுடைய
அசுரன் யுத்தத்துக்குநேரிட்ட அளவில் சத்தமாதர்களும் தங்க
ளாயுதங்களினாலே அவன்விட்ட ஆயுதங்களைவிலக்கினார்கள் - அ
வ்வளையில் சிங்கவாகனத்திலேறிவந்து துர்க்கையானவளவனுக்
கெதிரோடையத் தன்சையிலிருக்கிற சங்கத்தைமகாமேருஅசை
யுட்படி வாயில்வைத்து ஊதினாள்—எ-று. (உச)

இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம். நாயக.

செருவிலங்கவள் சங்கொலிசெய்திட்
ஒருவரின் நி யவுணருநங்கினார்
பெருவரங்களிற் பெற்றசரங்களை
இருவருஞ்சொரிந் தார்மழையென்னவே.

(இ-ள்) வல்லமைபொருந்திய சிங்கவாகனத்தையுடைய தூர்க்கைசங்கத்தொனியெய்ய அசுரர்களொருவராவது இல்லாமல் மயக்கத்தையடைந்தார்கள்- அருமையாகியவரத்தினாலேபெற்றுக்கொண்ட பாணங்களை இரண்டிபேரும் மழைபோலச் சொரிந்தார்கள்.

எந்தவெந்தக்கணையிவளேவினும்
அந்தவந்தக் கணையாலறுத்தனன்
விற்தையீண்டிரு வெம்பிறைவாய்க்கணை
வன்

(இ-ள்) எந்தெந்தப்பாணங்களைத் தூர்க்கையானவர் விட்டாலும் அதுகளை அந்தந்தபாணங்களினாலே மகிடாசுரன் அறுத்துத்தள்ளினான் அதன்பிறகுஇரண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்களை அவனுடையசிரசில் அழுந்தும்படியாகவிட்டான்-எ-று. (உக)

வெம்புசெம்புனல் வெள்ளமுறுக்கிய
செம்புபோலச் சிதறவிடுங்கணை
யம்புபோல விருக்கினுமாங்கவன்
கொம்புபோல விளங்கினகோடியே.

(இ-ள்) இரத்தவெள்ளமானது உருகின செம்புபோல் சிதறி விழவிட்ட அர்த்தசந்திரபாணங்கள் அம்பாகவிருந்தாலும் அசுரன் தலையிலே முகைத்திருந்த கொம்பிரண்டுபோல் தலையிலே வைத்து அழுந்திவகைத்து தோன்றினதுகள். எ-று. (ருய)

வெற்றிகொண்டவள் வில்லைமுறித்தா
னுற்றவம்பிற் சிலைநுதன்மோதினாள்
கொற்றவன்பின் குலங்கள்விடுத்தவ
னெற்றியிந்கண் ணமுவினிமிர்த்ததே.

(இ-ள்) செயங்கொண்டவளாகிய தூர்க்கை கையிலிருந்தவில்லையிரண்டாகமுறித்தான் அந்தவில்லினாலே அசுரனுடையநெற்றியிலே அடித்தான் அநேகம்பலம்பொருந்திய அம்புகளைவிட்டவனாகிய அந்த மகிடாசுரன்நெற்றியிலே சுவாமியினுடைய கண்ணக்கினிபோல் சுறுக்கென்றுதாக்கியது-எ-று. (ருக)

சாபவெஞ்சிகை போகத்தரிப்பளோ
கோபயிஞ்சிக் கொதித்தெழுந் தற்றிந்
நீபமென்னத் திகரியொன்றேவியே
பாபகாரி தலைவிழப்பண்ணினாள்.

[மரு]

(இ-ள்) தூர்க்கையானவள் வில்லொடிந்ததும் பொறுக்காடல் அதிக கோபங்கொண்டுகொதித்தெழும்பாநின்றயமன்போல்பிரகாசிக்கின்ற ஒரு சக்கராயுதத்தைவிட்டுப் பாவியாகிய மகிடாசுரனுடைய தலையறும்படிசெய்தாள்—எ-று, (௩௨)

கன்னியாழி பெறியக்கடாமுகன்
சின்னபின்னங்க ளாயுஞ்சிதைந்திலன்
முன்னைமாதவத் துண்பையின்மும்மதம்
துன்னுமால்கரி யாயெதிர்தோன்றினான்.

(இ-ள்) தூர்க்கையானவள் சக்கராயுதத்தைவிட்டெறிய மகிடாசுரன்மேற்குஞ் சின்னபின்னமாகியுஞ் சாகாதவனுடைய பூருவகாலத்திலேசெய்ததபோலத்தினாலேமும்மதங்களைப்பொழியாநின்ற பெரியயானையுருவங்கொண்டிவதுமாகவந்தெதிர்த்தான்—எ-று(௩௩)

ஆளியேறுசென் றங்கவனுச்சியின்
முகாவாரி துகர்ந்ததுமொய்ம்பினான்
மீளவுங்கதை கொண்டெதிர்த்தினான்
கூளிராயகி கூர்மைவேலேவினான்.

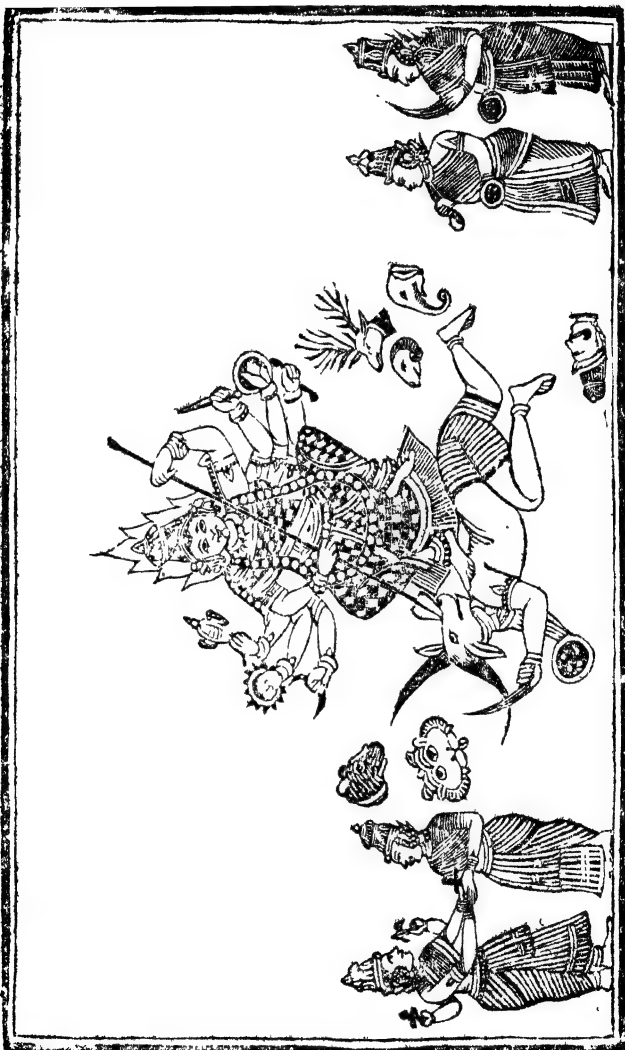
(இ-ள்) அப்படியானையுருவங்கொண்டெதிர்த்த அளவில் தூர்க்கையேறுகின்ற ஆளியானதுபோய் அந்த யானையுச்சியினிருக்கின்றமுகாவையக்கையினாலே அமைந்து தோண்டியெடுத்தத்தின்மது அத்தனையுஞ்சாகாமற் கையினாலேதிரும்பியுந் தண்டாயுதங்கொண்டெறிந்தான் பேய்களுக்ககிகாரியாயிருக்கின்ற தூர்க்கை கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தைவிட்டான்—எ-று. (௩௪)

விடந்ததும்பிய வேல்படவெஞ்சமர்க், கிடந்ததும்பி
முகனுமிறந்தன, னடந்ததும்பிக ளாயிரமாயிரங்,
குடைந்ததுமபி மாமெனக்குன்றியே.

(இ-ள்) விஷத்தைக்கக்கிக்கொண்டிருக்கிறவேலாயுதம்பாய்ந்தவுடனே யுத்தத்தில்தின்ற யானைமுகன்அதைச்சுக்கிக்கமாட்டாமல் இறந்துவிட்டான் அநேகமாயிரம்வண்டுகள்குடையவுள்ளேயொன்றுமில்லாமற் றுகாயோடுகூடிய அத்திரமரம்போல்—எ-று, (௩௫)

வீழ்ந்தபின்பரி வேடமதாயெதிர்ப்
போந்துவெங்கதை கொண்டிபுடைத்தனன்
சேர்ந்தவல் கதை யும்மவன்சென்னியு
நாந்தகங்கொண் டறுத்தனனாரணி.

(இ-ள்.) அப்படிவிழுந்து இறந்துபோனவுடனே குகினைமுக அசுரனுடையதினாவந்து தண்டாயுதத்தினாலே அடித்தான் அடித்த தண்டாயுதத்தையும் அந்தஅசுரனுடைய தலையையும் சுத்தியினாலே அறுத்துத்தள்ளினான் தூர்க்கையுட்க—எ-று. (௩௬)

அங்கதன்பி னழலுறுவாயினன்
கங்கையாயினன் காரிருளாயினன்
பங்கயாசன னுமினன்பங்கய
மங்கைநாயக னுமினன்மாயையால்.

(இ-ள்) அதன்பின்பு அசுரன்மெருப்புருபங்கொண்டிவந்தான்
அதன்பின்பு சலப்பிரளயருபங்கொண்டும் அந்தகாரமாகியும்,
தாமரைப் புஷ்பத்திலிருக்கின்ற பிரம்மாவாயும், இலட்சுமிபுருஷி
ராகிய விஷ்ணுவாகியும் எதிர்த்தான் மாயையினாலே எ-று. (௩௭)
ஈதுகண்டவ ளென்செய்வன்மாயையால்
வாதுசெய்தன னென்றுதளர்ந்துமை
பாதமெஞ்சினிற் பற்றினள்பற்றிய
போதுலார்மொழி விண்ணிற்புகன்றதே.

(இ-ள்) அப்படி அசுரன் பலபலருபங்கொண்டவுடனே பார்
த்துமாயையினாலே துன்பப்படுத்திகுறன் என்னஉபாயஞ்செ
ய்தாலும் சாகிதத்தில்லை இதற்கென்னசெய்வேனென்று தூர்க்கை
யானவள் பார்வதிதேவியினுடைய இரண்பிராதத்தையும் மனதி
லே தியானித்தாள் அப்படி தியானித்தவுடனே ஆகாயத்தில்தின்
றும் அசுரரி ஒரு வாக்கியஞ்சொல்லியது-எ-று. (௩௮)

மாயவேடங்களன்றிமகிடமே, யாயபோதிலவன்மலை
தள்ளியே, தூபதாளின்மிதிக்கத்தொலைந்திந், தீய
மாயையெனச்சொலத்தேறினாள்.

(இ) அநேகவிதமானமாயவேஷங்களல்லாமல்கபாவமானஎருமை
முகருபங்கொண்டபோது அவன்தலையைமறுத்துக்கீழ்தள்ளி உ
னதுபரிசுத்தமாகிய காலினாலேமிதித்தால் தீமைபொருந்தியமா
யைதொலைந்துபோமென்றுசொல்லத் தூர்க்கையம்மன்தேறினாள்

மட்டின்மாயை வடிவின்மலைந்துபின், னெட்டிலைத்
தலைச்சூலத்தி னீக்கினாள், துட்டன்மேதீயதாய்ப்படை
தொட்டனன், வெட்டிவிழ்த்தியடியின்மிதித்தனள்.

(இ) அளவில்லாத மாயருபங்கொண்டிவர மெயிமைபொருந்திய
கவருடையசூலத்தினற்குத்திக்கொன்றாள், பிடிபுஅத்துஷ்டின்ப
ழையஎருமைக்கடாமுகத்தையுடையவனாகியுதங்கடாப்பிரபோ
கஞ்செய்தஅளவில் அதுகடாவிலக்கி வாளாயுதத்தால் தலையைவெ
ட்டி த்தள்ளிக் காலினாலேமிதித்துக்கொன்றாள் தூர்க்கைதேவி. ()

ஒப்பிலாப்பத மூன்றிமிதித்திடல்
தப்பிமாயை தவிர்ப்பதுபாரமோ
வப்பதத்தைதினைக்கினுமாணவஞ்
செப்புகாமிய மாயையுந்திரீக்குமே.

(இ-ள்) தூர்க்கையம்மன் பாதத்தைநினைத்தாலும் அதைநினைத்தவருடைய ஆணவமாயைகாமியமென்கிறமும்மலங்கடையும் நீக்கிவிடும்அப்படிப்பட்டஒப்பில்லாப்பதம்பரிசுமாகும்படி ஊன்றி மிதித்தால்பொய்யாகியமாயைமாதிரந்தவிர்ப்பதுபெரிதோ (சக போதவானவர் பூமழைபெய்தனர், மேதிமாழுகன் மெய்க்கதியுற்றனன், தீதிலாவவன் செங்களந்தன்னி லேளர், சோதிவிங்க மிருந்ததுதோன்றவே.

(இ-ள்) தேவர்கள் மிகவும் புஷ்பவருஷம்பொழிந்தார்கள் மகிடைசரனும் அம்மன்கையினாலிறந்ததனாலே மெய்ப்மையான மோட்சத்தைச்சேர்ந்தான். யாதொரு குற்றமுமில்லாத அவனது சிவப்பாகிய கண்டத்திலே ஒருபடிகவிங்கமிருந்தது- ஏ-று. (சஉ)

கண்டமட்டிலக் காக்கொளக் கார்தவ, கண்டமட்டிற் புரந்தகடாமுகன், கண்டமட்டி விருந்த கடவுளைக், கண்டமட்டி லெடுத்தனள்கன்னியே.

(இ-ள்) நவகண்டமட்டிம் ஆண்ட மகிடைசரனுடைய சுழுத்த இலக்காகவைத்துத் தூர்க்காதேவி அறுக்கஅந்தக்கழுத்தி லிருந்த படிகவிங்கத்தைக்கண்டபோதே கையினாலெடுத்தாள். ஏ-று. (சக)

கொண்டிசென்றுமை கோகநகப்பதங், கண்டிபோற் றிக்கடவுளையீந்தனள், வண்டிவர்குழல் வாங்கினள் செங்கையி, லண்டர்நாயகன் வின்முலனுகையால்.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட படிகவிங்கத்தைஎடுத்ததுக்கொண்டிபோய் உமாதேவியினது பாதங்களைத்தொழுது நடந்தகாரியமெல்லாம் சொல்லிச் சுவாமியைக்கொடுத்தாள் - வண்டிகள்சூழ்ந்திருக்கின்ற கூந்தலையுடையபார்வதியம்மன் கையினாலேவாங்கினாள் தேவிக் கெல்லாம்நாதராகவிருக்கின்றசுவாமியும்அம்மன் கைமேல்வைத்திருக்கிறஆசையினாலே கையைவிடாமற்கெட்டியாகவிருந்தாள்.

தாயுமங்கது கண்டு மகிழ்ந்திறை, எயவென்கரம் பற் றியதேதென, வாயையங்கை புதைத்து மகபதிச், கா யிரங்கண் ணளித்தவன்கூறுவான்.

(இ-ள்) பார்வதியானவர் அந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்துமகிழ்ச்சியடைந்துசுவாமியானவர் என்கையைவிடாமலிருந்தது எதனாலேயென்றுகேட்கத் தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்கொடுத்த கௌதமரானவர் வாயைக்கையினாலே பொத்திக்கொண்டு அம்மனுக்குச்சொல்லத் தொடங்கினான்- ஏ-று. (சஇ)

[வேறு.] முன்னமகத்தியன்முதலா முனிவர்களைப் பதின்மர் வரமுனிபாற்செல்ல, வன்னவன்நன்றவமதிப்பா லவமதிப்பாயிருந்தடவுமவனைநோக்கிப், பொன்னையதவமுனிவர் வெகு

ண்டுனாப்பாபொலையிகழ்ந்தபுன்மைபாலே, உண்ணியசருவேறு
யினிப்பிறக்கக் கடவாயென் றுணையச்சொன்னார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திலே அகஸ்தியர்முதலானஐம்பதுரிஷிகள்
கூடி வரமுனியென்பவருடைய ஆசிரமத்திற்குப் போனார்கள்-
அந்த வரமுனியானவர் தம்முடைய தபோபலத்தினாலே மரியா
தையாக உபசாரஞ்செய்யாமலிருந்தார்-அப்போது அவரைப்பார்
த்துப்பொன்போலும் அரியதவத்தையுடைய எல்லாமுனிவர்களும்
பீகாபித்து எங்களுக்கு அவமரியாதை செய்தபடியினால் யாவ
ராலும் குறைவுசொல்லப்பட்டகரிய எருமைக்கடாவாகப்பிறப்பா
யென்று அவர்கள் வருந்தச்சிபித்தார்கள் கா-எ-று. (சசு)

அருந்தவரைப்பதின்மருமன் றுரைத்தமொழிக்கொடுமையை
க்கண்டச்சமாதி, யிருந்தவனுமெழுந்து பணிந் தெனதுபிழை
பொறுத்தாள்வீனொன்றானந்தப், பெருந்தவரல் புடனுரைப்பார்
மகிட்டுமுத்தயுணனெனப்பிறந்துபின்னர், திருந்தவரனிடம்பே
ண்டித் தவம்புரியுமுமைகணத்திற் றிர்ப்பாளென்றார்.

(இ-ள்) அரிட தவத்தினையுடையஐம்பதுமுனிவர்களு மன்றுசொ
ல்லையசாபத்தின்குரரத்தைக்கேட்டுபயப்பட்டுபெருடைபொருத்
திப தவஞ்செய்தவரமுனியும்எழுந்துவந்தனஞ்செய்துமுனிவர்க
ளெ தெரியாமல்நான்செய்தபிழையை பொறுத்துக்கொள்ளுங்க
ளென்றார்-அதற்குமுதிவர்கள் நீர்எருமைமுகம்பொருந்திப அசுர
னாகிஅரசாண்டங்காலத்தில் சுவாமியினது இடப்பாகத்தைப்பெறு
ம்படிதலஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறஅர்மரு நவன் உம்முடைய
சாபத்தைமொழிப்பொழுதில் திர்ப்பா லென்றுசொ ள்ளார்கள். சசு

ஆகவாசொற்படி யிலவ னசுமர்வடநுக்குலத்திலுதித் தா
சனாகி யொங்கியபேர்மகிடனெனக் கொர் கங்காண்மைபுரிசுதது
மொருநாளிலேவட்டைத், தீங்குசெய்வனத்திலடைந் தழற்பசியா
வினைத்தோடித்திரிந்தானுங்கே, தீங்கரியவருச்சனை செய் மன்ன
தனென்றொருமுனிவன் னப்பட்டானே.

(இ-ள்) அந்தமுனிவர்கள் சொன்னபிரகாரம் வரமுனிஅசுர
குலத்திம்பிறந்துஇராஜாவாகிமகிடாகுரனென்திற பெயரையடை
ந்து கொடுங்கோலரசு செப்துகொண்டி வருகையில் ஒருநாள்
வேட்டையாடும்படியாக வனத்தில்வந்து மிகுந்தபசியினாலே
இனாயொன்றும் அகப்பட்டாமல் ஓடித்திரிந்துகொண்டிருந்தான்
அவ்விடத்தில் நீங்குதற்கரிய தவசெய்கின்ற மன்னதரிஷி என்
கிறவன் எதிர்ப்பட்டான்-எ-று. (சசு)

மன்னதனுமவையிவன்கரத்திலிங்கத்துடன்விழுங்கிமகிழ்
ந்துபோனான், பின்னதனாலவன்மிடற்றிற் சிவனுருவமிருந்ததந்

தப் பெருமையாலே, யுன்னதமாயினன் சிவனு முருத்தரித்த வு
டலுமிறைபுருவமன்றோ, வன்னதனால் வினையடர்ந்த ததுதவிரு
நவதீர்த்த மாடிலென்றான்.

(இ-ள்) எதிர்ப்பட்ட அந்தமன்னதனென்கிற ரிஷியைக்கையி
விருக்கும் இலிங்கத்தோடே இந்தமகிடாசான்எழுத்து விழுங்கி
விட்டுப்போனான் பின்பு அவன்கண்டத்தீர் சிக்குக்கொண்டிடடி
கலிங்கமிருந்தபடியினாலே மிகுந்தபெருமையடைந்தான் அந்த
இலிங்கமிருந்த கண்டத்தையுடையவனும் சிவசொருபமன்றோ
அவனைக்கொன்றபடியினாலே பாவம்சம்பவித்தது நீ நவதீர்த்த
ங்களாடினால் அந்தப்பாவம்போகுமென்றாகொதமர்-எ-று. ()

அன்புமுதியுரைத்தளவி லொருமொழியந்தரத்திலெழுந்தரிய
தீர்த்த, மொன்பதுமவ்விடத்தில்வரு மவைவருமாறியற்றுமென
வுமையும்விந்தை. தன்பதுமமுகநோக்கி யுனதுகைவாளெறிந்து
சங்கை தருவாயென்றான், வன்பணிலமெடுத்தாளுந்தொழுது
கைவாணிலத்தெறிந்து வாங்கும்போதில்.

(இ-ள்) மிகவும்பத்தியையுடைய கொதமர் இந்தப்பிரகாரஞ்
சொன்ன அளவில் பாவந்தீர ஆடுதற்கு ஒன்பதுதீர்த்தமும் இல்
விடத்தில் வரும்படிச்செய்யென்று ஆகாயத்திலிருந்து ஒருவார்
த்தைபிறந்தது அதைக்கேட்டுப்பார்வதியும் தூர்க்கையின துமலர்
போன்ற முகத்தைப்பார்த்து உன்னுடைய கையிலிருக்கிறவாளி
னாலே பூமியைப்பிளந்துகங்கைவரும்படி செய்யென்றுசொல்ல
ஜயசங்கைக் கையிற்றரித்த தூர்க்கையுமவணங்கி வாளாயுத்தால்
பூமியிலேவீசி பெடுத்தபோது-எ-று. (இஉ)

நவநதியும்பிறவுளநன் னதிகளுமச்சோகந்தீர் நல்லதான, ச
வைவதிக்முதவுபலதடங்களுமங்கெழுந்த வந்தச்சுனையினோடே, ப
வமகலவொருமாத முழுகியிருந்தாள் கரத்தைப்பற்றிநீக்காச், சிவ
வடிவுமகன்றதுதன்னுளமகிழ்ந்துகையில்வந்தோடே வர்போற்ற

(இ-ள்) ஒன்பது தீர்த்தங்களும் மற்றுமுள்ள நதிகளும் விடா
யாறுப்படி உதவிசெய்யும் நல்ல ருசியைக்கொடுக்கின்ற அநேகம்
தடாகங்களும்குண்டானதுகள் அந்தநதிகளில் ஒருமாதவரைக்கும்
அம்மன் குற்றம்நீங்கும்படி ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டிருந்தாள்
கையைப்பற்றிக்கொண்டு விடாமலிருந்த விக்கமுந்நீங்கியது, அப்
போதுதேவர்கள்போற்றும்படி மனதுசந்தோஷித்து அம்மன்
கையில்வந்துசொந்தாள்—எ-று. (இக)

அருவுருவாமொருசிவனை யதன்களாமேற் புறத்திருத்தி
யருச்சித்தானம், இருவினையுந்தவிர்ப்பானுக் கென்பாவந்தீர்த்
தானென்றியற்பேரிட்டாள், திருமருவும்பெருஞ்சுனைக்கு மினிய

சட்சதிர்த்தமெனத் திருப்பேரிட்டாள், துருமணியை யருணகிரிப் பெருமானைத்தொழக்கனக்கோயில்சார்ந்தாள்.

(இ-ள்) அருவமாகியும் உருவமாகியும் விளங்குகின்ற ஒப்பநீர்சிவனை அந்தந்திக்களையிலே எழுந்தருளச்செய்து அர்ச்சனை செய்தாள் நம்முடைய நல்வினைதிவ்வினைஇரண்டையும் நீக்குகின்ற சுவாமிக்கு என்பாவந்தீர்த்தாரொன்று பேரைத்தரித்து அழகுபொருந்திய அந்தச்சனைக்குக் கடகதிர்த்தமென்று பெயரிட்டாள் திறப்பொருந்தியமணியொத்தவனா அருணசலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற பரமசிவனை வணங்கும்படியாகப் பொன்மயமாகிய கோவிலுக்குப்போனாள்-எ-று. (குஉ)

முருகுமலராயன் நடத்திப் படிந்துவெண்ணீர்மணிந்துசெங்கை முடியிற்கூப்பி, யருருவருங்கோதமன்சொற்படி தொழுதுட்புகுந்துகண்ணாமுதைக்கண்ணம், பருகிநிலமுறவிழுந்துபணிநீ தெழுந்துபரவச்சமாய்ப்பாடியாடி, யுருகியுலந்தழுதுயிர்த்துவலம்புரிந்துதனதுகுறையுரைத்துப்போற்றி.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய தாமரைமலரினிருக்கிற பிரமாவின்னுடைய திர்த்தத்தில்முழுவிழுந்திரித்துச் சிவந்தகைகளைச்சிறவில்வைத்துக்கும்பிட்டுத் தன்னருடேகவருகிறகௌதமர்சொன்ன பிரகாரம் உள்ளேபோய்க்குளிச்சிப்பொருந்திய அயிர்த்தம்போன்ற சுவாமியைக் கண்ணுலேதரிசித்துப் பூமியிலேதேகம்பொருந்த நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திருந்து பரவச்சமாய்ப்பாடியாடி உருக்கடடைந்துகளித்து ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப் பெருமூச்செறிந்துவலமாகவந்துதன்னுடையகுறையைச்சொல்லிவணங்கினாள்.

கார்த்திகைத்திங்களிற்றிருநாளாகமத்தின்படி நடத்திக்கண்நீர்கண்ணைத், தோத்தரம்பண்ணுதலுமொரு சுடர்பலைமேலெழுந்தந்தச்சுடரினுடே, ஏத்தரியபலகோடியிரவியெனவொரு சோதி பெழுந்துமின்னே, வாய்த்தமலைவலமாக நடத்தியெனவுரைத்துடனேமறைத்ததன்றே.

(இ-ள்) கார்த்திகைமாதத்திலே ஆகம்பிரகாரம் திருநாள்செய்து நெருப்புக்கண்களையுடைய சிவனைப்பணிந்தவளவிலம்லைமேலேஒருபிரகாசமுண்டாகி அதிலேசொல்லுதற்கரிய பலகோடிகூரியட்பிரகாசமாய் சுவாமியெழுந்து பெண்ணே இந்தபலையைவலமாக நடந்துவாவென்றசொல்லிமறைத்துவிட்டாள்-எ-று. (3)

நாரிதனைச்சிலையாக்கு முறிவனுமப்படிவலமா நடத்தியெண்ணுன், வாரியெனமறைபுகழ்க் காரிகையுநடத்தனடன்மலர்க்கைகூப்பி, பேரிகையுங்காளமுஞ்சல்லரியுமல்லரியுப் பெரியவானித் தூரியமுந்துந்துமியு மத்தளமுங்குடமுழுவந்துவைத்தவன்றே.

(இ-ள்) அகவிகையா கியபெண்ணைக் கல்லாக்கியுள்ளதமரிஷி யும் அம்மா அப்படியே வலமாகப்போவென்று சொல்லச் சமுத்தி ரம்போல் வேதகோஷ்டமுழங்கவும் ஆகாயத்தில் பேரிகை-காக ளம்-சல்லரி-மல்லரி-முரசு-துந்துமி-மத்தளம் - குடமுழாமுதலா ன் னாத்தியங்கள் முழங்கவும் பார்வதி இரண்டிகையுக்கப்பிக்கொ ண்டுநடந்தாள்—எ-று. (௫௫)

அரம்பையுருப்பசிமுதலா மகபதிநாட்டரிவைபர்க ளாடல் காட்டச், குறும்பையெனநெருங்குமுலை வளையரமங்கையர்மல ரின்குப்பைகொட்டச், கரும்புகனிந்தனையமொழிப் புனலரமங் கையரிசட்டுங் கவரியாட்ட, விரும்புருகநகையுரிய மரவமினார் மணிவிளக்கமெடுத்துநீட்ட.

(இ-ள்) திரிதப்பிரகாரம் பார்வதி வலம்புறம்போது அரம்பை ஊர்வசிமுதலாகிய தெய்வலோகத்துப்பெண்கள் நாட்டியமாடத் தென்னங்குறும்பையொத்த தனத்தையுடைய மலையரமகளிர் அம்மன் நடந்துவரும்போது பாதம் பூமியிலேபட்டு உறுத்தா மவிருக்கப்புஷ்பங்கொக் குப்பையாகக்கொட்டச் கருப்பஞ்சாறு போலும் வார்த்தையையுடையநீரரமங்கையர்சாமாடுமெடுத்துவிச இரும்புகூட வுருகும்படி நகைசெய்கிற நாகலோசத்துப்பெண் கள் இரத்தினதிபங் கையிலெடுத்துக்கொண்டுமீவர—எ-று (௫௬)

இதுமுதலிரண்டுபாடல் குளகம்.

முண்டகமன் டபமயிலும் பலோமிசையமுறுர்ச்வளமுள ரிமானுங் கண்டகமும்வழிப்பரவமொழித்துவரநிலமகடன்கைக ணீட்ட, அண்டர்குலமடந்தையரு முதிவர்குலவனிதையரு மருவி ப்பூந்தேன், வண்டலிடுஞ்சேரகற்றி மலரினறுந் துகள்சொரிந்து வழிகாக்க.

(இ-ள்) தாமரைப்புஷ்பமாகிய மண்டபத்திலிருக்கிற இலட்சுமி யும், இந்திரானியும், வெண்தாமரைப்பூவிலிருக்கிற சரஸ்வதியும், போகிற வழியிலிருக்கிற முள்ளுகொடும் கல்லுகொடும் உள்ளிக் கொண்டுமீவரப் பூமிதேவி கைகளைநீட்டிச் சூக்கிரதையாகத்தாங்க தேவலதீர்களுந், முனிவர்களுடைய ஸ்திரீகளுந், புஷ்பத்திலிருக் கிற தேனருவியினாலே வழிச்சேற்றைநீக்கி புஷ்பத்துக்குள்ளே யிருக்கிறபராகப்பொடிகொக்கொட்டிநல்லவழியாகச்செய்ய. ()

கன்றினதுன்னிருசாணம் பொறுத்தருள்வாயென வக்கை கங்கைகூப்ப, மன்றனஸத்திசையனுகி யழநிகிரியையெதிர்முக மாவணங்கிப்போற்றி, தென்றிசையுந்ருகிபெருந் திசையினையுங் கடந்துகுடகிசைக்குச்சென்றாள், குன்றவிலாப்புகழானுமழவி டைமீதினிநீகாட்சிகொடுத்துப்போனான்.

(இ-ள்) கங்கையானவர் அம்மா பார்வதி உள் பாத்மீரண்டும் பூமியிலேபட்டுக் கன்றிப்போய்விட்டது பொறுக்கவேண்டுமென்று இரண்டுகைகையுங்கூடப் பழகிய அக்கினிதீசையிலேவந்து அக்கினியிலையை எதிர்புகமாகச் சொழுதுதெற்குத்திக்கும் திருதிமூலையுந்தாண்டி மேற்குத்திக்கிற்போனாள் குறைவில்லாத கீர்த்தியையுடையசுவாமியும் இளமைதங்கிய ரிஷிபவாகனத்தில் எழுந்தருளியவந்துதரிசனங்கொடுத்தது நடந்தார்—எ-று. (௩௮)

நாற்றிசையுட்போற்றிசையும் புகழணியண் னாமலையானடத்தாள்போற்றி, மேற்றிசையுங் காற்றிசையுங் கடந்துவடதிசையணுகிவிரும்பியேத்தி, ஏற்றிசையுமிறைதிசையுமகிழ்ந்துகுணதிசையடைந்தா ளிமயவெற்பிற், சேற்றிசையு மணவழலை வலம்புரிந்த செயல்போலச்செறித்ததன்றே.

(இ-ள்) நாலுதிக்கும்வணங்குகின்ற கீர்த்தியையுடைய ஒருசுலேசராக நடனபாதத்தையணங்கி மேற்குத்திக்கும் வாயுதிக்குந்தாண்டி வடதிசையில் மறுபடியுந்தொழுது எற்றிலேறுகின்ற ஸசானனுடையதிக்கைக்கடந்து கிழக்குத்திசைக்குவந்தாள் அப்படிவந்தது இமோர்பார்வதத்திற்சுவாமிகவியாணஞ்செய்தபோது ஓமாக்கினியைவலம் வந்ததுபோலிருந்தது—எ-று. (௩௯)

பானுகம்பன்கைச் சங்கொலிநெடியமர்ல்பணிலத்
தானுகம்பலை நாரதர்வினையினரவம்
வானதுந்துமி கம்பலைதிசையெலாமறைத்த
தேனிறைந்திடு மலர்மழையிமையவாசிசற.

(இ-ள்) பானுகம்பனென்பவன் தன்னுடைய ஆயிரங் கைகளிலுஞ்சங்கத்தைவைத்து ஊதுகிறஒவியும், விஷ்ணுவானவர் தமது சங்கத்தைவாயில்வைத்து ஊதுகிறசத்தமும், நாரதர்வினையை வாசிக்கிறசத்தமும், ஆகாயதுந்துமியினுடையசத்தமும், திக்குகளெல்லாஞ்செவியிபடச்செய்ததுகள் தேனிறைந்த புஷ்பவருஷங்களைத் தேவர்கள்சொரிய-எ-று. (௪௦)

இதுமுதன் மூன்றுபாடல்களுங் குளகம்.
கற்றைவார்சடை யிளர் பிறைநெடு திலாக்கமழப்
பற்ற ராமணி யிளவெயில்விரித்திடப்புவிவைப்
பெற்றமாதினுக் கொருபுறமளித்திடப்பிடித்த
வெற்றநூலெனப் புரிபூணான்மார்பகத்திலங்க.

(இ-ள்) கற்றையாகிய நீண்டசடையில் தரிக்கப்பட்ட இளமையாகிய பிறையினது நெடுமைபொருந்திய சந்திரிகைபிரகாசிக்கவும், ஆபரணமாகிய புற்றிவிருக்கின்ற சரீர்ப்பத்தின் தலையி

விருக்கிற மணிகாந்தியைவிரிக்கவும், உலகமாதாவாகிய பார்வதி
க்குப் பாதிசரீரத்தைக் கொடுக்கிறதற்காகப் பிடித்த ஏற்ற நூல்
போல் புரியாகிய பூணூலானது மார்பிப்பிரகாசிக்கவும்-எ-று.)

பிறப்பிலா வரன்மறை யெலாமளவிடாப்பெரியோ
னிறப்பிலாவினற விடையின்மேவினிதெழுந்தருள
வறத்தினாயகி யடிபணிந்திறைஞ்சினளனைத்துந்
துறக்குமண்ண லு மவனாடனியைபிவைசொல்லும்.

(இ-ள்) பிறப்பில்லாதமுர்த்தி அநேகவேதங்களாலும் அறி
படப்படாதவர் இறப்பில்லாதபரமசிவன் ரிஷிபவாகனத்திலெழுந்த
ருளத் திருமய்வளர்க்கின்ற பார்வதி அந்தச்சுவாமிபாதத்தைத்
தொழுதுவணங்கினாள் எல்லாவற்றையுந்நீக்கிய கடவுளானவர்
அவ்வம்மனோடுசொல்வார்—எ-று. (சுஉ)

பெண்ணுமாணுமா யுலகயிர்ப்பொருளெலாம்பிநித்தோ
மண்ணிதாகிய பீடமுமிலங்கமுமானோ
மெண்ணுநீயென நாமெனவிரண்டிமைரமு
முண்ணிலாவிய வயிரமுநிகர்த்துடனுறைவோம்.

(இ-ள்) வாராயுமையே நீயும்நானும் பெண்ணுமாணுமாகிலு
கத்தில் அனேகம்சீவராசிகளை வேறுவேறுண்டாக்கினோம் சமீ
பமாய்ஆவிடையாரும்லிங்கமுமானோம்,நீயென்றும்நாமென்றும்
வேறுபேத மில்லை, மரமும் அதற்குள்ளேயிருக்கிற வயிரமும்
போல் ஒன்றாய்ச்சேர்த்திருப்போம்-எ-று. (சுங)

அங்கம்யாவறம்பொருட்டுவிட்டிமயவெர்படைந்தா
யிங்குநாமுனக்கொருபுறமளிப்பதேயியநீகை
மங்ககையறமடிடப்புறத்துறையெனமகிழ்வுந்
றங்கையலைணத்தருளினனுருகியொன்றானார்.

(இ-ள்) தேகத்தைவிட்டு நம்பொருட்டாக இமயபர்வதத்தினே
வந்து ஜனித்தாய் அவ்விடத்தில் நாம்உனக்கு ஒருபாகங்கொடு
ப்பது சுபாவமே பெண்ணே நம்முடைய இடப்பாகத்திற்கேர்ந்
திருவென்று சந்தோஷத்தையடைந்து கையினாலே அணைத்துக்
கொண்டார் இரண்டுதேகமும் உருகி ஒரு தேகமானார்கள் அம்
மனும் சுவாமியும்—எ-று. (சுச)

அடுத்தசெஞ்சடைபொருபுறமொருபுறமளகந்
தொடுத்தகொண்றையோர்புறமொருபுறமலர்குவளை
வடித்தஞலமோர்புறமொருபுறமலர்க்குவளை
திடத்திலார்கழலொருபுறமொருபுறஞ்சிலம்பு.

(இ-ள்) அப்படியிருவரும் உருகிச்சுவாமியினுடைய பாதியும்
அம்மனுடையபாதியும், ஒரு தேகமானபோது உருகிக்கத்திற

சிவந்தசடையும், ஒருபக்கம் கூந்தலும், ஒருபக்கம்கொன்றைமாலையும், ஒருபக்கம்புஷ்பமாலையும், ஒருபக்கம்ஞலமும், ஒருபக்கம்நீலோற்பலடிப்பும், ஒருபக்கம்வீரகண்டாமணிபும், ஒருபக்கம்சிலம்பும், தோன்றியதுகள்-எ-று. (௯௮)

பச்சைவன்னமற்றொருபுறமொருபுறம்பவளங்கச்சலாமுலையொருபுற மொருபுறங்கவிண்மார்பச்சநீக்கியவாமுமொன் றபயமொன்றங்க இச்சையாமிவரு துதல்கண் டிறைஞ்சினுரிமையோர்.

(இள்) ஒருபுறம் பச்சைநிறமும், ஒருபுறம் பவளநிறமும், ஒருபுறம் இரவிக்கையணிந்தல்தனமும், ஒருபுறம் அழகுபொருந்தியமார்பு, ஒருபுறம் அபயமும், ஒருபுறம் வரமுமாகியஒசையாமி இருவரும் பொருந்துதலைப்பார்த்துத்தேவரு டவணங்கினூர்கள், (

இந்தமாக்கதைபடித்தவர்களுக்கேட்டோர் சந்திரசலமுதியினிற் றமிழ்க்கடல்கடப்பார் மைந்தோமுதற்கிளையுடனுலஇனில்வாழ்வார் பந்தபாசமற்றழிவிலாப் பாகதிபெறுவார்.

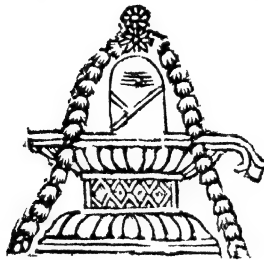
(இ-ள்) இக்கதையைப் படித்தவர்களும், காதுலேகேட்டவர்களும், சந்தனவிருட்சங்கள்சூழ்ந்த பொதியமலையிலிருக்கின்ற அகஸ்தியர்போல் தமிழ்க்கடல்கடப்பார்கள் - சந்தானபாக்கியத்தோடு சந்தரத்தாரோடும் உலகத்தில வாழ்வார்கள் தங்களைப் பந்தமாகச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறதிவினையைத்தள்ளி மோஷம்பெறுவார்கள். எ-று. (௯௯)

முனிவனெனெனப்பயந்தவனுரைத்ததும்முறையென்றையமாமுறிக்குரைத்தலுமவெனமுந்திறைஞ்சிக் கனகவச்சிராங்கதனுயர்கதிபெறுங்கதையை வினவினாண்முனி வினவலுமகிழ்ந்திவைவிளம்பும்.

(இ-ள்) நந்திகேசரர் மாக்கண்டேயரைப்பார்த்துஎன்னைப்பெற்ற பரமசிவன்சொன்ன சரித்திரத்தின்முறை யிதுவென்று அவருக்குச்சொல்ல அந்த மார்க்கண்டேயரிஷி எழுந்து தண்டம்செய்து பின்பு-சுவாமி, வச்சிராங்கதபாண்டியன் உயர்வாகியமோட்சம்அடைந்த கதையைச்சொல்லுங்கொண்டுக்கேட்ட நந்திகேசரர் சந்தோஷத்தையடைந்துசொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௧௦௦)

ஐந்தாவது இடப்பாகம்பெற்றசருக்க முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஆ ர வ து

வச்சிராங்கதபாண்டியஸ்சருக்கம்.

கவிவிருத்தம்.

தோயிகமழ்சந்தன வனத்திடைதிரிந்தே
நீடுதமிழின்சுவை யகாந்துமெடுநாளா
யாடுமயிலன்னவர்க ளன்னநடைபோலே
வாடைமிசைதென்றல்புகும் வையைவளநாடு,

(இ-ள்) புஷ்பவிதழ்மணக்கும் சந்தனவனத்தின் மத்தியிலே
சஞ்சரித்து நீட்சியாகிய தமிழினது மானுரியத்தை அகாந்து
மெடுநாளாக ஆடாநின்றமயில்போன்ற பெண்களுடைய நடை
போல வாடைக்காற்றிசம்பந்தமாய்த்தென்றற்காற்றுவராநின்ற
வையைபாறுபொருந்திய பாண்டியநாடு-எ-று. (க)

வெவ்விருகணுரிடையை மின்னெனமருண்டே
செவ்விபெறுகேதகை செறிந்தலருநாடு
நவ்வியனையாரளக நள்ளிருளதென்றே
மவ்வலருகேயலரும் வையைவளநாடு.

(இ-ள்) வெப்பத்தைச்செய்யும் கண்களையுடையபெண்களிடை
யைப்பார்த்து மின்னலென்றுமயங்கி அழகுபொருந்திய தாழை
கள் புஷ்பிக்கும்நாடு, மான்போன்றமாதர்கள் கூந்தலைப்பார்த்து
இருளென்றநினைத்து மூலலைச்செடிகள் களையிலே புஷ்பிக்கும்
வையைவளம்பொருந்திய நாடு-எ-று. (உ)

அந்தவளநாட்பெரு மானரசர்கோமா
னிந்தியன் முடிக்கிடையெறிந்தவளவீர

வச்சிராங்கதபாண்டியன்சங்கம். ௩௩௨௫

னிந்தையறுதென்கயிலை நெற்றிவிழிபோலே
முத்தியநிசைக்கரி முகத்தெழுதிவைத்தோன்.

(இ-ள்) அத்தன்மையாகிய பாண்டிவள நாட்டாருக்கு இராஜன் அர
சரீக்கரசனாவன் - தேவேந்திரன்முடி சிதறும்படியாக வளைபெ
ன்னும் ஆயுதத்தைப்பிரபோகித்தவன் - குற்றமற்றதென்கைலா
சத்துக்கு நெற்றிக்கண்டோல் அஃடிடக்கிலுமிருக்கிற யானைகள்
முகத்திலேதன் னுடைய மீனக்கொடியைபெழுதிவைத்தவன். (க)

ஆகமாதி மதனினழகி
னாகமாதி தெளிந்தவறிவினான்
பாகநாரியர் பத்தியினன்மொழிப்
பாகநாரியர் பற்றியதோளினை.

(இ-ள்) தேகத்தினதயந்தமாகமன்மதன்போலமுள்ளவன் - ஆதி
சேடனைப்போல் தெளிந்த விவேகத்தையுடையவன் - பாகத்திலே
பார்வதியையுடையசிவன்மேல் பக்தியுடையவன் - பாகுபோல்மது
ரமாகியசொழிகையுடைய ஸ்திரீகள்விரும்பாநின்ற தோளையுடைய
வானகத்திலு மண்ணிலுமெண்ணிம [பவன். (ச)
வானகத்திலும் வைத்தபுகழினான்
கானகத்தொளி யார்சடைக்கண்ணிதன்
கானகத்தொளி யாமனைக்காப்பவன்.

(இ-ள்) தெய்வலோகத்திலும் பூமியிலும் எண்ணம்பொருந்
திய இமயபருவத்தினிடத்திலும் தன்கீர்த்தியை நாட்டினவன்
சுவாமிதரிக்கின்ற சடைக்காட்டினிடத்தில் பிரகாசிக்கின்ற ஆத்
திமாலையினது வாசனையைத் தன்மனதிலே நினைத்துக்கொண்டு
பூமியைக்காக்கின்றவன் - எ-று. (௫)

தங்கனாபக னைத்தலைகுடிய
வெங்கணைதாடித்தலையத்தினான்
பொங்குமன்றி யறிந்ததுபோற்றுவா
நிங்கிவர்க்கிணையாவருமில்லையே.

(இ-ள்) தங்கள் குலத்துக்குத் தலைவனாகிய சந்திரனை சிரசில்
தரித்தவர்கள் நாடாதுபாதங்களைத் தலையினாலே வணங்கினவன் -
மிகுந்த நன்றியையறிந்து அதைப் பாதுகாக்கின்றவர்களில் இவ
னுக்குச்சமானம் ஒருவருமில்லை - எ-று. (௬)

பத்துவார்திசை மீதும்படர்புகழ்
வித்துவாரி யிறைக்கின்றமேன்மைபோ
னத்துவாரிழில் வாரினர்நல்கிய
முத்துவாரி யிறைத்தமிழுன்றிலான்.

(இ-ள்) நீண்டபத்துத்திக்குலம்பரவக் கீர்த்தியாகிய விநாயக வாரியிறைக்கின்ற தன்மைபோல் சங்கங்கள் தவழா தின்றசமுத் திரத்தில்குளித்துவாரிவந்தவர்கள் கொடுத்தமுத்துகள் இறைந்து இடக்காழின்ற முற்றத்தையுடையவன்-எ-று. (எ)

ஆடறந்த வரசன்புகழ்க்கடல்
ஒடுகின்ற கலங்கதிரோட்டுமேர்
கூடுசெக்கர் பவளக்கொடிகளே
நீடுதிக்கினர் நிரின்மனிதமே.

(இ-ள்) வெற்றிபொருந்திய அரசனது கீர்த்தியாகிய கட லுக்குள் ஒடுகின்ற கப்பலானது சூரியனோட்டுகிற தேர்கூடிய செக்கர்வான்மே அக்கடலின்படர்ந்த பவளக்கொடிகள் நீண்ட எட்டி த்திக்குலமுள்ள மனிதர்களே அக்கடலிற்சஞ்சரிக்கும் நீர்மனிதர். (

எச்சராசர முங்களிப்பெய்தவே
நச்சராவுல காளுநலத்தினுன்
கச்சராவு கழற்பொலிகாவினுன்
வச்சிராங்கத நென்றொருமன்னவன்.

(இ-ள்) அசையும்பொருள் அசையாப் பொருள்களாகிய எவையும் சந்தோஷத்தைபடைய விஷத்தையுடைய ஆதிசேஷர் தாங்கிய வுலகத்தை ஆளுகின்ற நன்மையையுடையவன்-கச்சரா விய வீரகண்டாமணியைத்தரித்த காலையுடையவன்-வச்சிராங்கத பாண்டியனென்றொருவனிருந்தான். எ-று. (க)

படையிற்றோற்ற வரசனாப்பல்கிறை
யிடையிற்போட்டன நென்கைவிடப்பதோ
கொடையிற்போற்றிடுங் கொண்டலையுஞ்சிறை
யிடையிற்போட்டன நென்பதிரூக்கவே.

(இ-ள்) அவன் யுத்தத்திலேதோற்ற ராஜாக்களைச் சிறையிலே போட்டான் என்கிறதென்ன ஆச்சரியம் - 'தன்கொடைக்குத்தோ ம்றமேகத்தையுஞ்சிறையிற்போட்டான்' எனப்பதிரூக்கும் போது. (

நாட்டிமவ்வர சன்னொருநாளிலே
வேட்டையாட விரும்பினனாகியே
மூட்டிசேனை கரிபரிமொய்த்திட
ஒட்டினுன்பரி யுத்தாதிக்கிலே.

(இ-ள்) இப்படிசெயத்தைநாட்டிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் ஒரு நாள் வேட்டையாடும்படியாக மனதிலெண்ணி யானை குதிரை-சேனைகள் சூழ்க்குதிரையை நடத்திக்கொண்டு உத்தரதிக்கில்தடந்தான்.

துங்கவாம்பரி மீதிவன்றோன்றலு
மங்கைவேழ மகன்றகன்றோழன

வச்சிராங்கதபாண்டியன் சங்கீதம். ௩௨௭

திங்களின்குலச் செல்வனென் மஞ்சியே
பெங்குமோடு மிருட்கணமென்னவே.

(இ-ள்) சந்திரவயிசத்திந்திரந்த அரசன்தாவுகின்ற சிறந்த கு
கினாயின்மீதேறினமாத்திரத்தில் சந்திரனைக்கண்டிருட்கூட்டம்
மீபாலதுதிக்கையையுடையபாணைக்கூட்டங்களுஞ்சியோடினது. (1)

வீறுமம்புவி யின்குலமென்மையான்
வீறுமம்புவி யின்குலம்விட்டிடு
னறிலொன்று கடமைகொண்டாள்பவ
னறிலொன்று கடமைகொன்றானோ.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய அம்புவிபென்னும்பேருடைய
சந்திரகுலத்திந்திரந்தமென்மையினாலே இறுமாப்படைந்த அழகி
பபுவிக்கொன்றான்-ஆறிலொருகடமை வாங்கிக்கொண்டு ஆள்
கிறவன் மார்க்கத்திலேநீரிட்டகடம்பை மிருகங்களுக்கொன்றான்.

சேரமானினந் தன்னைச்சிதைப்பவன்
சேரமானினந் தன்னைச்சிதைத்தனன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளர்த்தவன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளர்த்திட்டான்.

(இ-ள்) அக்கினிவயிசத்திந்திரந்த சேரமானென்னும்பெயரையு
டையசேரனதுசேனையைச்செயித்தவன்-ஒருமிக்கமானினங்களை
க்கொன்றான்-அன்போடுஆராய்கின்ற வித்தியாசங்கத்தைவளர்த்த
தவன்-அநேககலைமான் கூட்டங்களைவளர்த்துக்கொண்டான்-எ-று(

சோனைபோன்மத மாரிசொந்திடுந், யானேதர்பரி
பாண்முதலாகிய, தானேபின்னிட்டுப்போகத் தானொருவனாகிமே
ந்,கானநாவியைக் கண்டிதொடர்ந்தனன்

(இ-ள்) சோனைவருஷிப்போல் மதத்தைச்சொரிக்கின்றயானை-
தேர் குதிரை-ஆள்இவர்பின்னிட்டுப்போகத் தானொருவனாகக்குதி
றாமேற்கொண்டவனாக ஒருபுழுக்குணையைத்தொடர்ந்தான். (2)

அந்தநாவி யகன்றருணசலத்
துந்தியேவல மாய்விரைந்தோடலு
முந்திவாசி யதன்பின்முடுகினான்
சந்தநாவி விழுந்ததுகண்முன்னே.

(இ-ள்) அப்படி ராஜாவாலே துரத்தப்பட்டபுழுக்குணையான
து சிக்கிரத்திலே அருணசலத்தை வலமாகச் சுற்றியோடினவள
வில் வேகத்தோடுங் குதிரையைநடத்தினான் அந்தப்புழுக்குணை
வந்துகண்முன்னேவிழுந்தது—எ-று.

பச்சைநாவி பருகினர்போல்விழுந்
தச்சநாவிதன் னுகாடவிடுத்தெழில்

(௩௯)

விச்சைவேந்தர் துதிக்கவிமானமே
விச்சைமேனிகொண் டேகியெழுந்ததே.

(இ-ள்) நாவியாகிய விஷத்தைச்சாப்பிட்டவர்கள்போல்விழுந்
து பயத்தையுடைய புழுருபுணைத்தேகத்தைவிட்டுவித்தபாதர்
முதலானவர்கள் துதிக்க விமானத்தின்மேல் திவ்வியதேகத்தைப்
பெற்றுக்கொண்டெழுந்தது—எ-று. (௮௭)

மேவுமந்த வரசன்விழுந்திட்
மாவும்வீழ்ந்து வடிவுதனைத்துறந்
தோவியர்க்கெழு தாவுருக்கொண்டொரு
பூவிமானம தேறிப்பொலிந்ததே.

(இ) அகஸ்தமத்தாய்எறினராஜன்விழக்குதினாயானதுநுட றிவிழு
ந்துதன் தேகத்தைவிட்டுச் சித்திரக்காரருக்கும்எழுதக்கூடாததிஸ்
வியரூபத்தைப்பெற்றுஒருபுஷ்பகவிமானம்எறிப்பிரகாசித்தது(
கைவிலங்கனை யான்பரிக்காவின்வீழ்ந்
தவ்விலங்கை பரசனைப்போலவே
செவ்விலங்க லடியினிற்றேர்ப்பினான்
வெவ்விலங்குட னோடிவிழார்களுளா.

(இ-ள்) யானேபோன்ற வச்சிராங்கதபாண்டியன் குதினாக்கா
வினருகில் விழுந்து அந்த இலங்காபுரி இராவணன்போல் அரு
ணாசலத்தினடியில் வருந்தினான் மிருகத்தின்பின் ஓடினால் யார்
தாண்டிவழார்கள்—எ-று. (௮௯)

பாய்ந்தநாவி பரிப்பெயர்போப்பழங்
காந்திசாவி கலாதரர்ப்பேர்படைத்
தாய்ந்தறண்போ டருவியங்கண்ணராய்
மோந்தனைந்து மகிழ்ச்சியின்மூழ்கினார்.

(இ-ள்) பாய்ந்துசெல்லாநின்றகுதினா நாவியென்கிற பேர்
போப்பழைய காந்திசாவி கலாதரனென்கிற பேரைப்படைத்தவ
ராகி மிகுந்த சினேகராய் அருவிபோலக் கண்ணிலிருந்து சலம்
வரஒருவ் ற்கொருவர் கட்டியணைத்து உச்சிமோந்து சந்தோஷத்
தில்முழுதுகினார்கள்—எ-று. (௯௦)

அன்னவீரர்க ளவ்விடை தின்றுழி
பொன்னலர்க்கு முறுந்துபருந்திரிம்
மன்னர்மன்னவன் மந்நிதுவந்தவா
மென்னவென்னவென் மேக்கியிரங்கினார்.

(இ-ள்) அந்தவீரர்கள் அவ்விடத்திலின்றபோதுதன் சத்துருக்
கருக்குவந்த துக்கத்திலும்அதிகமாய்வருந்துகின்ற பாண்டியன்
இதுவந்தவகையென்னவென்று இரங்கி வருத்தமுற்றான். (௯௧)

வச்சிராங்குதபாண்டியன் சருக்கம்: ௩௨௯

விஞ்சை மன்னர் விமானத்தராகிபே
தஞ்சையில்லவன் மன்புடைநூழ்ந்துநீ
யஞ்சலஞ்சலென் மங்கையமைத்தனர்
பஞ்சவன்மகிழ் வோடும்பகருவான்.

(இ-ள்) வித்தியாதாரர்களாகிப அகிவிருவரும் விமானத்திலேறிச்
கொண்டு தஞ்சையில்லாதபாண்டியனிடத்தில்துநீபயப்படாதே
பயப்படாதேயென்ற கையமர்த்தினார்கள்-அப்போது பாண்டிய
ன்மிகவுஞ்சந்தோஷத்தோடு சொல்வான்—எ-று. (௨௨)

நீதியாய் வரு நீரெவரெத்துயர்ச்
காதிகாரணம் யாதிவ் வருத்துயர்
போதுமாறெது போதியுமென்றவ
னோதவோதக் கலாதரனோதுவான்.

(இ-ள்) நீதிபொருத்திய நீங்களிருவரும் யார்-உங்களுக்கு இப்
படி-வந்ததுக்கத்திற்குக் காரணமென்ன-அதுபோனது எந்தவி
தத்தினாலே சொல்லுங்க ளென்று கேட்கக் கலாதரனென்பவன்
சொல்லுவான்-எ-று. (௨௩)

வாய்ந்தசாவி மதுரையின்மன்னனே, ஏய்ந்தவிஞ்சையர்
பாங்களிவன்பெயர், காந்திசாவி கலாதரனென்பெயர், ஆய்ந்தநண்
பினராய்வினாயாடினோம்.

(இ-ள்) நெல்வினாயாநின்ற மதுரைக்கு அரசனே நாங்கள் ஒப்
பற்ற வித்தியாதாரர்கள் இவன்பேர் காந்திசாவி-என்பெயர்கலாத
ரன்-நாங்களிருவரும் மிகுந்த சினேகராய் வினாயாடிச் கொண்
டிருந்தோம்-எ-று. (௨௪)

மாரவேளும் வசந்தனும் போலவே, யாரவேபிரியாதுறை
நாளிலே, சேரவழிவினை சென்றுதொடர்ந்திட, மேருமால்வரை
ச்சாரவின்மேவினோம்.

(இ-ள்) மன்மதனும் அவன் சிநேகனு கிபவசந்தனும் போல ஒருவர்
க்கொருவர்பிரியாமல் வாசஞ்செய்கிறநாளையிலே முன்செய்த ஊ
ழ்வினைவந்தடையமகாமேருவின்சாரவிலேபோய்ச் சேர்ந்தோம்.

கவிவிருத்தம்-வேற்றவண்ணம்,

மாற்சரியமிக்கதுரு வாசமுநிவாழு
மாச்சிரமமேலருகி லந்தமுனிவோனே
நீர்ச்சொரியநெஞ்சருகி நின்றமாமெல்லாம்
பூச்சொரியுந்தவன மீதினிடையுக்கோம்.

(இ-ள்) கோபமிகுந்ததுரு வாசரிஷிவாழா நின்ற ஆசிரமத்தினரு
களே அந்தரிஷிமனமுருகித்தண்ணீர் சொரிய வளர்த்தவிருட்சங்
கெள்ளலாம்புட்பங்களைச் சொரிநின்ற நந்தவனத்திற்புகுந்தோம்.

புக்கவனிநுஞ்சிற புதற்களைமித்தீதான்
மிக்கவினையெனுமதின் மென்மலர்பறித்தேன்
அக்கணமுணர்ந்துமுறி பங்கிளிழிபாடெல்
கக்கவொளிமிக்கசடை கட்டிழுவந்தான்.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்டபுத்தவனாகிய இத்தக்காந்தரிசாவி அங்குள்ள சிறுபுதற்களைமித்தீதான்-மிருந்த வினையையுடையநானும் அது களிவிருக்கிற மேன்மையாகிய புஷ்பங்களைப்பறித்தேன்-அத்த க்ஷணத்திலே தூருவாசரிஷி அறிந்து விடிகளாலே நெருப்புக்கோ க்கொட்டிக்கொண்டு சடையவிழ்ந்துவிழுக் கோபித்துவந்தார்.)

முத்துமணிபாமென முகத்தினில்விபர்ப்ப
வித்துருமம்வைத்தினை யெல்லிதழ்துடிப்ப
உத்தரிபம்பிழைதையடக்க, யுடர்த்திச்
சித்திரமழம்பொறி தெறிக்கவிவைச்சொன்னார்.

(இ-ள்) முத்துகள் போல் முகத்திலேவொவையுண்டாகும்பவ ளிடம்போன்ற மேல் மையாகிய நுதித்துடிக்கவும், நழுவிப்போகி ன்ற உத்திரத்தை யடிக்கடி உயர்த்திக்கொண்டு சித்திரமாகிய அ க்கினிப்பொறிதெறிக்க இவைகளைச் சொன்னார்-எ.று. (உஅ)

செந்தபனர்தங்கதிர் வராதுசிறுகாலு, நந்துமறுகாலுமொ
ருகாலுமிதைநண்ணு, முந்திலையுதிர்ந்துபுல ராதுமுடிவெய்தா,
திர்தவனத்தொருவ டொய்தவெளிதாமோ.

(இ-ள்) சிவப்பாகிய ருரியகிரணமும், என்னுடைய பயத்தினு லேவரக்கூடாது-தென்றற்காற்றும், வண்டுகளும், ஒருபோதும் இரந்தவனத்தையடையாதுகள், இலையுதிராது, வாடாது, நாசத்தை உடையாது இரந்தவனத்தில் ஒருவர் வருகிறதற்குள்ளிதோ—எ.று. (அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சேவிமுர்க்கினியபூசைக் கணினமலர்செலுத்துங்காவில்
டாவிகாள்புகுந்தென்னோபக் கணவன்டபஞ்சதானீர்
மேவியதுரங்கமாகென் நிவர்க்குணாவிடத்தையீந்தா
னவியாய்ப்பிறப்பாயென்று னன்மலர்பறித்தவென்னை.

(இ-ள்) நிஷ்பவாகனராகிய சிவனுக்கு இன்னமையாகிய பூசைக்கு ச்சாத்தும் புஷ்பங்கள் பொருந்தியட்சாலையில் பாவிக்களைநீங்கச் புருந்து என்னுடையகோபமாகிய நெருப்பினிடத்திலே அகப்பட ட்டபஞ்சானீர்கள் குதியாய்ப்போவென்று விஷம்போல் இந்த காந்தரிசாவிக்குச் சபத்தைக்கொடுத்தார்புஷ்பம்பறித்த என்னைப் புருகு பூனையாய்ப்போவெல் றுசபித்தார்தூருவாசரிஷி—எ.று.) கோபபேதவமதாகப் பளித்திடுங்கொடியோனிட்டபு சபபிபல்வமலேநாங்கு ளிருவருந்தளர்த்துஞான

திபமேயருளேயன்பர் செல்வமேயெனச்சென்றேத்திப்
பாவமேயிமிச்சாப மொழியுநாள்பகர்திபென்றோம்.

(இ-ள்) கோபமேதவசாகப்பவித்த பொல்லாத ரிஷியிட்டசாபம்
எங்கள்மேல்வரநாங்களிருவருந்தளர்ச்சியடைந்து ஞானவிளக்கே
கிருணபேய பத்தருடைய செல்வமேயென்று வணங்கிப்பாவம்
உண்டானதினாலே எங்கள்மேல்வந்தசாபம் ஒழியுநாள் என்றைக்
குச் சொல்லுமென்றுகேட்டோம்—எ-று. (௩௧)

முனிவதுதவிர்த்துசாப முனிவனுமொழிவானிந்த
தனிவருஞ்சாபஞ்சொனா சலத்தனைவலஞ்செய்தாற்போம்
மனி வருஞ்சாராப் போற்று மலைவலம்புரிகைதானு
மினிமையாம்பாண்டிநாட்டி னிறைவானுலெய்துமென்றார்.

(இ-ள்) தூருவாசரிஷிக்குக் கோபம்நீங்கிரானிட்ட இந்தஒப்பற்ற
சாபமானது திருவண்ணாமலையவலமாகவந்தாற்போகும் மனித
ரும்தேவரும்வணங்குகிற அந்தமலையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தல்
சிறந்த பாண்டியதேசத்துராசாவினாலே கிடைக்குமென்றார். ௩௨
என்றொருகதையுஞ்சொல்வா நெரியழங்கிரியதாக

தின்றவெம்மிறைவன்முன்னு ணெயி * வனக்கடவுளிர்த

மன்றல்சேர்கனியைத்தன்சேயிருவரும்வருந்திக்கேட்குஞ்
விந் துலகனைத்துஞ்சூழ்ந்தோர்க்களிப்பனென் திறையுஞ்சொன்

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லி ஒருகதையுஞ்சொல்வார் அக்கினிரை
யாகிதின்ற சுவாமியானவர்முன்னே வனக்கடவுள்கொடுத்த ாச
னைபொருந்திய மாம்பழத்தைத் தமது பிள்ளையாகிய விராயகர்,
சுப்பிரமணியர், இருவரும் வருந்திக்கேட்க இன்றைக்குள் உல
கமுழுதுஞ்சுற்றிவந்தவர்க்கு, இந்தப்பழங்கொடுக்கிறே னெ. 3 ௩
சொன்னார்-எ-று. (௩௩)

கந்தனுமயிலிலேறிக் கடலுலகனைத்துஞ்சூழ

முந் தினுன்கரியவனை முகந்தொழொழுந்தெல்லோர்க்கும்

தந்தையாந்தனதுதாதை தனைவலம்புரியத் தந்த

மைர்தனைத்தழுவியவன்மும் வரத்துடன்கனிபடீந்தார்.

(இ-ள்) சுப்பிரமணியர் மயில்வாகனத்திலேறிக்கொண்டு சத்த
சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த புமிமுழுதுஞ்சுற்றிவந்தார், யானைமுகத்தை
யுடையவிராயகர்எழுந்திருந்துசுவாமிதானேஉலகமாயிருக்கிறார்
உவனாச்சுற்றிவந்தால் உலகத்தைச் சுற்றிவருதலொக்குமென்று
எல்லார்க்குந்தகப்பனாகிய தன்னுடையதகப்பனைப்பிரதக்ஷணஞ்
செய்தார் சுவாமிமகனைத்தழுவிக்கொண்டு மெண்டியவரங்களும்
பழமுங்கொடுத்தார்-எ-று. (௩௪)

மேலைஞள்கடிதுமேவிக் கனிதாவினவத்தம்மைக்
காவினூல்வலமாயிந்தக் கரிமுகன்வந்தானேழு
தாலமேவலஞ்செய்தாலும் பலபலதவஞ்செய்தாலும்
பாலகாநமைச்சுழ்தெய்வப் பலத்தினுக்கிணையோபார்க்கில்.

(இ-ள்.) முன்னாள் சுப்பிரமணியர் சிக்கிரத்தில் பூமியைச்
சுற்றிவந்து பழங்கேட்கச் சுவாமி நம்மை விக்கினேகரன்காலால்
நடந்து சுற்றிவந்தான் - ஏழுகத்தை வலஞ்செய்தாலும், பலபல
வாகிய தவத்தைச்செய்தாலும், மகனே நம்மைச் சுற்றிவரும்பல
னுக்குச் சமானமாகுமோ பார்க்குமிடத்தில். (௩௩)

செம்மலையுருவநம்மைத்தினம்வலம்புரிந்தோர்வெதன்
தம்மிலுமதிகமாயோன் நனக்குமேலதிகம்பார்க்கி
லும்மினுமதிகரிந்த வுமையிலுமதிகரிமைந்தர்
எம்மிலுமதிகமென்று நெவர்க்குமேலதிகமுடனென்.

(இ-ள்) சிவப்பாகிய மலையுருவமாகியநம்மை தினம் வலம்புந்
தவர்கள் பீரம்மாவிலுமதிகராவர், விஷ்ணுவிலுமதிகராவர், பார்க்கில்
உம்மிலும் அதிகராவர், பார்வதியிலு மதிகராவர், மகனே
எம்மைப்பார்க்கிலுமதிகராவர்என்றார்எல்லார்க்குமேலாகியசுவன்
மாசிலாநமதுமேனிவதைனக்கமரீர்தாமும், பூசனைபுரியமாட்டா
ரதைவலம்புரிந்தேருக், காசையாபளிக்கும்பூசைநமக்கினிதளிக்
கும்பூசை, கூசுமாறிழைத்ததிநுநமைச்செயுக்கொடுமையாகும்.

(இ-ள்) குற்றமில்லாதாமதுஉருவமாகிய இந்தமலைக்குத்தேவர்
களும் பூசைபண்ணமாட்டார்கள்- அதை வலமாகச்சுற்றிவந்தவரு
க்குஆசையுடனேசெய்கிற பூசைநமக்குஇனிதாகச்செய்கிறபூசை
பேயாகும்- அவர்களுக்குக் கூசும்படிசெய்த திமைநமக்குச்செய்த
திமையேயாகுமென்றுசுவாமிசுப்பிரமணியருக்குஅருளிநாள். ௪௪

என்பதுமொழிந்தானத்தனெனச்சொலிமுனிவன்போனான்

பின்பதன்படிபேநாவி புரவியாய்ப்பிறந்தோமென்று

தென்புவிபுடையாப்பின்னாற் றிருமலைவலமும்பெற்றே

மின்பொலிபழையகோலம்படைத்தெழில் விமானத்தானே.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமிசொன்னொன்று தூருவாசரிஷி
சொல்லிவிட்டுப்போனார்-பின்பு அந்தப்படி குதியாகவும், நா
விபாகவும்பிறந்தோம்-இன்றைக்குப் பாண்டியதேசத்தையுடைய
அரசனேஉன்னால் திருமலையைப் பிரதட்சணஞ்செய்தோம்மின்
னல்போல் பிரகாசியாநின்ற பழைய உருவத்தைப்பெற்று விமா
னத்தில்ஏறினவர்களானும்-எ று.

(௩௪)

எங்கள் தம்வரவிதுன்பா விடுக்கண்வந்தைந்ததிந்த

வெங்குணல்வளையுமாவின் பிசைவலம்புருசுபரமே.

பொங்கியததுவும்பூசை புரிந்திழற்போமென்றோதித்
தங்குநூர்ப்புகுந்தாரீகாந்தி சாலியுந்தானுமாக.

(இ-ள்) எங்களுடையசரித்திரம் இது-அக்கினிசொருபாகிய இ
ந்தமனையைக் காலினாலேவலஞ்செய்யாமல் குதிரையிலறி வலஞ்
செய்தபடியினு லுனக்குத் துன்பம்வந்துசம்பவித்தது அதுவுஞ்
சுவாமியைப் பூசைசெய்தார் போமென்றுசொல்லிக் காந்திசாவி
யுங் சுவாதரனுந் தங்களுருக்குப்போனார்கள்-எ-று. (௧௯)

வேதமும்பரியுந்தேரும் வீரருஞ்சுவடுநாடிச்
சூழமந்திரிகுளாடுஞ் சூழ்த்தனர் துயரந்தீர்த்தான்
நாழையின்சுழுகின்காழித் தவளவான்கதினாத்தீண்டும்
வாழையுங்குடும்பின்சாற்றின் வளர்த்திடும்வையைநாடன்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு யானையும், குதிரையும், தேரும், காலாள்
களும் அடிபற்றிக்கொண்டுமந்திரிகளுடனே இராஜாவைச்சுற்றிக்
கொண்டார்கள் - அப்பொழுது விசனமீங்கினான்-தென்னமரங்
களும்,சுழுகவளமும்,சந்திரனைத்தடவும் வாழைமரங்கூடும்,கரும்
பின்சாற்றினாலே வளர்த்திடும் பாண்டியதேசத்துக் கரசுளுடைய வ
ச்சிராங்கதபாண்டியன்-எ-று. (௨௦)

அரதனுக்கதனுமைந்தன் நனைக்கடிதழைப்பித்தாதி
பரதனுமெனவிப்பாணாப் புமவெனப்புகீர்தான் சீல
விரதனுக்கதனைக்கேளா வதன்முனம்விடைபெற்றானே
யிரதனுன்மருங்குஞ்சூழப் பதிபுகுந்திறைமைசெய்தான்.

(இ-ள்) வச்சிராங்கதபாண்டியன் தன்பிள்ளையாகியஇரத்தினங்கத
பாண்டியனைச் சீக்கிரத்தில் வரவழைத்து முன்னாள் நமது வமி
சத்திப்பிரபலனையிருந்த பரதன்போல்இராச்சியத்தைக்காப்பாற்
றென்றுசொன்னான்அந்தவார்த்தையைக்கேட்பதற்குமுன்னமே
விடைபெற்றுக்கொண்டு மகனானவன் ஆனை தேர்முதலாகியசே
னைகள்சூழ மதுரைக்குப்போய்ராச்சியபரிபாலனஞ்செய்தான்()

முறையினுவிமையின்வந்த கனகமுமுத்துந்தேவர்
திறையினுலளந்தபொன்னுந் தினந்தோறுங்களிற்றின்மேலே
இறைவனுந்தனதுதானைக் களித்திடவிறைவன்வேணிப்
பிறையினுந்கினியபூசை திருப்பணிபெரிதுஞ்செய்தான்.

(இ-ள்) நியாயமாக ஆந்லொருகடமைகொண்ட திரவியமும், கட
லிற்குளித்து வாரிவந்த முத்துக்களும், சத்துருக்களால் திறையி
ட்பொன்னும், தினந்தோறும் ஆனையின்மேலேமற்றிஅரசனாகிய
தன்னைக்கப்பனுக்கு அனுப்புவிக்க வச்சிராங்கதபாண்டியன் கடை
யில்சந்திரனைத்தரித்த சுவாமிக்குஇனிமையாகியபூசை திருப்ப
ணிப் பெரிதாகச்செய்தான்-எ-று. (௨௨)

செய்தபின் றவமதாகிக் கவதமாச்சிரமத்தோர்பா
 லெய்தியபன்னசாலை யியற்றி நம்பாவந்திரீங்கு
 மைதவழ்மிடற்றுகண்பாய் மலைவலஞ்செயுநாளந்தக்
 கைதவற்கெதினோவந்தான் கைதவர்க்கெதிரேவாரான்.

(இ-ள்.) அருஞ்சலேசரருக்குத் திருப்பணியும், புறமுத
 லானவைகள் சிறப்பாக நடந்தபின்பு தவசெய்கிறதற்கு நினைந்து
 கௌதமருடைய ஆசிரமத்தி லொருபக்கத்திற்சேர்ந்து பன்னக
 சாலைகட்டி நம்முடைய பாவத்தைத் தீர்க்கா நின்ற நிலைகண்டதை
 யுடைய சுவாமிக்கு அன்பாக கிரிப்பிரதட்சணஞ் செய்துகின்றநா
 ளில் கைதவனாகிய பாண்டியனுக் கெதினோதோன்றினான். ஞ்சம்
 பொருந்தியமனத்தையுடையவர்களெதினோவாராதபரமசிவ ஸ்சக

அணிச்சிறுபிறையும்தோத வருள்பொழிவிழிய, நில
 மணிக்கறைமிடறுநாலு புரங்களுமலர்க்கை மாணங்
 கணிச்சியின்விடையிலீ மீதிவிருப்பதுங்கண்டென்பாவப், பிணி
 ச்சிறைவிடுப்பதென்றோ வெனச்சொலிப்பெரிதுந்தாழ்த்தான்.

(இ-ள்) அழகுபொருந்திய சிறியசந்திரனையும் மிகவுப் கருணை
 பொழியா நின்ற கண்களையும் நிலமணிபோல பிரகாசிப்பா நின்ற
 கண்டத்தையும் நான்குகைகளும் புஷ்பம்போன்ற கையில்தா
 மமுடைய முடையவராகி நிஷ்பவாகனத்தின்மே விருப்பதுபார்
 த்து என்னுடைய பாவப்பிணிப்பு என்னைவிடுவது என்றைக்
 கோவென்று சொல்வி மிகவுட்பாண்டியன் வணக்கினான்-எ-று.)

[வேறு.] அண்ணாமலையுடையாய்மழ விடையாயணிச
 டேசேர், தண்ணாமலையுடையாயெமை யுடையாய்துதல்தழுவங்,
 கண்ணாமலையுடையாய்வினை கடவாரறிவரிதநீ, கொண்ணாமலை
 யுடையாயுமை யுண்ணமுலைதலைவா.

(இ-ள்) அண்ணாமலையென்னும் பெயரையுடையவளோடு இளமை
 யாகிய நிஷ்பவாகனத்தையுடையவளோ அழகுபொருந்தியசடைமி
 ல் குளிர்ச்சிபொருந்திய கங்கையையுடையவளோ, எங்களை யாட்
 கொள்ள உடையவளோ நெற்றியிற்கண் ணுடையவளோ பாவிகளறிய
 ப்படாத கையாத்தி விருக்கின்றவளோ உண்ணமுலையாகிய பார்
 வதியினது தலைவளோ—எ-று.

(சுரு)
 மையாகியவினையேனுனை பொருநாவினில்வலமாய்ச்
 செய்பாதுசெய்தனிது தீவொன்றாசெய்தான்
 பொய்யாதவல் மொழிகின்றது கண்டேயருள்பொழிவந்
 ரையான முடையான்மழ விடையானிவையருள்வான்.

(இ-ள்) தீவினையையுடையவனாகிய நான் உம்மை ஒருகுதி
 னாயிலேறி வலமாகவந்து நான் செய்பத்தகாதகாரியம் செய்த

வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கம். ஐங்கு

பாடியினால் தொடுத்தருள வேண்டுகென்று பொய்யில்லாதபா
ண்டியன்சொல்ல அனதக்கேட்டு கிருபையுண்டாகி யிளையபொ
ருந்தியரிஷிபவாகனராகிய ஐந்துதிருமுசுத்தையுடைய பரமசிவன்
அருளிச்செய்தார் என்று. (சக)

மன்றமகபதிநீயெமை மதிபாதொருகுவிச
மந்நாள்விடவற்றாபத னுலேநரர்வடிவா
யின்றதனபெற்றாயினி யிமையோரதிபதியாப்ப

பொன்னுடையென்றேவா மொழிந்தேயிறைமறைந்தார்.

(இ-ள்) வச்சிராங்கதபாண்டியனே நீ பூருவசென்மத்தில் தே
வேந்திரனாயிருந்தாய் அந்தநாளில் நம்மை அலட்சிட்டுச்செய்து
வச்சிராயுத்தை நம்மே ஸ்பிரயோகஞ்செய்தாய் அதனால் பூமி
யிலே மனிதனு கட்டிநந்து துன்பத்தையடைந்தாய் அதன்விட
தம்மைப்பூசித்து வலம்வந்தபடியினாலே இனித்தீவர்களுக்கே
அதிபதியாக தேவலோகத்துக்குப்போவென்று வரங்கொடுத்த
சுவாமியறைந்தார் என்று. (சக)

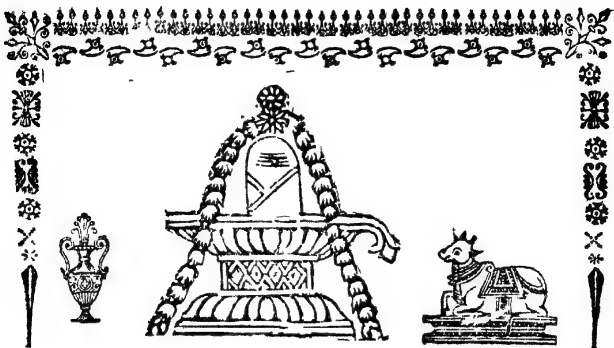
அருணைப்பதிவளமிப்படி யருணாபுரிநினைவோர்
மரணத்துகளையார்சிவன் வடிவாகுவொன்றான்
கருணைக்கொருகடலேபர கதிபெற்றனமென்றே
சரணத்திடபணிந்தார்நமன் நனைவாட்டியதவத்தோன்.

(இ-ள்) அருணைசலத்தின்வள மிப்படி இந்தஸ்தலத்தை நினைப்ப
வர்கள் மரணதுன்பத்தைப் பொருந்தாமல் சிவனுடையருபம்
பெறுவார்களென்று நந்திகேவலவாசொல்ல-யமன் வாழிப்படியா
கச்செய்த தவத்தையுடைய மார்க்கண்டேயர் கேட்டு கிருடாசுந
த்திர மானவரோ உம்மாலேபரகதிடடைந்தேனென்று பாதத்தில
வணங்கினார்-என்று. (சக)

இக்காதையின்பொருளானதோ மொழுத்தாகிலுந்தெனிந்தோர்
தக்காடாடன்படித்தோர்சிவ சாயுச்சியம்பெறுவார்
முக்காலமுமிதுகற்றவர் வினவிட்பொருண்முடிப்பார்
புக்கார்சிவகதியென்பது புதுமைப்பொருளன்றே.

(இ-ள்) இந்தக்காதையில் ஒரு எழுத்தினது பொருளாயினும் அ
றிந்தோர்களும் பெரியோர்களுடைய தீதவர்களும் சிவசாயுச்சி
யமடைவர் தநிகாலத்திலுமிதுசற்றவர்கள் இதின் அருத்தத்தைக்
கேட்டு முடிப்போர்கள் சிவகதியிற் சேர்வார்களென்பது ஸ்ச
நியமோ-என்று. (சக)

ஆறுதது - வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்க முற்றிற்.

உ
சிவமயம்.

ஏழாவது

வல்லாளமஹாராஜன் சருக்கம்.

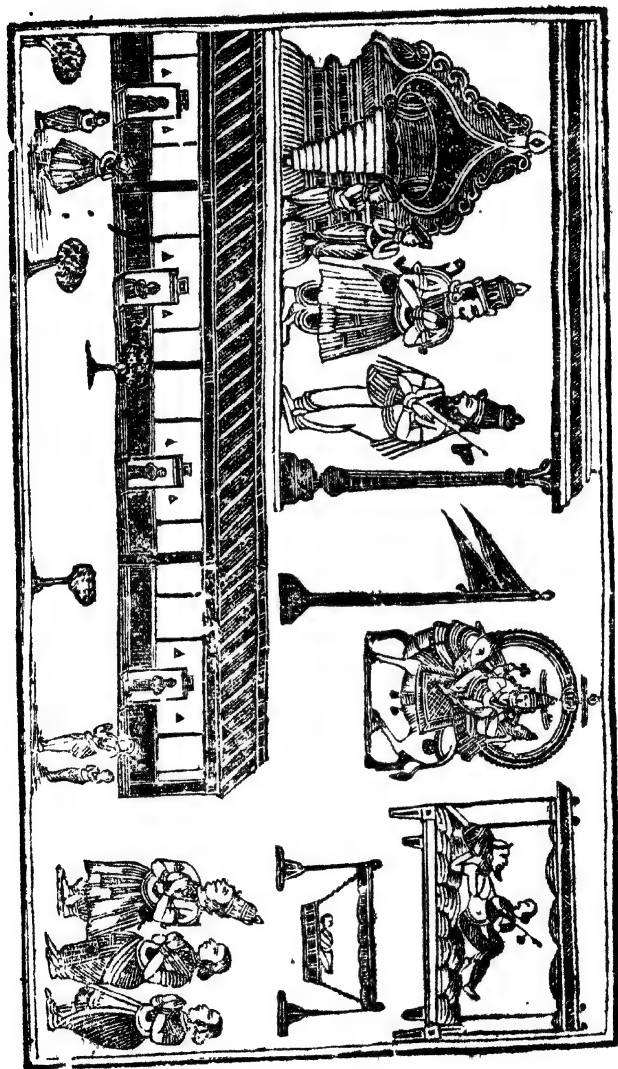
கவிதலைத்துறை.

பாசமுற்றவச்சிராங்கத பாண்டியன் சீரை
வாசமாய்நவின்னோயினி * வல்லாளனுக்கு
நசனேமகவாகவந் தெய்திப்பின்னுறுதி
ஒசையாயருட்செய்ததை யுமக்குரைசெய்வாம்.

(இ-ள்) சந்திரசுடாதாமுர்த்தியாகிய பரமசிவனுடைய பாத
பத் பங்களில் மிகவும் அவாவினையுடைய வச்சிராங்கதபாண்டியன்
சரிதையைச்சொன்னோம் - இனி சேரர்குலாதிபனாகியும் இரப்ப
வர்க்கெல்லையென்னுது ஈந்து முத்திவிட்டடைச்சார்ந்த வல்லாள
மகாராஜனுக்கு அரிபிரமாதி தேவர்களுக் கரிபவனாகியும் பார்
வதிதேவியோடுந் தேவகணங்கள் பணிந்துபோற்றும்படியாயும்
ஸ்ரீகயிலாசகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பரமசிவமே புத்திர
னாகித்தோன்றி மறைந்து பின்னர்-அக்கடவுளானவர் விசம்பின்
கண் வெள்விடையின்மீதெழுந்து அவ்வரசனுக்கு அருட்சார்ந்
தனவாயும் - மாரீக்கண்டேயமுறிவோமக்குக் சொல்லுகின்றோ
மென்று நந்திகேஸ்வரர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்-எ-று, (க)

மணிகொழித்திடு மாடமானிகைதவழ்சோலை
திணிகொளம்பரத் தினையுறுசிறப்பினையார்ந்த

* ஆதியில் - விஜயநகரத்தையாண்ட கிருஷ்ணதேவராயர்
விஜயத்தால் மேற்படி வல்லாளமஹாராஜன் வமிசத்தைத் தெரிந்
துக்கொள்ளலாம்.

கணிகையாமவர் கற்பினைபருத்தி தனக்கே

யிண்பெனச் சொல விகைக்கு மாவருணையம்பதியாம்.

(இ-ள்) மாணிக்கம்-மாகதம்-வைரம்-வயிரேயம்-கோமேதகம் புட்பராகம்-இந்திரநீலம்-முத்து-பவளமென்னும் தவமணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மாடமாளிகைகளும் - ஆநாயத்தையளாவி யுயர்ந்து திருச்சுவைக்கனிகளை யுதிர்க்குஞ் சோலைகளும் - மலர்ச் சோலைகளெங்கும் திறைந்து பரிமளிக்கவும் அருந்திக்கிணையான வடிவமும்-கற்பும்வாய்ந்த கணிகையின் னூர்கள் வசிக்கும் அருணை சலமென்னுந் துலாம்-ஏ-று. (உ)

இத்தகையிறப்பைவகித்திருக்கிறவனும் வல்லாளபுபன், சத்தியவாக்யன் சற்குணயோக்யன் தன்னுயிரிமன் னுயிராகப், பத்தியாய்நாளும் பாதுகாத்தியிலோன்பகரஞ்சேரன்வம்சத்தோன் அத்தொடையை நித்தமுந் துதித்தேயவந்திருப்பணிசெய்வந்தோன்

(இ-ள்) இத்தன்மைபொருந்திய புகழினையுடைய அந்த அருணைசலமென்னுந்தலத்துக்கு அரசனாகிய வல்லாளமகாராஜனென்பவன்-மிகவுஞ்சத்தியவாக்யபத்தியையுடையவன்-சற்குணமுள்ளவன்-சகலவுயிர்களை யுந் தன்னுயிரிப்போற் பாதுகாப்பவன்-அக் கிவம்சத்தில் உதித்தவன் - ஐகதீசனாகிய பாமசிவனுடைய உபயசரணம்பயங்களைத் தினந்தினந் திரிகாலமுந் துதிசெய்பவன்-அக் கடவுளின் துதிருப்பணிசெய்யும்பொருட்டி ஓர் வடிவாயுதித்தவன்.

பிறர்பொருளானை யற்றவன் தனது பெண்டினாய் நிமற் றோனா, முறையுடன் தமக்கை தங்கையொனவு மொழிந்திருந் தனையுடையோன், நெறியுடனறிலொருபங்கு டிகணிகையுடன் தரப்பெறும்புநிதன், கறைமிடற்றண்ண லாலயப்பணியைக்கருத்துகந்தியற்றுநல்லன்பன்.

(இ-ள்) யாதாமொருவன் பொருட்களின்மீது இச்சையென்பதனை மறந்தவன்-தன்மனைபாணையன் நி மற்ற இதரமாகிய ஸ்ரீகைத் தமக்கைமார்களைப்போலவும் தங்கைமார்களைப்போலவும் மன திற்பரிவுகொண்டு வசனிப்பவன்-குடிகளிடத்தில் ஆறிலொருபங்கு பகுதிபெறப்பட்டவன்-ஆலமுண்டகண்டனாகிய ஸ்ரீ அருணைசலேஸ்வரனது ஆலயத்திருப் பணியைமனக்களிப்போடும் நடரத் தும்மேன்மைபொருந்திய பத்தன்-ஏ-று. (ச)

நிதியாய்ப்புனியும்பசவுமோர் துறையி னெருங்கியே புன ண்மிகவசிக்கும், போதனையருளும் வேதியர்மறைபைப் புகன்றிய பாவருங்கேட்பார், ஆதிபாங்கடவளருட்பெறதகையலங்கரித்தற் புதஞ்செய்வார், வீதியிற்புனலைத் தெளித்துயின் னூர்கள் மேன்மையோலமுயிடுவார்.

(இ-ள்) அரசன் ஆக்கினையி ர்படி புனியும்பசவும் ஓர் துறையிற்சேர்ந்து தண்ணீரருந்திக்களித்துவினாயடி வாசஞ்செய்துவரும்-வேதாகமங்களைபுணர்ந்து உபதேசிக்கும் அந்தணர்கள்செய்யும் வேதபாராயணங்களை பாவரும் பத்தியோடுங் கேட்பார்கள் ஆதிராகவும் ஒப்பற்றதாகவும்விளங்குங்கடவுளாகியபுரீ அருணாசலேஸ்வரனுடைய திருவருளைப்பெறும்பொருட்டாய் அந்நகர்முழுவதும் வீதிகடோறும் வரிசைவரிசையாய் மகாதோரணங்களும் மாவிலைத்தோரணங்களும் விருஷிபத்துவசங்களுந்துக் கெளங்குஞ் சுகந்தபரிமளத்தைவிசும்புட்பங்கொல் அலங்கிருந்தீர்செய்து வீதிகளில் மங்கையர்களுவாசங்கமழுஞ் ஜலங்களைத்தெளித்து விசித்திரங்களாகிய கொலங்களையிடுவார்கள்-எ-று.

(௫)

மாதமும்மாரிசொரிந்துவெளால்மை மாநிலாச்செழிப்புறவினாயும், சாதமென்போரையக் கணமழத்தேதழைக்கடிக்கவை யமுதளிப்பார், மாதவர்க்கேவல்புரிந்தவர்கேட்கும் வகையெலாந்தந்தருட்பெறுவார், நீ னாலயத்தினெய்விளக்கமைத்து நிரந்தரம் பூசித்துவருவார்.

(இ-ள்) அந்த அருணையம்பதியென்னுந்தலத்தில் மாதமும்மாரிபொழிந்து வேளாண்மை எந்நாளுந்தவறுது செழிப்போங்கி விளைந்துவரும்-அன்றியும் அந்நகருண்யாவானும் பசிப்பினியால் மெலிந்துவந்து புசிப்புவேண்டுமென்று வினவுவோர்களை அக்கணமே அழைத்துசயித்யோபசாரஞ்செய்து-கைத்தல் புளித்தல் கார்த்தல் உவர்த்தல்துவார்த்தல் தித்தித்தல் என்னும் அறுசுவை மீயாடுங்கூடிய பதார்த்தங்களோடும் அன்னம்பாவித்து திருப்பதியுறச்செய்து உபசரிப்பார்கள்-மேலுந் தீயோரகமையையுடைய சுருணசீலர்கள்கொல்லுங் குற்றேவல்களைப்புரிந்து ஒச்சித்துக் கேட்டவஸ்துக்களையெல்லாங் குறைவில்லாமல்நீத்து அவர்களது அருளைப்பெறுவார்கள்-இஃதல்ல தூஉம்நீதனாகியபுரீ அருணாசலேசனாலயத்தில் எங்கும்பிரகாசம்பொருந்தத்தக்கதாய்திருவிளக்குகள் அமைத்து அக்கடவுளை நிதம்பத்திசீயாடும் பூசித்துப் பணிந்துவருவார்கள்-எ-று.

(சு)

கலிவிருத்தம்.

இந்தவண்ண மிறைவன்விதிப்படி

அந்தமாநக ரானதிலங்குகால்

எந்தச்சீரு மிருக்கமன்பேர்சொல

சந்ததியில்லை பென்றுதளர்ந்தனன்.

(இ-ள்) இத்தன்மையாய் அரசனது செங்கோல்முறைப்படி யாதுஞ் குறையிலலாமல் அந்

கையில் ஓர்நாள் மன்னனாகிய வல்லாளமகாராஜன் தனக்குடைய
டனனருளால் எல்லாச்சிறப்புப்பொருத்தியிருக்க நாம்எடுத்திணை
த்து உச்சிமுகந்துழுத்தமிடவும் அவைவசனிக்கும்இனிபமழை
வார்த்தைகளாம் சிவவணுனர்த்தமுறவும் பின்னர்நமதுபெயரைச்
சொல்லவும் பிள்ளையில்லாமற்போயிற்றேபென்று மனம்வெறும்
பிமிகவுந்துன்பமுற்றான்—எ-று. (எ)

ஐயன்புசையதிற்குறைவோவிந்த
வையநீதியின் மாறளதோவன்றிக்
கொய்ம்மலர்களிற் கொதுறச்செய்தேனோ
செய்யும்வண்ணமென் செய்புமைச்சகோ.

(இ-ள்) ஐகதீசனாகியும் உமாமயேசனாகியும் எண்பாட்கொள்
ளுப்பொருட்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஐயனாகியஸ்ரீ அருணாசலே
ஸ்வரனுக்குப் பேரையேனாற்செய்யப்பட்ட பூசையில் ஏதேனா
ங்குறையுளதோ அல்லது இவ்வுலகநீதிநடாத்துவதில் மாறுபாடா
கியகுற்றங்களுண்டோ இஃதன்றியும் நக்கடவுளை அர்ச்சித்துப்
பணியும்பொருட்டு கொய்தமலர்களிலேதேனுங் குறைவுளதோ-
என்செய்கேன் அறியேன் - இனி யான்செய்யும் விதியாது கூறு
வீர்கள் மந்திரிமார்களுள்ளுன் வல்லாளமகாராஜன் எ-று. (அ)

அண்ணலேநமையாதரித்தாண்டிங்
கண்கள்மூன்றுடையானற்கருணையால்
நண்ணுமாதுலார்பார்க்குநல்லன்புடன்
நிண்ணமாபறஞ்செய்யிற் சுதனுண்டாம்.

(இ-ள்) எக்களிற்றைவனே, நம்மை பாட்கொள்ளும் பொருட்
டெழுந்தருளி சகலபுவனகர்த்தாவாகியுஞ் சர்வாந்தரியாயியாகியு
ம்திரிநேத்திரதாரியாகியும் விளங்கும் ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரனது
மேன்மைபொருத்தியகருணையினால் நம்பதியைநாடிவரும் ஆது
லர்முடிவிய அந்தணர்களுக்கும் மேன்மையவைக்கை இல்லையென்
னது அன்னவர்மனங்களிப்புறுப்படியாய் உள்ளன்போடும் நல்கு
வோமாயின்புத்திரனுண்டாகுமென்றுபுகன்றார்கள் மந்திரிகள்.

[வேறு.] சுந்தரவருணைநாதர் துலங்குமிந்நகரினுள்ளே
வந்தவொதுகேட்டாலும் வழங்குதுமெனவிப்போது
அந்தரமளாவநீக்க ளழகியதுவசநாட்டி
எத்தனற்பெயர்விளக்க வெழின்முரசுறையச்செய்யின்.

(இ-ள்.) சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசன் வாழ்
மிட்பதியின்கண்வந்தவர்கள்எந்தவத்துவைவிரும்பிக்கேட்டபோ
தினுங்குறமவின்றித்தருகிறோம்-வாருங்கள் நற்றவர்களேஎன்று
கூறக்கூறிட்டியபழப்பதுபோலும் அவ்வெல்லையுட்புக்கிய மாந்

தர்களைக் கவிபென்னும் பிணியனுகாமற்றதத்த ஆகாயபரிபந்த
மளாவியுயர்ந்து படபடாகாரஞ்செய்யும்படியாய் அழகிய ஓர்
துவசம்நாட்டி என்பெயர்எங்கணுஞ்சிறக்கும்பொருட்டி எழுகட
லொலிகளையுங்கவளிகரித்து இடிமுழக்கம்போற்பேரொலியைக்
காட்டும் முரசுமார்ப்பச்செய்யுங்கொன்றான் வல்லாளராஜன் (டு)

தாத்திரிமுற்றநற்சீர் தைழக்குமெங்கோனேகெண்மோ

சாத்திரம்புகழ்மீசர் தாடொழுந்தொண்டர்மூப்பர்

தோத்திரவிரவலோர்கள் தோன்றியவண்ணம்பப்

பாத்திரோநாமென்று பகர்ந்தனரமைச்சரானோர்.

(இ-ள்) நெடியகடல்குழந்தலகமெங்கணும்மிருந்த கீர்த்தியை
விரியச்செய்த எங்களரசே, கேள்வி-இருக்கு - யசர்-சாமம்அதர்வ
ணமென்னும் நான்குவேதங்களும்-ஆறுசாத்திரங்களும்புகழ்த்த
க்கடமாமயேசனாகியஸ்ரீ அருஞ்சலேசனுடையஉபயசரணமுபய
ங்களைப்பணியும்மெய்யன்பர்கள் தபோமகிமையையுற்றவிருத்தர்
தோத்திரஞ்செய்யும் பாவலர்முதலியவர்களின்மனதிறேறான்றிய
வண்ணம்அளித்து களிப்படைபச்செய்விக்கும்படியாகிய பாத்
திரோநாமம்இறைவனென்பென்றுமொழிந்தார் மந்திரிமார்கள். ()

பூவிலப்பொருளைக்கேட்கப் போகுமோகேட்கிலவ்வா

றியாவராயினுந்தானல்கா. மாதலாம்புகன்றவண்ணந்

திவரமாகச்செய்வி கொனத்துவசத்தைநாட்டித்

தேவநாடளவுமோங்கச் செயமுரசுறைவித்தாரால்.

(இ-ள்) இவ்வுலகின்கணிலாத பொருளைக்கேட்கப்போமோ-அ
வ்வாறுகேட்டபோதினும்யாவோனும் எத்தன்மைவாய்ந்தவராயி
னுங்கொடார்கள்-ஆதலால் பான்உங்களுக்குரைத்த விதியின்படி
கொப்பனச்செய்விர்களென்றதைத்த மொழியைக்கேட்டு மந்தி
ரிகள் துவசத்தைநாட்டி வானுலகளவும் பேரொலிமுழக்கம்எட்
டும்படியாய் ஜெயமுரசுறைவித்தார்கள்-எ-று. (யுஉ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நாதன்வாழருணைநகரினில்வேந்தனுட்டிய துவசத்தையோர்
ந்து, பூதலத்துள்ளவிருத்தர்காவடிகொள் பூரிபருடன்காசிரி
ஷ்ட, மாதவர்மறையோர்ஜோகி ஜங்கமர்கள் வாணர்களியாசகரி
யாரும், நீதமாய்த்திரளாயெய்தியன்னோர்க ணிலைபெறப்பரிசி
ணையடைவார்.

(இ-ள்) நாதனுடையஜகதீசன் ஸ்ரீ அருசலேசன்வாரும் அருணை
யம்பதியின்கண் வல்லாளமகாராஜனால் தருமக்கொடி நாட்டியி
ருப்பதாய்கேள்வியுற்றநெடியகடல்குழந்த வையசத்திவிருக்கும்
விருத்தர்-காசிகாவடிப்பிராமணர்-தபோநனர்முனிவரர்ஜோகிகள்

சங்கமர்-பாவலர்-கழைக்கூத்தர் - பாசகர்முதலிய பாவருட்பத்தி யோடுங் கூட்டங்கூட்டமாய்க்கூடிவந்து தத்தம்வறுமைநிற்கும்ப டியாய்வேண்டியவைகளைகுறைவின்றி அரசனிடம்பெறுவார்கள்.

வதுவைசெயப்பொன்வேண்டி வந்தோருக்காயிரம்பொன் வழங்கிப்பின்னுங், கொதுவைமனைநிலம்பணிதி கொற்றவனே யதைமீட்டுக்கொடுவென்றோர்க்கத், ததியிலாயிரம்பொன் றத்த வனாம்இழச்செய்ததன்பின்னுக்கு, முதுமறையேருபநயன முடிக்கவென்றாலவர்க்கு நிதிமுன்னாநீவார்.

(இ-ள்) பிவாகஞ்செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று ஆவலோ டும் அரசனைநாடிவந்து கேட்டவர்களினது மனம்திருப்தியடை யுட்படியாய்ஆயிரமாயிரமாகப்பொன்கொடுத்துப்பின்னர் ஆபர ணைமுதலிய மண்மணையாவும் கொதுவைவைத்து மீட்டுக்கொள் ளுவதற்கு ஏதுவில்லாமல் மூழ்கப்போகின்றது இராஜாதிராஜ னாகியவர்கள்மேலே, தேவரீர் அவற்றை மீட்செய்யும் பொரு ட்மீத் திருநெருஞ்சரப்பிராயின் மிகு புண்ணியமாமென்று பணி த்து வினவியவர்களுக்கிரங்கி அக்கணமேஇரண்டாயிரம் பொன் கொடுத்து அன்னவரீமனமகிழ்ச்செயவித்தும்-அதன்பின்புலே தாகமங்கையுணர்ந்தபெரிடோர்களாகியஅந்தணர்வந்து அரசனை ஆசிரிவதித்துமகாராஜன் உபநயனம்நடத்த வேண்டியிருக்கின் றதெனஅறிவிப்பார்களாயின் அவர்களுக்குமுந்நூறுபொன்கொ டித்து மகிழ்ச்செய்விப்பார்—எ-று. (மச)

ஆலயத்திலுற்றமணி மண்டபமுஞ்ஞம்மதிருமவமாந்தன் னைக், மகாலமுறவமைப்பதனுக் கிறைபவனேதிரவியங்கள் கொ டிப்பாயென்னச், சீலமுடனிருபதினாயிரப்பொன்னுந்தந்து சீர் செய்பென்றான்பின், ஞாலமதின் மடந்தருமஞ்செய்யவைப்பதா யிரம்பொன்றல்கினாலு.

(இ-ள்) ஸ்ரீஅருணாசலேசன் எழுந்தருளியிருக்கும்படியாகிய கோயிலினுள்வவமணிகளினுஞ்சந்திரகாந்திகைற்களினுளும்அ மைத்துப்பிரகாசம் பொருந்தியிருக்கும் மண்டபங்களும் செரு கடர்க்கிரணனாகிய ஞரியனுஞ்சாய்த்து ஒதுங்கிப்போகும்படிய யாய் ஆகாயத்தைபளாவி மேகங்கள்வழுஞ் சுற்றமுதிள்களுங் கிலப்பமடிருக்கின்றமைபால் அவைகளைத்திருந்தச்செய்யும்பொ ருட்டுப் பொருளுதவிசெய்யவேண்டும் மஹாராஜனேபென்று கேட்டுங்கால் அரசனானவன் தனிபக்தியோடும் ஜகதிசுந்திருப் பணிநிறைவேறும்பொருட்டு இருபதினாயிரம்பொன்கொடுத்து சீரீதிருத்தச்செய்தும்பின்பு உலகின்கண் மடம்புதுக்கவென்பி மென்பவைக்குறும்பதினாயிரம்பொன்னுங்கொடுத்தான்—எ-று. ()

அந்தகர்க்குஞ்சங்கமர்க்குமுடவருக்குஞ் சோடிகட்குமாப்
த்தென்று, வந்தவர்க்குமாதலர்க்கு மாரதசஞ்சலமும் வறுமை
தோடால், நொத்தவர்க்குஞ் சொலுமின்ன மற்றவர்க்குந்தினந்தி
னமு துவன்றவாறு, சந்தமொடுபரிசளித்தல் நாரதருமோர்ந்தவ்
வன் சார்ந்திட்டாரால்.

(இ-ள்.) கண்ணில்லாதவர்களுக்கும், ஜோகி-ஜங்கமர்களுக்
கும், கரசரனாதிசுந்தரவர்களுக்கும், வினையழியால்வெவியஆப
த்துமேரிந்துவந்தவர்களுக்கும், ஆதுலர்களுக்கும், கெடாததுன்ப
த்தையடைந்துதிரித்திரமென்னும்பிணிபால்மெலிந்துமனம்நொ
த்தவர்களுக்கும், பின்னுட்புகலும்படியாகியசகலபாசகர்களுக்கும்,
சதாகாலமும்அவரவர்கள்விரும்பியவண்ணம் மனக்கூரிட்டோ
மும் உதவிசெய்வதை நாரதமகாமுநிவர் கேள்விப்பட்டுவல்லாள
மகாராஜனிடத்திற்குமிசுத்தகருணையோடும்எழுந்தருளியவந்தார்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதவமுநிவராங்கு வந்ததைமன்னேற்றித்து
காதல்கொண்டமைச்சர்க்குமக கடிதனிலரசைவிட்டுப்
பூதலனெதிர்பென்றேத்திப் புத்தனையழைத்துவந்து
வதமில்பிடநல்கி யெழுந்தபின்னியட்புவானால்.

(இ-ள்.) மஹாதபோதனமாகிய நாரதமுநிவர்வரவைக் காவல
னிகளால்கேள்விப்பட்ட வல்லாளமஹாராஜன் மிகவும் அன்போ
டும் ஆரியாசனத்தைவிட்டெழுந்து மந்திரிமுதலிய சேர்வைக்கா
ரர்கள்புடைசூழ்ந்துவரும்படியாய்அரசன்எதிர் சென்றுபணிந்து
தமியோங்கையாட்கொள் னும்பொருட்டுத் திருவருள்சுரந்தெழு
ந்தருளிடந்த டாதுவமே, புண்ணியப்பொருளே, பண்ணுறுந்தெ
ருளையென்று துதித்துப் பேரானந்தத்தோடும்அழைத்துவந்து
குற்றமற்ற மணிகளினாலலங்காரம்பெற்றபொற்பீடமளித்துஅவ
ற்றிலெழுந்தருளியபின்னர் சொல்லுகின்றான்—எ-று. (மௌ)

அயன்மவத்தினிலுதித்தே யழகியகாத்திர்நீர்வினை
வியமுறக்கொண்டிபாடும் மென்முநிவரனேதாங்க
னையமுடனாயன்மீது நாட்டமுற்றெழுந்தசெய்தி
தையபுடனருள்கவென்னத் தாபதரிசைப்பதானார்.

(இ-ள்.) சீருஷ்டிகார்த்தாவாகியபிரமீதேவன் தபோமகிமைபால்
உதித்து சரோருகம்போன்ற அழகியகரத்தில் வீணையாண்டது இல
ங்கக்கொண்டு கானஞ்செய்யும் மேன்மைபொருந்திய முநியே
தாங்கள் நாமினுக்கடைபெனாகிய பேதைபேன்மீது கருணைவை
த்தெழுந்தருளியவந்த சங்கதையை அருள்செய்யவேண்டு மென்று
பணிந்துநின்ற வல்லாளமகாராஜனைப்பார்த்து நாரதமகாமுநிவர்
கூறவார்.—எ-று. (மௌ)

தலத்தின்மேன் மகிமையுற்ற தாபதரீபுகழு மாவைப்
புலத்தினவென்றமோனார் புகலுமுவகையுள்வன்னி
ருலத்தினில்வருமல் ஞாநின் கோதிலாத்தருமங்கேட்டந்
தலத்தினையறியவந்தோம் நவின் நிதாயெனவுரைப்பான்.

(இ-ள்) புலனத்தின்கண்மகாமகிமைபொருந்தியமுநிவர்களும்
புகழ்த்தக்க ஐம்புலனுக்கிச்சிகளையும்கேன்று சின்மயந்தைப்பொ
ருந்தியிருக்கும் புண்ணியர்களால்சொல்லப்பட்ட சோமசூரியாச்
னிபென்னும்குலத்தரசருண் அக்னிவம்ச சூத்திரியருலத்தி
லுதித்த அரசே, தினதூருற்றமற்றமகாதானத்தின் பெருமையை
க்கேள்வியுற்று அந்நிமித்தியத்தை யறியுப்பொருட்டி வந்தாமர
தலால் உனதுகருத்தை வெளிவிடுவாயென்றுநாரதமுநிவர்க்கு
அரசன்சொல்லுவான்-எ-று. (௧௦)

வேறு.

மனுமுறையறிந்ததாபதரீபுகழு மாதவமுநிவகேகேண்மோ,
தனியிலென்னரசுத்தாங்கவுமென்பர்சாற்றுவமகவிலனதனும்,
பனிமலர்க்குமலாள்பாகனார்தொழும்பர் பரிவுடன்கேட்டவைமண்
மேர், கனிவுடனளிக்கத்துவசமதுயர்த்தேன் கடவுளின்செயலறி
யேனே.

(இ-ள்) வேதசாத்திரங்களையுணர்ந்த முநிவர்க்குபுகழ்த்தக்கம
காதடோபலத்தினையுடைய நாரதமுநியே கேளும்-எளியேனது
ஆளுகையைத் தாங்கிக்கொள்ளவும் பின்னர் எளியேன்பெயரைச்
சொல்லவும்மைதந்நில்லாமையானமெயிற்றுபூங்குமலானென்
னும் உமாமயேஸ்வரியின்பாகனாகிய ஸ்ரீ அருணசேஷஸ்வரனது
அடியார்க்குஇச்சித்துக்கேட்டவைகளை இல்லையென்னுந்நிகொடுக்
கும்தியமங்கொண்டு துவசமும்நாட்டி நடத்திவருகிறேன்நம்மை
யாட்கொள்ளுங் கடவுளின்நிருவுளம்பாதா அறியேனென்றான்
வல்லாளமஹாராஜன்-எ-று. (௨௦)

நிருவுடந்தருமநடத்துவர்மகிமேற் சேயரைப்பெறவெண்
றேதந், நருமதுல்களினுஞ் செப்பவதன்றித் தக்கவருட்புகல்
வதனும், பெருகுமாநதியுமறியமுஞ்சடையிற் பெட்டபுனற்றெ
லங்காக்குங், நருபானருளாற்குழவியுமுண்டாங்கொற்றவாசெல
விடைதரவாய்.

(இ-ள்) அமகினிலுடந்த முப்பத்திரண்டறங்களையும் இரப்ப
வர்களுக்கில்லையென்னது நடத்துபவர்கள் மணிய்துபுத்திரபா
க்கியங்களைப்பெறுவார்களென்று மேன்மைபொருந்திய ஆகபசா
ஸ்திரங்கினிற் சொல்லியிருப்பதல்லாமலும்மைவிதியுணர்ந்தபெ
ரியோர்களுஞ்சொல்லுவார்கள் - ஆதலால் எங்கும்பரவி மகா

மகிமைபொருந்தியிருக்கும் கங்கையையும் மூன்றும்பிறைச்சந்திர
ரணியுஞ்சுளையிற்றரித்துத் தாபராதினென்பத்துநான்குநூறுபிர
ஞ்ஜீவபேதங்காப்படைத்தளிக்கும் பரமசிவத்தினருளால்மக்க
ட்பெறுபெறுவாய் எனக்குச்சிலவதருவாய் அரசனெயென்றுநா
ரதமுநிவார்விடைபெற்றுச்சென்றார்-எ-று. (உக)

மன்னவன்றனீதினைக் கயிலைவளர்பாரமனுக்கு வழங்கவே
ண்டித், துன்னுமுநிகாத் லுற்றுச்செல்லுகையிற்சிவகணங்கள் து
தித்துநிற்க, முன்னிலங்குஞ்சங்கரனைநாரதனும்பணிந்துபின்னர்
முநிவர்குமடிச், சென்னிமதியணிந்தபிரான் நிருக்கோலங்கண்டி-
றைஞ்சிச்செப்புவானால்.

(இ-ள்) வல்லாளமகாராஜனுடைய நன்மார்க்கத்தையும் தரும்
பரிபாலனத்தையும் கயிலாசகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பார்
வஞ்சமேதனாகிய பரமசிவனுக்குத்தெரிவிக்கும்படியாயெண்ண
ங்கொண்டு சிவோஷ்டங்கொண்டமுநிவன் ஐசைபோயிஞ்செல்ல
கையில் அங்ஙனம் அநேகசிவகணங்கள் அடிபணிந்து துதித்து
நிற்க முன்னம்பிரகாசித்துக் கட்டளைகள் விதித்துக்கொண்டிரு
க்கும் இரண்டாஞ்சங்கரனாகிய நந்திதேவகாப்பணிந்து பின்பு
மகாதபோதனர்களுந் தெவர்களுந் முநிவர்களும் புடைசூழும்
படியாய் உமையவளாடுப்பாகத்தில் இலங்கக்கொலுநீற்றிருக்கு
ஞ்சிவபெருமானுடையதிருக்கோலத்தைக்கண்டிசாஷ்டாங்கமாய்
ப்டணிந்தெழுந் துப்பாற்றியநாரதமகாமுநிவர்குறுவார்-எ-று உஉ

தேசிக் கிருகயிலையில்வாழ்ந்தேவாதிதேவேநின்றிருத்தாட்
போற்றி, ஷாசின்றுவிளங்கருணையம்பதியின்வல்லாளமன்னனெ
ன்போன், ஓசைபெறச் சுதன்வேண்டிக் கொடிநாட்டியுலகிலுள்
ளோ ருவந்துகேட்குந், பாசமுடனெதையெனுந் தருவெனென்று
பறைசாற்றும் பண்பைக்கேண்மோ.

(இ-ள்) பிரகாசம்பொருந்திய கயிலாசகிரியில் வீற்றிருக்குந்
தேவதேவனே, உனது உபயசரணங்கள்போற்றி, பூலோகத்தின்
கண் குற்றமற்றுவிளங்கும் அருணையம்பதியென்னுந் தலத்துக்கு
றைவனாகிய வல்லாளமகாராஜனென்பவன் தன்பெயரை விளக்கஞ்
செய்வதற்காக- ஓர்புதல்வனேவேண்டியாவார்ப்பொருளை விருப்பி
க்கேட்டபோதினும் அன்னவர் திருப்தியடையும்படியாய்த் தருகி
நேனென்று கொடிபோட்டு பறைசாற்றி நடத்திவரும்பெருமை
யைக்கேளும்எந்தையெயென்றுபின்னுங்குறுவார் நாரதமுநிவர், (

நீதியைவளர்ப்போ னுண்மைக்காப்போனெறுமுறைதனி
ற்பிறழாதோன், கோதினைக்கோந்த வறமெனுமுருவாய்க்குவல
யத்துதித்தறம்கூபன், பூதலத்துயிரீகளியாவுந்தன்னுயிர்போர்புந்

திபுட்கருகாட்சிப்போன், ஆதிபேரினதுபதமலர் துண்பென்ற
ஊதினந்தொழுதுவாழன்பன்.

(இ-ள்) தன்மார்க்கத்தை நீயிப்படிபாயவளர்ப்பவன்-சந்தி
பத்தைத்தாப்பாற்றத்தக்கவன்-செங்கோல் விதியிசைதவன்-பாஸ
ங்களென்னும்இருகூத்துரத்தபெழுந்த மதிபோன்ற தருமமாதி
பஒளிபேஒருருவங்கொண்டி உலகின்கண் ஜனித்து மேன்மை
பொருந்தியஅரசன், அன்றியும் பூமியில்வாழமுன் ஊயிர்பாவந்த
ன்னுயிர்போல மனதிலெண்ணி இரட்சிக்கப்பட்டவன், ஆதிகடவு
ளாகியதங்களுது சரணகமலங்களில்மன்கைப்பொருத்திச்சதாகா
லமும் பணிந்து துதிசெய்து வாழ்ந்துவரும்மெய்த்தொழும்ப
னென்று நாரதமகாமுநிவர்பரவிக்கிறினர்-ஏ-று. (உ௪)

அறுசீரடிபாசிரிபவிருத்தம்.

வந்தமாமுதிவன்குறும் வாய்மைபையிசேனூர்ந்து
அந்தவல்லாளன் மன்மை யாமுங்கண்டறிவோமென்றே
சிந்தைசெய்முதிக்குமற்றத் தேவர்க்குமிருடிகட்குந்
தந்தமாசீர்மம்புக்கச் சாற்றினூர்தன்னேரில்லார்.

(இ-ள்) அகங்கனம்வந்து வல்லாளமகாராஜனது பெருமையை
செொல்லும் நாரதமுதிவன்மொழியைப் பரமசிவன்கேட்டு அவ்
வரசனது தன்மைபை நாமுங் கண்டறியவேண்டுமென்று மன
தில்நினைந்து துதிசெய்துகொண்டிதிற்கும் முதிவனுக்கும் மந்
றுமுள்ளதேவர்கள் இருடிகள்பாவர்களுயும் தங்கள்தங்கள்இருப்
பிடம்போய்ச் சேரும்படியாய்த் திருவாய்மலர்ந்தருளினர் ஒப்
பொருவரில்லா உமாமபேசர்-ஏ-று (உ௫)

அக்கணங்கயிலைநாத னளகைகோன்மனைப்பழக்கத்
திக்கெலாமதிக்கவன்னோன் றிரண்டபொற்றுவியபல்தாங்கி
அக்கரவணிந்தகிச னருட்பதம்வந்துபோற்றிச்
செக்கர்மேனியனுமாகு சிலமொழியருளறுற்றான்.

(இ-ள்) அந்தக்ஷணமே கயிலாசபதியாகியபரமசிவன் அளகா
புரிக்கிறைவனுவிப ருபேசனைவரும்படியாய்க் கட்டளையிட்டமா
த்திரத்தில் என்டின்கயுமதிக்கும்படியாய் அவ்வரசன் அளவிறந்
தபொற்றுவியல்களோடும் பிரபாணப்பட்டு அஞ்ஞமணிகளாகிய
உருத்திராட்சமாலைகளுஞ்சர்ப்பங்களையும் ஆப்சணமாகவணிந்த
சிவபெருமானிடம்வந்து அடிபணிந்து போற்றிதிற்கையிற் செ
வ்வானம்போன்ற தேசுகாந்தியினையுடைய பரமசிவன் அவ்
னும் சிலவசனங்களைபருளுவார்-ஏ-று. (உ௬)

அளகையுளரசேசேனோ மருணைபம்பதிவாழ்வேந்தன்
உளமுறுதியைச்சொதிக்க வுன்னியபடியானியும்

[௫௬]

வளமுதஞ்சீடஞ்சு மாநிதியுடனெம்மோடு

புளகமாய்வருகவென்று புகன் நன்னகரிலுந் தான்.

(இ-ள்) கேளும் அளகாபுரிக்குறைவனே, புணத்தின்கண் தாம் அருணைப்பதியில் வாழும்படியா கியவல்லாளமகா ராசனது மன வலிபைச் சோதிக்கும்படியாய் எண்ணக்கொண்டிருக்கின்றமை யால் தீயும்சிறப்போங்கியசீடஞ்சு அளவிறந்த தனக்களோடும் தம்முடன்மனமகிழ்ந்துவரக் கடவைபென்று கூறினார்-கயிலாச பதியாகியும்திரிதேத்திரதாரியாகியும்குஞ்சு கதிசன். (உஎ)

மாலயநிருவர்கண்டு மனதினிலென்றுமில்லா

மால்கொளவும்பராரு மலர்மழைசொரியவேத

நூல்களுந் துதிக்கபாரு துவலுதற்கரியமாதோர்

பாலொளிர் பரமன்பாரும் பரவுஞ்சங்கமராய்தினார்.

(இ-ள்) மகாவிஷ்ணுவும்பிரமதேவனுக்கண்டு மனதில்ஒருநா ளுமில்லாதமகிழ்ச்சிகொண்டுபோற்றவும் தேவர்கள்மலர்மாரிபெ ய்ப்பவும் வேதாசுமங்கள் துதிக்கவும் பாவராலுஞ் சொல்லுதற்கரிய உமாம்பேஸ்வரியின் ஓர் கூறாய்விளங்கும் பரமசிவன் சகலரும் பணியும்படியாகிய சங்கமராய் வேடக்கொண்டு தினார். (உஅ)

தேவுறைகயிலைவாழந் திருவுயர்சிவகணங்கள்

பாவுமெம்மைபனற்சி ருளினுலாண்டியானார்

பூவுலகினில்வல்லாளன் பொருந்துறம்பதியைநாடிக்

கோமுறைபோர்கொண்டாடக் கூட்டமாய்வருவதானார்.

(இ-ள்) தேவனுக்கியபரமசிவன்வாழ்க்கயிலாசுகிரியில் வாசஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் அழகிய சிவகணங்களெல்லாம் எமதை யனதுகருணாரசத்தினால் ஆண்டுகருவங்கொண்டு உலகின்கண் இணையிலலாக் கீர்த்தியைவகித்துப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக் கும் வல்லாளமகா ராசன்வாழும் பதியைநோக்கி இராஜந்திபோர் கொண்டாடப் பணியத்தக்கதாகக் குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளியி ருக்குஞ் சிவபெருமானைச் சூழ்ந்துவந்தார்கள்-எ-று. (உக)

வழுசிரடியாசிரிய விருத்தம்.

கற்பினிலுயர்ந்துங் கணவனையிறைபோற் கருதுதாயொரு வருமில்லையோ, பொற்புறுமைத்தரில்லையோபசிக்குப் போசனம னிப்பவரில்லையோ, விற்பனமுடைய வரசர்களில்லையோ விப்பபுட னெங்கடோக்கூப்பிக், கற்பினையோடு வழுதினப்படைக்குங்கண் ணியரில்லையோவென்பார்.

(இ-ள்.) கற்பினில் அருந்ததியைப்போல் மிகுந்துமத்தம் கணவனையெத்யவமாகப்பாவித்து நடக்குந்தாய்மார்களுளாருவ ருமில்லையோ, அழகியபொருமைதங்கிய வாய்மைகள்வாழ்ந்தமை

ந்தர்களில்லைபோ, அடியார்களதுபசிவேரையறிந்து அன்னங்கொ
முப்பாநிலைபோ, மதுந்தியோடும்குடியஅரசர்களில்லைபோ, சத்
துருஷ்டியாய் எங்களைத்தொழுது அழைத்துக்கொண்டு போய்
பத்திரசந்தோடும் அன்னம்பாவிக்கும்கண்ணியர்களுமில்லைபோ
வென்றுகூறுவார்கள்-ஏ-று. (கடு)

பொண்ணளித்தாலும் வேண்டுவதிலாத பூஷணத்தினும்
யாமவேண்டோம், துன்னுமாமணிக ணலினும் விரும்போத்
தொத்துழுத்தாழுங்கருதோம், மன்னர்கள் செங்கோலரசினை
பெயர்க்கு வழங்கினுமனமதிலில்லை, அன்னமீந்தெம்மையாதரிப்
பாரே லன்புடனுண்ணுவோமென்பார்.

(இ-ள்) செம்பொண்ணளித்தாலும்விரும்போம் இரத்தினங்களை
பழுத்தியிலகாதின்ற அழகிய பணிகளையும் விரும்போம் பிரகா
சம்பொருந்திய இராகிரத்தினங்களை அளித்தாலும் விரும்போம்
முத்துமாலைகளினும் மனம்வையோம் அரசர்கள் செங்கோலின்
விதிவைத்தந்தபோதிலும் வேண்டோம், சட்டவைபதார்த்தவகை
களோடும் அமுதளிப்பார்களாகில் மிகவும் பிரிதிகொண்டு உண்
னுலோமென்று அடியார்கள்கூறுவார்கள்-ஏ-று. (கடு)

நவ்வியங்கரத்திலிருந்ததைந்தநாதர்சங்கமருமேந்தி, கொ
வ்வியவருணைமாநகர்தெருவி லொலிபெழச் சூழதனாய்மலர்ந்து,
வெவ்வியபசியான்மெலிந்தவரேர்கமேவுவபொலவுங்கு விச் செக
வியகொவ்வைவாயராக்கணிகைத்தெருவினைச்சார்ந்தவரானார்.

(இ-ள்) அழகியகரத்தில்ஒளிராதின்ற மாணத்துறந்தவராகிய
சங்கமர்சிறப்போங்கி இலங்கும் அருணையம்பதி வீதியின்கண்
ஓசைபெறத்தக்கதாகச் செங்குமுதம்போன்ற திருவாய்மலர்ந்து
கொடிதாகிய பசிப்பிணியால் துன்புற்று இரப்போடைப்போல
வரற்றிச் சிவந்தகொக்கைக்கனிபோன்ற கணிகைமாதர்கள் வசி
க்கும்வீதியில்வந்தார்பரமசிவஞானசங்கமர்-ஏ-று. (கடு)

கெண்டைபோல்விழியுந் கிளிநகர்மொழியுந் கிளர்மதிவத
னமுமென்பூச், செண்டைபார்முழலுக்கந்தமதுலவுந் தெக்கதின்
ருரும்பைதேர்முலைபா, ரண்டையிலிருந்து லவ்விடியளவு மைங்
கணைமாரஞற்புரியுந், சண்டைபையகற்றத்தருபொண்பின்காள்
சாற்றிதுமெனவலர்மொழிவார்.

(இ-ள்) செக்கெண்டையைப்போன்ற அழகியவிழியையும் அ
ஞ்சுகத்தையொத்த இனியவார்த்தைகளையும் ஆகாயத்திலில்லா
நின்ற பூரணச்சந்திரோதயம்போன்ற திருமுகவொளியும்சிறை
நிறைந்த களபமலர்களாம் கட்டப்பட்டபித்ததிகர்த்து ணசலா
டுக்குமுதும் ககத்தங்களைத்தியிர்ந்து செண்ணக்குரும்பைகளைப்

போற்பிரகாசிக்கும் இரண்டு குஜங்கையுமுடைய வனிதைபர்களதுபக்கவில் இன்றிரவுவிடியுமளவுமிருந்து-முல்லை-அட்சோகு-நீலோற்பலம்-மாம்பூ-தாமரை-இவ்வைந்துமலர்களை ஐந்துகணைகளாகவும் கரும்பைவில்லாகவும்வளைத்துப்பார்ப்புரிபவெழுத்துநிற்கும் மன்மதனதுகணை வலிபைத்தமிழ்த்தோட்டிம் பொருட்டிப்பரிபமாகக்கொடுக்கும் பொன்னைப்பகருவீர்கள்பெண்களெயன்று சங்கமர்வினவியபோது அக்கணிகைமாதர்கள் கூறுவார்கள்-எ-று.

பைபாவணிந்தபரமனைப்போன்ற பகாரும்ஐயுடிகளையாங்கள்,பொய்பதுமுனையோம் வஞ்சகமுணரோம்-புணர்தலுக்கோரிருண்முற்றும், தையலவொருத்திக்காயிரங்கனகந் தருவதவ்வாறளித்திடின்பாம்,மெய்யுடன்மெய்யும்பொருத்திடக்கலவி விளைத்துமன்மதன்வினைதவிர்ப்போம்.

(இ-ள்) வெவ்விபவிடங்கையுடையசர்ப்பங்களை ஆபரணமாகவணிந்த பரிகயிலாசபதிபாகியபரமசிவனைப்போல் சொல்லுதற்கிரிபசங்கமமோகேளும்-பாங்கள்பொய்வார்த்தைகளைப்பேய்சோம்-வஞ்சகமாகிய துரோகசிந்தனைகளையுங் கருதோம் - ஒரிடவுமுழுமையுஞ் சசலிகளை யதுபவிப்பதற்கு ஒவ்வொருபெண்ணுக்கு ஆயிரம்பொன்கொடுக்கும் நியமமாதலால் அதுபோற்றருவீர்களாயின்யாங்கள் எங்களதுமனமும்மெய்யும் ஒன்றுபடத்தக்கதாக அஷ்டவித ஆவிங்கனமுஞ்செய்து அனங்கனது கணையங்கருத்தும்நாணும்படியாய்ப்புணருவோமென்றார்கள் கணிகைமாதர்கள்.

என்றோடியாசிரியவிருத்தம்.

பரந்தைபர்களுரைத்தவணத்தந்துடனெவ்வொருத்திக்கோர்பண்டாரத்தைச், கரத்தமைத்துப்பிரியாதீர் என்னவங்கண்காட்டியிகக்கட்டுப்பாடா, யுரைத்துவிலைமாதர்களின்விதிபெலாஞ்சங்கமரபொளிரச்செய்து,வரத்தையிகத்தருமருணைதகரினிலெண்காதமட்டுமருவச்செய்தார்.

(இ-ள்) அக்கணிகைமாதர்கள்சொல்லியவைபோல் அன்னவர் மகிழும்படியாய்க் கணகங்களைச்சொரிந்து 'ஒவ்வொருத்திக்கோர் ஆண்டியைநியமித்துகங்குன்விடியளவும் விட்டுநீங்காதீர்களென்றுகண்ணாடையினுற்றெரிவித்து மிகவும் கட்டுப்பாடாக அக்கணிகைமாதர்கள் வாழும்விதிபெல்லாம் சிவனடியார்களாகவெ பிரகாசிக்கும்படிசெய்து கோரிய எண்ணங்களைபெல்லா முற்றச்செய்யும்அமுகிய அருணையம்பதி என்காதம்வரையினும், ஈரதலிலே புரியச்செய்தார், சங்கமராகிய பரமசிவன்-எ-று, (௩௫).

விலைமாதர்தனித்தொருவரில்லாம ஸரிதாக்கிவெப்பகாமன், கலைமார்த்தெப்படிமருவது செய்தசங்கமரும்நீங்கிக் கமழாமரன்,

னிஹமார்க்கமாய்த் திட்ட சீடனுடன்மேலவந்த நிலத்தையானால்,
சிஹமார்க்கமறிந்தமன்னன் கண்டெதிர்சென்றிறைஞ் சிவழைத்
திருத்திச்சொல்வான்.

(இ-ள்) விஹமாதர்கள் தனித்து எங்கணுங்கிடக்கூடாது அரிதா
கச்செய்து கொடியமன்மதனது சாஸ்திரவியதிர்ப்படி அஷ்டிட
விதஆலிங்கனமும்-தகக்குறி-தந்தக்குறி-தாடணங்கள்-அறுபத்து
நான்குவிதலிலைகளைபுனச் செய்பச்செய்த சங்கமராகிய ஜகதிசன்
அவணைஹேமமுந்து பிரகாசமும் பெருமையும்பொருந்திய நன்
மார்க்கநிலைமையைப்பரிசோதித்தசிவியனாகிய அளக்கேசரினாமி
அரசனது அரசம்மையை நோக்கிச்செல்லுகையில் அப்பதிக்கி
றைவனாகியும் தூர்வேதமார்க்கம்பாலும் பூரணமாயுணர்ந்தமன்ன
னாகிய வல்லாளமகாராஜன் சங்கமர்வருதலைக்கண்டு எதிர்செறுன்
பணித்துபோற்றி பழைத்துக்கொண்டிப்போய் நவமணிகளாலலங்
கரிக்கப்பட்டு பிரகாசம்பொருந்திய அழகிய ஓர் சிங்காதனத்தில்
எழுந்தருளச்செய்து அஞ்சலியஸ்தையிற்றுகூறுவான். (௩௬)

அறுசீரடிபாசிரியவிருத்தம்.

பண்ணியதவமோவன்றிப் பாரினியாஸியற்றும்

தண்ணியகருமப்போதோ நயக்கினவீவாறுநல்கப்

புண்ணியவசமோதேவர் பொன்னடிவருந்தயிங்கு [ன்]

கண்ணியமுறுவேன்றங்கள் கடாஷமும்பெறுவேனென்ற

(இ-ள்) தமியேன்செய்த தவப்பலனே-அல்லது-ஸ்ரீ அருணாச
லேசன்வாழும் இவ்வருணையம்பதியின்கண் எளியேனாற்செய்யப்
பட்ட மிரியைகளின்புண்ணியமோ-பரமசிவத்தைப்போலெழுந்த
ஜங்கமதேவர்களினது பிரகாசம்பொருந்திய தங்கமயமான உபய
சரணமலங்கள் வருத்தமுறும்படி இங்ஙனம் அருட்சாரத்தவிதி
யாதோ அவற்றைத்திருவாய்மலர்ந்தருளினால் அத்தன்மையாயடி
பெனடத்திக் கண்ணியனாவதல்லாமலுந் தேவரீரதுகருணாகடா
ஷத்தினுள்ளுந் தோய்வேனென்றான் வல்லாளமகாராஜன். (௩௭)

மன்னகௌரகத்தி மார்க்கமும் தீரவாழி

உன்னையாங்கருதிவந்த தோதுவமுருவிய்மான்

பன்னுமைம்கூறுவான்

கண்ணியைநல்கிநீர்த்தி கடலேழும்வயங்குமென்றார்.

(இ-ள்) இப்பூமண்டலத்தின்கண் கீர்த்திப்பொருந்திய வல்லாள
மகாராஜன்கேள்-உனது-அரசும்-செங்கோன்முறைமையும்-தீடு
ழிகாலம்வாழி-இப்போது உன்னையாம்பெண்டிவந்தகாரணம்பா
தெனில், உருவிவிபாகிய சித்தஜனாலெய்யும் - மூலம்-அசோகு-
தீலோற்பலம்-மாய்பூ-தாமராமலொன் னெல்லப்பட்ட இந்து

கணிகளினாலும் இன்றுயாம்படுந் துன்பத்தை நீக்கும்பொருட்டு
ஒருஸ்திரீயை எனக்குக்கிட்டிம்படிசெய்வையேயாகில் உனதுகீர்
த்தியானது எழுகடல்சூழ்ந்த இவ்வையகத்தின்மீது பிரகாசம்பொ
ருத்தியிருக்குமென்றார் சங்கமராகியபரமசிவம்-எ-று. (கஅ)

இதைவிடதேவாரூச் கெழின்மணமுடிப்பிப்பேனென்
றதைபுணர்ந்தையராடு ரரசேகளை துமாதொல்லை
வதைசெயுங்காமனோபை மாற்றுதல்விலைமாதர்க்கே
புதைபல்போற்றெரியுமென்று புகன்றனர்பெரியோராங்கு.

(இ-ள்) இவ்வகையாப்பரஸ்திரீகளைஇச்சித்துத்திரிவதைப்பார்க்
கினும் எக்காலமும் தேவரீரைவிட்டகலாமவிருக்கும்படியாய்சிறப்
போங்கிய மணஞ்செய்துவைக்கின்றெனென்றுமிகுபத்தியும்பரி
வுங்கொண்டினாத்த வல்லாளமகாராஜனது அன்புநிலைபயபிறந்த
சங்கமராகியபெருமான்சொல்லுகின்றார்-கேளும்ஒஅரசனே
இப்போதுநீசொல்லியவார்த்தைகொடியதுன்பத்துக்கிடமாயும்-
சுடர்முன்மெழுகுபோல்மனதை ஒருங்குபரித்தாமல் நானாவித
கோலங்களை உண்டிசெய்வித்து உலபச்செய்யும்-அஃதன்றியும்-
பஞ்சேந்திரியங்களுந்தமிழி காம்பெருளியங்கத்தால் நாவற
ட்சிசெய்யும் சுகப்பிணியைப்போக்கும்அவிழ்தம்விசையின்னாக
னாக்குக்கைவல்லியப்பட்டதேயன்றிஇதரமானஸ்திரீகளறிபார்கள்
ஆதலான் அன்னவரால் என்பிணியைமாற்றுவிப்பாபென்றுபெரி
யோராகியசங்கமர் அங்ஙனங்கூறினார்-எ-று. (கக)

நிட்டைசெய்வோர்க்கும்போத நிகழ்த்துசங்கமோதங்க
ளிட்டத்தின்படியான்செய்வே னென்றிறைகாவலோரை
விட்டதிவினாவிநீசிரார் வேசையாமொருமின்னான்
இட்டமாயழைமினென்ன வேகினர்வாய்வின்மிக்கோர்.

(இ-ள்)இல்வாழ்க்கையைக்கடந்துநிட்டையென்னும்அட்டாங்க
யோகங்கையுஞ்செய்யப்பட்ட தபோதனர்களுக்கும் ஞானோப
தேசஞ்செய்விக்கும் மகாமகிமைபொருத்திய தேவரீராகியசங்க
மமோ, உமது கருத்தின்படியேபடத்துகிறேனென்று அங்குள்ள
காவற்காராபழைத்து நீங்கள் அதிசிக்கிரமாய் சிறப்போங்கிய
கணிகையின்னார்கள் வாழும்மீதியிற்சென்று அதிசுபலாவண்ய
முள்ளவளாய் ஓர்ஸ்திரீயைஅழைத்துவாருங்களைன்றுவிடைதரக்
காற்றினும்அதிவேகமாய் நடக்குங்காவலாளர்கள்சென்றார்கள். (க)

சென்றுவேசையர்கள்வாழந் தெருபினதோறம்புக்கி
தின்றங்குநோக்குங்காலை ஞேயமாய்ப்நடனகீதம்
கொன்றைசூடியவெம்மான்றன் குழுமுனராடல்கண்டு
இன்றுதவாமென்மெண்ணியிறைக்கவந் துணைப்பதானார்.

(இ-ள்) அரசனது ஆளுகையைப்பெற்றுச்சென்ற துணுவர்கள் அழகியவிலைமாதர்களவாழும் வீதிகளில் மனைகள்தோறும்புகுந்து புகுந்து பார்த்துவருகையில் ஒருவிடாகிலும்நீங்காமல் கரலப தாளத்தோடிகந்த பரதநாட்டியங்களும் வீணாகானசந்தேமுழக்கத்தோடும் பொன்னிறம்போன்ற கொன்றைமாலையைச்சூடியசிவனடியார்கள்விடுகின்றோறும் தனித்தனியாயிருந்து ஆனந்தித்துக் கொண்டிருக்குஞ் சம்பிரமங்கலாக்கணமி இன்றமுடியாதென்று கருதினவரூப்தமது அரசனிடம்வந்துகூறினார்கள்—எ-று.(சக)

[வேற.] அம்மொழியோர்ந்தமன்னவன் வெருண்டே பமைச்சனாதோக்கியேபுகல்வ, அம்மொழிபிறழ்வதான்றிருச் செயலோ நாம்செய்தபூசையின்குறையோ, செம்மொழிபார்ந்த சங்கமர்க்கேட்டதெரிவையர் கிடைப்பதுமரிதென், நிம்மொழிவரி முனிசைப்பதுமுறையோ வென்னவுமமைச்சர்களிசைப்பார்.

(இ-ள்) இவ்விதமாய்த்தாதர்கள் உரைத்த மொழியைக்கேட்ட அரசன்கோபித்துத் தனதுமந்திரிமார்களைப் பார்த்துச்சொல்லுவான்-நாம் பரமசிவத்தின் அடியவராகியசங்கமருக்குரைத்தமொழியானதுபுரண்டிபோவதுஜகதிசனாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேசனது திருவுளச்செயலோ-அல்லது-நாம் ஆண்டவனுக்குச்செய்தபூசைகளின்குறையோ-என்செய்வேன்-செவ்வியசொற்கள் பிரகாசியநின்றசங்கமர் நம்மைநாடிக்கோரிய ஸ்திரீகள்கிடைப்பதுஅரிதென்றுஅவர்முன்பாய் புகலுவதுதருமமோ வென்றுதுன்பப்படும் வல்லாளமகாராஜனைப்பார்த்துமந்திரிமார்கள்செல்லுகின்றார்கள்.

சிந்தையிற்கவலை புற்றிடவேண்டாஞ் செவ்வனேபேதை போம்சென்று, விந்தைகொள்வேசை மாதனைக்கொணர்வோம் வியாசுலம்விடுமென வவர்வாழ், சந்தைகொள்விதி படர்ந்தவர் மனையிற் றங்கியகோலமுநோக்கிப், பந்தைநேர் முலைமேற்கந்த முமணிந்த பரத்தைபர்க்கெடுத்துரைப்பாரால்.

(இ-ள்) மனதிற்கவலைகொள்ளவேண்டாம் அரசே, கடைபர்களாகியபாங்கள் சென்று அடியவர் கோரியவண்ணம்அதிருபலாவண்யமுள்ள கணிகைமாதைக்கொண்டு வருவோம்தாங்கள் துன்பத்தைபொழிபுமென்றுசொல்லி அன்னவர்வாழும் பேட்டையாகிய வீதிகளிற்சென்று மனைகளிற் புகுந்துபார்க்கையில் எங்குஞ்சிவனடியார்களாய் விளங்கியிருப்பதைப்பார்த்தும் பந்துபோன்ற அழகியத்தனங்களின்மீது அகந்தபரிமளங்காயணிந்திருக்கும் விலைமாதர்களுக்குச்சிலவார்த்தைகளைஎடுத்துச்சொல்லுவார்கள்.

மையுலாம்விழிநேர்மாதர்கனெருங்கி வாழுமில்வீதியிலொருக்கி, மெய்யுலாமரசைநாடியபெரியோர்விரகதைத்தணித்திடு

வாரேல், கையுலாங்கடகப்பணி மணிவடமுங் சலித்திடுதெங்கையு
மணிந்து, நெப்புலாந்தயிர்பா லறுசுவையன்ன தமத்தரமுண்டு
வாழ்குவனோ.

(இ-ள்) நீலோற்பலம்போன்ற பிரகாசப்பொருந்திய கண்களா
யுடையபெண்கள் கூட்டமாய்வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்வீதியில்
யாராகிலும் ஒருவனிடையே மைவிளங்கா நின்ற எங்கள் இறைவனை
நாடி நயந்தசங்கமாதுவெவ்வியகாமநோயைத் தணிப்பாரோவா இல்
அன்னவர்கள் இருகரங்களுக்கும் கடகமும் நவமணிகளாலமைத்த
ஆபரணங்களும் முத்துமாலையும் ஒசையைக்கொடுக்கும் பாது
சச்சதங்கைமுதலிய ஆபரணங்களை அணிவதன்றியும், நெய்ப்பால்நீர்
சட்கவைப்பார்த்தங்களுளோம் அமுதுண்டு சதாகாலமும்பாதும்
குறைவின்றி வாழ்வார்கள்-எறு. (சச)

இன்னவாறமைச்ச ருரைக்கவம்மின்றி நிறைஞ்சியேயாகக்
கொல்லோரும், முன்னுபுலகபாரிடம்பொருளிரவு முழுமையுமி
ருந்திடப்பெற்றோம், துன்னு மில்லிரவுகழிந்தபின்நீவிர் சொற்ற
துபோலவாமமைச்சர், தன்னகஞ்சலித்துமன்னனுக்கதனைச் சாந்
தலுமாங்கவன்மொழிவான்.

(இ-ள்) இவ்வண்ணமாய் மந்திரிகளுரைத்தமொழியைக்கேட்ட
கொடியின்னைப்போற்றுவனும் இடையினையுடைய அக்கணிகை
மாடிகள் எதிர்வந்து நின்றுபணிந்து பலவாறுகத் துதித்து நாங்
களையாவரும் இன்றுபகற்போதே நம்மையாட்கொள்ளும்பு அரு
ஞ்சலேசனுடைய மெய்த்தொழும்பாகிய இவ்வடியார்களிடம்
இன்றிரவுவிடியுமளவும் சுகலிலைகளுக்கிணங்கி நடப்பதாய்ப்பொ
ன்றைப்படுத்திக் கொண்டோமாதலான் இத்தினஞ்செல்லுமாயின்
தேவரீர்கள் சொல்லியபடி நடக்கலாமென்று மொழிந்தவைகேட்ட
அமைச்சர்கள் தத்தம் மனஞ்சலித்து அவண்ணிறநீங்கி அரசனி
டம்வந்துணைக்க அங்கு நம்சுறுவான்வல்லாளமகாராசன்-எ-று. ()

அந்நபமிது நமக்கரிதாயிருப்பதென்கொலந்தோவென்றயார்
வுற்றாங்கு, பற்பலவாய்சிந்தைதனிலேக்கமுந்நீ திறையருளும்
பான்மைதானோ, தற்பரணைப்போலெழுந்த சங்கமருக்குரைத்த
வண்ணத்தருவேனென்று, விற்பொருதும்வேந்தன திவினாவாகக்
க

(இ-ள்) அந்நபமாகிய இச்செய்கை நமக்குக்கிடப்பது துல்லப்
மாகவிருக்குங்காரணம்பாது - ஐயோவென்று அரசன் துன்ப
மடைந்துபின்னர் நானுவிதமாய் மனதில் ஏக்கங்கொண்டு இதுவும்
பரமசிவனுடைய திருவிளையாடல்தானோ ஐக்கிசனைப்போல்வடி
வுகொண் டெழுந்தருளியவந்த சங்கமர்கோரிய வண்ணத் தருவே

னென்மெழுந்து வில்லேந்தியொளிரும் வல்லாளம்காராசனான
வன்மிகவுந்தீவரமாய்வினாமாதர்கள்வாழும்வீதிக்குச்சென்றான். (

அறுசீரடிபாசிரியவிருத்தம்.

வந்தவரெதுகேட்டாலும் வழங்குதுமெனப்பதாசை

அந்தரமளாவநாட்டி யளித்திடுநாளினின்ற

சுந்தரசங்கமற்குச்சொன்மொழிப்பிறழாதென்னைப்

பந்தமாப்ப்காப்பவட்கிப் பதியினைத்தருவேனென்றான்.

(இ-ள்) நம்பதியைநாடிவந்தவர்கள் எந்தப்பொருளாக் கோரித்
கேட்டபோதினும் கொடுக்கின்றோமென்று ஆகாயபரிபந்தம் உயர்
ந்து படபடா காரஞ்செய்து பறக்குப்படியாய்த் துவசமுடர்த்தி
நடாத்திவரும்நாட்களில் இன்றையத்தினம், விரகவேதனையால் மெ
லிந்து நம்மைநாடிவந்த அழகியசங்க நற்குலமதுநோயை யக
ற்றுவோமென்று கூறியவண்ணம் மாறுதுஞ்சையோயிங் காப்பா
ற்றியகணிகைக்கு எனது அரசுக்குரிய இப்பதியையளிப்பேனெ
ன்றுரைத்தான் வல்லாளம்காராசன்—எ-று. (சஎ)

கரிபரியுடனுய்வேண கனகமுந்தருவேன்முத்துச்

சொருகியசினிகையேவேன் றெல்லுலகாள்வதற்கிங்

கரியசெங்கோலுநல்கி யவர்க்கியான் பணியுஞ்செய்வேன்

பெரியவர்விரகநதிர்த்தாற் பெற்றதாயெனக்காமென்றான்.

(இ-ள்)யானே - குதினாமுதலியவைகளோடும் தாங்கள் வேண்ட
டியபொன்னுந்தருவேன்-இதல்லாமலும் முத்துகளினால் அலங்க
கிருதஞ்செய்த பல்லக்குங்கொடுப்பேன்-இப்புமண்டல முழுமும
யும் ஆளநினைத்தோடுநிலும் எனதுசெங்கோலைக்கொயித்தானும்
படிசெய்து அன்னவர்க்கியான் பணிவிடையஞ்செய்வேன்
இன்று நாடிவந்த சங்கமரது காமநோயைத்தணித்தால் என்னைப்
பயந்தஅன்னையுமாவார்களென்று இராஜாதிராஜனாகிய வல்லாள
ம்காராஜன்புகன்றான்—எ-று. (சஅ)

உலகினில்வருஞ்சுகத்து ஞாயர்க்க மிஃதேயென்று

கலையுணர்முதிவராரும் கழறுவராதலானந்

தலமதினுற்றசெய்ய சங்கமர்விரகநதிர்த்தால்

இலகுமென்னுயிர்கேட்டாலுமீகுவேன்வருவீர்மின்காள்.

(இ-ள்) கடல்வருந்த இவ்வுலகின்கண்வழங்கும் இன்பங்களுக்
கெல்லாமேலாகியது மாறாவிழியினையுடைய பெண்களின் கலவி

த்தொழிவில்வரும் இன்பமேயதிகமென்றுவேதநூலுணர்ந்தமுந்
வர்களும் கூறியிருக்கின்றார்களாதலால், நமதுபதியைநாடிவந்த
மேன்மைபொருந்திய சங்கமனாவருக்தும் விரகவேதனையை
இன்றுமாற்றினவர்களுக்கு பிரகாசம்பொருந்தியஎனது பிராண
னைத்தான்மாகக்கேட்டபொதிலும் அளிப்பேன் வருவீர் கணிகை
மின்களேபென்றுகூறினான் வல்லாளமகாராஜன்—எ-று. (சக)

ஆகரவாகத்தங்களை யின்படியேயாங்கள்
வதமிலடியிதம்மோ டின்புறப்பொருளும்பெற்றோம்
நாதவென்செய்வோமென்று நங்கையிப்பணிந்துகாக்கப்
பூதலமன்னன்வெட்கிப் புகழ்னைவந்துசார்ந்தான்.

(இ ள்) அரசனவின்ன பொழியைக்கேட்டவினைமாதர்கள் தேவரீர்
ஆக்கினையின்படி நடந்துவரும் நாங்கள் இன்றையத்தினம் சூற்ற
மற்றபரமசேவத்தின் அடியார்களிடத்திற் கலவித்தொழில்புரியும்
பொருட்டு பொருள்பெற்றுக்கொண்டோமாதலால் எங்களை யாட்
கொள்ளும்இறைவனையாங்கொன்செய்வோமென்று அடிபணிந்
துவளர்த்தமொழியைக்கேட்ட வல்லாளமகாராஜன் நான்முற்றவ
ருய்கிர்த்திப்பொருந்திய தனது அரண்மனையைச்சேர்ந்தால் (இய)
என்சொடியாசிரியவிருத்தம்.

இல்லமுற்றமன்னன்மதிவதனமாறியிருப்பதனைமங்கையர்களி
சைந்துநோக்கி, மல்லமாதேவியரு மிளையாளாகும் வண்மைமிகு
சல்லமாதேவியாரும், தொல்விலகைப்புரக்கவல்லவர்கள்கோவே
துன்பமுற்றகாரணமென்னவற்றைநீவிர் சொல்வெனவடிபணி
ந்துவினவவாங்குதூய்நெறியோனவர்க்கிதனைச்சொல்லுவானால்.

(இ ள்) அரண்மனையைவந்துசேர்ந்த வேந்தனுடைய பூரணச்
சந்திரோதயம்போன்றமுகாரவிந்தமானதுசலனத்தால்வேறுபட்
டிருப்பதைக்கண்ட அவன்தேவிமார்கள் மல்லமாதேவியும் மிகு
வண்மைபொருந்திய இளையாள் சல்லமாதேவியும் இவ்விருவரும்
நெருங்கிவந்துநெடியகடல்சூழ்ந்தஉலங்கையெல்லாம் ஒருகுடை
நீழலினின்று பரிபாலனஞ்செய்யும் எங்கள்காதலனே எந்தநாளு
நில்லாது இன்றுமனதிறுன்பட்டுநீர்த்தவாறென்னே, அதனைதே
வரீர்திருவுளம்பற்றவேண்டிமென்றுபாதகமலங்களிப்பணிந்துகே
ட்க-அக்வனம் பரிசுத்தமாகிய நிலையினையுடைய வல்லாளமகாரா
ராஜன் மங்கையர்களுக்கு நடந்தசெய்தியைக்கூறுவான்-எ-று ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்றொருமுதியோர்மானு ரின்பத்திவிச்சைகொண்டு
வென்றிசேர்நம்மைநாடி வினவியபடிக்கிசைத்திம்
மன்மதில்விலைமின்னார்கள் வாய்ப்பதுமரிதானெந்தே
னென்றவர்வாய்ப்பமேகட்டவெழின்மனையாருஞ்சொல்வார்.

(இ-ள்) இன்றையதினம் ஓர் பெரியவர் சேல்போன்றவிழியி
னையுடைய மடந்தையர்களது மயக்கத்தினிமிது மனம்வைத்து
வெந்நீர்நுந்தியநம்பதியைச்சேர்ந்துநம்மை வினவியவண்ண,
மிசைத்து இவ்வருணைமாநகர்முழுமையும் விலைமாதர்கள்வாழும்
வீதியெங்கணுந்தேடியும் கிடைப்பது பிரபாசையாபிருப்பதால்
துன்பமுற்றேறன்னெனச்செய்வேன் அடியவருக்குரைத்தமொழிதப்
பிழம்பாகின்றதேபென்று கூறித்துன்பமுற்றிருக்கும் வேந்தன
துவாய்மையைக்கேட்டமங்கையர்கள்சொல்லுவார்கள்-எ-று. (இஉ)

ஆசிரியவிருத்தம்.

விரகமுற்றவடியவர்க்குவாக்களித்த வேந்தேநிர்மனம்பா
தோவறிகிலோம்பாம், இருவர்களிற்சிறியவளாமென்னைபன்னோ
ர்க்கிசைத்திடவுங்கருத்துளதே விசைவேனென்றாள், திருவளரு
மன்னனகமகிழ்ந்துநோக்கிச் சேயிழையடியவரோடறையி
ற்சேர்ந்து, உருவிவிபார்ப்பதுபர மொழிப்பாபென்று உத்தம
னும்பெரியவருக்குரைத்திட்டானால்.

(இ) விரகமோதனையால்மெவிற்துவந்த சங்கமருக் கந்தோபை
த்தணியச் செய்கின்றனென்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்தளங்களரசே,
தங்களுடையகருத்துளத்தன்மைபொருந்திய தாயிருக்கிறதோசிறி
யெங்கள்நிடியாம்-ஆதலால்எங்களிருவர்களிற்சிறியவளாகிய என்
னை அவ்வடியவர்க்கிசையச்செய்யுட்படியாய் கருத்திருக்குமாயின்
தேவரீரதுஎண்ணிஞ்ஞறைபடாமலவ்விதமேநடக்கின்றேனென்று
கூறியபோதுஇலக்குமிகடாகுடிபொருத்திலகா நின்ற வல்லாள
மகாராஜன்மனமகிழ்ந்துதன் துமங்கையைப்பார்த்துஒபெண்கள்
நாயகமே,நம்மைநாடி வந்த சங்கமமோடுபள்ளியறையிற்சேர்ந்து
மன்மதனுற்பெற்ற துன்பத்தைப் போக்குவானென்று சொல்லிவி
டைகொழித்துப்பின்னர் உத்தமகுணத்தையுடையவனாகிய மன்ன
ன்பெரிடவரிடஞ்சென்றுதேவரீர்கருத்தின்படியபமைத்தே னங்கி
கரித்துக்கொள்ளுங்கொன்றுமிகுபத்திடோடுகூறினான். (இரு)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அக்கணஞ்ஜலக்கமாடி யழகுறவறையுட்சேர்ந்து
மிக்கநல்விபாழைமீட்டி விநோதமாய்க்கீதம்பாடிப்
பக்கவினெருங்கியந்த பரமனைப்பார்க்குங்காவி
லக்கணிமெப்பனாகே யரியயோகத்திலுற்றான்.

(இ-ள்) இராஜபத்தினியாகிய சல்லமாதேவி உடனே மஞ்சன
மாடி ஆடையாபரண லங்கிருதஞ்செய்து சுகந்தப்ரிமளங்கோயணி
ந்து பஞ்சகச்சாயவர்க்கங்களைந்நி வீணையெடுத்துப் பள்ளிய
றையுட்பிரவேசித்து இந்நிரதீலமரகதங்களாலமைத்தொளிருமஞ்
சத்தில் அம்ச தூளிகாசயனத்தின்மீதாரோகணித்துக்கொண்டிரு
க்கும் அடியவர் பக்கவினின்று நனி இன்னொசையைத்தரும் வீணை
யைமீட்டிக் கீதம்பாடிக்கொண்டு சிலநேரஞ்சென்றபின்பு பெரிய
வாசித்திரப்பிரதமைபோல சைவந்நிருப்பதை நோக்கையில் உரு
த்திராட்சமாவி காபரணமணிந்து விளங்கும் மெய்யிணையுடைய பெ
ரியவர் யோகத்திதையி விருப்பதைக்கண்டாள் சல்லமாதேவி.()

பின்னும் மங்கையந்தப்பெரியவார்க்கு முவெண்ணித்
துன்னுமங்கவர்மீதுற்ற சுகந்தநீரெடுத்துத் தூவி
நன்னயத்துடனே நிற்க நயனமுந்திறவாதன்னோர்
தன்னையும் நோக்காதா லுந் தயங்கியங்குரைப்பதானார்.

(இ-ள்) பின்னையும் அருந்ததிக்கொப்பாகிய அவ்வரசியானவள்
அங்கவனம் யோகத்திதையிலிருக்கும் சங்கமர் மனமகிழத்தக்க
தாக நினைந்து பிரகாசம்பொருந்திய அன்னவர்மீது அவனுளசுக
ந்தமூலவும் பனிநீனையெடுத்துத்தெளித்தும் நன்னயத்தோடு நின்
றும் கண்விழியாமலும் தன்னையும் நோக்காமலுமிருப்பதையுணர்
ந்ததேவியானவள் சிந்தைமெலிந்து கூறுவாள்-எ-று. (௫௫)

வேந்தன லுரைத்தவாய்மை வீண்படமுறையோவந்தோ
ஏந்தலேயென்றிறைஞ்சி வெழி லுறுமடந்தையாங்கு
சாந்தமாய்மெல்விழுந்து தழுவவப்பரமராடு
ஏந்தவுக்குழந்தையாகி யின்புறவழுவதானார்.

(இ-ள்) இராஜாதிராஜனாகிய வெங்கோமானுரைத்த வாய்மை
வியர்த்தமாவது தருமமோ - ஐயோ கடவுளையென்று தொழுது
அழகுலாவும் வனிதையானவள் அங்கு நித்தியிலிருக்குப்பெரி
யவர்மீது மெதுவாய்ச்சாய்ந்து ஆவிங்குஞ்செய்கையில் ஸ்ரீகிரு

லாசபதியாகிய பரமசிவன் ஏந்துங் குழந்தைவடிவமாகி பவ்வணங்குகளிப்பும் ஆச்சரியமுங்கொள்ளத்தக்கதாய்செங்குமுதம்போன்ற அழகியவாயைத்திறந்து அமுக்கசெய்யவா ரம்பித்தார். (௫௯)

அரனொருகுழவியாகி பலறியேயமுதும்போது
பரமனார்செயலென்றெண்ணிப்பார்த்துபன்விரைவில்வந்து
கரமதாலெடுத்திணைத்துக் களிப்புடனுச்சிமோந்து
விரகுடனிருக்கும்போதவ் விமலனுமாயமாறார்.

(இ-ள்) ஸ்ரீ கயிலாசபதியாகிய பரமசிவன் குழந்தைவடிவாய் அலறியழுதுகின்றசெய்யுளறிந்த அரசனானவன் இஃது ஆண்டவன் றிருவிளையாடலென்றுணர்ந்து மிகத்தீவரமா யங்ஙனஞ்சேர்ந்து வனசமலர்களைப்போன்ற விருகரங்களா லெடுத்திணைத்து முத்தமிட்டு உச்சிமுகந்து நனிகாதலோடும் பெரானந்தங்கொண்டிருக்கையில் ஐகதிசனாகியஎம்பெருமான்மாயமாய்மறைந்தார். (௫௯) எண்ணீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஐயனேநினதுதிருவுளச்செயலையறிவமோவறிவிலோம்பாங்கள், மெய்யனென்கண்கள்முன்றுடையான் வேந்நேவேதநாயகனே, துய்யனென்பெம்மைச்சோதனைசெய்வோ சுதனெனத்தோன்றியேமறைந்தீர், செய்யனெனெங்கட்கென்விதியென்று தேவியோடரசனுமெலிந்தான்,

(இ-ள்) சந்திரசுடாதரமூர்த்தியாகியஐயனே, தேவரீரதுதிருவுளச்செயல்மடைமையோமாகிய யாங்கள் தெரிந்துகொள்ளுவோமோ- நீக்கமற்றவனே திரிநேத்திரங்கையுடையவனே மறையுருவானவனே சுருதிராயகனே பரிசுத்தனே எளியோங்களைச்சோதனை செய்யும்பொருட்டோ புதல்வனாகவுந் தோன்றிமறைந்தீர் மேன்மையுற்றவனே எங்களுக்கென்னவிதியென்றுமங்கையுந்தானும்ஆற்றப்படாத துன்பத்திலமுந்தினார்கள்—எ-று. (௫௮)

கொற்றவனிவ்வாறுளமெலிந்தாங்கு கோவெனக்கதறமக்காவி, னற்றவத்தோர்குதிசெய்யுமீச னாயகியுன்விடையேறிச்சு, சுற்றிலங்கணங்கள்சூழ்ந்திடவிதிமால் தொடரவு மருணையம்பதிவாழ், வெற்றிகொளிறைக்குத்தரிசனமுதவ விரகுடன்பணிந்தவன்றுதிப்பான்.

(இ-ள்) அரசனானவன் இவ்வகையாய்மனம்பெதும்பிக்கோவென்றுவாய்விட்டலறிதிறீகையில் மகிமைபெறுந்திய நபத்திணைபு

டைபவர்கள் போற்றிப்பணியத்தக்க பரமசிவன் பார்வதிதேவி
யோடும்வெண்விடையின்மீதேறி அநேகசிவகணங்கள் சூழத்தக்க
தாகவும் பிரமணும் விஷ்ணுவும்வாகனங்களிலேறிவரவும் அருணை
யம்பதியை ஆளும் வல்லாளமகாராஜனுக்கு தெரிசனந்தந்தமாத்நி
ரத்தில் ஆவலோடும் பூமியிற்பணிந்தெழுந்து சிரமிசைஇருகரங்
கடையுங்கூப்பித் துதித்தான் - ஏ-று, (௫௯)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

ஆதிபேசரணமண்மே லடியனைக்காக்கவல்ல
சோதிபேசரணங்கங்கைத் தூயசெஞ்சடையிற்றுன்னப்
பாதிமாமதியணிந்த பரமனேதமியேற்றாற
நீதியைத்தாங்கவோர்சேய் நின்மலாவருளுவாயே.

(இ-ள்) ஆதிநாயகனாகிய தேவேசரணம்-உலகின்கண் அடியார்
களைச்சோதித்தாட்கொள்ளும்படியாகிய பூரணனேசரணம் - கங்
கையையும் மூன்றும்பிறைச்சந்திரனையும் பரிசுத்தமாய் பொன்
போற்பிரகாசிக்குஞ்சடையிற்றரித்திலகும் பரம்பரனே-அடியே
னது செங்கொல்விதியை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாய் ஓர் புதல்வ
னைக்கடாகூறித்தருளல்வேண்டுமென்றுதொழுதான்-ஏ-று. (௬௦)

சுந்தரமன்னுகேண்மோ சுதனுமக்கியாமேயானோம்
அந்தத்தினுமுனக்கேயறைவிதிமுடிப்போமென்று
சந்திரசேகரனார் வாழ்த்திச் சார்ந்தனர் கயிலைபின்னர்
பந்தமாயுலகைவேந்தன் பண்புடனாண்டிவாழ்ந்தான்.

(இ-ள்) அழகுலாவுக் கீர்த்திபொருந்திய அரசேகேளாய், யா
மே உனக்குப்பிள்ளையாய்த்தோன்றினபடியால் உனது அந்தியகா
லத்திலவேதவிதியிற்கூறுஞ்சடங்குகளைச் செய்துவருவோமென்
று சந்திரசடாதரமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் வாழக்கடவையெ
ன்றுகூறித் தேவகணங்களுடன் கயிலாசகிரியைச் சேர்ந்தபின்பு
மிகுந்த ஆவலோடும் வல்லாளமகாராஜன் அருணையம்பதியை
ஆண்டு வாழ்ந்துவந்தான்-ஏ-று. (௬௧)

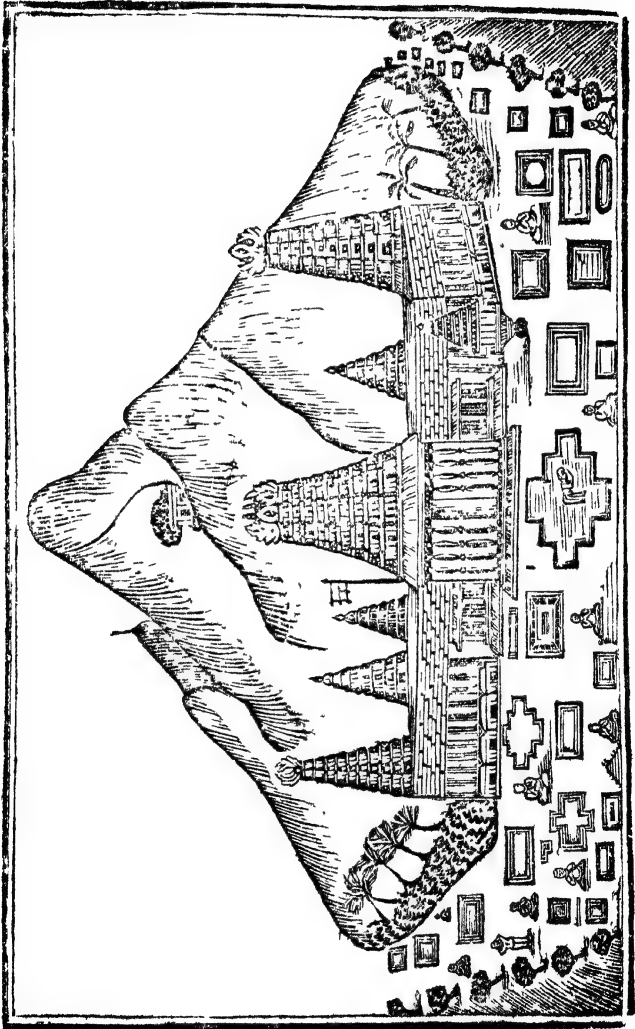
வழாவது

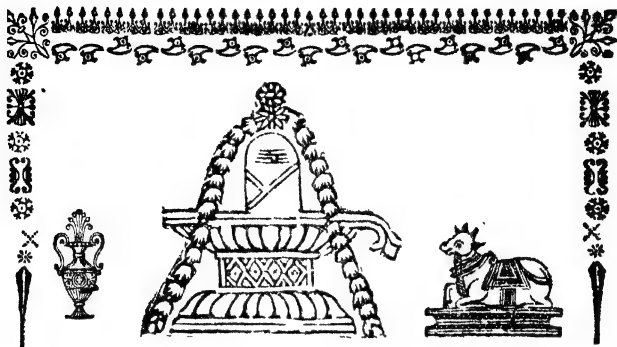
வல்லாளமகாராஜன்சருக்க-முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - இராம.

வ.
சுவமயம்,
தித்தத்தின்-படம்.

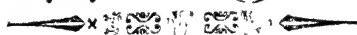

உ
சிவமயம்.

எட்டாவது

தீர்த்தச் சருக்கம்.

அறுசீரடி ஆதிநிடவிருத்தம்.

செருடலையுக்களிற்று முகப்பிளையிருபதம்போற்றித்திளை
யான்முத்தீர், தருமலையுமொரு டலையுந் தொலைத்தமலைக்கிழவனி
ருசரணம்போற்றிப், பொருடலையுமிரவ்சலையு மடியாருக்கொழி
க்கவழிப் பொருட்பாய்திறன்றென், உருடலையுஞ்செய்மலையும் பசு
சைமலைமடந்தையையுந் சருத்துட்சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்) யுத்தஞ்செய்யத்தக்க யானையினது முகத்தையுடைய
பிளையாரது இரண்டுபாதத்தையுமீவணங்கு அலைகளாலே முத்
துக்ககொழிக்குஞ் சமுத்திரத்தையும் ஓரவுஞ்செமென்னுடலை
யையும் அடக்கிய சிவகட்பிரமாணிபாறுபாதத்தவணங்கித்துன்
பத்தையும் சோர்தலையும் அடியிசுளுக்கு ஏழிக்கஅக்கினிமலையாக
தின்று என்னுடையபிதவியைக்கொக்குஞ் சிவனையும் மரகதநிறம்
பொருந்திய பார்வதியையும் மனதீர்சேர்ப்பாம் எ-று. - (க)

கலிவிருத்தம்.

தேங்குமன்பிந் சிவபுராணத்தினி
லோக்குருத்திர சங்கிதையோதினோன்
பாங்கிலிங்க புராணப்பரப்பினு
மீங்கடித்தபடியு மியம்புவேன்.

(இ-ள்) பெருகியஅன்பினாலே சிவபுராணத்தில் உயர்ந்திருக்
கின்ற உருத்திரசங்கிதையை முன்சொன்னேன் பெருமையாகிய
இலிங்கபுராணப்பரப்பிலே நானறிந்த தன்மையுஞ்சொல்வேன் (1)

ஆதிவேத னருளச்சனகனும்
வேதவல்ல வியாதனுக்கீந்தனை
சூதனுக்கவன் சொல்லினன்சூதனு
மேதமற்ற விருடியர்கீந்தனை.

(இ-ள்) ஆதியிலே பரிமா ஜனகரிஷிக்குச்சொல்ல ஜனகர்வேத வியாசருக்குச்சொல்ல வேதவியாசர் சூதரிஷிக்குச் சொன்னார் சூதரும்சூத்ரமற்றரைபிசா ரணியத்துரிஷிகளுக்குச்சொன்னார்

வன்னிமாமலைத் தோற்றமுட்வான்மலைக்
கன்னிபாகங் கலந்ததுமுன்னமே
சொன்னதாதலி னங்கதொழித்தனை
பின்னருள்ள கதைசிலபேசவரம்.

(இ-ள்.) அக்கினிமலையானது தோன்றினதும் பெருமைபொருந்திய மலைப்பெண்ணான பார்வதி சுவாமியினது இடப்பாகம் பெற்றதும்முன்னமே சொன்னபடியினாலே அதைநீக்கப்பின் னுண்டாகிய சிலசரித்திரங்க்காச்சொல்லுவோம்-எ-று. (ச)

தீர்த்தமும்மதிற் செய்தருமங்களும்
வாய்த்தவென்பின் வலமுமிலங்கமு
மேத்திடாதவ ரெய்துமிகழ்ச்சியும்
பார்த்தரன்பொருள் கொண்டவர்பாவமும்.

(இ-ள்) தீர்த்தங்களின்மகிமையும், அதிர்செய்யப்பட்டதருமங்களும், கிரிப்பிரதட்சணத்தின்மகிமையும், இலங்கமகத்துவமும், சுவாமியைவணங்காதவர் அடையும்இகழும், அவரைநீதிமிகழ்ச்சியைப்பார்த்துச் சுவாமியினதுபொருளை அபகரித்தவர்களுக்கு வருகின்றபாவமும்-எ-று. (இ)

பந்தமாயறியாது செய்பாவமுஞ்
சிந்தையா வறிந்துசெய்திமையும்
முந்தையோர்க ளொழித்தமுறைமையு
மெந்தைநானமகிழ்வுமியட்டவேன்.

(இ-ள்) பந்தவசமாய் அறியாமற்செய்தபாவமும், மனதார அறிந்துசெய்தபாவமும், முதற்காலத்திலுள்ளவர்கள் அப்படிவந்த பாவத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டமுறைமையும், சுவாமியினால் மகிழ்ச்சியடைந்தபுழுபூணயின் செய்கையுஞ்சொல்லுகிறேன், (ஈ)

வேறு-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விருப்பில்கோதமனாரீசன் நிருமுனேவள்விநாட்டத் [சு,
நிருப்பொவிசடையோன்றன்னோற் செனித்திருமறையோனங்
உருப்பொவிகனலோனென்ன வற்றன்னவனேநோக்கிப்
பொருப்பிறையவனைப்பூசைபுரியெனப்புகழ்ந்துசொன்னார்

(இ-ள்) உலகத்து ஆசையில்லாத கௌதமரிஷி சுவாமியின் சந்திதி முன்னமே வேள்வியொன்று செய்கிறதற்கு பத்தனித்து அக்கினி வளர்க்க அழகுபொருந்திய சடைபையுடைய அந்தச்சுவாமியின் கிருபையால் முன்னமே தோன்றியிருக்கிற சிவபிராமணன் அந்த யாகத்தில் அக்கினிசொருபம்போலப்பிறந்தான் அவனைப்பார்த்துக் கிரியாபமாகிவிளங்கிய அருணாசலேசுவரரைப் பூசைசெய்ப்பென்று புகழ்ச்சியாக உபசாரஞ்சொன்னார்-எ-று. (எ)

மற்றுமே முதருப்பைதியி விடுதலுமலர்மாதென்னக்
கற்றையுங்குழன்மின்னொரு முதித்தனர்கணிகைமாராய்
நிற்றலுமிறைவார்முன்னே நிருத்தமேபுரியுமென்று
னற்றடம்பலவுங்கண்பி நகரமுஞ்சிறப்புஞ்செய்தார்.

(இ-ள்) அதன்பின்பு கௌதமர் ஏழுதருப்பையெடுத்துக் குண்டத்தின் அக்கினியிலேபோட்டஅளவில் இலட்சுமிபோலக் கற்றையாயிருக்கின்ற கூந்தலையுடைய ஏழுபெண்கள் தேவதாசிகளாகப் பிறந்தார்கள் அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் சுவாமியின் சந்தியிலே நாட்டியஞ்செய்துவாருங்களென்றார் அவர்கள் நன்மையாகிய தடாகங்கள் பலவுண்டாக்கி ஊரைச்சிறப்புசெய்தார்கள். (உ)

மந்திரம்பாவும் வெந்தி மலைதனக்கடுத்தகீழ்ப்பா, விந்திரதட முண்டந்த விந்திரன் முதலேகண்ட, தந்தரத்தமரர்தாமுமதிற்றின மூழ்கலாலே, சந்தனக்குழம்புநாறு மணக்குமைந்தருவின்மலை.

(இ-ள்) தேவர்கள் மந்திரங்களாலேதோத்திரம்பண்ணப்பட்ட அக்கினிமலைக்கு அடுத்தகிழக்குத்திண்கில் இந்திரதடாகமென்றொன்றுண்டு-அதுதேவேந்திரன்முன்னுண்டாக்கினது தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள் அதில் நிந்தியமுழுத்தலாலே சந்தனக்குழம்பின் வாசனையும் கற்பகபுஷ்பத்தின்மாலையினுடைய வாசனைமணக்கும்,

பரமமாமதிர்றைப்பூசம் படிந்திடிந்பருகிற்கோடி
பிரமபாதகம்போமென்று லதினலம்பேசலாமோ
சுரர்பதிமூழ்கின்முன்னே தொடர்ந்ததிவினைகடர்ந்தா
னிரவியுள்ளளவும்வாழ விமைபவருலகம்பெற்றான்.

(இ)மேன்மைபொருந்திய இந்திரதிர்த்தத்தத்தல்தைப்பூசத்தில் ஸ்ரீநானஞ்செய்து ஒருகைஜலம் ஆமைனஞ்செய்தால்கோடி பிரமஹத்திதோஷிழ்மோமென்றாலதன்பெருமைபைப்பேசக்கூடுமோ இந்திரன்முன் அதில்மூழ்கித் தண்ணீப்பற்றியதிவினைகளை நீக்கிக்கொண்டுசூரியனுள்ளளவும்வாழத்தெய்வலோகத்தையும்பெற்றான். (இ)

அங்கிதன்பெயராதிர்த்த மருணைமால்வனாதன்கீழ்ப்பால்
பொங்கியதனின்மீனந் திங்கட்பூரணையின்மூழ்கில்
செங்கையற்கருங்கட்செவ்வாய் திருந்திழைவவரால்வந்து
தவ்விராவினைபுர்திரந் தருமமுந்த்வமுஞ்சாரும்,

(தி-ள்) அருணாசலத்துக்குத் தென்மேற்கில் அக்கினிதீர்த்தமென்றெழுந்து ஸ்மி - அதில் பங்குனிமாதம் பெளர்ணமியில் முழுவினாச்செய்மைபொருந்திய மீன்போன்ற கரிபகண்டையும் சிவப்பாகிய வடிவமுடைய மாதார்களாலே வந்து பொருந்திய பாவமுந்திருந்தருமமும் தவசம்சேருட்-எ-று. (மக)

வல் னிமுன்னொருநாளேழு மறைக்குமுனிவர்காதற்
றுன்னியமடந்தைமானா விருட்டத்தன்கவானகயந்தப்
பன்னியர்வடிவமாகப் புணர்ந்துமேற்படர்ந்தபாவந்
தன்னெத்தான்கண்டவந்தத்தடத்தினம்படிந்துசாய்த்தான்.

(இ-ள்.) அக்கினிதேவன்முன் ஒருநாள் வேதமுணர்ந்த ஏழு முனிவர்களுடையபத்தினிகளாவிரும்பஅதைத்தனதுடெண்சாதி பாகியசுவாகுமேவி பென்பட ளறிந்து அந்த ஸ்திரீகள் ரூபத்தைத் தானெடுக்கப்புணர்ந்துமேலே ந்நேர்த்தபாவத்தைத் தீர்க்கத்தன் னாலே உண்டாக்கப்பட்ட அந்தத்தடாகத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பாவத்தைப்போக்கிக்கொண்டான்-எ-று (ய-உ)

தென்நிசைதருமதீர்த்த முளத்திற்செறிந்துமுழங்கிப்
பொன்றிகழ்வடிவமாசு முடற்பிணிபொடிபட்டோடும்
வென்றியிற்காலன்முன்னுள் விதிப்படைதொடரமேனி
சூன்றிபசாபந்தீர்த்தா னதனிடைக்குனித்துமாநோ.

(இ-ள்) பின்னும் அந்தமலைக்குத் தென்பக்கத்தில் யமதீர்த்த
மென் றொன்றிண்டு-அந்ல் அடைந்து முழிக்குல் உடல் பொன்வடி
வமாகும் தேகத்திலுள்ளவியாதீபோம் வெறநிபொருந்திய பீர்ம்
மாவினது ஆயுதந்தொடர்ந்து தேகங்குன்றினதை யமனுவன்
அதில் முழுகித்தீர்த்துக்கொண்டான்-எ-று. (யக)

நீலகிரிநதிதீர்த்த முளதுமேனிருதினோணத்
தாங்கதன்முருகனாக் கரும்பகையனைத் துந்திரும்
ஒங்குமத்திடத்தினமுன்னே யுருகடேநருதிமூழ்கி
விங்கியகனற்கட்பேழ்வாயலகையவிசையமபெர்ருள்.

(இ-ள்) தீங்குதற்கரிதாகிய ந்ருதிதீர்த்தமென்றுநிருதிபூசையி
 னிருக்கின்றது-அதில் முழுசுனைவர்களுக்கு அரியபகைகளெல்லாந்
 திரும் உயர்ந்த அந்தத்தீர்த்தத்தில் முன்னேமுழுசுனை பலத்தி
 னாலே ந்ருதியானவன் நெருப்புநிறமட்பான்ற கண்களையும்ஆடி
 மாகியவாயையுமுடையபேயைத் தன்வசமாக்கிக்கொண்டான். ()

ஷசையறமலைக்குமேல்பால் வளம்பெறவருடை தீர்த்த
 நசைபெறவதன்மூழ்கிற கிரகமொன்பானுறன்றும்
 இசைபெறக்கிரகமெல்லா முழு குரவ்விடத்தீர்வாய்
 திசையினற்பவனதீர்த்த முழு கிலைத்துயரத்திரும்.

(இ) உத்தரவு மூலம் மத்திய அருணகிரிக்குடேமீருத்திக்குக் கில்வளப்பயுள்ளவரு

ண்தீர்த்தமென்றென்றுண்டு-ஆசையுண்டாக அடல் முழுவினாஸ்
ஒன்பதுகிரகங்களும் நன்மையைக்கொடுக்கும். முன் அந்த ஒன்ப
துபேருமதில் தங்குவிட்டத்தையடையமுழுதுவார்கள் வாயுதீர்த்த
மென்றென்றுண்டு-அதில் முழுவினாஸ் எல்லாத்துன்பமுந்திரும்.

வடதிசைக்குபேரதீர்த்த முழுவினாவறுமைபோமத்
தடமதிற்குணபாலீசன் மருத்துவச்சமைத்ததீர்த்தம்
புடைசெறிந்ததனின்முழுகிற் புலையிற்கடையோறு
மடைவுடன்வருணநான்கு லதிகமாயனைச்சேரீவார்.

(இ-ள்) வடக்குத்திக்குலே குபேரதீர்த்தமென்றென்றுண்டு-
அதில்முழுவினவர்களுடைய தரித்தரம்நீங்கிப்போம்-அதற்குக்கி
முக்கு கசானியதிக்குலே அசவனிதேவர்களாலே உண்டாக்கப்ப
ட்டதீர்த்தம் இருக்கின்றது அதில்முழுவினாஸ் நீசனாப்பார்க்கிலும்
இழிந்தவராயிருந்தாலும் பெருமையோடு நான்குவருணத்திலு
மதிகமாகிய பரமசிவனைச்சேருவார்கள்-எ-று. (யசு)

அந்தகத்தடத்தீர்த்தென்பா லகத்தியத்தடமுண்டங்கே
முந்தியகன்னிமாத முழுகியுட்கொண்டபேர்கள்
சந்திரவதனங்கண்டார் தமிழ்க்கவிக்கரசராவர்
செந்திருமயிலுங்கல்விச் செல்வியுஞ்சேருமன்றே.

(இ-ள்) முன்தெற்காகச்சொன்னயமதீர்த்தத்துக்குத்தெற்காக
அகஸ்தியாதீர்த்தமென்றென்றுண்டு-அதிற்புரட்டாசிமாதத்தில்
முழுவினாக்கெஜலம் உட்கொண்டபேர்களுடைய சந்திரனையொத்
தமுகத்தைப்பார்த்தவர்கள் தமிழிற்சிறந்தவர்களாவார்கள் இலட்
கையுற் சரஸ்வதியும்அவரிடத்திற்சேர்ந்திருப்பார்கள்-எ-று (யசு).

தனபதிதத்தைச்சேர வதிஷ்டனார்தடமுண்டந்த
முனிவனாப்பசியில்முழுகி முனிவரிற்றலைமைபெற்ற
ரணையதில்முழுகினார்கட் கங்கமுஞ்செங்கைநெல்லிக்
கனியெனவிளங்குபாவக் கடலதுங்கடப்பரன்றே.

(இ) முன்சொன்ன குபேரதீர்த்தத்துக்கருகேவதிஷ்டதீர்த்தமெ
ன்றென்றுண்டுஅதில்வதிஷ்டர்ஐப்பசிமாசத்தில்முழுவினாக்க
ளுக்கெல்லாம்முதன்மையாயிருக்கப்பெற்றார் அப்படிப்பட்டதீர்
த்தத்தில்முழுவினவர்கட்குச்சாஸ்திரங்களைல்லாமுள்ளங்கைநெல்
விக்கனிபொலவிளங்கும்-பாவமாகிய கடலையுந்தாண்டுவார்கள்.()

கங்கைவேர்துமரணனை முகத்தவன்கதிம்ராஸ்வெற்பின்
மங்கையோர்வடுகன்கன்னி மதிபமெண்வசுக்கள்வெள்ளைப்
பங்கயமடந்தைதேவர் குடைதடம்பலவுஞ்சுமு
மங்கதோர்தடத்தின்மேன்மை மறைகளுமறிவுருதே.

(இ-ள்) கங்கை-மேலையுத்தையேந்தியசப்பிரமணியர்,விக்கினே
ஸ்வரர், டார்வதி, வபிரவர், சூரியன், சந்திரன், சத்தகன்னிகள்,

அஷ்டவசக்கள், சரஸ்வதி, மற்றமுள்ளதேவர்கள் முழுகியதீர்த்
தங்கள் அனேகமுண்டி அதுகளில்ஒவ்வொருதீர்த்தத்தின்பெரு
மைபயவேதங்கள் கூடச்சொல்ல அறிபாதுகள்—எ-று. (மக)

ஒருநதிதானுமொவ்வாத் திருநதிவடபாலாக

வருநதிமுழுகிப்பூமான் மாயவனுரத்திற்சேர்ந்தா

ணருமதைபரவுஞ்சோணை நன்னதென்பாற்றோன் றஞ்

சுரநதியமுனைபொன்னி பணிந்துதந்துயரத்தீர்த்தார்.

(இ-ள்) ஒருநதியையும், ஒப்புச்சொல்லக்கூடாததிருநதியென்று
ஒருநதி-அருணாசலத்துக்குவடக்குப்பக்கத்தில்உண்டி, அதில்இல
ட்சுமிமுழுகிவிஷ்ணுவினுடையமார்பைச்சேர்ந்தான்-நாமதாநதி
வணங்குஞ் சோணையென்றுஒருநதி-அருணாசலத்துக்குத் தென்
பாரசித்திலிருக்கும், அதில் கங்கை-யமுனை-காவேரிமுதிய நதி
கள்முழுகித்தங்கள் துன்பத்தைப்போக்கிக்கொண்டார்கள். (உம)

புண்ணியவாறுதெய்வ மலைக்குமேற்றிசையிற்பொங்கு

நண்ணியபுண்ணியாற்றா றொன்றுமேபீரகரந்தானும்

எண்ணியநதியின்முழுகி யீழவென்மரசன் நீங்காம்

பெண்ணியல்வடிவத்தீர்த்தான் வடிவமுட்பேறும்பெற்றான்.

(இ-ள்) தெய்வீகம்பொருந்திய அந்தமலையின் மேற்பாரசித்தில்
புண்ணியநதியென்றுஒன்றுண்டி, அதனருகிலேபுண்ணியாற்றார்
என்று ஒருநகரமுண்டி-அதிவிருந்த எழுவென்கிறஇராசன் தனக்
குத்தில்காகவந்தடைந்த பெண்ணுருவத்தை அந்த நதியில்முழு
கத்தீர்த்துநல்லஉருவமுமீவெண்டியபேறும்பெற்றான்-எ-று. (உக)

திருந்துசேயாறுமுன்சொற்றிருநதிவடபாற்றோன்றும்

பொருந்தவேலெறிந்துசெவ்வே ளழைத்திடப்புனிதநீரி

லருந்திகழயிலோன்முழுகி யசுரனாதொலைக்குஞ்சீரு

மருந்தியிலமரர்சேனா பதியெனும்வரமும்பெற்றான்.

(இ-ள்) அமகியசேயாறுஎன்னுநதிமுன்சொன்னதிருநதிக்குவடபா
ரசித்திலிருக்கும்அது முன்சுப்பிரமணிபர்வேலெறிந்துஅழைத்த
தீர்த்தம்அதில் மிகவுப்பிரகாசிக்கின்றவேலையுடையஅந்தச்சுப்பி
ராமணியோ முழுகி அசுரர்களைக்கொல்லும்வரமும அமிர்தபானம்
செய்யுந்தேவர்களுடையசேனாபதியென்கிறபேருமபெற்றார். (உ)

திருத்தராலயத்தினுள்ளே சிவதடமுளதுநித்தம்

கருத்தினால்நனைத்தால்தெய்வக் கங்கையிற்படிந்ததொக்கும்

உருத்திரரீபவருமாசி மகத்திலேயுகந்துமூழ்கி

ருத்திரிவிருந்துதேவ ளொவரினுமேற்றம்பெற்றார்.

(இ-ள்.) சுவாமியினது ஆலயத்தில் சிவகங்கையென்று ஒரு தீர்
த்தமுளது. அதைத்தினந்தோறும் தன்மனதில்நனைத்தால் கங்
கையில்முழுகி பலனுண்டாகும், அநேகருத்திரர்கள் மாசிமாத

த்திலே ஸ்தானஞ்செய்து நிஷ்பவாகனரூடாய் எல்லாத்தேவர்
களிலும், மேன்மைபெற்றார்கள்—எ-று. (௨௩)

சக்கரதீர்த்தமந்தத் தடத்தினிற்குணபாற்றோன்றும்

மைக்கடலனையமேனி வராகமால்படிந்ததாகும்

அக்கனாவலமாப்வந்தோர் முழுக்கினோரந்தினோர்கள்

துக்கசாகரம்விட்டசன் றுணைப்பதம்பெறுவரன்றே.

(இ) சக்கரதீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தம்—முன்சொன்ன தீர்த்தத்துக்
குக் கிழக்கிருக்கின்றது—அதுமுன்னமே சமுத்திரத்தினிறம்பொ
ன்றவிஷ்ணுவராக அவதாரத்தில் முழுக்கிப்பெறுபெற்றதாகும் அத்
தீர்த்தத்தைவலமாகவந்தவர்களும், அதில் முழுக்கினவர்களும் அந்த
நீரை உட்கொண்டவர்களும், துன்பச்சமுத்திரத்தில் நின்று நீங்கிச்
சிவனது இரண்பிபாதத்தையும் இடமாகப்பெறுவார்கள்—எ-று. (௨௪)

நாயகனமருங்கோயின் மருங்கினினளிக்கோயிற்

றாயவன்பெயராந்தீர்த்தந் தீயவன்றிசையின்றோன்றும்

காயமத்தடத்திற்குய்ந்தார் பிறவிபாங்கடலின்றோயா

ராயிரஞ்சனனந்தோறு மடைந்ததிவினையுந்தீர்ப்பார்.

(இ ள்) அருணாசலேசரர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கோயிலுக்குப்
பக்கத்தில் அக்கினிதிசையில் பிரமதீர்த்தமென்று ஒரு தீர்த்தம்
உண்டி—அதில் முழுக்கினவர்கள் பிறவிச்சமுத்திரத்தல் முழுகார்கள்
ஆயிரம்பிறப்புகள்தோறுஞ்சேர்ந்ததிவினையைத் தீர்ப்பார்கள். ()

அத்தடன் முழுக்கிச்செம்பொன்ன னுவளவளிப்பா ராகிற், சத்த
சாகரஞ்சூழிந்தப்புவிலாந்தனத்தினு லு முத்தணிமணியினு லு
நிறைந்து முழுதுமிசன், பத்தர்பாலளிக்குமந்தப்பலத்தி னுமதிக
மாகும். (இ) அத்தீர்த்தத்தில் முழுக்கித் தங்கம் ஒரு அணுவளவுகொடு
ப்பாராகில் சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இப்பூமியெல்லாம் சொர்னத்தி
னாலும், நவரத்தினங்களினாலும் நிறைந்து அவைகளையெல்லாம்
சுவாமியினுடையபத்தரிடத்திற்கொடுக்கும்பலனிலுமதிகமாகும்.

தேனாகுதடத்தினிழமுழுகிச்செய்யவானீர்தோர் வெள்ளைத் தான
வாரணஞ்சூழ்செம்பொற்சயிலநேர்விமானத்தேறி, மேனகையர
ம்பைதுயகவரிகளிரட்டமேவியானிலோர்மயிர்க்கோர்கற்பமரன்
பத்திருப்பரன்றே. (இ) தேன்பொருந்திப்புஷ்பங்களையுடைய
அத்தீர்த்தத்தில் முழுக்கிச் சிவப்பப்பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள்
மதங்கொண்டவெள்ளையானைகளஞ்சூழ்ந்துதாங்கப்பட்டமகாமேரு
போலுஞ் சொர்னவிமானத்திலெறிக்கொண்டு மேனகை ரம்பை
இருவரும் பரிசுத்தமாகியகவரிவிசப்போய் அப்பசுவின் துமயிர்
ஒன்றுக்கு ஒரு கற்பகாலம் சிவபத்தத்தில் இருப்பார்கள்—எ-று. (௨௫)

காலமேயதனின்முழுகிச் சரியவானளித்தோர்கோல

நீலமால்வரைபொலீஸ நெருங்கியவிமானத்தேறிச்

ஞாலமேபிடித்துப்பூத கணத்தவர்தொடர்ந்துபோற்றப்
பாலலோசனர்வாழ்கின்ற பரபதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தத்தில் காலமேழுமுகக் கறுப்புப்பகவைத்
தானஞ்செய்தவர்கள் அழகுபொருந்திய நீலமலைபோல் நீலரத்
தினமிழைத்தவிமானத்திலேறிச் சூலாயுதத்தையுட்பிடித்துக்கொ
ண்டி பூதகணங்கள் தொடர்ந்துவந்துவணங்க மெற்றிக்கண்ணை
யுடைய சிவனுடையபரமபதத்தில் இருப்பார்கள்—எ-று. (உஅ)

வெள்ளையானளித்தோர்வெள்ள விடைகளாயிரஞ்சூழ்முத்
தின், கொள்ளையாம்விமானத்தேறி யிமைமவர் குழாங்கொண்டே
த்த, வள்ளலார்பதத்திற்சேர்வர் மழைக்குடைசெருப்புத்தந்தோ,
களொளும்பரிமாவீந்தோ ரிந்திரப்பதத்திற்சேர்வார்.

(இ-ள்) அத்தீர்த்தத்தில்முழுசிவெள்ளைப்பசுவைத்தானங்கொ
டுத்தவர்கள் ஆயிரம்வெள்ளைரிஷபங்கள்சூழ்ந்த முத்தினால்அலங்
கரிக்கப்பட்ட விமானத்திலேறிக்கொண்டி தேவர்கள்சூட்டமாகச்
சேர்ந்துவணங்கச் சுவாமியின துபதத்தில்சேர்வார்கள் மழைக்கு
டையும் பாசரட்சையுங்கொடுத்தவர்இகழ்தவில்லாதகுதினாகொடு
த்தவர்தேவேந்திரபதவியிற் சேர்வார்கள்—எ-று. (உஆ)

கன்னியைத்தானமாகக் கறாதனிலளித்தோர்தேவர்

பொன்னியலுலகிற்போக பூமியிலளகைநாட்டின்

மின்னிகழ்மலரோனாட்டில் விரும்பினதுகர்த்துதேவர்

சென்னியால்வணங்கிப்போற்றச் சிவபதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தக்களையிலே கன்னிகாதானஞ்செய்தவர்கள்
தேவலோகத்திலும் சுவர்க்கலோகத்திலும் குபேரனுடைய அள
காபுரிப்பட்டணத்திலும் பிரகாசம்பொருந்தியபிரமலோகத்திலும்
சிலசிலநாட்களிருந்து விரும்பினவற்றைபெல்லாம்அனுபவித்து
தேவர்கள்தலையாலேவணங்கஅதன்பின்சிவபதவியிற்சேர்வார்கள்

உத்தமதலத்திற்கோடி யருந்தவர்க்குதவுமன்னம்

தித்தமாங்காசியீதோ ரனப்பலன் றனக்குறேரா

தத்தலத்தனந்தகோடி யருந்தவர்க்குதவுமன்னஞ்

சத்தியவருணைநாட்டி னனப்பலன்றனக்கொவ்வாதே.

(இ-ள்) உத்தமமாகியஸ்தலங்களில்கோடிஅருமையாகிய தனசிகளு
க்குப்படைத்த அன்னத்தின்பலனைது நித்தியமாயிருக்கிறகா
சியில்பெரியோர்களுக்குப்படைத்த அன்னத்தில்ஒரு அன்னப்பல
னுக்கும்ஒவ்வாது அப்படிப்பட்ட காசியில் அநேககோடி தபசிகளு
க்குப்படைத்த அன்னத்தின்பலன் உண்மையாகிய அருஞ்சல ஸத்
வத்தில்படைத்த அன்னத்தில்ஒரு அன்னப்பலனுக்குஒப்பாகாது.

ஆவடியளவுபூமி யந்தணர்க்களித்தோரிசன்

சேவடி நிழவிற்றங்கள் கிணை ன்கொருக்கிலாம்பவார்

மாவிலைபார்சுவிட்டோர் மற்ருளுவிடைமேலேறி

மேவிடுஞ்சிவலோகத்திற் பவனிபோயுலப்பசன்றே.

(இள்) பகவின்ருளிட்படிபளவுபூமிபிராமணர்கட்குத்தானஞ்செய்தவர்கள் பரமசிவனது பாதநிழலிலே தங்களுடையசுற்றத்தோடுகளித்துவாழ்வார்கள் சுவாமிக்குப்பெருமைபொருந்திய நிஷிபங்களைத்தானஞ்செய்தவர்கள் வேறு நிஷிபவாகனத்திலேறிக்கொண்டு சிவனதுலோகத்தில் பவனியாகப்போய்சுற்றோஷித்திருப்பார்கள் சாலைகள்சமைத்தோர்ந்த வனஞ்சமைப்பித்தோர்கேணி கூலமார்தடங்கள்கண்டோர் குவிசனூர்பதத்திரேய்வார் ஆலபமெழுதித்தூர்த்து விளக்கட்டோரலங்கரித்தோர் மேலையினயிவிற்பாந்தண் மெத்தையிற்றுயில்வரன்றே.

(இ-ள்) அருணசலத்திலேசாலைவைத்தவர்களுடையந்தவனம்வைத்தவர்களும் கிணறுகள் மணற்குன்றுபொருந்திய ஞானங்கள்வெட்டினவர்களும் தேவேந்திரபதவியைஅடைவார்கள்-ஆலபத்திலுள்ளபள்ளம்நிரவிமெழுதி விளக்கேற்றிவைத்தவர்களும் அலங்காரஞ்செய்தவர்களும் விஷ்ணுவாய்த்திருப்பாற்கடல்மத்தியில் சரீர்படசுபனத்தில்யோகநித்தினைசெய்வார்கள்—எ-று. (௩௩)

மழைப்புனலரிதாநாளின் மருவநீர்ப்பந்தல்வைத்தோர் செழிக்குமேற்பதவிதனனிற் மேவருந்துதிக்கவாழ்வார் புழைக்கைமாவூரியரன்பர்க் கணிகலைபுனைவித்தோரோரிழைக்களவிற்றந்தகால மிறைபதத்திருப்பரன்றே.

இ-ஐலமரிநாகயக்கோடைகாலத்தில்தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தவர்கள் செழிப்பானமேலாகியபதவியில் தேவர்களும்புகழும்படி வாழ்வார்கள்பாணையுரிபோர்த்தசிவனுடையஅன்பருக்குவஸ்திரங்கொடுத்தவர்கள் ஒருஇழைக்களவிற்றந்தகாலம்சிவபதத்திவிருப்பார்கள்

மடஞ்சலமத்தவர்களந்த மடத்திலோர்துகட்கோர்கற்பமிடம்பிடித்தழியானிட்டி விருப்பர்வேறிற்றத்தேபர்க்கும் விடங்குடித்திறந்தேபர்க்கும் விதியினாலுறுதிவேள்விக் கடன்சுழித்தனலோலந்தக் கூலமெலாங்கதியிற்சேரும்.

(இ) இத்தலத்தல்ஒருமடங்கட்டினவர்களம்மடத்திவிருக்கிறஒருதுகளுக்குஒருசுறபகாஸம்கெடுதலில்லாத மேகாஷத்தில் தலைபெற்றிருப்பார்கள் பின்னு மவச்சாவாயிறந்தவர்க்கும்விஷிங்குடித்திறந்தவர்க்கும்விதியாகஉறுதிபொருந்தியபிதியாகம்அத்தலத்தில்செய்தால்அவர்கள்குலத்தாலல்லாருங் கதியிற்சேருவார்கள்.)

காகமுன்பவிபீடத்திற் பவிதனைக்கவரும்போதி லாகமார்சிறையைக்கீழே புடைத்ததாலயத்தினுடே ஒருகையானமதுகோயில் விளக்கியதெனவுக்கொண்டு பாகசாதனஞ்ஞாபூம் பதியினைப்பாடினந்தான்.

(இ-ள்) ஒரு காக்கையானது அந்தஸ்தலத்துக்கோயிற் ப்விட்ட த்தில்வைத்திருக்கிறபவியன்னத்தை வாயினுற்கிரகிக்கிறபோது தன்னுடைய சிறையால் கீழையடித்தது- அதைச்சுவாமிபார்த்து ஆலயத்தினுள் பிரியத்தினால் நம்முடையகோயிலை விளக்கியதென்று நினைத்துத்தேவேந்திரன் வாழ்கின்ற லோகத்தை அந்தக்காக த்துக்குக் கொடுத்தருளினார்—எ-று. (௩௬)

மூடிகமொன்றுகோயின் முழையினைக்கிளறும்போது
தேடருமணியொன்றங்கே சிதறியோர் விளக்கிற்கூட்ட
வாடியபெருமான்நீப மளித்ததென்றதற்குநல்ல
வீதியார்மெதியுங்காட்டி வினாந்துசாலோகபீர்தார்.

(இ-ள்) ஒரு பெருச்சாளியானது கோயிலில் வடையுண்டாக்கும் போது தேயிதற்கரிய மாணிக்கமணியொன்று அங்கே சிதறிச் சந் தியிலே விளக்குப்போலக்காண்பிக்க நடனஞ்செய்தசுவாமிபா னவர் நமக்குத்தீபங்கொடுத்ததென்று அதற்கு ஞானமார்க்கத்தை த்தெரிவித்துச்சாலோகபதவியைக்கொடுத்தார்—எ-று. (௩௭)

சிலந்தியொன்றொருநாளந்தத் திருமலையிடத்து நூலைக்
கலந்துடனியைக்கவீது கலைநமக்களித்ததென்று
நலந்திகழரசனாக்கி யதற்குநல்லறிவுநல்கி
புலர்ந்தபின்னெடியமாய னுலகினைபுதவினானே.

(இ-ள்) அந்தமலையில் ஒருநாள் ஒரு சிலந்திவாயினாலாலேபின் னவிடதுவஸ்திரம் மெய்துகொடுத்ததென்று அந்தச்சிலந்தியை இராஜாவாகப்பிறப்பித்து நல்லஞானத்தைக்கொடுத்துத் தேகவி யோகமானபிற்பாடு விஷ்ணுலோகத்தைக்கொடுத்தார்—எ-று (௩௮)
அறுசீரடிஆசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

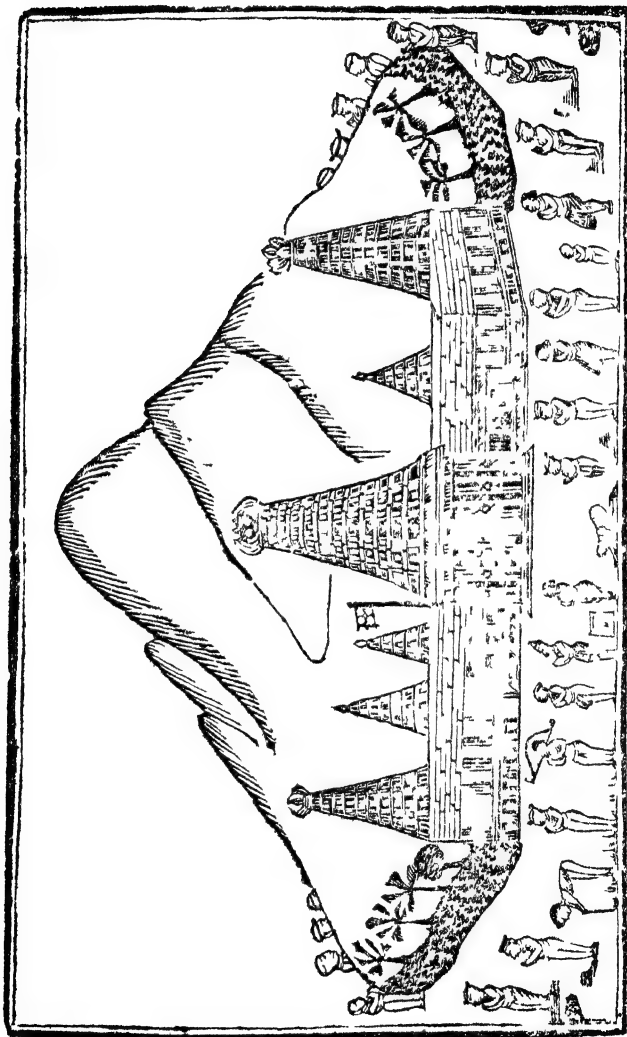
ஒரு மணலைச்சிவனுருவமென நினைத்தவ்விடத்தில்வைத்தோ றொருவன்பின்னைப், பரகநிபுக்கடைந்துசிவனென்னவேற்றுமை யகன்ற பதவிசார்ந்தான், பொருவரியவருணகிரிப்பழிவளம்தெ னவுரைத்துப் புண்டரீகத், திருமுகமண்டலமலர்ந்தே யிருந்தன னான்மறைபுகன்ற செல்வன்றானே.

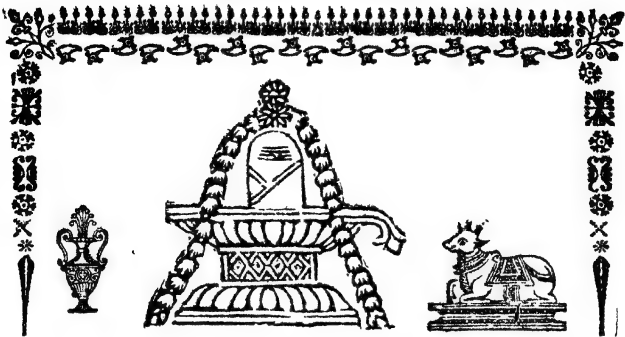
(இ-ள்) பின்னும் அந்தஸ்தலத்தில் ஒருவன் மணலைச்சிவனுருவ மென்றுநனைத்துவைத்ததனால் அவன் மேலாகியகதியைச்சேர்ந் துசிவனென்றும் இவனென்றும் பேதமில்லாமலிருக்கிறுசாரூப் பியபதவியைப்பெற்றான் ஒப்பில்லாத அருணாசலத்தின்வளம்பிது வென்று தாமரைமலர்போல் முகமலர்ந்து சொல்லி இருந்தார் நா ன்கு வேதங்கையுஞ்சொன்ன பிரம்மா—எ-று. (௩௯)

எட்டாவது - தீர்த்தச்சுருக்க முற்றிற்று.

திருமலைவலம்புரிதவின்-படம்

உ

சிவமயம்.

ஒன்பதாவது

திருமலைவலம்புரிச்சருக்கம்

அறுசேடி பாசிரியவிருத்தம்.

கன்கமலகன்கமலத் தடங்களதுபெருமையினும் களித்தேன்
னந்த, வன்கமலைவலம்புரியுஞ்செயவினையுந்தெரியவுரைத்தருள்
னாபென்று, சன்கமுனியெழுந்துபணிந் துரைக்குதலுமமைகிழ்
ந்து கிரனக்கோயிற், நினகரனூர்திறந்தடைக்குந் திருக்கோயிற்
கடவுளினவ செப்படலானான்,

(இ-ள்) மேன்மைபொருந்தியபிரமாவே பொன்போன்றதிரு
த்தைபுடைப தாமரைப்புஷ்பங்கள்ஆழ்ந்த தீர்த்தங்களின் பெரு
மையைச் சொல்லக்கேட்டிடுச் சந்தோஷித்தேன், பாபரகிதமாகிய
இரீயைவலஞ்செய்யும் பெருமையுந்தெரிய அருள்செய்வாயென்
று சன்கரிவியானவர் எழுந்துவணங்கிச்சொன்ன அளவில் மனது
சந்தோஷித்துச் சூரியன் தனது கிரணமாகிய திறவுகோலாலே திற
ந்துமுடிந்தாமரைமலராகியகோயிலில் வாசஞ்செய்கின்றபிரம்மா
சொல்லத்தொடங்கினான்-ஈ-று. (க)

கற்பமெலாமரியதவம்புரிந்தவருமதின்பெருமைகாணமாட்
டார், அற்பதவம்புரிந்தவருக் கருணைகிரிவலத்தினலமறியலாமோ,
சிற்பரன்றன்புகழ்கேட்கும் விருப்புடையாபெனவுனக்குச்செப்
பாதின்றே, நற்புதவிக்கதைபமுதைச் செவிவழியே புகட்டின்ப
மருந்துகென்றான்.

(இ-ள்) கற்பகாலம் அரிதாகியதவஞ்செய்தவர்களும், அதன்
பெருமையைப் பறியமாட்டார்கள் அற்பமானதவத்தைச் செய்தவர்க
ளுக்கு அருணைசலத்தை வலஞ்செய்யும்பெருமையை அறியக்கூடு

மோ' பரமசிவனுடைய புழைக்கேட்கும் ஆசையுள்ளவனென்று உனக்குச்சொல்லத்தொடங்கினோம், அந்நிபதம்பொருந்தியஇந்தக் கதையாகிய அமிர்தத்தை உன் தாதாகிய வாய்வழியிலேபுகட்டி இன்பமாக அருந்தென்றுசொன்னார் பிரம்மா. — ஏ-று. (உ)

சோணகிரிவலம்புரிதல் பிறவிபெனும் பெருங்கடற்குத் தோணியாகு, * மேணரகக்குழிபுகுநாதிரியமுத்திவழிக்கேறண ணியாகும் சாணரியதவத்தினுக்குமறத்தினுக்கு மரும்பொருட்கு ங்காணியாகும், வாணுதன்மில்லிடத்திருக்குந் சுண்ணுதலைமன முருக்குமகிழ்ச்சியாகும்.

(இ-ள்) அருணாசலத்தை வலஞ்செய்கிறது பிரப்புளன்கிறபெ ரியக லைத்தாண்டிதற்குஒருதோணியாகும்எழறரகக்குழியிலும் புருதாமல் அருமையாகிய முத்திவழிக்குஏறுகிறதற்குஏணியாகு ம்காணியாயிருக்கும் ஒளிபொருந்தியமெற்றிசையுடையபார்வதி யைவிடப்பாகுத்தில்வைத்திருக்கின்ற சுவாமியைமனதையிருக்குஞ் சந்தே ஷமாகும்-ஏ-று. (ங)

காசிமுதர்சிரப்புடையதலங்காளிலேயிருந்திறையைக்கற்பகால ம், புலசெய்யுமொருபலமு நெயிங்காலமரியதவம் புரிகைதானுந், தேசுகருருரைத்தபடி சமாதியிலேயிருந்துபெருஞ் சித்திதானு, நேசமுடனருணகிரிவலம்வருகென்றுரைப்பதற்குநிகராதமோ.

(இ-ள்) காசிமுதலாகச்சொல்லப்பட்டசிரப்பையுடைய லைதலங் களிலிருந்துசுவாமியைக்கற்பகாலம்புலசெய்யத்தபலமும் அநேக காலநீரவசெய்தலும்குருசொல்லியமுரைப்படியேசமாதியிலே யிருந்துஅடைகின்றசித்திகளும்அருணாசலத்தைவலம்வரவேண் மிமென்றுசொல்லியபலனுக்குநிகராகுமோவென்றுசொன்னார், (ப)

அருணகிரிவலம்பெருகென்றுரைப்பளவிலதிகபிரமத்தீர்ங் கு நருபலையினளவுமதுவருந்துபவாடெருந்தநடு நடுக்கியோடு, மருபுபெருப பொருள்கவர்ந்தபழவியைபுக்காங்குவித்துவழிகொ ண்டேடகும், குருபரற்குத்தவரிழைத்தகொடீ வினையுட்பயந்துகரு க்குலைபுந்தானே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யென்றுசொல்லுமளவில் பிரமஹத்திபாதகம்போய்விடும், நருமதையார்றுநீரளவுமதுவை ப்பானப்பண்ணியபாவமும்வருத்தமுற்றநடு நடுக்கியோடிப்போ கும், பிரருடையபொருளைக்களவுசெய்தபழமையாகியபாவமும் ஃசுருவித்துக்கொண்டு ஒடிப்போகும், குருவாகியசுவாமிக்குத் தவறுசெய்தபாவமும்பயந்துகருப்பங்குலைந்துஒடிப்போகும். (ச)

* எழறரகக்குழியென்பது-ஏணரகக்குழி எனத்திரிந்தது தென்மொழிவழக்கு.

அர்தவினையுடன்படலும்பெருங்காற்றினெறிசுடர்பாலவி
பாநிற்குந், தந்தையனாக்கடிந்தவினை கருடனுற்றவரவெனவே
தளர்ந்துமாயு, மைந்தனாயுமகளினாயுந் தொலைத்தவினைக்கடல்சு
வறிவறியவாகு, மெந்தைபொருள்கவர்ந்தவினைதனக்கிருக்குமிட
மெதென் றிசைக்குந்தானே,

(இ-ள்) இறுதியைக்கெடுக்கும்பாவமும் அருணாசலத்தை வல
ஞ்செய்யுமென்றுதினைத்த அளவில்குறைக்காற்றினெதிராகவிருக்
கும்திப்புழ்போலஅவிந்துபோகும், தகப்பனைக்கொன்றபாவமும்
கருடனைக்கண்டபாம்புபோலநடுக்கத்தையடைந்து ஒடிப்போகு
ம், பிள்ளைகூடியும் ஸ்திரீகூடியுங்கொன்றபாவமாகிய கடலும்வந்
திப்போகும், எம்முடையகவாமியினதுதிரவியத்தைத் திருடின
பாவமும் நானிருக்குமிடமெங்கேயென்று ஒடிப்போகும்—(சு)

ஒரடிக்கியாகஞ்செய்த பலத்தினைபுதவாநிற்கு
வ் மீரடிராசுரூய பலந்தருமினிடமுன்று
மேரடிபரிமேதத்தின் பலத்தினை நிறைக்குநாலு
பரடியிடுவாரீக்கியாகப் பலனெலாம்பலிக்குந்தானே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யவேண்டுமென்று தினைத்து
ஒரடியித்துவைத்தவருக்கு யாகஞ்செய்தபலன்சித்திக்கும், இர
ண்டடிக்கு ராஜரூபயாகபலன்சித்திக்கும்மூன்றடிக்கு அஸ்வமேத
பலனுண்டாகும், நாலடிக்கு எல்லாயாகத்தின்பலனுஞ்சித்திக்கும்.
வலங்கொளோரடியேபூமி வலஞ்செய்யும்பலத்தைநல்கும்
அலங்குமீரடியேதீர்த்த மாடியபலன்களையும்
தலங்கொண்மூன்றடிகளினொன் டானத்தின்பலத்தைநல்கு
மிலங்குநாலடிக்கியோகத் தெண்வகைப்பலத்தைநல்கும்.

(இ-ள்) பிரதக்ஷணஞ்செய்யும்போது தூக்கிவைத்த ஒரடியின்பல
ன்பூமியைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்தபலனை உண்டாக்கும்-இரண்டடி
யின்பலன் சருவதீர்த்தமாடியபலன்கொக்கொடுக்கும்- மூன்றடி
யின்பலன் சோடசதானப்பலனைக்கொடுக்கும்- நாலடியின்பலன்
அஷ்டாங்கயோகஞ்செய்த பலனைக்கொடுக்கும்—ஏ-று. (அ)

வைத்தவோரடியேபூசைப் பலனெலாம்பலிக்குமங்கே
உய்த்தவீரடியேலிங்கந் தாபித்தவுறுதிறல்கு
மெய்த்தீவையடிமூன்றிட்ட பலன்சொவின்விமானங்கோடி
யெத்தனைதுபிக்கோயில் சமைத்தபெரொல்லாநல்கும்.

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் வலமாகவைத்த ஒரடிக்குப்பூசாபலன்
கெல்லாம்பலிக்கும்- இரண்டடிக்கு இலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்த
பலனைக்கொடுக்கும்- மூன்றடிக்குக் கோடிவிமானஸ்தூபிக்காயு
டைய கோயில்களைக்கட்டிய பேறுகொடுக்கும், ஏ-று. (க)

அறுசீரடிபாசியுவிருத்தம் - வேற்றுவண்ணம்.

நீடருணகிரிவஸத்தோ ரடியிட்டோ ருருத்திதர்வாணிலை
கைக்கொண்டோர், நாடியிரண்டடியிட்டோர் மகேசுரத்தம்பதத்
தடைத்தார் நதியுஞ்சூடி, ஆடரவம்புனைத்தமலை வலமாகவெழுந்
தொருமூன்றடியிட்டார்க்கே, கோடிதலைமுறைபவரைச் சிவலோ
கத்தனிந்கொடுபோய்க்குடிவைத்தாரோ.

(இ-ள்) 'நீண்டஅருஞ்சலத்தைவலஞ்செய்யவேண்டுமென்று
ஓரடிவைத்தவர்கள் உருத்திரபதவிபையடைவார்கள், இரண்டடி
வைத்தவர்கள் மகேசுரபதவிபையடைவார்கள், மூன்றடிவைத்தவர்
கள் கோடி தலைமுறையினுள்ள மனிதரையும் பதவியிற்கொண்டு
போய்ச்சேர்க்கும்—எ-று.

(ம)

நன்றிதருமருணகிரி வலமாகச்சிறி துவழிநடந்தபேர்க்குத், து
ன்றுநெடுங்கிரணவெள்ளிக்கயிலைமலைவழிகிறதொடியாதிந்ரு
மன்றியுமம்மலைவலமாய் நடந்தவழிப்பாலுறுத்துமழற்சியாலே,
சுன்றியகாவரைக்காணிந்கன்றிபுகாரரைப்போலக்காணும்பாலம்.

(இ-ள்) நன்றிவைக்கொடுக்கும் அருஞ்சலத்தைவலமாகக்கொ
லுச்சுந்தாரம் நடந்தவர்களுக்கு நெருங்கிய கிரணத்தைவிசைஇன்ற
வெள்ளிமலைபாடியகையதத்திற்குப்போகிறவழிகேட்டிரத்தவ்வொ
டியுமல்லாமலும் அம்மலைவலவமாகப்போகிறபோதுபருக்கை
க்கல்லுகளாலும் அழற்சியினாலும் கன்றிப்போன காவையுடையவ
ரைக்கண்டால் பயனென்றுபயந் துபாவங்கள்ஓடிப்போகும். (மக)

வண்ணிமலைவலம்புரிந்தோர் பதத்துகளொன்றொருவாயுவச
த்தினாலே, புன்னகரமணையவிடம்புகுதிவதுகயிலையெனப்புனித
மாகு, மின்னுமவர்பதத்துகளொர்மனிதருடச்செறியிலவநிதப்பு
நீங்கும், துன்னுமவர்பிறப்பொழியும்வலம்புரிந்தோர்பெருமைக
ளென்சொல்லுவோமே.

(இ-ள்) அக்கீவிமலையவலம்புரிந்தவர்கள்பாதத்தில்ஓடிபது
வொன்றுகாற்றினால்நகரத்தைபொத்ததுடங்கனிந்தீர்ந்தா லதுவு
ந்நகரையுட்பொல்பரிசுத்தமாகும்இன்னும்வலம்புரிந்தவர்கள் பாத
த்துகளில்ஒன்றுமனிதரதுதேகத்திற்பட்டால் இறப்பும்அவர்களை
புன்பற்றியருகிறபிறப்பும்நீங்கும்அப்படி பாகும்பொதுபிறதக
ளஞ்செய்தவர்களுடையபெருமைகளைஎன்னசொல்லுவோம். ()

புடாதிற, சந்திரன்வெண்குடைபெடுக்கு மிரவிவிளக்கெடுக்கும்
கைதருமத்தாங்கும், மந்திரமேவிந்திர னுள்வழிக்குமலர்ப்பரப்பிடு
வனவகைக்கோமான், வந்திரசெய்தருகுநாடி கத்தமலர்முழ
புதாரிவாள்வகைகூடாமே.

(இ-ள்) இந்த அருணாசலத்தை வலஞ்செய்தவர்கள் பாமசிவன் வாசஞ்செய்தின் த கைலாசமலைச் செரும்போது கந்திரன் வெள்ளைக்குடைபிடிப்பான், சூரியன் விளக்கெயிப்பான், தருமதேவதைகைதாங்கிவரும், தேவேந்திரன் வருகிற வழியில் புஷ்பக்கைப் பரப்புவான், குபேரன் தண்டஞ்செய்து சமீபத்தில் வருவான், அஷ்டாவசக்கள் புஷ்பவருஷங்களைப்பொழிவார்கள்-எ-று. (மக)

மேனகையுமாம்பையுட னுருப்பசியுந்திலோத்தமையும் வீணையார்க்கும், கானதடம்புரிவர்க்கா நதியுடனேயமுனைநதிகளரிவிகம், போனகவின்னமுதுமலைத்துவினுமுவினெயித்தெகிரேபாரும்போது, நானமுங்கொண்டவரீமடந்தை நானுமுன்னேமறைபுகழ்ந்துமடக்குந்தானே.

(இ-ள்) மேனகையும், அரம்சையும், ஊர்வசியும் திலோத்தமையும், வீணைவாத்தியத்துடனேசந்தீதம்பாடி தடனஞ்செய்து கொண்டு வருவார்கள், கங்கையும் யமுனையும் சாமரம் வீசிக்கொண்டிருவார்கள், சாப்பிடத்தகுந்த அமிர்தத்தையும்-மலைபனவு வஸ்திரங்களையும்மேகமெயித்துக்கொண்டு ஏதிரேவரும், இக்கூழி பூவும்-கஸ்தூரியங்கொண்டு வருவான், முன்னே சதுர்வேதங்களு ம்புகழ்ந்துகொண்டிருக்கும்-எ-று. (மச)

சேர்பொதிந்துகனங்கைகை படிவதுஞ்சிறந்ததானம்
பார்ப்பதுமியோகத்தாலே வருதலும்பலமொவ்வாதல்
ஆர்ப்பொவிசடையன்சொனா சலத்தினவலமாய்ச்சூழல்
கார்பலனென்றெண்ணுதே முழுப்பலங்கருதுங்காலே.

(இ-ள்) சேர்க்கெண்டைகுதித்துவினையாடுகின்ற கங்கைமுதலாகிய தீர்த்தங்களிலாடிபலனும், சிறந்த சிவஸ்தலங்களைத் தரிசனஞ் செய்தலனும், யோகஞ்செய்தவினாலேவர்த்தபலனும் ஒப்பாகாது, ஆத்திரமையைத்தரித்த சடைபையுடைய சிவசொருபமாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்தால் கார்பலமென்றெண்ணுமல் முழுப்பலமடிகும் தீனைக்குட்போது-எ-று. (மரு)

நிரந்தரமிமையோர்போற்றறெடி யமால்வரையைச்சூழ்வே
பரந்திரிமவழியிற்றேன்றும் பரவினும்சிவந்தபாதம் நீ
வாங்கொளவணக்கும்வானேர் மகுடகோடிகளரிந்தைத்து
விரித்தசெய்யணிகடாக்கி யினவஞ்சிவக்குமாதோ.

(இ-ள்) எட்பொழுதும் தேவர்கள் வணக்கும் பெருமைபொருந்திய அருணாசலத்தைவலஞ்செய்து வாரங்களுடையவழியிற்கிடக்கிற பரங்கல்லுகளை மிதித்துச்சிவந்தபாதம் பின்பு வரத்தைப் பெறுகிறதற்குவணக்கும் தேவர்களுடைய மகுடகோடிகளரிம்பதித்துப்பிரகாசிக்கிற நிரத்தினகோடிகள்தாங்கி மறுபடியுஞ்சிவக்கும். (

காண்டகொடுக்கப்பெற்றென் கரியகண்டெரியப்பெற்றென்
மானிடப்பிறவியுற்றென் மலைவலம்புரியாமாந்த]

ருனுடைப்புழுக்கடேறி நரகிடைபூசலாட.

தானிடர்ப்படுவதல்லா லுய்கிலர்சனகவென்றார்.

(இள்) அப்படிப்பட்ட அருஞ்சலத்தை வலஞ்செய்பா தவர்கள் கால்
தடையுண்டாய் நடந்துதிரியப்பெற்றென்ன பிரயோசனம், கறுத்த
கண்கள் நன்றாகத்தெரியப்பெற்றென்ன பிரயோசனம், அரியமா
னிடப்பிறப்பாகிற்றென்ன பிரயோசனம், மரமிசம் திரண்டபுழு
க்கடையுடைய தேகத்திற்சேர்ந்து நரகத்தில் வீழ்ந்து அலைந்து துண்
ப்படுவதல்லாமல் பிறழக்கமாட்டார் கர்சனகனை என்றார் சிரீமா.

வஞ்சியர்புணர்ச்சிவேண்டின் மன்னர்கவசமாவேண்டி
வஞ்சிபபகைமையெல்லா மக்கணத்தகற்றவேண்டி
பிஞ்சிளமதிபோனல்ல புதல்வனாப்பெறுதல்வேண்டி
சஞ்சிதமுதலாமுன்று கருமமுந்தவிர்க்கல்வேண்டி.

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் நல்ல ஸ்திரீகளுடைய மோகம் வேண்டி
னால் அரசர்களைகவசமாகவேண்டிமானால் அஞ்சத்தகுந்த டகை
யெல்லாம் அந்தக்ஷணத்திலே நீக்கவேண்டிமானால் பாலசந்திரன்
போல நல்ல பிள்ளைகளைப்பெறவேண்டிமானால் ஆகாமியசஞ்சித
பிராரத்துவமாகிய முடமலங்கொய நீக்கவேண்டிமானால். (யஅ)

முயலகனலகைபூத கணங்கோமுனியவேண்டி
றுயருறுபிணியுமாகச் சோகமுந்தவிர்க்கவேண்டி
விபவிசையறியவேண்டின் மலைவலம்புரிவார்வல்லார்
மயலறுபுகழவேண்டின் மலைவலம்புரிவார்வல்லார்.

(இ) முயலகன்போன்ற இராஷ்டிரையும் பசாசுகளையும் பூதகூட்ட
ங்களையும் கொடுக்கவேண்டினால், துன்பத்தைச்செய்யும் விபாதி
களையும் தேகத்தில்தவரும் சோகத்தையும் நீக்கவேண்டினால், இயவி
சைமுதலாகிய கல்விபைவேண்டினால் அழகைவேண்டினால் குற்ற
மற்றகீர்த்தியைவேண்டினால் அம்மலையை வலஞ்செய்வார் பெரி
யோர்கள். — எ-று. (யக)

வரத்தருமருக்கவார மலைவலம்புரிந்தோர்வெய்போன்
தெரிந்தமண்டலத்தைக்கீறிச் சிவகதிபதியாய்ச்சேர்வார்
திரந்தருஞ்சோமவாரத் திருமலைவலமாய்வந்தோர்
புரத்தானெனவேழ்பாரும் புரத்தான் மறைபுண்பார்.

(இ-ள்) சிவோஷ்டமாயியுதிவாரத்தில் அந்தமலையைவலஞ்செய்த
வர்கள் சூரியமண்டலத்தைப்பிளந்து சிவபதத்தைச்சேர்வார்கள்.
ஸ்திரமாயிய சோமவாரத்தில் வலமாய்வந்தவர்கள் தேவேந்திரன்
போல ஏழுலகத்தையுமாண்டு சிவசாரூப்பியத்தையடைவார்கள். (

மங்களதினத்திற்குழுவோர் கடனுடன்வறுமையீங்கிச்
சங்கிலித்தொடராமேழு பிறப்பையுந்தவிப்பார்புநீதி
கெங்கனையகளைச்சூழ்வோ நிருங்கலைமறைகனூலா
ரங்கமுர்தெளிந்துமுத்திக் கருகராய்மாராவார்.

(இ-ள்) மங்களவாரத்தில் கிரியை வலஞ்செய்வோர் தங்களுக்கு
ண்டாகிய கடனையும் தரித்தரத்தையும்நீங்கி சங்கிலிக்கட்டுபோல்
தம்மைவிடாத எழுபிறப்பையநீக்குவார்கள், புதவாரத்தில் சவா
மியைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்வோர் நாலுவைதங்களும், ஆறுசாஸ்தி
ரங்களுள், அறுபத்துநாலு கலைகளும்தெரிந்து முத்திக்குதெருங்
கினவராய்த் தேவர்களாவார்கள். எ-று. (உக)

மாவியாழத்திற்செய்ய மாணிகைவலமாய்ச்சூழ்வோர்
முவரும்புகழ்த்தேவர் முனிவர்தங்குரவராவார்
தாவிலாவெள்ளிவாரந் தனிலலம்புரிந்தோர்கஞ்சப்

பூவையைப்புணரும்பூவப் புணருமால்புரத்திற்சேர்வார்.
(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய குருவாரத்திலே அந்த மலையை
வலமாய் வந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகளும் புகழும்படியாகத் தேவர்
கள் முனிவர்களுக்கு ஏசமானராவர்கள், குறைவில்லாதகக்கிரவா
ரத்திலே வலஞ்செய்தவர்கள் தாமமைமலரிவிருக்கின்ற இலக்ஷ்மி
யைச்சேரும் காயாமலனையொத்தவிஷ்ணுபதத்தையேருவார்கள்.

உதயபேசனிநாட்குழுவோர்க் கொண்டதுகிரகநன்றாய்
பதினோராமிடத்திற்றுய பலன்களைப்பவிபாதிக்கும்
மதியணிசிவனிராவும் வருடம்வந்துதிக்குறா
அதிகமாமதிகமாகு மைப்பசிமுதலாமுன்றும்.

(இ-ள்) சனிவாரஉதயத்தில் பிரதக்ஷணஞ்செய்வோர்களுக்கு நவ
க்கிரகங்களும்பதினோராமிடத்திலிருந்தபலனைக்கொடுப்பார்கள்,
சிவராத்திரியிலும் வருஷப்பிறப்பினன்றும் ஐப்பசிமுதலாயிய
மூன்றுமாதமும் வலஞ்செய்தவர்களுக்கு மேற்சொன்ன பலன்க
ளிலும்அதிகபலன்சித்திக்கும். எ-று. (உக)

அயனசங்கிராமமாசி மகத்திலர்த்தோதயத்தில்
வெயிலுறுங்கதையைப்பாம்பு விழுங்குநாள்விதிபாத்திந்
பபனுறவலஞ்செய்வோர்க்கும் பலன்களிற்கொடியாகும்
அயர்வறத்தினமுஞ்சூழ்வார் பேரீறையாறியவல்லார்,

(இ) உத்திராயனத்திலும், தக்ஷிணபனத்திலும், பாசிமகத்திலும்,
அர்த்தோதயத்திலும், சூரியகிரகணகாலத்திலும், விதிபாதத்திலு
ம், இஷ்டசித்தியைஅடையவிரும்பி வலஞ்செய்தவர்க்குக்கோடி
பங்கதிகமாசப்பலன்கிடைக்கும், தளர்ச்சியடையாமல் தினந்தோ
றும் வலஞ்செய்தவர்களுக்குண்டாகும்பலனை யாரறிந்து செல்
வசற்குவல்லவர். — எ-று. (உச)

காரிதைவலாபரீறைக் கன்வினும்புணர்ந்திடரீம்
 னீரினிஸ்முழித்தாபு துடித்துவெண்ணீறுசாத்தி
 பாரிடைமுறைபேதான் மளித்துத்தாமவைகொள்ளாமற்
 பாரிடைநடந்துநூழ்ந்த தேவரைப்பணிந்துபோற்றி.

(இ-ள்) அப்படி அதிகபலனைத்தரப்படாநின்ற அருஞ்சலத்தை
 வலஞ்செய்யும்விதமெப்படியெனின், பிரதக்ஷணஞ்செய்யும்அன்
 னைக்குப்பெண் களைச்சொற்பனத்திலுந்நையாமல் ஜலத்தில் ஸ்நா
 னஞ்செய்து பரிசுத்தமாகியவஸ்திரத்தையுறித்திக்கொண்டுவிபூதி
 தரித்து அவ்விடத்திலேதான் கிரமமாகக்கொடுத்த தாம்ஒருவரி
 டத்தினும்தானம்வாங்காமல் பூமியிலேகாலினாலேநடந்துகிரியை
 ச்சுற்றியிருக்கின்றதேவர்களைப்பணிந்துவணங்கி, —எ-று. (உ௫)
 கஞ்சகம்போர்வைநீத்துக் கவிகையுஞ்செருப்புநீத்தே
 யஞ்சதல்வெருளிசோக மக்கணத்தகற்றிவாசி

குஞ்சரமுதலாயுள்ள வாகனங்கூறுகிடாமல்
 விஞ்சியவடைக்காயுண்டி வழியிடைவெறுப்பதாக்கி.

(இ-ள்) அங்கத்தில்தரிக்குஞ்சட்டையும் போர்வையையுநீக்கிக்
 குடைபிடித்துக்கொள்ளாமல் கால்களுஞ்சுச் செருப்புப்போட்டு
 க்கொள்ளாமல் பயமும் கோபமும் சோபமும் நீக்கிக், குதுகி
 யானமுதலாகிய வாகனங்களிலேறாமல் தாம்பூலம் தரிக்காமல்
 போசனத்தையும்வெறுத்து, —எ-று. (உ௬)

செங்கைவிசாமற்சோரா துவகையாற்சிரத்திநீகப்பி
 மங்கையர்பதிநீச ருறுப்பிசாவடிவெறோக்கா
 தங்குறுமடியினோசை செவிப்புமாதரசர்மாதர்
 திக்கையிரண்டுசென்று நடந்திடுஞ் செயல்போற்சென்று.

(இ-ள்) கைகளைவிசிக்கொண்டுபோகாமல் சோர்வில்லாமல் சந்தோ
 ஷத்தோயி சிரசிற்கைவைத்துகூப்பிக்கொண்டு ஸ்திரீகளையும்பாவி
 களையும் நீசனையும் அவயவ னனையும்பாராமல்நடக்கிறபோது
 அடியினுடைபசத்தம் காதிநீக்கேட்காமல் மெள்ளஇராஜஸ்திரீகள்
 பத்துமாதத்துக் கருப்பத்தோயி நடக்கிறதுபோலநடந்து. (உ௭)

இருவினைபகற்றுமந்த மலையையெண்டிசையுழிநீத்து
 பரவிபங்கதனைச்சூழ்ந்த கடவுளர்பணிந்துபோற்றி
 யருவமாய்வலமாஞ்சித்த சமரணாமனத்தாநீபோற்று
 யருகியங்கவர்மேற்கைகாற் படுமெனவொதுங்கிச்சென்று.

(இ-ள்) நல்வினைநீவினைநூண்டையும்நீக்கும்அக்கிரியைஎட்டுத்திக்
 கும்வணங்கிஅந்தத்திக்கிவிருக்கிறசுவாமிகளையுர்வணங்கிடருவர்
 தெரீபாமல்வலஞ்செய்துகொண்டியருகிறசித்தர்களையும்தேவர்க
 ளையும்மனதினால்வந்தனஞ்செய்துஅவர்கள்மேல் தங்களைக்கா
 ள்படுமென்றுபயந்து வழியினின்றும்ஒதுங்கிச்சென்று. (உ௮)

வானமாரீமலைப்பொண்ணிப்படி கநன்மணியாபெண்ணி
மோனமாய்நடக்கவல்ல திறைபுகழ்பொழியைக்கேட்க
வானவிச்செயலினுலே வலஞ்செய்தாலயத்திண்ணி
யேனமுன்னியான்றாபுணர்ந்துதன்னிருக்கையெய்தி.

(இ-ள்) ஐகாயமட்டுமளாவிய அந்தமலைபைப் பொன்போலவும்
படிகம்போலவும், இரத்தினம்போலவும் தினைந்து மவுனமாப்
நடக்கமுண்டாயது, அல்லது சுவாமியின் ஸ்துதிகளைக்கேட்கவே
ண்டியது இப்படிப்பட்ட தன்மையாகவலம்வந்து கோயிலுட்
சென்று விஷ்ணுவாகிய பண்டியிற்பாத சுவாமியினதுபாதங்களை
வணங்கித் தாய்களிடமிருந்து—எ-று. (௨௯)

குன்றெனுங்குறத்தார்சூழ் விருந்துதிங்கனிபால்கொள்க
வன்றியோபுலவுநீத்த வடுகிலையுண்கந்தி
நின்றவத்தலத்தோர்செய்யு நினைமயிதனூரத்திற்
சென்றவர்களுத்தமாயெம் வகைவலஞ்செயினுஞ்சீராம்.

(இ-ள்) மலைபோலுயர்ந்தகுணத்தையுடையவராகிய சிவபத்தர்கள்
சூழ்நிறுப்ப மதுமமாகிய பழங்களும் பாலுஞ் சாப்பிடக்கடவர்.
அப்படியில்லாவிட்டால் மாமிசபதார்த்த மில்லாமல் அன்னத்தை
ப்புசிச்சுக்கடவர், இப்படிப்பட்ட செய்கைகளை நீதிபொருந்திய
அந்த விதலத்தினிருக்கிறவர்கள்செய்யவேண்டியது அதிகதூரத்
தில்நின்றும் வந்தவர்கள் தங்களுடையவருத்திற்றினுலே எவ்வித
மாக வலஞ்செய்தாலும் நன்மையாகும், எ-று. (௩௦)

தணிநிலைநாளுனச் சனகவிச்சயிலஞ்சூழ்
வெண்டசைபுரப்போர்தம்பே ரினிற்சிவவுருவங்கண்டார்
வண்டசைபெருகுமோதி மலைமகன்மலையின்கீழ்பால்
கண்டனள்பவளவெற்பிற் கயிலைவற்பிறைவன்காணி.

(இ-ள்) கெடுதலில்லாத நூனத்தையுடைய சனகரிஷியே இம்மலை
யினெட்டுத்திக்குறும் திக்குப்பாலகள்ளெடுப்பேரும் தங்கள் பேரி
னலேஇலிங்கங்களை ஸ்தாபித்துப்பூசித்திருக்கிறார்கள். வண்டிகளின்
னது ஒலிபொருந்திய கூந்தலையுடைய பார்வையானவள் கிரியின்
கிழக்குத்திக்குள் பவாமலைப்பால் ஒரு விங்கத்தை ஸ்தாபித்துப்
பூசித்தாள்—எ-று. (௩௧)

மணிவகாபரியிற்சூழ்ந்த வச்சிராங்கதனப்போது
புணர்வவந்தவிர்க்கத்தென்பால் புட்குணியிறையைக்கண்டான்
தணிவிலாபனைகளைக்கத் தமியனென்மலையின்மேற்பால்
அணியண்னமலையானென்னு மருவுருவிறையைக்கண்டேன்.

(இ-ள்) அருணசலத்திசிடத்தில் குறியையி லேறிக்கொண்ட
வந்த வச்சிராங்கதபாருடைய வச்சிராங்கதத்தில் தினைபுடைத்தபா

வத்தைத்தீர்க்கத் தென்றிக்கில்புழுகணியினை வவொன்று ஒருவிங்கநீ
ரைஸ்தாபித்துப்பூசித்தான் தணியாதபாவங்களை நீக்கிக்கொண்டான்
ஹும் அந்தமலையின் மேரீகுத்திக்கில் அணியண் னுமலையொன்னை
கமபெரிட்டு ஒரு விங்கத்தைஸ்தாபித்துப்பூசைசெய்தேன் (௩௩)

வாலவெங்குநீர்மேற்மச்சாண வனாகடந்தொருநாட் பாபந்
சாலுமத்துபரந்திரத் தனதுபெரிமையைக்கண்டா
னையமுழுதும்தவரீ நாகநாட்டுமையேவார்சித்தர்
சிவமாமுனிவர்க்கண்ட சிவனுநுத்தெறிக்கொணுதோ.

(இ-ள்) சூரியனானவன் அருஞ்சலத்தைத் தானுட்ப்போன
னால் வந்தபாவந்திரத் தனபெரிட்டு ஒரு விங்கத்தை ஸ்தாபித்து
ப்பூசைசெய்தான் அதுவல்லமல் அந்த மலையிலிருக்கிற மகாயி
ல்கள் முழுதும்தேவர்கள்-நாகலோகத்தார்கள்-முறிவர்கர் இவர்க
ளாலேஸ்தாபித்துப் பூசைபண்ணப்பட்ட சிவவிங்கங்களை இங்
வனவென்று சொல்லக்கூடாது—எ-று. (௩௩)

சுசுனார்வடிவமான விலங்கப் பவ்வலைசூழ
யோசனைமுன்றுஞ்சொ நெருங்கும்வாறுநிக்கள்போலப்
பேசுவதெவ்ருவநத்த துத்தினிற்பெருமையென
மேசுறுங்குரியானே முகத்தனுத்தெறிக்கொணுதே

(இ-ள்) பரமசிவரூபமான அநேக விங்கங்கள் அவ்வெல்லையைச்
சூர்நி முன்றுகாதவழிமட்டும் ஆகாயத்து நனைந்தாங்கள்தோல
நெருங்கியிருக்கு, அப்படியிருக்கிறபோது அந்த ஸ்தலத்தி
னுது பெருமையை சிவகப்பிரமணியர்-பார்வதி-விநாயகர்-இவர்க
ளாலேயே சொல்லக்கூடாமலிருக்கிறபோது என்னால் சொல்லப்
படுமோ—எ-று. (௩௪)

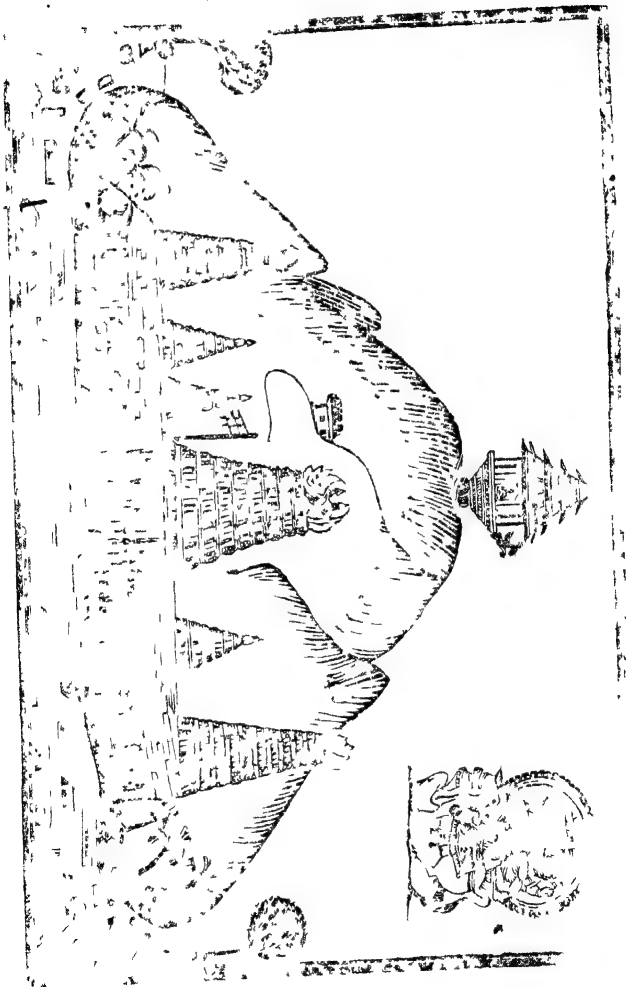
தாதவிழ்மலரோனிவ்வா றதைத்தனுஞ்சனகன்போர்நி
வேதனேபிறவிதிக்கூடி விபலேனயிமலனான
வாழியைப்பழித்தோவ செம்பொன் கவர்ந்தபோடையுநீ
பாடகந்தவிருமாறும் பகவ னப்பதுமன்கூறும். [ங்கும்

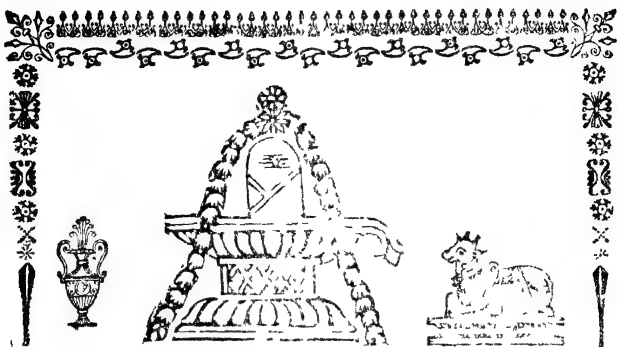
(இ-ள்.) தாதுவிரிந்த தாமரைமலரிவிருக்கின்ற பிர்ம்மா இந்தப்
பிரகாரஞ்சொன்னதும், ஜனகரிஷியானவர்வனங்கி வேதமுழு
துங்குந்துணர்ந்தவனோ, பிறப்பைநிக்குப்பரிசுத்தோ, மலராதாரான
சுவனைப்பழித்தவர்களுக்கு வந்தபாவமும், அவர்தனத்தை அபக
ரித்தவர்களுடையபாவமும், அவைகள் நீங்கும்மகையும்சொல்லு
பென்றுகேட்கப் பிர்ம்மாசொல்லுகிறார்—எ-று. (௩௫)

ஏன்பதாவது - திருமலை வலப்புரிச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிரருவருக்கிடம் - ௩௮௪.

ஆதிக்கபகாநுக்கு
பாமசிவம் - நிஷிபாபகனஞ்ஞாய்வந்து
தரிசனவிகாபுத்தார்.

உ

சிவமயம்.

பத்தாவது

ஆதித்தச்சுருக் கம்.

எழுதிக்கூறினேதல் விருத்தி.

அந்நமந்நமுனிவர்சூழ மருணபுதரத்துடன்
மந்நவெந்புமொக்குமென் நிகழ்ந்துரைத்தமணிநீவாய்
புந்நெழுந்து பகையெழுந்து புழுநெளிந்துபுலவநீர்
கந்நெழுந்துபெருகுந்நி சொரிமாரிசொரியுமே.

(இள்) குந்நமந்நிவ முநிவர்சுந்நுந்நுவுருவின்ற அருணசல
மென்னு மலையோடு மந்ந மலையோடு மொக்குமென்று நிகழ்ந்து
சொன்னமணிநருடையவாயிலே புந்ந உண்டாகிப் புகைபுகந்நு
புழுக்கந்நெளிந்து புலால்நாந்நம் நாறுகின்ற நீர் சுந்நிபெழுந்து
புகையும் இரத்தமாரிசொரியும், எ-று. (உ)

அந்நமந்நந்நமயேந்நி யந்நகந்நனேவலாய்
வந்நதூந்நசெக்கிவிட் டநாத்தரைத்தெந்நிப்பர்வாய்
வெந்நவாளினுறறப்ப நெந்நதேசொணவெந்நபயே
நிந்நதேசெய்வெயென்றடித்து நெய்யிலவேகவைப்போ.

(இள்) அருணசலந்நதநிந்நிந்நதூந்நநிந்நகந்நிப்பர்வாய் யருண
சலய எவலாய்வந்நதூந்நகந்ந செக்கிவிடந்நதூந்நபோட்டு அரு
ந்நுயிப்பர்வாய் அருணசலந்நதூந்நகந்நிந்நதூந்நபோட்டு

ய்ச்சிய கத்தியினுலறுப்பார்கள். எக்களா ஸ்வன் மலையையோ
நிற்றைசெய்வாயென்று மடித்து ரெய்யிலேவகப்போடுவார்கள்.

பஞ்செழுத்துவைத்தாக் குநக்கிவாய்பரப்பியே

நஞ்சினைப்புகட்டிவெய்ய நாகிலேவிடத்துவர்

அஞ்சியந்தநாகுதட்ட மருவநுத்தலைத்திடும்

நெஞ்சகத்திலெல்லா னு தமக்குமீதுதிகழ்மே.

(இ-ள்) பின்னுர் அந்ந அருளுலத்தை நிற்றித்தவர்களை யம
தூதர்கள் பஞ்சாகத் துறவத்து அரக்கையருக்கி வாயிலேவிட்டு
நஞ்சைக் குடிப்பித்துத் தீமையான நாகிலே தள்ளுவார்களா-அந்
நாகமோவென்றால் பயப்பட்ட(1) இவர்களைத்தாங்குகிறதற்குச் சகி
க்காமல் மிகவும்வருந்தும் ஒப்படிப்பட்டது என்பம் மனதிலேஇந்த
மலையைக் குறைவாகவெண்ணினவர்களுக்கும் உண்டாம். ஏ-று(ங)

குருக்கடந்ததாயராவி கொன்றதீயமுதலினே

நிருக்கும்வெய்யநாகின்மீது விட்டபோதுவார்களும்

பெருக்கநொத்துபாவியென்று பேசுவார்கடம்முடன்

சரிக்கொணுதுதள்ளுமென்று தங்கள் கண்புதைப்போ.

(இ-ள்) ஆசாரிகளையும் தாய்தகப்பன்மானையும் பிராணன்வாங்கிய
தீயபாவிகள் முதலானவர்கள் வாசஞ்செய்யுங் கொடிதாகியநாகத்
திலே இந்த அருளுசத்தை நிற்றித்தவர்களைப் போட்டபோது
இவர்களை முன்னமேயிருக்கும் பாஸிகள் மிகவும் வருத்தப்பட்டு
சுவாமியை நிற்றித்தபடியிற் றேலமம்மிலும் பாவிக்கென்று சொல்
லிறம்மோடேயிவர்கள் சரியாயிருக்கக்கூடாது தள்ளிவிடுமென்று
தங்கள் கண்களைப் பொத்திக்கொள்ளுவார்களா ஏ-று. (ச)

என்றுணாத்து நானும்வைய மேழுமுண்டமாலுமா

யன்றுமின்றுமாவீடாத வருணபூதரத்தையோர்

குன்றமென்றிகழ்த்துசென்று குன்றிமெய்குறைந்துமுன்

கன்றினுருகுத்தெனன்று கதைவிளம்பலாயினான்.

(இ) பிரம்மாவானவர் இப்படியென்று சனகரிஷிக்குச்சொல்விப்பி
ன்னுஞ்சொல்லுவார் நானும் ஏழுலகத்தையுஞ்சாப்பிட்டவிஷ்ணு
வுஞ்சேர்ந்து அன்றுமுதவின்றையவரைக்கு மளவிடப்படாத பரி
மையுள்ள அருணாசலத்தை ஒருவன் ஒருமலைஎன் நிகழ்ச்சிசெய்து
போய்க்குன்றுதலைடந்து தேகங்குறைந்து தங்கப்பட்டான். முன்
காலத்திலேயென்று அங்குதலை உலகெல்லத்தொடங்கினான். ஏ-று(இ)

உலவுகின்றசோதியாவு முள்ளில்வைத்திவ்வுலகிலேர்
மலையதாகிநின்றதெய்வ மலையைமற்றமலைகள்போல்
அலகுபெற்றவி ரவியெண்ணி யாழிபொன்றுவாசியே
ழிலகுதேரம்மலையினுச்சி யெல்லையாய்நடத்தினான்.

(இ-ள்) நான்குதிக்கிலுஞ்சென்று விளங்குகின்ற பிரகாசங்களை
பெல்லாம் தன்னுள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு இந்தப்பூலோகத்
தில் ஒப்பற்ற மலையுருவங்கொண்ட தெய்வீகநாகப அருணாசல
சீதை மற்றமலைகள்போல் நினைத்து ஒருசக்கரமும் ஏழுகுமின்
யுட்பூண்டதேனா அந்த அருணாசலமலையினுச்சிவழியில் எல்லை
பாகநடத்தினான் சூரியன்—எ-று. (சு)

முகந்தந்தேயமந்தவெற்றின் முடியின்மேலுமுன்னமே
மிகுந்தசோதியுள்ளினும் வெடித்தெழுந்துவெம்மையாய்
புகைந்துசெல்லவிரதமுவர் புரமெனப்பொரிந்தத்த
யுகைந்துபச்சைவாசியா வுலர்ந்தவாசியானதே.

(இ-ள்) சூரியன் விஷ்ணுவால்தேடப்பட்ட அந்த மலையினது உச்
சியிலே போகிறதற்குமுன்னே மிகுந்தபிரகாசமான மலைவெடி
த்து அந்தவுள்ளிடத்தில் நின்றபுழுந்து வெப்பங்கொண்டு புகைந்
துவாத் தேரானது திரிபுரமெரித்த பரமசிவனது தனையாகிய
நெருப்பிலே பொரிந்துபோலப் பொரிந்துபோயவிட்டது -
நடத்தப்பட்டகுதிகாகளாசுவனில்லாத குதிகாகளானதுகள்-()

அறுசீரடியாசிரிய விருத்திம்.

குதியாயுங்கிகளாகிக் கொடியதேரலகத்தேராய்க்
கதியாயுந்தனதுபாகன் காலெனவிழித்தபாறு
மதியழிந்திருந்தானந்த மலைவலஞ்செய்துளுளக்
கதிபெறச்செல்லேன்கண்டு கதிரவங்கிலையுநாதீதன்.

(இ-ள்) அந்தமலையினிடத்தில் நின்றபுழுந்த கிரணவெப்பத்தி
னாலே குதிகாகள் எழும் கரிகளாகப்போய்க் கொடியபுடைய
தேர் கானல்போலத்தோன்றிய முருவில்லாத தாய்த்தன்னுடைய
பாகனுனவன் காலையிழித்துபோலக் கிரணங்களெல்லாவற்றை
யும் தானிழந்து சூரியன் மறுகெட்டிருந்தான் அந்த மலையை வல
ஞ்செய்துகொண்டு மேலாகிய கதியை அடையுமபரமாகப்போ
காநின்ற நாரன்பார்த்து அந்தச் சூரியனுக்கு இந்த வார்த்தையை
உரைப்பான்—எ-று. (அ)

ஐயனோலையெல் றெண்ணி யகந்தையாவிழ்ந்நுவவிழ்ந்த
கையல் சயொருகாலத்துங் கதியிலே புளக்கெனறு வுஞ்
செய்யுமோர்தொழிவினாலே தீர்க்கலுந் தெளிவுநார்க்கு
மெய்யுடையருணையான வலஞ்செயென்றுரைத்து ஸீஸை உடன்.

(இ) அருணாசலேசுவரர் ஒருமலையென்று நினைத்து வுங்கா
மத்தொல நிதித்து கீழ்விழ்ந்துவிடக்கின்ற ஆயிரங்கரணங்
கொய்யுடைய நூரியனே உனக்கு எந்தவகையிலும் ஸ்ரீராமர் நுங்
கதிக்கிடக்காது அட்பயிநுந்நாறு ஒருதொழிற் றுலேகை க்
கலாம் வடயாறென்பு ளெளி ளாவருக்கு மெடையாறைய
அளவு சேர்ந்த வடயாறையபுகழ்மலையொவெரு சொல்லித்
திருமய்யுடையென்றாய்மையா ளு.

போதாதுபடியேசென்று பொன் லைவலமாயமுந்நாரு
சாத்தித் தருக்கன்சொன்ன சலத்தனைவகையாவதான
வாதிக்குமுயிருந்ந மழவிடைமீதிறக்கோடி

மாதாந்தரமே மான்றி யாதததச்சருளிப்போனார்.

(இ) மீர்மமையாள் அதுகூடுகருசெடதபடியே பகர்மொரு
தீர்வையுடைய வையாகவருகின்ற சூரியன் ஒருணசலத்திற்
வலஞ்செய்யுகொண்டவதால் - அந்தச்சூரியன் கையறுத் வாகி
ந்துவ் சந்தருக்ககோக் கொல்லுகின்ற மருமய மீயநிய பமயி
வா இளமையாகிய நிஷிபத்திலே கோடி நூரியாடொல தோன
அதுகூடுகருமாய பதுகையாய்ந்துக்குளமுத்தருளிநார்-எ.

பன்னிருபாததேதும் பரிதிமுர்பயத்துன்னால்

வன்னியிவடிவதான மலையினையொய்ச்செல்வார்

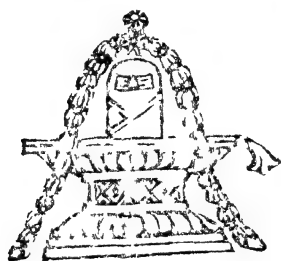
சென்னியினெல்லையெல்லா னிடப்படுந்நொய்வார் நிறேநர்

ஆந்திலைவரும்போதெத்த யுடையார் தாதுமென்றார்.

(இ) சீதனொழுதல் பங்குனிபிறுக்கச்சொல்லப்பட்டபன்னிரண்டு
மாதமுந் சூரியனமுன்னே தனக்குண்டானபயத்தினு மெல அக்கியி
சொருபமாகியமலையைவலஞ்செய்யுகொண்டுபோவான் அப்பெரு
யினுடைய உச்சியின்பேரிலும்போகான் இடப்புறமாகய்ப்போகா
ன அந்த மலையுச்சியிப்பதினிலே நுமபோது ஸ்தோத்திரஞ்செய்து
புஷ்பமா ரிபொழிந்துசெல்வானென்றுசொன்னார் பீர்மமா -எ.

புத்தாவது - ஆதித்தச்சருக்க - முந்நிற்று.

ஆதிதிருவிருத்தி - இது.

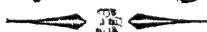

உ

சீவபயம்.

பத்தேராவது

பிரதத்தசசருங்கம்.

௭ சீர்ச்சுழிகொழல்விருத்தம்.

அருணைவாழ்நைவந்நிரவிய மணுமட்டாமினுங்கரந்தபேருடனே, மரணமாய்நமனாட்டழவிலேகுளிப்பர் வச்சிரவுலக்கையான்மறிவஹிருணிநைநரகமிருபத்தென்கோடியிடத்திலுமடைவிலேயிருப்பர், தரணியிற்புழுவாய் பிறப்பர்கள்களவு தனக்கியைந்தவருமத்தனைகயர்.

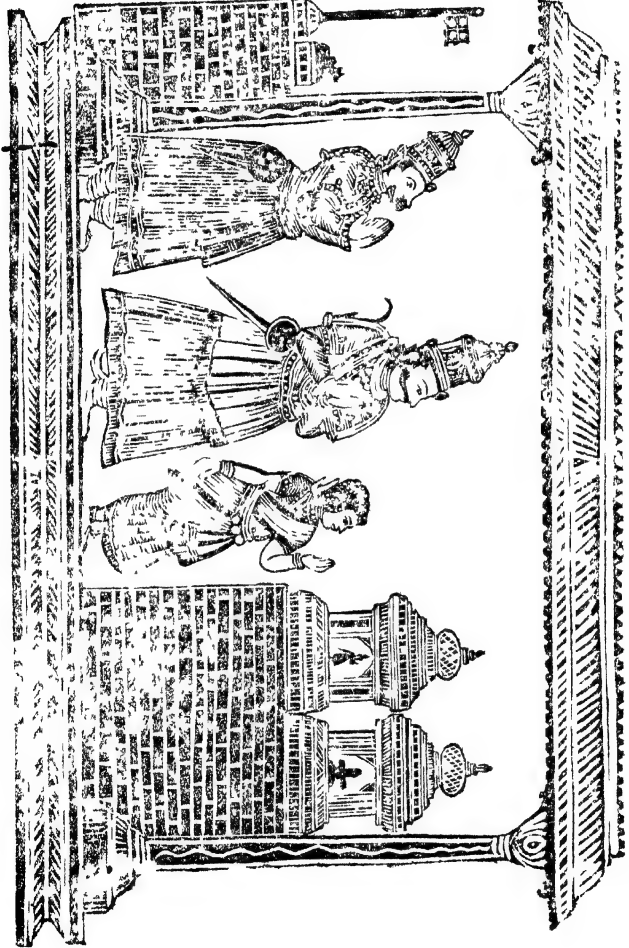
(௭ எ) அருளுசலேசாரது நிரவியத்தில் அணுவளவாவது திருடினவர்கள் உடனே மரணமடைந்து யமலோகத்திற்குப் போய் அக்கினிக்குடியிலேவிழுந்து அவஸ்தைப்படுவார்கள் வச்சிரத்தினுற்செய்த உலக்கையால் அடிபடுவார்கள் இருள்நிறைந்த இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகங்களிலும் அடைவாக விழுந்து கிடப்பார்கள் - மறுபடியும் பூமியிலேவந்து புழுவாய்ப்பிறப்பார்கள் அந்தத்திருட்டுக்குடன்பட்டிருந்தவர்களும் அப்படிப்பட்டதுன்பத்தை அடைவார்கள்—எ-று.

(க)

ஓங்கியதனாய் ளிசைத்தபொன்னெதிரோ யுற்றபேருடையுமொறுக்குந், தேங்கியகருணையருணைநாயகர்பொற்செய்கையைப் படியினிற் கரந்து, வாங்கியபெயணாக் கீளையுன்சிறைக்கு மலையினுடையினுமொளித்து, நீங்கியபொழுதுந்தொடர்ந்திடும்விடுவோ நிழலெனத்தொடருமெநநிலத்தும்,

சிவபயம்.

பிரதத்தமிழன்-படம்.

(இ-ள்) திரும பூமியினுள் ஒளித்துவைக்கப்பட்ட பொன்னு அந்த இடத்தின்மேல் வந்தவருடைய தேகத்தையுங்கண்டிக்கும் - அப்படிச்செய்வது மிகுந்த கிருபையையுடைய அருணாசலேசரருடைய திரவியத்தினது செய்தியாம் - அந்தப் பூமியில் ஒளித்துவைத்து எடுத்துக்கொண்டவனாயோவென்றால் அவர்களுமேவாடுகெடுக்கும் மலையிலுங் கடலிலு மொளித்துக்கொண்ட பொழுதுந் தொடர்ந்து வருந்தும் விடமாட்டாது-எவ்விடத்திற்குப்போனாலும் நிழலப்போலத்தொடரும்—எ-று. (உ)

கடிக்கலாஞ்சிலையைவிழுங்கலாதெருப்பைக் கழிவிடங்குழைத்திழைத்தெடுத்தித் துக், குடிக்கலாயிருப்பை யருந்தலாங்கழிம்பாற்கொள்ளலா மருந்தினற்குணத்தால், முடிக்கலாம்பகைய யருணையாகர்பொன்னிழைக்கினால்மிடற்றிலேபிடிக்கும், உடற்குளேகனலும்புகையுமவ்வளவுவாயுயிரையுமுளத்தையுமொறுக்கும்.

(இ-ள்) பின்னுஞ் செல்லுவார் பீரம்மா-கலைக்கடிக்கலாம் தெருப்பையெடுத்தி விழுங்கிவிடலாம், விஷத்தோடு கொல்லும்படியானவஸ்துக்களைச்சேர்த்துக் குழைத்தெடுத்திச்சாப்பிடலாம், இரும்பைப்பிடிக்கலாம், கள்ளிப்பால் முதலியவற்றையுங் குடிக்கலாம், இவைகள் உபத்திரவஞ் செய்யவொட்டாமல் தல்லமருந்துகளாலே நிவர்த்திபண்ணிக்கொள்ளலாம், அருணாசலேசரர்திரவியத்தைச்சாப்பிட்டவுடனே தொண்டையைப் பிடித்துக்கொள்ளும் தேகத்துக்குள்ளே நெருப்பாகக்கன்றும்புகையுண்டாக்குமவ்வளவுதான் செய்யுமொவென்றால் அவர்களுயிரையுங்கொன்று உள்ளத்தையுங்கெடுக்கும்—எ-று. (ங)

முக்கணன் பொருளைக் கவர்ந்தபேரிருக்க முயன்றபேர் நினைத்தபேர்முதலா, யசுக்கணத்தழிவரவர்களுயிருக்க வடியவார்பொருட்கவர்ந்தலைக்கத், திக்கதுநினைத்தார் கெடுவொன்றுதாத்துச் சத்தியம்பலபலசாற்றிச், செக்கருங்கருகுவொளிவிடுமணிப்புண் திசைமுகனெருகைகசெப்பும்.

(இ-ள்) முன்றுகண்களையுடைய அருணாசலேசரரது திரவியத்தைத்திருமுனவர்கள் படுகின்றதுன்ப மிப்படிப்பட்டது- அது இரக்ககட்டின்-அந்தப்பொருளைத் திருநிறதற்கு முயற்செய்தவர்கள் திருநிறைத்தவர்கள் இவர்களுந் திக்கணத்திலேயழிவார்கள்.

அவர்களுமிருக்கட்டும்- சிவபத்தர்களுடையபொருளைத் திருடிய
வர்களைத் துன்பப்படுத்த நினைத்தபோர்களும் கெடுவார்களென்று
பலபல சத்தியத்தோடுஞ்சொல்லிச் செவ்வானமுங் கருகும்படி
ஒளிவிடுகின்ற இரத்தினபரணங்களைத்தரித்த பிரம்மாவான்வர்
ஒருகதைசொல்லத் தொடங்கினார்—எ-று. (ச)

முன்னமேயொருநாள் வடதிசைக்கிறைவன்முழுமணிக்கங்
கைநீர்த்துறைவன், இந்நிலத்திழிந்தவிந்திரனையானுண்மையில்
முருகவேணிகர்வான், முன்னவர் நிறைந்தமகுடகோடிகளின்வயிர
நாயகங்களாற்றேய்த்த, பொன்னவிகழலான் தருமமுங்கழலான்
புகழ்பெயர்பிரதத்தனென்பான்.

(இள்) பிரம்மாவான்சொல்லுகறார், முன்காலத்திலே ஒருநாள் வடதே
சத்துக்கு இராஜாவாயிருக்கிறவன் விலையுயர்ந்தமுத்துக்களுக்கி
ருப்பிட நாடியகங்காநதித்துறையையுடையவன் தெய்வலோகத்தி
னின்று பூமியிலிருங்கயதேவேந்திரன் போன்றவன். ஆண்மைக்கு
ணத்தில் சிவசுப்பிரமணியருக்குச் சமானமானவன், இராஜர்கள்
பணியும்போது அவர்களாலே நிறைநினாயாகத் தாழ்த்தப்பட்ட
கிரீடகோடிகளில் இழைக்கப்பட்ட வீரகண்டையைத்தரித்தவன்,
தருமமென்பதை இடைவிடாதுசெய்கிறவன், கீர்த்திபொருந்திய
பிரதத்தனென்னும் பெயரையுடையவன்-எ-று. (இ)

காலனேர்வியியார் முகமெனவிளங்கிக் களங்குடைத்தொ
ழுக்கியமதிபோல், நீலமாடணிக்காம்பியைந்தவெண்கவிகைநெயி
நிலப்பரப்பெலாநிகழ்த்தச், சாலவேபணியா வரசர்களிவன்பொற்
சரணமேபடிந்துயிர்பெறுமென், நேலவேயழைக்கும் தருமதே
வதைபோ விரண்டுசாமரைகளார்த்திடவே.

(இ ள்) யாண்டுபோலக் கொடுமையைச் செய்கின்ற கண்களை
யுடைய பெண்களது முகம்போலவிளங்கிக்களங்கத்தையுடைத்து
ஒரு கவிட்ட சந்திரன் போல நீலரத்தினமிழைத்திருக்கிறகாம்பை
யுடைய வெள்ளைக்குடையானது நீண்டசந்திரிகையைப் பூமியின்
பரப்பெல்லாம் நிகழ்த்தவும் மிகுந்தமரியாதையோடு பணியாத
சத்துரு ராஜாக்களைப்பார்த்து இந்நிரனுடைய அழகிய பாதங்களை
வணங்கி உங்களுயினா இறக்காமல் பெற்றுக்கொள்ளுங்களென்று
பொருந்த அழைக்கும் தருமதேவையைப்போல இரண்டு சாமர
ங்கள் வீசவும்—எ-று. (ஈ)

வருணமண்டலத்திற் புரவிபோற்கிடந்த மரகதக்ஞரகதம் வயங்க, அருணமண்டலத்தை யளவிடுங்கொடித்தே ரடவிகர் புடவியை யடைப்பக், கிரணசிந்துரத்துப் புக்முமருப்பிற்கும் புரிக்கரிதசைகளரத், தரணிபர்நடுங்க மந்திரிகணத்தோடெழுந் தனன்றண்டயாத்தியையே,

(இ-ள்) வருணமண்டலத்தில் விளங்கும் குதிகைகள் போல் உயர் வாகிய மரகததிறத்தையுடைய குதிகைகள் பிரகாசிக்கவும், சூரிய மண்டலத்தை யளாவிய கொடிகள்கட்டியதோர்க்காடுகள் பூமியை யடைக்கவும், கிரணம்பொருந்திய சிந்துரத்தீட்டிய புள்ளிகளை யுடைய முகத்தையும், பூண்கட்டிய தந்தங்கையுடைய யானைகள் திசைகள்தோறும் பிரகாசிக்கவும், சத்துருமன்னர் பபப்பட மந்திரி கூட்டத்தோடுஞ் சேனைகளோடும் பிரயாணப்பட்டான் யாத் தியாகப் பிரதத்தராஜன்-எ-று, (௭)

அங்குர்புற்றேறயவனார்வெற்படைய வவந்திபர்வில்லினுண் கெளவச், சங்கிவித்தொடக்காய் மற்றமண்டலிகர் தம்மிறை தாங்களேசமக்க, சிங்கவேறெனவே சோழநாடனைவான்நிருநதி கடந்துதென்னருணக், கங்கைவார்சடையான் கோயிலிற்புகுந் தான் கங்கையுங்காசியும் புரப்பான்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரதத்தராஜன் பிரயாணப்பட்டபோது அங்க தேசத்தரசர் பயரது புற்றிலேறிக்கொள்ளவும், யவனதேசத்து இராஜர்கள் மலையிலொளித்துக்கொள்ளவும், அவந்தித்தாத்தரசர் வில்லிறுக்கிறநாணியைக் கெளவிக்கொள்ளவும், மற்றதேசத்து இராஜர்கள் சங்கிலிபோலத் தொடர்ந்துநின்ற தாங்கள் கட்ட வேண்டிய கப்பணங்களைத்தாங்களேசமந்துவரவும், ஆண்சிங்கம் போலச் சோழநாட்டுக்கு போகும்படியாகப் புறப்பட்டுத் திருநதியைத்தாண்டி அழகிய அருணாசலஸ்தலத்துக்குவந்து கங்கை யைத்தரித்த சடையையுடையபரமசிவனானுகோயிலிற்புகுந்தான் கங்காநதியையும் காசிதேசத்தையும் ஆளுகிறபிரதத்தராசன்.()

ஆருட்பவிழ்மலர்கொண்டருச்சண்புரிய வருணநாயகர் திருக்கோயில், விருப்பியுட்புகுந்து பணியுமவ்விடத்தில் வித் தினுங்கொடியகர்விழியாள், இருப்பையுமுருக்குமிசையினுளொ ருத்தியிலங்கியையாருடனிறைபால், கருப்பெனுமொழியாப்பாயி தல்கேட்டான் கண்டான்விரைத்தவேள்கருப்பை,

(இ-ள்) க. ௯௪ தசத்து ராஜாவாகியபிரதத்தன் அரும்புகள்மலர்ந்த புஷ்பங்கோக்கொண்டு அருச்சுனை பண்ணுகிறதற்காக அருணாசலேசுவரர் வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலுள் பத்திபோய்போய் வந்தனஞ்செய்யும்போது அல்விடத்தில் விஷத்திலுங்கொடுமை செய்கின்ற கூர்மையாகிய கண்களையுடையவள் இரும்புகூட உருகும்படிச் செய்யும்சங்கீதவித்தையையுடையவளாகிய ஒருதாசிப் பெண்பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களைத்தரித்த சிலபெண்களோடும் தின்றுசுவைநிறைந்தபாலும்சுரும்பின்சாம்ப்பான்ற மொழியினை லேபாடுகிறதைக்கேட்டான் அந்தக்கூணத்தில்தானே மன்மதன் வளைத்த கருப்புவில்லையுங்கண்டான் காமவிகாரங்கொண்டு பிரதத்தராஜன்-ஏ-று. (க)

அன்னமோகினியோ வமிர்தமோதிருவோவமிர்தமோவமாருக்களித்த, வன்னமோகினியோயிரதிபோபிரமன் மனத்தினால் வகுத்தமனையையோ, என்னமோகமதாய்த் தனதுநாட்டினிற் கொண் டேருவனினேந்தனனதற்கு, முன்னமேருவற்கு முகமதாயிருந்தான் முறுவலாயினதெவர்புகழும்.

(இ-ள்) காசிதேசத்துப் பிரதத்தராஜனுனவன் அந்திச்சாசிப் பெண்ணைப்பார்த்துச்சொல்லுவான்-இவள் அன்னமோ, கினியோ தேவாமிர்தமோ, இலட்சுமியோ, அசுரணாக்கொன்று அமிர்தத்தை முன்காலத்தில் தேவருக்குக்கொடுத்த அழகாகிய மோகினியோ, இரதிதேவியோ, பிரமத்தவன் மனத்தினால் சிருஷ்டித்த மனையோ, என்றநனைத்து மோகத்தோடு தன்னுடையமேதசத்துசகு அந்தப்பெண்ணைக் கொண்டுபோகிறதற்கு நினைத்தான் அந்தநினைப்பு உண்டாகுமுன்னமேதானேருவற்குமுகத்தையுடையவனாயிருந்தான் அதைக்கண்டுஎல்லாரும் நகைத்தார்கள்-ஏ-று. (ஈ)

மந்திரிக்கிழவராசனைவினவி மன்னவர்நனைத்தவாறதனால், வந்தவித்துயரந்தவார்ந்துடமலைமேன்மருநதினைப்பணியெனவவனுஞ், சிந்துரக்குவடுங்ககனவாமபரியுஞ் செழுமணிச்சிவின்சுயந்தேரும், சந்தனமணியுந் தனத்தினுற்பலருந் தமனியக்காயின முன்விடுத்தான்.

(இ-ள்) மந்திரிமார்கள் பிரதத்தராஜனைப்பார்த்து குரங்கு முகம் வந்ததற்கு காமணங்கேட்டறிந்துகொண்டு அரசன்அழையா கயலையதுநினைப்பினால் அடைந்தஇத்துன்பம்நீல்கும்படி மலை

மேல்மருந்தாயிவ அருணைசலேசானாவணங்கென்றுசொல்ல அந்த இராஜனும, மலையையாத்தபாணைகளும், வேகமாயதாவுகின்ற குதிகைகளையும், நல்லிரத்தினங்களானழைக்கப்பட்டிருக்கின்ற குதிகைகளையும், தேவர்களையும், சமதனக்குழம்பைப்பூசுகின்ற பெத்தனங்கையுடைய பெண்களையும், பொற்பிரகாசம்பொருடைய அந்தக் கோயிலுக்குமுன்காணிக்கையாகக்கொரித்துவிட்டான்-எ-று.

பன்னமர்தபூசனாபுரிந்தான் பரமனுமவற்குள்புரிந்தான், கன்னமரமாயுடைய வருப்பனலடைந்த கல்லசவானர முக்திமாழிந்தான், நன்னரமுகமபபறிமையுநாடணந்தானுதலாலரன்பொருட்கவ, உன்னியபாவம் பதின்மடங்கரும்பொன் னுதவினும்பறிநு மென்றுவாத்தான்:

(இ-ள்) பிரதத்தராஜன்சுவாமிக்குச்சொல்லுநற்சிறியஅந்தமருமையான பூசைகளையதான் அடம்பாடிது சுவாமியும் அந்த இராஜனுக்குக் கிருஷ்ணபெசுந்தாரீயினையின் னையவாரிததைபையுடைய பெண்ணையாகண்ட ஆரையிறுலடைந்த துன்பம் பொருந்தியகுரங்குமுகத்தையாழித்தான் உலலமானி - முகத்தை யடைந்து அந்ததுபாஜாதன்னுடைய நாட்டிக்குப்பேராய்ச்சாத தான்ஆனபடியினால் அருளுசயலசருடைய பொருளத்தருட றினைத்தன லுண்டாகிய பாவம் அப்பொருள்களும் பதின்மடங்குதிரவிபக்கமாகத்தால்திருமன்றுசொன்னுப்பிரிமா. (௮௨)

அதுசீரடியாகியபிரதத்தம்.

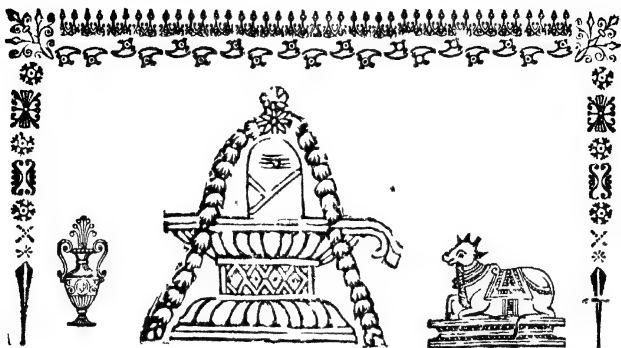
மாதவனையருணகர் வலமிதுதன்னெனத் திருவாய்மலர்ந்தான்ந்தப, பெத்தனயங்காடிபணிந்து ந்போதனையானம சத்தனமிப்புவிடில்மீதி, மகாதமுடனறிந்துசெய்த பவந்தவிருக கதையினையுள் கூறுகின்றான், மூதறிவாயினனலு முகத்திலுமாயிரமுகமாய் மொழியலுற்றான்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய தவத்தையுடையசனகரிவியேஅருணைசலத்தினதுவளம் இதுதான்சொன்னுசொன்னார் அந்தப் பாமமாவை அய்யிடத்தில்கனகரிஷ்டபானவா வந்தனஞ்செய்து உம்முடைய போதனையினால்ஆதரத்தந்தையடைந்தவ இறத்தலாகத்தவக்குற்றமாகஅறிந்துசெய்தபாவமநீங்குமபடியான கதையையுமஅருள செயயல்வனடி மென்றார் பெற்றிவுகொண்ட பிரபமாவானவர் தம்முடையவாய நான்குள் ஆயிரமவாயாகச் சொல்லக் கொடங் கெனா—எ-று.

(௮௩)

பதினாராவது - பிரதத்தச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆ. சீரளிநுச்சி - ச. ௩௪.

உ

சிவமயம்.

பன்னிரண்டாவது

பாவந்தீர்த்தசருக்கம்.

ம்.

வாக்கினால்வடிவினால் மறத்தினால்பவந்
தாக்கினாரருணைமா சயிலநோக்கின
வீக்கினொன்பது நிகழ்த்தினான்மறை
தேக்கினான்சிலகதை செப்பலாயினான்.

(இ-ள்) வாக்கினாலும், தேகத்தினாலும் மறத்தினாலும், தூர்
விடிபங்கோச்சொல்லியும், செய்தும், நினைத்தும், பாவத்தை
படைந்தவர்கள் திருவண்ணாமலைபத் தரிசனஞ்செய்தால் அப்
பொழுதே தங்கள் பாவத்தைநீக்குவார்கள், என்று சொல்லிநான்கு
வேதங்கடையுந்தன்னிடத்திலுடைய பிர்ம்மாவானவர் சிலகதைகளை
ச்சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (க)

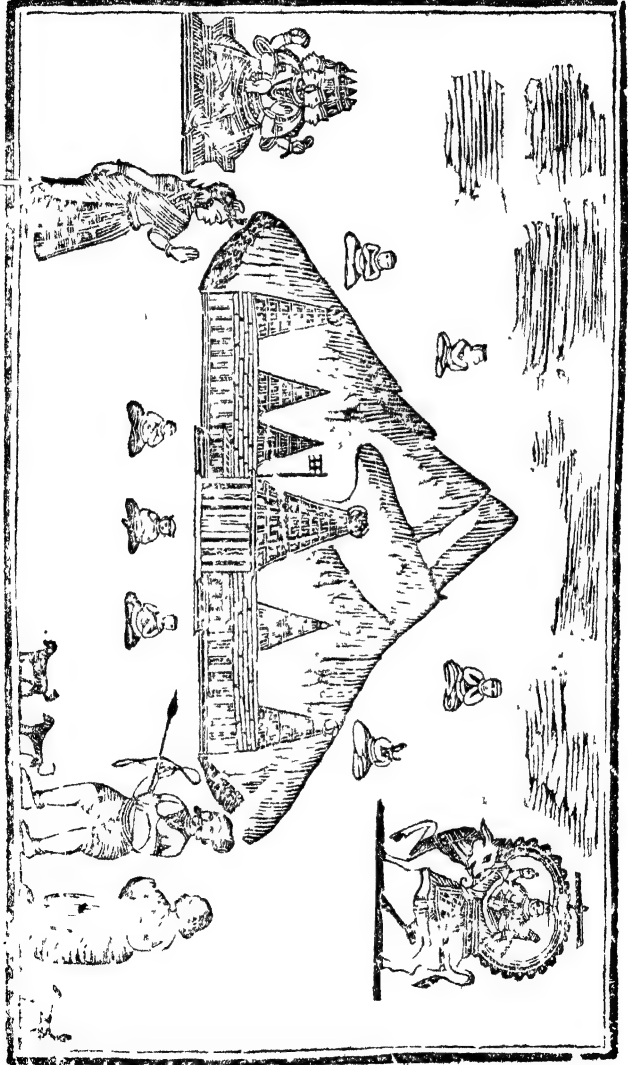
அறுசீரடியாகிரிய விருத்தம்.

எம்பெரியசபையிடத்தி விருநான்கு வகக்களும்வநீ திருந்
தார்முன்னே, தம்பெரியதவத்தினையும் புகழினையும் வியந்துரை
த்ததனை மனோக்கி, குட்பமுநிமுதலவர்க ளிடையிலுமெவிய
ந்துரைத்த கொடுமையாலே, அம்புவிபிவிழைத்ததவ மனோத்தி
னையுமவமாக்கி யகற்றுமென்றேன்.

உ
சிவமபம்.

ரகய

அஷ்டவசக்கனும்பிரம்மாமுதலானவர்கள் பாவந்திர்த்தபடம்.

(இ-ள்) என்னுடையபெரியசபையினிடத்தில் அஷ்டவசுக்களும் முன்னொருகாலத்தில் வந்திருந்தார்கள் அப்பொழுது அவர்கள் தங்களுடையதபசின்பெருமையையும், அதனல்வந்தகீர்த்தியையும் கொண்டாடிச் சந்தோஷித்தார்கள் அதைப்பார்த்து அகஸ்தியர் முதலானரிஷிகள் மத்தியிலே உங்களை நீங்களே புகழ்ந்து சொல்லிய கர்வத்தினாலே அக்குற்றம் பூமியில்செய்த தவமெல்லாம் . வவுமாகச் செய்துவிடுமென்றுசொன்னேன்—எ-று. (உ).

உற்றபெருந்தவத்தினையுந் தமதறத்தினலத்தினையு முரைத்த பேரு, மற்றொருவர்தமையி கழிந்தவருந்துயரக்கடன்முழங்கி மறிவொன்றேன், சிற்றறிவாகியவசுக்க ளனைவர்களுநடுங்கியிது திருங்காலஞ், சொற்றருளுகெனவுரைத்தா ரானருளாற் நீருமுங்கியொத்தானென்றேன்.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்தியதம்முடையதவத்தையும்,செய்ததருமத்தையும், சொன்னவர்களும், மற்றொருவரை யிகழ்ந்து பேசினவர்களும், துக்கசமுத்திரத்தில்முழுதி மறிபட்டுக் கிடப்பார்களென்றேன்-சிற்றறிவுடைய அஷ்டவசுக்களும், அந்தவாச்த்தையைக்கீட்டு நங்கு இத்தச்சாபம் எந்தக்காலத்தில் திரும்பு அருள்செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள் பரமசிவன்கிருபை உங்களுக்கு என்மைக்குக் கிடைக்கின்றதோ அன்மைக்குத் திருமென்றேன்—எ-று. (ங)

சொல்லுதலுட்வசுக்களெலா மெனையகன்றுநெடியகங்கைத்துறையிலேகி, எல்லையிலாநெடுங்கால மிறையைநினைத்தரியதவமியற்றினார்கள்,வல்லுபங்கொருநாளின்மழவிடைமேலடைந்து தவம்வரமேதென்றான், அல்லிமலரவன்கொடுத்த கொடுஞ்சாபக்கடலிலெழுத் தருளுகென்றார்.

(இ-ள்) அப்படிச்சொன்னவுடனே வசுக்களெல்லாரும் என்னுடைய சபையைவிட்டு நெடுந்தூரஞ்செல்லுகின்ற கங்காநதியினது துறையிற்போய் அளவில்லாதகாலம் பரமசிவனைநினைத்து அரிதாகிய தவத்தைச்செய்தார்கள், பார்வதியை வாமபாகத்தில்வைத்துக்கொண்ட அந்தச்சுவாயியானவர் ஒருநாளிலுமை யுற்ற நிஷிபவாகனத்தி லெழுந்தருளிவந்து நாம் உங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வரமென்ன வென்றுகேட்டு அருள்செய்தார் அந்தவசுக்கள் இரழிநையுடைய தாமனாமலரினிருக்கின்ற பிரம்மா

வானவர் கொடுத்த கொடிய சாபமாகியகடவில் தின்றும் எங்கோ
வழித்தருளவேண்டுமென்றார்-எ-று. (சு)

கருணை முகம் நமக்காலரீது வசக்கருடனுடனுபவங் கடக்க
வேண்டில் தாசியிலெயொருநகரத்திலேச்சாமென்றிலங்குமந்
தத் துதந்துநீயீதே அருணகிரியெனுமலையாயிருக்குமந்தப் பதி
யனுங் யசுரநாழந்தி வந்நனைசை மதாடங்கியெட்டுத் துசை
களினுமிருந்துதவ மியந்துமென்றார்.

(இ-ள்) இந்நபாவந வந்தைசப்பொழிகிறமேகமாகிய பரமசிவ
னானவர்திரு முசமலரீது அந்தவசக்கோப்பார்த்து உங்களுடைய
பாவத்தைநீங்க எடச்செய் நடன நால் பூமியில்தேலேச்சாமென்று
ஒரு கவியியஸ்தலம் விளக்குகின்றது அந்தஸ்தலத்தில் அருண
சலமென் டு ஒருமலையிருந்து அந்தஸ்தலத்தைநடைத்து அந்த
மலையைச்சுழம்பித் தழைக்கத்தொடங்கி எட்டுத்திங்குகளிலு
மிருந்து தவச மசயயுங்குளன் மருளிச்செய்தார்-எ-று. (இ)

அன்னவபலருளையிலச் சரியதவ மியற்றிடுமவ் வளவையுங்க
ள், முன்னரமுற்கிரியமட்டு முகமாகவிளங்கியட்டமூர்த்தியாகு,
மன்னுமுங்களுடம்பவமுநதவிருமெனவுரைத்துவள்ளிமலையிற்
சேரீதான், தன்னையடைந்தவர்களுல்லாதனைப்போலவிருக்கவ
ரத்தருளுவான்.

(இ-ள்) மனனப்பட்டிகள்தங்கிய வயல்குழந்த அருணாசல
ஸ்தலச் சிறிக்குப்போய் நீங்கள் அரியதவத்தைச்செய்யுங்கள் அப்
பாடிச்செய்த அளவிலே அக்கினிசொருபமாய் விளங்கிய ஒப்ப
ற்ற அந்தமலைபானது உங்களுக்குமுன்பாக எட்டுமுகமாய்க் கா
ட்சிசொடுக்கும்-அப்போதுநிலைபெற்ற உங்களுடையபாவமுந்
நீங்குமென்றுதிருவாய் வரீந்து கையாயத்திருவழந்தருளினார்.
தம்மிடத்திலடைந்தவர்க ளெல்லாராயத் தம்மைப்போலஉருவத்
தையடைந்திருக்க வரமருளிச்செய்கிற பரமசிவன்-எ-று. (சு)

முத்தவசுரையுபகார பரத்தனையு மெரித்தபிராண்மொழிந்த
வானே, அந்தவசுவனைவருகுசென மருணை மிலையரியதவ மியற்
திருக்க, எரித்தவசு நறுதனைமக்க வழங்கிரியெட்டுருவாகி மிருந்த
தங்கக் தந்தவசுதில புத்தந்தெயொருசாபக்கிள்களெலாத தளரி
னாள்.

(இ-ள்)-முன்பு அசுரர்களையும், அவர்கள் வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்த திரிபுரங்களையும், நகைத்தெரித்த சுவாமியானவர் அருளிச்செய்தபிரகாரமே அந்த எட்டுவசக்களம்போய்அருண் சலத்தில் அருமைபாகிய தவத்தைச்செய்தார்கள் இந்தப்பூமியானது தழைக்கும்படி அக்கினிமலை எட்டுமுகமாய் விளங்கியிருந்தது முன்னே தங்களுடைய தவத்தைப்புகழ்ந்து சொல்லியதனால்வந்த கொடிய சாபமென்று சொல்லப்பட்ட மலையைத் தாண்டிவிட்டார்கள் அவ்விடத்தில்-எ-று. (எ)

பூதலஞ்சுழ்திசைகளெல்லா மிருந்தஷ்டமூர்த்திதனைப்பூசுத்தார்க, ளாதவினாற்பழயபடிதமதுபதவிகளையடைந் தருள்பெற்றார்க, ளேதமறும்படிக்கரிய மறைப்பபெனட்டுருவாகி மிருந்தபோதுஞ், சீதரனும்பதங்கிரமத் துடனறியான்முடியெனக்குத்

(இ-ள்) அந்த மலையைச்சூழ்ந்த எட்டுத்திக்குகளிலு மிருந்த வசக்கள் அஷ்டமூர்த்தமாகிய சுவாமியைப் பூசித்தபடியினாலே பழயபடியேதமது பதவிகளைப்பெற்றுக்கொண்டு சுவாமியினது கிருபையும்பெற்றார்கள் குற்றம்மீங்கும்படி அருமைபானவேதப் பொருளாகிய அந்த சுவாமியானவர் எட்டு முகமாயிருந்தபோதும் விஷ்ணுவும் திருவடியைக் கிரமத்துடனே அறியாமற்போனார்எனக்கும் முடிதெரியவில்லை—எ-று. (அ)

சண்முகனையளித்தவைந்து முகத்தவனெண்வசக்கள்செயுந்தவத்தினாலே, எண்முகமாயிருந்ததுகண்டொருமுகமாயிமையவரீவாழ்த் தெடுத்தாரொன்று, தண்முகநான் குடையிரான்சனக முனிக்குரைத்தருளச் சயிலத்துடே, பண்முகயாழனையமொழித்திலோத்தமைசேர் கதையினையும் பகரலுற்றான்.

(இ-ள்) சிவசப்பிரமணியரைப்பெற்ற பரமசிவனானவர்எட்டு வசக்களுஞ்செய்ததபோபலத்தினாலே எட்டுமுகமாயிருந்ததைப் பார்த்துத்தேவர்களெல்லாம்ஒன்றுபக் கூடிவணங்கிப்பல்லாண்டு கூறினார்களென்று கருணைபொருந்திய நான்குமுகங்களையுடைய பிரமாவானவர் சனகரிஷிக்குச்சொல்லி அருள்புரிகின்ற அந்தத்திருமலையில் யாழியினது இசைபோன்ற வார்த்தையை யுடைய திலோத்தமையென்பவள் அந்தக்கதையையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினான்—எ-று. (க)

சுவிவிருத்தம்.

தேவர்கோன்முன்னமென் னிடத்திற்சேர்ந்துதலு.

பாவமதிலாப்பெரும் பதவிவேண்டியே

பாவருமருந்தவ மியற்றினுரதந்

காவதுசெய்யென் வறைந்துபோயினான்.

(இ-ள்) பீர்ம்மாசொல்லுவார் தேவேந்திரன்முன்னே என்னிடத் தில் வந்து தன்னுடைய பரிசுத்தமான பதவியைச்சிந்தித்துஎல் லாரும் அருமையான தவத்தைச்செய்கிறார்கள் அந்தத்தவசு நிறை வேறுதபடிக்கு ஏதாவது ஒருவிக்கினத்தைச் செய்யவேண்டு மென்று சொல்லிவிட்டுப்போனான்-எ-று. (ய)

இந்திரன்போனபின் னியக்கமங்கைய

மந்திரமங்கைய ரவநாட்டவர்

சந்திரக்கடற்புவித் தோகைமார்வனா

மந்திரமுலைச்சிய ரமருவாரியே.

(இ-ள்) தேவேந்திரன் போனபிற்பாடு யட்சலோகத்துப் பெண் கள், தேவலோகத்துப் பெண்கள், நாகலோகத்துப் பெண்கள், அழகுபொருந்திய கடல்கூழ்ந்த பூலோகத்திலுள்ள பெண்கள், மந்தரகிரிபோன்ற முலைகளையுடைய வரையரமகளிர் இவர்களு டைய அழகு எடுத்துக்கொண்டு-எ-று. (யக)

வருத்தமின்றிலோத் தமையென்னும்வஞ்சிய

யருத்தனன்வலியநன் மதியையோட்டினன்

தார்விஞ்சைய

ஓவ.

(இ-ள்) குளவியானது தன்னிடத்திலுள்ள ஒரு சாமார்த்திய விசேஷத்தினாலேபுழுவின் துஉடலைக்கெடுத்து அதற்குவேறொரு தேகத்தைக்கொடுப்பதுபோலத் திலோத்தமையென்னும்பெண் ணைஉண்டாக்கினான் அப்பொழுதே அவள்மேற்கொண்ட ஆகை யால் என்னுடைய வல்லமையை யிழந்தேன் ஞாநத்திற்செல்லு கின்றஎன்னுடைய புத்தியையுந் துரத்திவிட்டேன்-எ-று. (யஉ)

மன்மதனீகணயினான் மயங்கிவாடுமென்

மன்மையைபறிந்துநான் மனக்குத்தாயைபென்

மென்மனம்பொருந்திலா தென்துகையுறான்

முன்பின்னொளிக்கநான் முகமுந்தேடினேன்.

(இ-ள்) மன்மதனுடைய பாணத்தினாலே மயக்கத்தை யடைந்து வாடுகின்ற என்னுடைய இயல்பையறிந்து நான் தனக்குத்தகப் பனென்று என்கருத்துக்கு ஒவ்வாதவளாகியும் நான் பிடிக்கும் போது என்னைக்கு அகப்படாதவளாகியும் எனக்கு முன்னின்றும் ஓரிடத்தில் தானறியாதபடி ஒளித்துக்கொள்ள நான்குபக்கங்களி லும் அவகைத்தேடினென்-எ-று. (மக)

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

கன்னிமானாகச் சென்றாள் கலையதாய்த் தொடர்ந்தேன்பே ட்டி, வன்னியாய்ப்பறந்தாள்சேவல் வடிவமாய்த்தொடர்ந்தேன் மங்கை, பின்னையோர்க்குபுகாணுள்பிறங்கலாமருணைநாதன், மன் னையே துரக்கண்டாள் சரணமென்று னாத்துச்சாரீர்தாள்.

(இ-ள்) அப்படி நான்தேடி அவகைக் கண்டுபிடிக்கும்போது பிடிக்கிறதற்குமுன்னே பெணமானாகி ஓடினாள் நான் கலைமா னாகத்தொடர்ந்தேன் அதன்பின்பெண்ணியாய்ப்பறந்தாள் நான் ஆண்குளியாய்ப்பறந்து தொடர்ந்தேன் அந்தத் திலோத்தமை யானவள் பிற்பாடி என்னைகயிலகப்படாமலிருக்கிறதற்கு வேறொ ருக்கியுங்காணாமல் வருந்தும்போது மலையுருவாகிய அருணாச லேசுரனைக் கொஞ்சதுரத்திற்குண்டி நீரோ தஞ்சமென்று சொல்லி அடைந்தாள்-எ-று. (மச)

மாயமால்விடையின்பாகர் வடிவிலாவிடையின்பாகர்

காயமுலானமெய்யர் கானகத்தாடுமெயர்

ஆயுமாரணத்தின்ச்சாதி யடைக்கலமென்றாள்யன்

சேயிளமழைபோலத் திருச்செவிசாற்றினுளே.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபத்தின்மேல் வரு கின்றவனோ, தோற்றாத இடையினையுடைய பார்வதியையும் பாக த்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவனோ, தகிக்கின்ற அக்கினிசொரு பமானவனோ, திருவாலங்காட்டினிடத்தில் நடனஞ்செய்த சுவா மியே, ஆராய்ந்து தேடுகிற வேதத்தையுடைய சோதயே, நான டைக்கலமென்று சகலனையும் ஆளுகின்ற பரமசிவனது திருச் செவியிற்செல்லும்படி குழந்தையினது இளமையாகிய குறலைச் சொல்லிப்போலச் சொன்னாள்-எ-று. (மரு)

முருகலர்குழலினுடன் புகையிடுமுறைக்கண்ணையன்

நிருகருகனைத்துந் தூய செவிகளாயிருந்தபோது

வினாவின்மால்வனாயைக்கீறி வேட்டுவனாகிநா லு

சுருதியுருமவியாகத் தோன்றினன்றோகைபாகன்.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய புஷ்பமாகையையணிந்த கூந்தலையுடைய திலோர்த்தமையினது முறையிடுதலுக்கு என்சுவாமியினது அழகிய உருவமெல்லாம் செவிகளாயிருந்தன அதனால் சீக்கிரத்தில் மலையைக்கீறி அதில்நின்றும் தாம் வேடரூபமாகவும், நாலுவேதங்களும் நாய்களாகவும்தோன்றினார்பார்வதியைஇடது பாகத்தில் வைத்துக்கொண்ட பரமசிவன்—எ-று. (யசு)

சூடகச்செங்கைபாகன் சிலையொடுதோன்றும்போதில் வாழியமருங்குலாண்மேன் மயக்கமும்வருத்தந்தீர்த்தே னாடியபெருமானம்மை முனியுமென்றஞ்சித்தாழ்ந்தேன் வேடனைப்பறவைகண்டால் வெருவுமோவெருவுருதே.

(இ-ள்) வளையலையணிந்த கையையுடைய பார்வதியை ஒருபக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமசிவன்வேடனாகி வில்லைக்கையிலேந்திக்கொண்டதோன்றியபோதுமுன்னே நடனஞ்செய்தசுவாமியானவர் என்னைக் கொபித்துக் கொள்வாரென்றுபயந்து வளையின்ற இடுப்பினையுடைய திலோத்தமையின் மேலுண்டாகிய மையலையும் அதனாலுண்டாகிய வருத்தத்தையுந்தீர்த்து அந்தச் சுவாமியைவணங்கினேன்வேடனைப்பட்டிகண்டால்பயப்படுமோ பயப்படாதோ—எ-று. (யசு)

வெற்பெனுமுடையாடல்னை விதித்துநீவிரும்புந்தீமை கற்பகோடியினுந்தீரா தாயினுங்கருணையாமித் தற்பரமலைகண்டாயே யாதலாற்றவிர்த்தோம்போவென் மற்புதன்யொழிந்துமீளப் புகுந்தனனருணைவெற்பில்.

(இ-ள்) மலைக்குநிகராகிய ஸ்தலத்தையுடைய திலோத்தமையைப் படைத்துநீயேவிரும்புதலாலுண்டாகியபாவமானதுகற்பகோடி காலத்திலுந்தீரமாட்டாது ஆனாலும் அருளுருவமாகியும், தானே பரமாகியும், உள்ள இந்தமலையைத்தரிசித்தாயாதலால் அப்படிப்பட்ட பாவத்தைத்தீர்த்துவிட்டோம் உன்னிடத்திற்குப்போவென்றுதிருவாய்மலர்ந்து அம்மலைக்குள் சுவாமியானவர் மறைந்து விட்டார்—எ-று. கவிவிருத்தம். (யசு)

தன்னையறிபாமல்வினை சாருமுடருனூற் தென்னருணைசேரிலது திருவதுதிண்ண

மின்னல்வினையற்றதனி லெண்ணிபதுபெற்றார்
முன்னமுளொன்றயன் முனிக்குமொழிகின்றான்.

(இ-ள்) ஒருவனுக்கு அபுத்தி பூருவமாகவந்தபாவமானது அவன் அழகுபொருந்திய அருணாசலத்தைநடந்தால் திரும் அதுநிச்சயமே முற்காலத்திலும் அநேகர் தங்களுடைய வினையை நீக்கி அந்தஸ்தலத்தில்தாங்கள் நினைத்தவரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டார்கள் என்று. பிரமாவானவர்சனாகரிஷிக்கு ஒருகதைசொல்லுகிறார் ()

கற்பமுடிவாயிருள் பெயர்ந்துபுலர்காலத்
தற்பவிருணின்றதுமுன் னுளிறையினாலே
சொற்பவைமாயனுண ராதுதுயில்கொள்ளச்
சிற்பரடயே கியர்கள் செம்மைநினைந்தார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திற் பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டினாலே கற்பகாலமானது முடிவுற்று மகத்தாகிய அந்தகாரமானதுநீங்கி வெளிச்சமுண்டாகிறகாலத்தில் அந்த அந்தகாரத்திற்கொஞ்சம் நின்ற அக்காலத்தில் இதனையறிபாமல் விஷ்ணுவானவர் சமுத்திரத்தில், நித்திரைசெய்துகொண்டிருக்க மேன்மை பொருந்திய சின்மயமாகியபோகியர்கள் பரமசிவனை நினைத்தார்கள்-எ-று. (உ௦)

அத்தனடியார்கடம சூணவமறுக்குஞ்
சுத்தன்முலானதொரு மேசாதிவடிவானோ
னெத்தலமுமெத்திசையு மெங்கும்வெளிபானோ
னுப்த்தபொறிதம்மிலுள வாயவுலகெல்லாம்.

(இ-ள்) எல்லாச்சீவராசிகளுக்கும் பிதாவாகியும், தமதடியார்களுடைய ஆணவமலத்தைக்கெடுக்கின்றசுத்தராகியுமிருக்கின்ற பரமசிவன் நெருப்புமயமாகிய ஒரு சோதிருபத்தையடைந்தார்எந்தஸ்தலங்களிலும்எந்தத்திக்குகளிலும் மற்ற எந்தவிடங்களிலும் ஆகாயமே தமக்குருவமாகிய அந்தச்சுவாமியானவர் அப்போது சிந்தியுபாறிகளாலே உலகமெல்லாம்உண்டானதுகள்-எ-று (உ௧)

ஊழிமுடிவாயிருள் புலர்ந்துமுணராதே
பாழிமிசையிற்றயிலு மச்சுதனைபெய்தி
வாழியெனயோகிய றொழுப்புதலுமாயன்
பாழியிலுநின்றதி பயத்துடனெழுந்தான்.

(இ-ள்) ஊழிகாலமுடிந்து மகத்தாகிய அந்தகாரம் நீங்கியுட்
அறியாமல் சமுத்திரத்தில் நித்திநாசெய்கின்றவிஷ்ணுவின்டக்
தில் வந்து வாழியென்றுசொல்லி யோகியார்கள் எழுப்புதலும்
அந்த விஷ்ணுவானவர் சரீப்பசபனத்தில் நின்றும் அதிகபயத்
துடனெழுந்திருந்தார்-எ-று. (உஉ)

வையகமளிக்கமல ரோணையுதவாதே
பையரவின்மிக்கதுயில் கொண்டபரிசாலே
வெய்யபுன்வினைத்தொழில் விளைத்தனனெனத்துன்
றையுணர்வுமஞ்சிபென தையனை நினைந்தான்.

(இ-ள்) உலகத்தைபுண்டாக்குப்பொருட்டி பரிமாவைச்சிருஷ்டிக்
காமல் படத்தைபுடைய பாம்பின்மேல் நித்திநாசெய்த தன்மை
யினாலே வெம்மையாகிய தீவினையைச் சம்பாதித்துக் கொண்
டேனென்று ஐம்பொறிகளுக்கலங்கி யென்னுடைய ஆண்டவனா
கிய சுவாமியை நினைத்தார்-எ-று. (உ௩)

அன்பர்கருதிற்கயிமை யாகியெதிர்வந்தே
துன்பபகல்விக்குமது தூயதொழிலானான்
வன்படிகவெற்புமிசை மன்னுசுடர்போலே
மின்படருமேனியுடன் வெள்விடையில்வந்தான்.

(இ-ள்) அடியார்கள் நினைத்தால் சீக்கிரத்தில் தானே அவர்களுக்கு
ஏதிராகத்தோற்றித்துன்பத்தை நீக்குவதே தமக்குப்பரிசுத்தமா
கிய தொழிலாகக்கொண்டபரமசிவனானவர் வன்மையாகியஸ்படி
கமலையின்மேல்விடங்குகின்றமேசாதிபோலவெண்மையாகிய ரிஷி
பத்தின்மேல் மின்போன்றநிறத்தோடுஎழுந்தருளியவந்தார். (உ௪)

பொருக்கெனவெழுந்தடி பணிந்தருள்புகழ்ந்தே
யருக்கியமுதர்புரி யருச்சனையினாலே
யுருக்கியென்வினைத்தொட ரொறுத்தருள்தியென்று
னெருக்கணிகுவானிவை பெடுத்தமொழிகின்றான்.

(இ-ள்) அப்ப பரமசிவன் ரிஷிபவாகனத்தில் எழுந்தருளியவந்த
வுடனே விஷ்ணுவானவர் சீக்கிரத்தில் எழுந்து நிருவடிக்கமலல்
களுக்குவர்தனஞ்செய்து அவருடைய திவ்யியகருபையைப்புக
ழ்ந்துஅவருக்கு அரக்கியமுதவியபூசைகளினாலே சுவாமியினுடை
யதிறவுள்ளத்தை இளக்கச்செய்து எனக்குநித்தியாயினால்வந்த
வ்னையநீக்கி அருள்செய்யவேண்டிமென்றார் எருக்கம்பூமலை

ஐயத் தரிக்கின்ற சுவாமியானவர் இவைகளைச் சொல்லத் தொ
டங்கினார்-எ-று. (௨௫)

வாசிகமகமேமுதன் மகம்பலசெய்தாலும்
பாசமகலாதவினை பற்றறுதலெண்ணித்
தேசமிகுதென்றிசை செறிந்தருணைதன்னிற்
பூசைபுரிவிட்டுவினை போருமுனைபென்றான்,

(இ-ள்) ஒருவன் தனக்குண்டாகிய பாசவினையை நீக்கும்படி பாச
நீனைந்து அஸ்வமேத முதலிய பலபாகங்களைச் செய்தாலும் அது
போகாது ஆனபடியினாலே சோறுமயமாகிய தெற் கத்க்கையில்
விளங்கா தின்ற அருளுசலத்திற்குப்போய்ப்பூசைசெய்தால் உன்னை
விட்டு வினையானதுபோகும்என்றார் பாமசிவன்-எ-று. (௨௬)

நாறுபொழில்நன்னகரு நாமுய்வடிவொன்றே
வேறலவதன்பெருமை வேதமுணராதால்
நீறுபுனையோகியர்க ணீவிர்பலதொண்ணூற்
றுறுபிரமாவதி லருச்சனைபுரிந்தீர்.

(இ-ள்) வாசனையுடையசோலைகள்ருழந்தஅந்த அருணசலத்திற்
குடனனக்கும் வடிவம்ஒன்றுதான்பேதமன்று அதனுடையபெரு
மையைவேதங்கள் கூட அறியாதுகள்விபூதியைமுக்கியமாகத்தரி
க்கின்றயோகிபர்களும் விஷ்ணுக்களாகியநீங்கள் பலரும் தொண்
ணூற்றுறுபிரமாக்களும் அந்தஸ்தலத்தில்பூசைசெய்தீர்கள். (௨௭)

முற்றிழையுடையோகினி முலைக்கிடையின்முழங்கா
மற்றவிருபத்தீறுவர் வாழ்வையுமறந்தான்
கற்றைமதிக்கனுடல் கன்றறமசபித்தான்
அற்றமதியப்பதியி லத்துயரொழித்தான்.

(இ-ள்) சந்திரனுனவன்நன்றாகவேலைதீர்ந்தஆபரணங்கொயுடைய
ரோகினியினதுஸ்தனங்களினுடையபோகத்தைவிரும்பி மற்றை
இருபத்தாறு நாயகிகளுடைய போகவாழ்வுக்கொயு மறந்துவிட்
டான் அதைமுன்னொன்னிருபத்தேழு பெண்களுக்குத் தரப்ப
னாகியதக்கைக்கேள்விப்பட்டு எல்லாநாயகிகளில் மீதும்விருப்பம்
வைக்காது ஒருத்திமேல் மாத்திரம் வைத்ததனால் அவனுடல் குள்
றிப்போகக்கடவதென்று சபித்தான் இந்தச்சாபத்தை யடைந்தசந்
திரன் அந்த அருணசலத்தில்வந்து அந்தத் துன்பத்தை நீக்கிக்
கொண்டான்-எ-று. (௨௮)

நினைப்பளவின்முத்திதரு நீணகாமுற்றே
மறக்குறைதவிர்த்திதி யென்றிறைமறைந்தா
னனங்கிரியைநாடியரி யத்திசையின்ண்ணிச்
சுனைக்கமலவாசமிரு சோணகிரிகண்டான்.

(இ-ள்) நினைத்தமாத்திரத்தில்துதிபைக்கொடுக்கின்ற அருணாச
லமென்கிற அந்தஸ்தலத்திற்குப்போய்மறக்குறையைநீக்கிக்கொ
ள்ளென்றுசுவாமிமறைந்தார்விஷ்ணுவானவர் அக்கினிவடிவாகிய
மலையத்தியானஞ்செய்து அதுவிளங்குந் தெற்குத் திசையை
யடைந்து சீனமிவிருக்கிற தாமரைப்புஷ்பத்தினது வாசனையிரு
ந்தஅந்தஸ்தலத்தைக்கண்டார்-எ-று, (உக)

சுசர்வடிவானமலை கண்டினிதறைஞ்சித்
தேசமிருநன்னகர் செறிந்துமகிழ்வாகி
வாசவதத்திடை படிந்துவலமாகிப்
பூசனேபுரிந்துவினை போயமலனானான்.

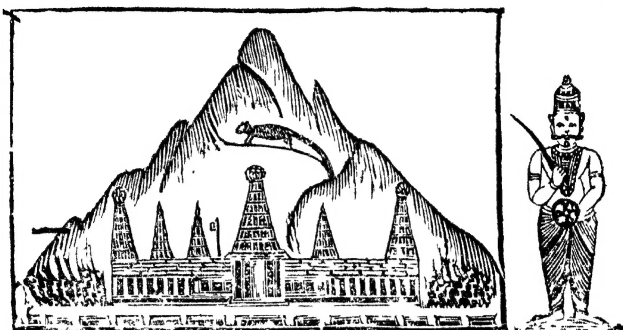
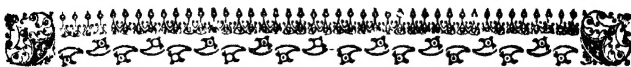
(இ-ள்) மலையருவாகியசுவாமியைத்தரிசித்துஅன்போடுபணிந்து
பிரகாசம் பொருந்திய அந்தஸ்தலத்திற்போய்ச்சுந்தோஷத்தை
யடைந்து இந்திரதீர்த்தத்தில்துமுதுகிக் கிரிப்பிரதட்சணம்வந்து
பூசைசெய்துகொண்டிவாத் தம்முடைய வினைநீங்கி விஷ்ணுவான
வர்பரிசுத்தனானார்-எ-று, (ருஉ)

மேவியருணைப்பதியின் மிக்கபுகழ்மாயன்
பாவமகல்வத்திதி, பலத்திணையுரைத்துத்
தாவிழைமபாகமுறை சோணகிரிநாத
னவியின்மகிழ்ச்சியையு நான்முகனுரைப்பான்.

(இ-ள்) மிகுந்த புகழையுடையவிஷ்ணுவானவர்அருணாசலத்திற்
குப்போய்த்தம்முடையபாவத்தைநீக்கிஅவர்அடைந்தபலத்தைப்
பிரம்மாவானவர் சனகரிஷிக்குச்சொல்லிப் பார்வதியானவள் ஒரு
புறத்தில்தவாசஞ்செய்கின்ற அருணாசலேசார்புமுதுபூனையினுலே
அடைந்தசுந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று, (ருக)

பன்னிரண்டாவது - பாவந்தீர்த்தசருக்கமுற்றிற்று.

உ

சீலமபர்.

பநின்முன்றாவது

புளகாதிபச்சருக்கம்.

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

உருவுபலவேறுபுனை புளகனென்னுமோரசுர நெருபொழுது
துறாவிவடிவா, யருணைகிரிமீதுலவியரியபுழுக்கேசிதறி யதிபல
மாயவனியோர், வெருவவிமையோர்முனிவ ரொருவரொழியா
தழிய வினைபுரிகைபாலவரொலங், கருணைமலைபோலிய மலைய
மலைபாகருறை கயிலைமலைமேவிமொழிவார்.

(இ-ள்) நினைத்தபடிவெவ்வேறே உருவங்களையெடுத்துக்கொ
ள்ள வல்லமைபொருந்திய புளகனென்னும் ஓரசுரன்ஒருநாள
புழுகுபுனை உருவத்தை அடைந்து வெவ்விபிறந்தையுடைய
அந்தமகையின்மேல்உலாவிக்கொண்டு புழுகைச் சிதறியபடியால்
சுவாமியினாலே அதிகபலத்தைப்பெற்றுப் பூமியிலுள்ளவர்கள்
பயப்படுவும், தேவர்கள், முனிவர்களெல்லாரும் துன்பப்பட்டவும்,
துஷ்டிருத்தியம்செய்வதினாலே அவர்களெல்லாமிடமோற்பருவது
இராஜனுடைய புத்திரியாகிய பார்வதியை ஒருபாகத்தில்கொ
த்தருளிய கருணைமலைபோன்ற பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கி
ன்ற கையாகிடுக்குப்போய்ச்சொல்வார்கள்—எ-று, (க)

புளகென்னுமோரசுரன் மிருகவடிவாகியதை புரியவுலலே முமுறைபோய், வினாதுயரமாயினர்க ளெனவுரைசெய்தாரவர் கர் விமலனவரோடுபுக்ல்வா, னளவின்மணமானபுழு கருணை கிரிமீதுதவியதிகபலமாய்மருவின,னெள்திலழியானவனுமினிய கதியேறவுமை யிடரலேழிலேறவிடுவோம்.

(இ-ள்) புளகென்னும் ஒரு அசுரனானவன்புழுபூனைவடி வங்கொண்டு ஏழுலகங்களிலும் முறையேபுகுந்து ஜேவராசிகளையும் வதைசெய்ய உதனாலே எல்லாரும் துன்பத்தையடைந்தார் களென்று வந்தவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளப் பரமசிவனானவர் அவர்களோடு திருவாய்மலர்ந்தருளுவார் - மணம்விசுகின்ற அள வில்லாதபுழுகைநமதுருவமாகிய அருணாசலத்தில் சிதறியதனாலே அதிகபலத்தை அடைந்திருக்கிறான் அப்படிப்பட்டவள்ளி தில் அழியமாட்டான் ஆனபடியினாலே அவனைமோட்சத்தில் அடைவித்து உங்களைத்துக்கசமுத்திரத்தில் நின்றும்கலாயேற்று வோம்—ஏ-று.

(உ)

மேவுமெனவோதியரு ளோடுபுளகாதிபனை வேதமுதல்கு வி யவுனா, நாவிலடிவாகிய வுனாவிவிடுவாயெனலு நாவிலடிவான் மொழிகுவான், பாவவெயாருபாககருணாலய புராதனபராபரவி லோசனகுளா, ஏவலெளியேன்மொழியு மாறுதரவெனவினைவ னீரடியின்மீதுதொழுதே,

(இ-ள்) நீக்கள் உங்களிடத்திற்குப்போய்ச் சேருங்களென்று விடைகொடுத்தருளிமிகுந்தகிருபையோடுபுளகென்னும் அந்த அசுரனேவேதமுதலாகியபரமசிவன் அழைத்துஅசுரனேபுழு பூனைவடிவத்தைக்கொண்ட உன்பிராணனை விடுவென்றுசொல் லிய அளவில் அந்த அசுரன்சொல்லுவான் பார்வதியை யொரு பாகத்திற்கொண்டருளியவனோ, கிருபைக்கு இடமாயிருக்கின்ற வனோ, பழமையானவனோ, பராபரமாகியவனோ, நெற்றிக்கண்ணையுடையவனோ, உமக்கு ஏவல்செய்தற்குரிய எளியேன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறவரத்தைக்கொடுத்தருளுமென்று சுவாமியினுடைய இரண்டு திருவடிகளுக்கும் வந்தனஞ்செய்துசொல்லுவான். (ரு)

எனதுகிளையாமிருக முனதுதிருமேனிபுக வினியபுழுகாதி யொருடோர், புனைகவெனவேபரவி யுயிர்விடலுநாவிகதி புரு தவினையோனருளினான், மனமுருகியேமுனிவ ரிமையவர்கண் டானிடர்கண் மதிமுடியின்மேலணியவே, அனவரதமான்மதமு டிமசலமுமாலயமதருவியெனவெபருகுமே.

(இ-ள்) நானெடுத்த உருவமாகியபுருகு புனையினதுமரபினால் உண்டாகின்ற புழுகானது உம்முடைய திருமேனி ஏற்றுக்கொள்ளவும், அதனால் புழுகணியிறைவெனென்று ஒருநாமத்தை நீர்தரித்துக்கொள்ளவும், அருள்செய்ய வேண்டுமென்று வணங்கி நாவியுயிர்விட்டவுடனே அந்த அகரண்கூடே செருப்படி சுவாமி அநுக்கிரகஞ்செய்தார்-அப்படி அவனை யிரட்சித்ததுகண்டு முனிவர்களும், தேவர்களும், மனிதர்களும், மனவருத்தத்தையடைந்த சந்திரனைத்தரித்த சுவாமியினது கிரகில் புழுகு காப்படிசாந்த எப்போதும் அந்தப்புழுகுகளைந்து பனிநீரோடு சுவாமியினுடைய ஆலயமானது அருவியையுடையது என்பெருகியோடும், ()

புழுகுபனிநீர்களப மனுவளவதேனுடைய புனையும்கையாலுதவிஞர், விழிகுளிரநாடியரணையடி களேபரவி வினவினர்களிடுபெறுவா, குழைமருவுபாணியினர் சரிதமிதுவாகுமென வுவகையுடனையுணைசெய்தான், மொழியுடலராலடனே முனிவருடனேசனக முனிபுகழ்வினோடுதொழுதான்.

(இ-ள்) புழுகும், பனிநீரும், கூட்டுவர்க்கச் சந்தனமுமாகிய இவைகளில் அனுவளவாவது சுவாமியானவர் ஒப்புக்கொள்ளும் படிசெய்தவர்களும், கண்கள் களிப்படையும்படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமியினது திருவடிகளை வணங்கி அவர் சரித்திரத்தைக் கேட்டவர்களும் மோட்சத்தையடைவார்கள், மாணக்கரத்தில் வைத்தருளிய பரமசிவனுடைய திவ்வியசரித்திர மிதுவாகுமென்று சந்தோஷமாய் அந்தட்டிரம் மாவானவர்கொள்ளார் அப்படிச்சொல்லியபிரம்மாவைச்சனகர் ஐயானவர்முனிகர்களோடு தோத்திரஞ்செய்துவணங்கினார்—எ-று.

(இ)

கவிவிருத்தம்.

அஞ்செழுத்து உவாழிவாழி யருணைவாழியருணையால்
கஞ்சமுற்றசரணம்வாழி கருணைவாழிகருணைப்போன்
மஞ்சபெற்றவானம்வாழி வையம்வாழிவைபமேற்
மஞ்சமுற்றநீறம்வாழி சைவம்வாழிவாழியே.

(இ-ள்) பாவங்களைப்போக்குகிறதற்குக்காரணமாயிருக்கின்ற பஞ்சாட்சரமானதுவாழ்கவாழ்க, அருணாசலஸ்தலம்வாழ்க, அருணாசலேசரருடைய தாமரைமலர்ப்போன்ற திருவடிகளவாழ்க, அந்த சுவாமியினுடைய திருடையார் உடம்பு, அகரணைப்போன்ற அழகிய மீசவநுஷ்டவாழ்க, புதுவாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்குப் பற்றுக்கூட புதுநிஞ்சு, உருகைவசம்புமானதுவாழ்க—எ-று.

(சா)

ஞானம்வாழி, நன்மைவாழி நாடுராஜநீதிசீர்
தானம்வாழி, தருமம்வாழி சரதவேதமாகமங்
கானம்வாழி, கல்விவாழி கற்றறித்தகேள்வியன்
பானபேர்கள்வாழியிச னடி யர்வாழிவாழியே.

(இ-ள்) ஞானம்வாழ்க, நன்மைபானதுவாழ்க, நாடும் இராஜ
னும், அவனுக்குரியநீதியும், கீர்த்தியும், தானமும்வாழ்க, தருமம்
வாழ்க, உண்மைபாகிய வேதமும், ஆகமங்களும்வாழ்க, சங்கீ
தம்வாழ்க, மற்றவித்தைகளும்வாழ்க, அவைகளைக்கற்றறிந்து
கேள்விப்பட்டும், யாவரிடத்தும்அன்பு உண்டானவர்கள்வாழ்க,
பரமசிவனுது அடியார்கள்வாழ்கவாழ்க—எறு. (எ)

அறுசீரடிபாசிரிய விருந்தம்.

இக்கதைபடித்தோர்கேட்டோமெழுதினோமெழுதிவைத்தோர்
மைக்கடல்குழிந்தவிந்த வையகமுழுதுங்காத்துத்
தக்கசந்தானபோக சவுக்கியந்தழையவாழ்ந்து
திக்கருணைசரன்பாற் சிவபதம்பெறுவீர்தாமே.

(இ-ள்) அந்த அருணாசலத்தின் மான்மியத்தைப் படித்தவர்
களும் கேட்டவர்களும் எழுதினவர்களும் எழுதிவைத்துக்கொண்
டவர்களும் கரியகடல்குழிந்தபூமிமுழுதுங்காத்துத்தகுந்தபுத்திர
சம்பத்தும்போகசவுக்கியமும் தழையும்படியாக வாழ்ந்துயா
வருக்கும் ஆதாரமாகிய அருணாசலேசரர் கிருபையினாலேசிவ
பதம் அடைவார்கள்—எறு. (அ)

வீடை. பதின்மூன்றாவது - புளகாதிபச்சுருக்க முற்றிற்று.

அகரணே

பூனைவடிவ

ஸிய அளவீடுநாசலபுராணம் - மூலமும் - உரையும,

பாகத்திற்

வடோ, ப

யுடை

பாயிரம் உள்பட ஆசுருக்கம் பதினான்குக்கு,

MAHAMAHOPACHARYA திருவிருத்தம் - ௯௪௪.

V. SWAMINATHAN நம்பலம்.